

**LE PROPRE
DU DIOCESE
DE SAINT-FLOUR
DE 1890**

LA COMPOSITION DU LIVRE

Le livre

Format in octavo – Avec une reliure de couleur noire et des incrustations ferrées aux quatre coins des deux couvertures.

Le texte est intégralement de couleur noire. Les rubriques figurent en italique.

Chaque page a un encadré rouge.

Le propre lui-même

Le livre comprend d'abord le propre lui-même en quatre parties correspondant aux quatre saisons de l'année

Pars hiemalis :

- Une introduction, (12 pages numérotées en chiffres romains), comportant :
 - l'approbation et la licence de l'Ordinaire, l'Evêque de Saint-Flour, Mgr M. Benjamin Baduel avec la souscription du Chanoine A.J. Tissier, secrétaire général de l'Evêché en date du 28 octobre 1890
 - et l'imprimatur donné par le Vicaire général de Tornaci, le 4 novembre 1890, G.F.J. BOUVRY
 - le calendrier de toute l'année du mois de janvier au mois de décembre
- les textes liturgiques du 27 novembre au 18 février, avec les additions suivantes : les fêtes mobiles (de la septuagésime au vendredi des cendres et les suffrages à ajouter à Vêpres et à Laudes) (32 pages)

Pars verna :

- Une introduction (6 pages numérotées en chiffres romains) comportant :
 - l'approbation et la licence de l'Ordinaire, l'Evêque de Saint-Flour, Mgr M. Benjamin Baduel avec la souscription du Chanoine A.J. Tissier, secrétaire général de l'Evêché en date du 28 octobre 1890
 - et l'imprimatur donné par le Vicaire général de Tornaci, le 4 novembre 1890, G.F.J. BOUVRY
 - le calendrier du 9 février au 19 juin
- 68 pages reproduisant les textes liturgiques du 22 janvier au 8 juin, les fêtes mobiles (En Carême) et les suffrages à ajouter à Vêpres et à Laudes)

Pars aestiva

- Une introduction (6 pages numérotées en chiffres romains) comportant :

- l'approbation et la licence de l'Ordinaire, l'Evêque de Saint-Flour, Mgr M. Benjamin Baduel avec la souscription du Chanoine A.J. Tissier, secrétaire général de l'Evêché en date du 28 octobre 1890
- et l'imprimatur donné par le Vicaire général de Tornaci, le 4 novembre 1890, G.F.J. BOUVRY
- le calendrier du 18 mai au 2 septembre
- les textes liturgiques du 22 mai au 3 septembre, les fêtes mobiles (jeudi après l'octave du Corps du Christe et Dimanche après l'octave de l'Assomption) et les suffrages à ajouter à Vêpres et à Laudes) (104 pages)

Pars hiemalis

- Une introduction (6 pages numérotées en chiffres romains) comportant :
 - l'approbation et la licence de l'Ordinaire, l'Evêque de Saint-Flour, Mgr M. Benjamin Baduel avec la souscription du Chanoine A.J. Tissier, secrétaire général de l'Evêché en date du 28 octobre 1890
 - et l'imprimatur donné par le Vicaire général de Tournai, le 4 novembre 1890, G.F.J. BOUVRY
 - le calendrier du 29 août au 2 décembre
- les textes liturgiques du 1er septembre au 1er décembre, les fêtes mobiles (plusieurs dimanches en septembre, octobre et novembre) et les suffrages à ajouter à Vêpres et à Laudes) (88 pages)

Plusieurs suppléments

- **Un supplément pour le diocèse de Saint-Flour** (26 pages) avec l'imprimatur de Guillaume René, Arch. de Tours, en date du 8 juin 1888.
- **L'office des Sept saints fondateurs de l'ordre des Servites** de la Bse V M (6 pages)
- Plusieurs offices (dix pages)
- **L'office de la solennité du Très saint Rosaire de la Bse Vierge Marie** (1er dimanche d'octobre, double de deuxième classe) (10 pages) Imprimatur de Tournai 14 août 1888, G.F.J. BOUVRY, vicaire général
- **L'office de St Silvestre**, abbé (26 novembre) (2 pages) Concordat cum originali : ideo Imprimi potest Tournai 12 décembre 1890 G.F.J. BOUVRY, vicaire général
- **Les offices votifs** (34 pages) : Concordant cum originalibus – Tours, 3 octobre 1883, Charlesn arch. de Tours.
- Des textes supplémentaires à Matines pour **l'office votif du St Sacrement** (2 pages).

L'ouvrage ne comporte aucune table alphabétique. On a cru bon d'en ajouter

une in fine.

KALENDARIIUM

NB - On a rajouté ici, pour faciliter le travail du lecteur, un extrait du calendrier, comportant les modifications du calendrier perpétuel du bréviaire romain propres au diocèse de St-Flour. On trouvera ensuite le calendrier perpétuel dans son intégralité.

Januarii		
3	<i>S. Genovefae, virg.</i>	<i>Comm.</i>
15	S. Boniti, Episc. Conf.	D
17	<i>S. Sulpitii, Episc. et Conf.</i>	<i>Comm.</i>
21	<i>S. Aviti, secundi, Episc. Conf.</i>	<i>Comm.</i>
22	S. VINCENTII, DIACONI ET MARTYRIS	DMAJ
23	DESPONSATIO B.M.V.	DMAJ
25	<i>S. Projecti, Episc. Mart.</i>	<i>Comm.</i>
26	<i>S. Bathildis, Francorum Reg. Vid.</i>	<i>Comm.</i>
Februarius		
4	B. Joannae Valesiae, Francorum Reg. Vid.	D
6	S. ODILONIS, ABBATIS	D 2 CL.
9 (Dfe 6 huj)	S. Titi, Episc. et Conf.	D
11 (Dfe 7 jan.)	S. Tillonis, abbatis	D
12 (Dfe 15 jan.)	S. Pauli, primi Eremitae	D
13 (Dfe 18 jan.)	S. Leobardi, Eremitae, Conf.	D
14 (Dfe 4 huj.)	S. Andreae Corsini, Episc. Conf.	D
15 (Dfe 9 huj.)	S. Cyrilli, Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.	D
16 (Dfe 11 huj.)	SS. Septem Fundatorum ord. serv. B.M.V.	D
17 (Dfe 22 jan.)	<i>S. Anastasii, Mart.</i>	Sd

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

18 (Dfe 23 jan.)	S. Raymundi de Pennafort, Conf.	Sd
Festa mobilia		
Fer. III post Dom. Sept.	ORATIONIS D.N.J.C. IN MONTE OLIVETI	D MAJ
Fer. III post Dom. Sexages.	COMMEMORATIO PASSIONIS D.N.J.C.	DMAJ
Fer. VI post Cineres	SS. SPINEAE CORONAE D.N.J.C.	DMAJ
Martii		
18	S. GABRIELIS ARCHANGELI	DMAJ
20 (Dfe 18 huj.)	S. Cyrilli, Episc. Hierosolymit. Conf. et Eccl. Doct.	D
Aprilis		
16	S. Benedicti Josephi Labre, Conf.	D
17	S. ROBERTI, CASAE DEI CONDITORIS ET ABBATIS	DMAJ
29	S. Hugonis, abbatis	D
30	S. Eutropii, episc. et Mart.	D
Fer. VI post Dom. I Quadrag.	SS. Lanceae et Clavorum DNJC	DMAJ
Fer. VI post Dom. II Quadrag.	Sanctissimi Sindonis DNJC	DMAJ
Fer. VI post Dom. III Quadrag.	Quinque Plagarum DNJC	DMAJ
Fer. VI post Dom. IV Quadrag.	Pretiosissimi Sanguinis DNJC	DMAJ
Maii		
1	<i>S. Sigismundi, Regis et Mart.</i>	<i>Comm.</i>
9	BMV A MIRACULIS	DMAJ
	IN CIVITATE MAURIACENSI	D J CL. CUM OCT.
14	S. Gregorii Nazianzeni, episc. Conf. et Doct.	D
15	B. Joannis Baptistae de la Salle, Conf.	D

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

16	S. Joannis Nepomuceni, mart.	D
16	Mauriaci : Octava BMV a Miraculis	D
20	S. Baudelii, Mart.	D
21 (Dfe 16 huj.)	S. Ubaldi, Episc. et Conf.	SD
21 (Dfe 16 huj.)	Mauriaci vero : S. Joannis Nepomuceni, Mart.	
22 (Dfe 20 huj.)	S. Bernardini Senensis, Conf.	Sd
22 (Dfe 20 huj.)	Mauriaci vero : S. Ubaldi, Episc. et Conf.)	Sd
23	S. Bernardini Senensis, Conf.	
24	BMV SUB TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM	DMAJ
27	S. GAUSBERTI, CANONICAE ECCLESIAE MONTIS-SALVII CONDITORIS ET ABBATIS	DMAJ
29 (Dfe 27 huj.)	S. Mariae Margaritae de Pazzis, Virg.	Sd
Feria VI Post Oct. Corp. Christi	SANCTISSIMI CORDIS JESU	D I CLASSIS
Junii		
1	EXCEPTIO S. FLORI, CHRISTI DISCIPULI, DIOECESIS PROTOPRAESULIS ET PATRONI	D II CL.
3	S. Clotildis, Francorum Reginae, viduae	D
5	S. Illidii, Episc. et Conf.	D
6	S. Claudii, Episc. et Conf.	D
7 (Dfe 5 hujus)	S. Bonifacii, Episc. et Mart.	D
8	S. MARI, CONF. EVANGELII IN DIOECESI PRAECONIS	D II CL.
9 (e 6 huj.)	S. Norberti, Episc. et Conf.	D
15	S. Germanae Cousin, Virg.	D
16	SS. Quirici et Julittae, Mart.	D
17 (Dfe 16 huj.)	S. Joannis Francisci Regis, Conf.	D
25	Translatio S. Eligii, Episc. et Conf.	D

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

27 <i>(Dfe 25 huj.)</i>	S. Gulielmi, Abbatis	D
28	STAE THEODECHILDIS, virginis	DMAJ
29	<i>Commemoratio Omnium SS. Apostolorum</i>	<i>Comm.</i>
Festa mobilia		
Fer. VI post Dom. I Quadr.	SS. LANCEAE ET CLAVORUM D.N.J.C.	DMAJ
Fer. VI post Dom. ii Quadrag.	SANCTISSIMAE SINDONIS D.N.J.C.	DMAJ
Fer. VI post Dom. iij Quadrag.	QUINQUE PLAGARUM D.N.J.C.	DMAJ
Fer. VI post Dom. iv Quadrag.	PRETIOSISSIMI SANGUINIS D.N.J.C.	DMAJ
Julii		
3 <i>(Dfe 30 junii)</i>	S. Martialis, Episc. Conf.	D
4	Translatio Corporis S. Martini, Episc. et Conf.	D
7 <i>(Dfe 28 junii)</i>	S. Irenaei, Episc. et Mart.	D
9 <i>(Dfe 28 junii)</i>	S. Leonis II, Papae, Conf.	Sd
11	Translatio Corporis S. Benedicti, Abbatis	D
19	S. VINCENTII A PAULO, CONF.	DMAJ
21	SS. Victoris et Sociorum, Martyrum	D
24	S. Christinae, Virg. et Mart.	D
30	S. Germani, Episc. et Conf.	D
31	S. IGNATII, CONF.	DMAJ
Augusti		
5	DEDICATIO BASILICAE BMV AD NIVES ET ANNIVERSARIUM CIVITATIS AURILACENSIS AB HERETICORUM INVASION MIRABILITER DEIPARAE AUXILIO LIBERATAE	DMAJ

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

	IN TOTA CIVITATE AURILANCENSI	D J CL. CUM OCTAVA
11	S. Philumena e, Virg. et Mart.	D
12	Aurilaci, Octava BMV ad Nives	D
13	S. Radegundis , Francorum Reginae, Viduae	D
14 (Dfe 12 huj.)	Aurilaci, S. Clarae, Virg.	
16	S. ROCHI , CONF.	DMAJ
17	S. MAMMETI, EVANGELII IN DIOECESI PRAECONIS , CONF.	D II CL.
18 (Dfe 16 huj.)	S. Hyacinthi , Conf.	D
19 (Dfe 29 huj.)	B. Urbani II , Papae et Conf. Comm. Ss. Magni, Episc. et Andreae, Mart.	D
21	<i>S. Privati</i> , Episc. et Mart.	<i>Comm.</i>
23	S. Sidonii Apollinaris , Episc. Conf.	D
25	S. LUDOVICI, FRANCORUM REGIS , CONF.	DMAJ
26 (e dom. Infra oct. Ass.)	TRANSLATIO S. GERALDI , CONF. AURILACI PATR	DMAJ
27	S. Caesarii , Episc. et Conf.	D
Festa mobilia		
Fer. VI post oct. Corporis Christi	SANCTISSIMI CORDIS JESU	D I CLASSIS
Dom. Post Oct. Assumpt. BMV.	PURISSIMI CORDIS EJUSDEM BMV	D II CLASSIS
Septembris		
1	S. Lupi , Episc. et Conf.	D
3 (Dfe 22 Augusti)	S. Symphoriani , Mart.	D
4 (Dfe 23aug.)	S. Philippi Benitii , Conf.	D

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

6 (Dfe e 27 augusti)	S. Josephi Calasanctii, Conf.	
7 (Dfe 28 aug.)	S. Juliani, Mart.	D
11	B. Joannis Gabrielis Perboyre, Mart.	D
18	S. Ferreoli, Mart.	D
20	S. Aviti primi Episc. Conf.	D
25	S. Josephi a Cupertino, Conf.	D
26	S. Eustachii et sociorum ejus, Mart.	D
27	SS. Cosmae et Damiani, Mart.	D
1er dimanche de septembre	BMV OLIVETANAE	Dmaj
Octobris		
1	S. Remigii, Episc. et Conf.	D
3 (Dfe 11 huj.)	S. Leodegarii, Episc. et Mart.	D
5	S. Florae, Virg.	D
6	S. Fidis, Virg. et Mart.	D
9	S. BERNARDI, ABBATIS MONSALVIENSIS	DMAJ
11 (Dfe 9 huj.)	SS. DIONYSII ET SOCIORUM EJUS, MART.	DMAJ
13	S. GERALDI, CONF., AURILACI COMITIS ET PATRONI	D II. CL.
	IN TOTA CIVITATE AURILACENSI	D J CL. CUM OCTAVA
20	Aurilaci, Octava S. Geraldi, Conf., Civitatis Patroni	D
21	SS. Ursulae et sociarum ejus, Virg. et Mart.	D
22 (Dfe praec.)	S. Viatoris, Conf.	Sd
23	SSMI REDEMPTORIS	DMAJ
24	S. RAPHAELIS, ARCHANGELI	DMAJ
25 (Dfe 17 huj.)	S. Hedwigis Viduae	Sd
25	Aurilaci, S. Joannis Cantii, Conf.	D

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

(Dfe 20 huj.)		
26 (Dfe 7 huj.)	Aurilaci, S. Hdewigis, Viduae	Sd
Dominica II octobris	MATERNITATIS B.M.V.	DMAJ
Dominica III octobris	PURITATIS B.M.V.	DMAJ
Dominica IV octobris	PATROCINII B.M.V.	DMAJ
Novembris		
4 (Dfe 1 huj.)	S. FLORI, DISCIPULI DOMINI, DIOECESIS PROTOPRAESULIS ET PATRONI	D j cl. cum Oct.
5 (Dfe 1 huj.)	S. AUSTREMONII, CLAROMONTENSIS PROTOPRAESULIS, MART.	D II CL.
6	SANCTORUM OMNIUM QUORUM CORPORA VEL RELIQUIAE IN ECCLESIIIS DIOECESIS ASSERANTUR	D II CL.
7 (Dfe 4 huj.)	S. Caroli, Episc. Conf.	D
9	<i>S. Ursini, Episc. Conf.</i>	<i>Comm.</i>
10	<i>S. Georgii, Episc. et Conf.</i>	<i>Comm.</i>
11	S. MARTINI, EPISC. CONF.	D II CL.
13	S. Stanislai a Kostka, Conf.	D
14	S. Adeltrudis, Aurilacensis Comitissae, Viduae	D
16 (Dfe 4 huj.)	S. Amantii, Episc. Conf.	D
17	S. Gregorii, Episc. Conf.	D
26 (Dfe 11 huj.)	S. Mennae, Mart.	D
27	S. Odonis, abbatis	D
28 (dfe13huj.)	S. Didaci, confessoris	Sd
29	S. Saturnini, Pont. Et Mart. <i>Comm. Alterius S. Saturnini, Mart.</i>	D
Decembris		
1 (Dfe 17 nov.)	S. Gregorii Thaumaturgi, Episc. Conf.	Sd
10	TRANSLATIONIS ALMAE DOMUS LAURETANAE	DMAJ
12	S. Gausberti, Episc. Conf.	D
18	EXPECTATIO PARTUS B.M. V.	DMAJ

PRESENTATION GENERALE
LE CALENDRIER

26	<i>Commemoratio omnium Martyrum</i>	<i>Comm</i>
29	S. Thomae , Episc. Mart.	D

Officia Propria
Sanctorum ecclesiae
Sancti Flori

+

**APPROBATIO ET LICENTIA
ORDINARII.**

Franciscus Maria Benjaminus
Baduel,

Dei et Sanctae Seclis Apostolicae
gratia, episcopus Sancti-Flori

Hisce litteris libenter
licenciam damus Dilectis in
Christo Moderatoribus
Societatis S. Joannis Evangelistae, in
civitate Tornacensi, imprimendi, pro
Breviario necnon Diurnali,
Kalendarium ac Officia propria
Ecclesiae Sancti-Flori, a Summo
Pontifice Pio IX specialiter concessa,
typis primum excussa probante
Joanne Paulo Francisco Maria
Lyonnet Venerabili Praedecessore
nostro, postea de mandato alterius
Decessoris nostri Ill. ac Rev. DD.
Petri-Antonii Mariae Lamouroux de
Pompignac iterum edita, et jussu
nostro noviter reformata, sed
Decreto S. R. C. 23 Julii 1890 a
Sanclissimo Domino nostro Leone
Papa XIII approbata benigneque
concessa.

Tertiam banc editionem, diligenter
recognitani, probavimus et probamus
atque evulgari permittimus.

In quorum fidem has praesentes,
signo sigilloque nostris munitas,
atque a Secretario generali
Episcopatus nostri subscriptas,
expediri mandavimus.

Sanflori, die 28a 8bris 1890.

+ Fr. M. Benjaminus, Episc. Sti
Flori.

De mandato :

A. J. TISSIER Can. s.

IMPRIMATUR

Tornaci, die 4 Novembris 1890.

G. F. J. BOUVry, Vic. Gen.

Kalendarium PERPETUUM A
SANCTISSIMO DOMINO LEONE
PAPA XIII APPROBATUM AD
USUM ECCLESIAE SANCTI
FLORI

- + indicat Officium proprium.

- + Dup. indicat Ritus
elevationem.

(d. f.) pro (Dies fixa.)

Januarius

1 CIRCUMCISIO DOMINI, Duplex
secundae classis.

2 Octava S. Stephani, Duplex.
Commemoratio Octav. S. Joannis et
SS. Innocent.

3 Octava S. Joannis, Dupl. Com.
Oct. SS. Innoc.— et + S. Genovefae
Virg.

4 Octava Sanétorin Innocentium
Mart. Duplex.

5 Vigilia Epiphaniae, Semiduplex.
Com. S. Telesphori, Papae et Marty-
ris.

6 EPIPHANIA DOMINI, Dupl. i.
class. cum octava.

7 De Octava Epiphaniae, Semid.

8 De Octava, Semid.

9 De Octava, Semid.

10 De Octava, Semid.

11 De Octava, Semid. Com. S.
Hygini, Pap. et Mart.

12 De Octava, .Semid.

13 Octava Epiphaniae, Dupl.

14 S. Hilarii, Episcopi, Confessoris

et Doctoris, Dupl. Com. S: Felicis,
Presbyteri et Mart.

15 — + S. Boniti, Episc., Conf.,
Dupl. Com. S. Mauri, Abbatis et
Conf.

16 S. Marcelli, Papae et Mart.,
Semid.

17 S. Antonii, Abbatis et Conf. Dupl.
— + Com. S. Sulpicii, Episc., Conf.

18 CATHEDRA S. PETRI Romae,
Dupl. majus. Com. S. Pauli, Apost.
et S. Priscae V. et M.

19 S. Canuti, Regis et Mart., Semid.
ad libitum. Com. SS. Marii et
Sociorum ejus, Mare.

20 SS. Fabiani et Sebastiani, Mart.,
Dupl.

21 S. Agnetis, Virg. et Mart., Dupl.
— + Com. S. Aviti II., Episc., Conf.

22 — + S. Vincentii, Mart., Dupl.
maj.

23 — + Desponsatio B. M. V. Dupl.
maj. Com. S. Joseph, C. Sp. ejusd. et
S. Emerentianae, Virg. et Mars.

24 S. Timothei, Episc. et Mart.,
Dupl.

25 CONVERSIO S. PAULI, Dupl.
maj. — + Com. S. Projecti, Episc.,
Mart., post Com. S. Petri, Apost.

26 S. Polycarpi, Episc. et Mart.,
Dupl. — + Com. S. Bathildis,
Francorum Reginac, Viduae.

27 S. Joannis Chrysostomi, Ep.,
Conf. et Doct., Dupl.

28 S. Agnetis, Secundo Simplex.

29 S. Francisci Salesii, Ep. Conf., et Doct. ac Dioeces. cleri patron. — + Dupl. Maj.

30 S. Martmae, Virg. et Mart., Semidup.

31 S. Petri Nolasci, Conf., Dupl.

festā mobília

Dominica II. post Epiphaniain. FESTUM SS. NOMINIS JESU, Dupl. ij class.

Fer. III. post Dom. Septuages. — + ORATIO D. N. J. C. IN MONTE OLIVETI, Dupl. maj.

Feria III. post Dom. Sexages. — + COMMEMORATIO PASSIONIS D. N. J. C., Dupl.

februarius

1 S. Ignatii, Episc. et Mart., Dupl.

2 PURIFICATIO B. M. V., Dupl. ij. clans.

3 S. Blasii, Episc., Mart., Simpl.

4 - + B. Joannae Valesiae, Francorum Reginae; Viduae, Dupl. 5 S. Agathae, Virg. et Mart., Dupl.

6 - + S. ODILONIS, ABBATIS, (d. f. e 1 Januarii), Duplex ii. class. Com. S. Dorotheae, Virg. et Mart.

7 S. Romualdi, Abb. et Conf., Dupl.

8 S. Joannis de Matha, Conf., Dupl.

9 S. Titi, Episc., Conf. (d. f. e 4 Jan.), Dupl. Com. S. Appolloniae Virg. et Mart.

10 S. Scholasticae, Virg., Dupl.

11 - + S. Tillonis, Abb., (d. f. e 7

jan.), Dupl.

12 S. Pauli, primi Eremitae. (d. f. e 15 jan.), Dupl.

13 - + S. Leobardi, Conf. (cl. f. e 18 Jan.), Dupl.

14 S. Andreae Corsini. Episc. et Conf. (d. f. e 4 hujus), Dzepl. Com. S. Valentini Presbyteri et Mart.

15 S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Couf. et Doct. (d. f. e 9 hujus) Dupl. Com. SS. Faustini et Jovitae, Hart.

16 Ss. Septem fundatorum ord. servor. B. M. V. (d. f. ex II hujus)

17 S. Anastasii, Mart. (d. f. ex 22 Jan.) Semid.

18 S. Raymund de Pennafort, Conf., (d. f. ex 23 Jan.) Semid. - Comm. S. Simeonis, Episc. et Hart.

19

20

21

22 CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIAE, Dupl. maj. Com. S. Pauli, Apost.

23 S. Petri Damiani, Episc., Conf. et Doct. Dupl. Com. Vigiliae S. Mathiae, si non venerit in Quadragesima, vel non sit bissextilis.

24 S. MATHIAE, APOSTOLI, Dupl. ij. class.

25 (Anno bissextili) S. MATHIAE, Apost., Dupl. ii. class.

26

27

28

festā Mobīlīa.

Feria VI. post Cineres. — + SS.
SPINEAE CORONAE D. N. J. C.,
Dupl. maj.

Martius

1

2

3

4 S. Casimiri, Conf., Semid. Com. S.
Lucii, Papae et Mart.

5

6

7 S. Thomae Aquinat., Conf. et
Doct., Dupl. Com. SS. Perpetuae et
Felicitationis, Mart.

8 S. Joannis de Deo, Conf., Dupl.

9 S. Franciscæ, Viduæ, Dupl.

10 SS. Quadraginta Martyrum,
Semid.

11

12 S. Gregorii, Papae, Conf. et Doit.
Dupl.

13

14

15

16

17 S. Patritii, Episc. et Conf., Dupl.

18 — + S. GABRIELIS,
ARCHANGELI, Dupl. maj.

19 S. JOSEPH, SPONSI B. M. V.,
Conf., Dupl. i. class.

20 S. Cyrilli, Episc. Hierosolymit.
Conf. et Eccl. Doit. (d. f. ex 18
hujus.) Dupl.

21 S. Benedicti, Abb., Dupl. maj.

22

23

24

25 ANNUNTIATIO BEATAE
MARIAE VIRGINIS, Dupl. ij. class.

26

27 S. Joannis Damasceni, Conf. et
Doct. Dupl.

28 Joannis a Capistrano Conf. Dupl.

29

30

31

festā mobīlīa

Fer. VI. post Dom. I. Quadrag. +
SS. LANCEAE et CLAVORUM D.
N. J. C., Dupl. maj.

Fer. VI. post Dom. II. Quadrag.— +
SS. SINDONIS D. N. J.C., Dupl.
maj.

Fer. VI. post Dom. III. Quadrag. - +
SS. VULNERUM D. N. J. C. - Dupl.
maj.

Fer. VI. post Dom. IV. Quadrag. —
+ PRETIOSISSIMI SANGUINIS D.
N. J. C., Dupl. maj.

Fer. VI. post Dom. Passionis. —
SEPTEM DOLORUM B. M. V.,
Dupl. maj.

Aprilis

1
 2 S. Francisci de Paula, Conf., Dupl.
 3
 4 S. Isidori, Episc. Conf. et Doct., Dupl.
 5 S. Vincentii Ferrerii, Conf., Dupl.
 6
 7
 8
 9
 10
 11 S. Leonis, Papae, Conf. et Doct., Dupl.
 12
 13 S. Hermenegildi, Mart.,
 14 S. Justini, Mart., Dupl. Com. SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Mart.
 15
 16 — + S. Benedicti Josephi Labre, Conf., Dupl.
 17 — + S. Roberti, Abbatis, Dupl. maj. Com. S. Aniceli, Papae et Mart.
 18
 19
 20
 21 S. Anselmi, Episc. Conf. et Doct., Dupl.
 22 Soteris et Caii, Pont. et Mart., Semid.
 23 S. Georgii, Mart., Semid.
 24 S. Fidelis a Sigmaringen., Mart.,

Dupl.
 25. S. MARCI, EVANGELISTAE, Dupl. ii. class.
 26 SS. Cleti et Marcellini, Pont. et Mart.; Semid.
 28 S. Pauli a Cruce, Conf. Dupl. Com. S. Vitalis, Mart.
 29 - + S. Hugonis, Abb., Dupl.
 30 S. Eutropii, Episc. Mart., Dupl.

festā mobīlia

Fer. III. post Pascha. — FESTUM PATROCINII S. JOSEPH, SPONSI M. V. Dupl. ij class.

Maīi

1 Ss. PHILIPPI et JACOBI, APOSTOLORUM. Dupl. iJ. class. — + Com. S. Si-gismundi, mart.
 2 S. Athanasii, Episc., Conf. et Doct., Dupl.
 3 INVENTIO S. CRUCIS, Dupl. ii. class. Com. SS. Alexandri et Sociorum ejus, Marc, ac Juvenalis, Episc. et Conf.
 4 S. Monicae, Viduae, Dupl.
 5 S. Pii V., Papae et Conf., Dupl.
 6 S. JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM, Dupl. maj.
 7 S. Stanislai, Episc. et Mart., Dupl.
 8 APPARITIO S. MICHAELIS, ARCHANGELI, Dupl. maj.
 9 - + BEATAE MARIAE VIRGINIS A MIRACULIS, Dupl. maj. In civitate Mauriacensi, Dupl. i. classis cum Octava.

10 S. Antonini, Episc. et Conf. Dupl. Com. SS. Gordiani et Epiniachi, Mart.

11 S. Petri, Mart. (cl. f. e 29 April.), Dupl.

12 SS. Nerei, Achillei, Domitillae, Virg., atque Pancratii, l'artyrum, Semid.

13 S. Catharinae Senensis, Virg. (d. f. e 30 April.), Dupl.

14 S. Gregorii Nazianzeni, Episc., Conf. et Doct. (d. f. e 9 huj.), Dupl. Com. S. Bonifacii, Mart.

15 — + B. Joannis Bapt. de la Salle, Conf. (d. f. e 4 huj.), Dupl.

16 — + S. Joannis Nepomuceni, Marc, Dupl. — + Mauriaci vero, Octava B. M. V. A MIRACULIS, Dupl.

17 S. Paschalis Baylon, Conf., Dupl.

18 S. Venantii, Mart. Dupl.

19 S. Petri Coelestini, Papae et Conf., Dupl. Com. S. Pudentianae, Virg.

20 — + S. Baudelii, Mart, Dupl.

21 S. Ubaldi, Episc. et Conf. (d. e f. 26 huj.), Semid. - + Mauriaci vero, S. Joannis Nepomuceni, Mart. (cl. f. e 16 hlli.), Dupl.

22 S. Bernardini Senensis, Conf. (d. f. e 20 huj.), Semid. — + Mauriaci vero, S. Ubaldi, Episc. et Conf. (d. f. e 16 huj.), Semid.

23 — + Mauriaci, S. Bernardi Senensis, Conf. (d. f. e 20 huj.), Semid.

24 — + BEATAE VIRGINIS MARIAE, SUB TITULO CHRISTIANORUM, Dupl. maj.

25 S. Gregorii VII. Papae et Conf., Dupl. Com. S. Urbani, Papae et Mart.

26 S. Philippi Nerii, Conf., Dupl. Com. S. Eleutherii, Papae et Mart.

27 — + S. Gausberti, Abbatis, Dupl. maj. Com. S. Joannis, Papae et Mart.

28 S. Augustini, Episc. Conf., Dupl.

29 S. Mariae Magdalenae de Pazzis, Virg. (d. f. e 27 hujus), Semid.

30 S. Felicis, Papae et Man., Sinz/5/.

31 S. Angelae Mericiae, Virg. Dupl. Com. S. Petronillae, Virg.,

festā mobilia

Fer. VI. post Oct. Corp. Christi. -- + SS. CORDIS JESU, Dupl. i. class.

Junii

1 — + EXCEPTIO S. FLORI, DIOECESIS PROTO-PRAESULIS ET PATRONI, Dupl. ii. class.

2 SS. Marcellini. Petri atque Erasmi, Martyrum, Simpl.

3 — + S. Clotildis, Francorum Reginae, Viduae, Dupl.

4 S. Francisci Caracciolo, Conf., Dupl.

5 — + S. Illidii, Episc. et Conf., Dupl.

6 — + S. Claudii, Episc. et Conf., Dupl.

7 — + S. Bonifacii, Episc. Mart. (d.

f. e 5 hujus.), Dupl.

8 — + S. MARLI, EVANGELII IN DIOECESI PRAECONIS, Confess. Duplex ii classis.

9 S. Norberti Episc. Conf. (d. f. e 6 hujus.), Dupl. Com. SS. Primi et Feliciani, Mart.

10 S. Margaritae Reginae Scot., Semid.

11 S. BARNABAE, APOSTOLL Dupl. maj.

12 S. Joannis a S. Facundo, Conf., Dupl. Com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Mart.

13 S. Antonii de Padua, Conf., Dupl.

14 S. Basilii Magni, Episc., Conf. et Dock., Dupl. — -

15 - + S. Germanae Cousin., Virg. Dupl. Com. SS. Viti, Modesti et Cre-Mart.

16 - + - SS. Quiriei et Julittae, Mart., Dupl.

17 - + S. Joannis Francisci Regis, Conf. (d. f. e 16 huj.) Dupl.

18 S. Marci et Marcellimii, Mart, Simpl.

19 S. Julianae de Falconeriis, Virg., Dupl. Com. SS. Gervasii et Protasii, Mart.

20 S. Silverii, Papae et Man., Simpl.

21 S. Aloysi Gonzagae, Conf., Dupl.

22. S. Paulini, Episc. et Conf., Simpl.

23 Vigilia S. joannis Baptistae.

24 NATIVITAS S. J OANNIS BAPTISTAE, Dupl. i. class. cum Oct.

25 - + Translatio S. Eligii, Episc. et Conf., Dupl. Com. Octav.

26 SS. Joannis et Pauli, Mart., Dupl. Com. Octavae.

27 S. Gulielmi, Abb. (d. f. e 25 huj.) Dupl. Com. Octav.

28 + S. Theodechildis, Virg. Dupl. maj. Com. Octav., et Vigiliae SS. Petri et Pauli.

29 SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM, Dupl. i. class. cum Octava. — + Com. Omnium SS. Apostolorum.

30 COMMEMORATIO S. Pauli, Apost., Dupl. maj. Com. S. Petri, et Octavae S. Joannis.

Julius

1 Octava S. Joannis-Baptistae, Dupl. Com: Oétav. SS. Apostolorum Petri et Pauli.

2 VISITATIO BEATAE MARIAE VIRGINIS, Dupl. ii. class. Com. S. Processi et Martiniani, Mort.

3 + S. Martialis, Episc. et Conf. (d. f. e 30) Dupl. Com. Octav. Apost.

4 + Translatio S. Martini, Episc., Conf., Dupl. Com. Oct. SS. Apost.

5 SS. Cyrilli et Methodii, Episc. Conf. Dupl. Com. Octav. SS. Apost.

6 Octav. SS. Apostolorum Petri et Pauli, Dupl.

7 + S. Irenaei, Episc. Marc (d. f. e 28

Jun.), Dupl.

8 S. Elisabeth, Reginae Portugaliae, Semid.

9 S. Leonis II. Papae Conf. (d. f. e 28 Jun.), Semid.

10 Ss. Septem Fratrum et SS. Rufinae et Secundae, Mart., Semid.

11 - + Translatio S. Benedicti, Abb., Dupl. Com. S. Pii, Papae et Mart.

12 S. Joannis Gualberti, Abb., Dupl. Com. SS. Naboris et Felicis, Mart.

13 S. Anacleti, Papae et Mart., Semid.

14 S. Bonaventurae, Episc., Conf. et Doct., Dupl.

15 S. Henrici, Imperatoris, Conf., Semid.

16 BEATAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO. Dupl. maj.

17 S. Alexii, Conf., Semid.

18 S. Camilli de Lellis, Conf., Dupl. Com. S. Symphorosae et Septem Filiorum, Mart.

19 + S. VINCENTII A PAULO, Conf., Dupl. maj.

20 S. Hieronymi Einiliani, Conf., Dupl. Com. S. Margaritae, Virg. et Mart.

21- + SS. Victoris et Sociorum, Mart., Dupl. Com. S. Praxedis, Virg.

22 S. Mariae Magdalena, Dupl. maj.

23 S. Apollinaris, Episc. et _Marc., Dupl. Com. S. Liborii, Episc. et

Conf.

24 + S. Christinae, Virg. et Mart., Dupl. Com. Vigiliae S. Jacobi, Apost.

25 APOST., Duplex ii. classis. Com. S. Christophori, Man.

26 S. ANNAE, MATRIS B. M. V., Dupl. ii. classis.

27 S. Pantaleonis, Man., Sint./51.

28 Ss. Nazarii et Celsi, Mart., Vidons, Papae et Marc, ac Innocentii, Papae et Conf., Semid.

29 S. Marthae, Virg. Dupl. maj. Com. SS. Felicis, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mart.

30 + S. Germani, Episc. Conf. Dupl. Com. SS. Abdon et Sennen, Mart.

31 S. Ignatii, Conf. — + Dupl. mai.

festa mobilia

Dom. I. Julii. FESTUM PRETIOSISSIMI SANGUINS D. N. J. C. Dupl ij classis.

Augustus

1 S. PETRI AD VINCUDA, Dupl. maj. Com. SS. Machabaeorum, Mart., post com. S. Pauli, Apost.

2 S. Alphonsi Mariae de Lieorio, Episc. Conf., et Doct. Dupl. Com. S. Stephani, Papae et Mari.

3 Inventio S. Stephani, Protomart., Semid.

4 S. Dominici, Conf. Dupl. maj.

5 - + DEDICATIO BEATAE VIRGINIS MARIAE AD NIVES,

Dupl. maj. - + In tota civitate Aurilacensi Dupl. I class. cum Oct.

6 TRANSFIGURATIO D. N. J. C., Dupl. maj. Com. SS. Xysti, Felicissitni et Agapiti, Mart.

7 S. Cajetani Thienaei, Conf., Dupl. Com. S. Donati, Episc. et Mart.

8 SS. Cyriaci, Largi et Sinaragcli' Mart., Semid.

9 Vigilia S. Laurentii, Com. S. Romani, Mart.

10 S. LAURENTII, Mart.. Dupl. ii. class. com Octav.

11 — + S. Philumena, Virg. Mart. Dupl. Com. Oct. et SS. Tiburtii et Susannae, Mart.

12 S. Clarae, Virg., Dupl. Com. Octav. S. Laurentii. - + In civitate Aurilacensi Octava Beatae Mariae ad nives, Dupl. Com. S. S. Laurentii.

13 + S. Radegundis, Francorum Reginae, Viduae, Dupl. Com. Octav. et SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.

14 De Octav. S. Laurentii, Semid. Com. Vig. Assumpt., ac S. Eusebii, Conf. — Aurilaci vero S. Clarae, (d. f. e 12 huj.), Dupl. 9 lect. Vigiliae. Com. Oct. S. Laurentii, Vigil. et S. Ensebii.

15 ASSUMPTIO BEATAE MARIAE VIRGINIS, Dupl. I class. cum Octav.

16 — + S. Rochi, Conf., Dupl. maj. Com. Oct. Assumpt. et S. Laurentii, Mart.

17 — + 5. MAMMETIS,

EVANGELII IN DIOECESI PRAECONIS, Conf., Dupl. ij class. Com. diei Oct. S. Laurentii.

18 S. Hyacintlii, Conf. (d. f. e rd. huj), Dupl. Com. Octav. et S. Agapiti, Mart.

19 — + B. Urbani II Pap. Conf. Dupl. Com. Oct. et t SS. Magni et Andreae, Mart.

20 S. Bernardi, Abb. et Doct., Dupl. Com. Octav.

21 S. Joannae Franciscae de Chantal, Viduae, Dupl. Com. Oct. — + et S. Privati, Episc., Mart.

22 Octava Assumptionis B. M. V., Dupl. Com. SS. Timothei et Hippolyti, Mart.

23 — + S. Sidonii Apollinaris, Episc., Conf., Dupl. Com. Vigil. S. Bartholomaei.

24 S. BARTHOLOMAEI APOSTOLI, Dupl. ii. class.

25 S. Ludovici, Francorum Regis, Conf. — + Dupl. maj. + Com. S. Aredii, Abb.

26 - + Translatio S. Geraldii, Conf. Dupl. maj. Com. S. Zephyrini, Papae et Mart.- + In civitate Aurilacensi S. Joachim Conf. patr. B. M. V. Dupl. ij. class. (d. f. e Dom. infr. Oct. Ass.)

27 -- + S. Caesarii, Episc. Conf., Dupl.

28 S. Augustini, Episc., Episc., et Doct., Dupl. Com. S. Hermetis, Mart.

29 DECOLLATIO S. JOANNE;

BAPTISTAE, Dupl. maj. Com. S. Sabinae, Mart.

30 S. Rosac, Virg. Limanae, Dupl. Com. SS. Felicis et Aclandli, Mart.

31 S. Raymundi Nonnati, Conf., Dupl.

festā mobília

Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. — S. Joachim, Conf. patris B. M. V. Dupl. ii. class. Com. Dom. tantum, — + In civitate Aurilacensi. Translatio S. Geraldi, Dupl. ii. cl. Com. Dom. tant.

Dom. post Oett. Assumpt. B. M. V. + PURISSIMI CORDIS EJUSDEM BEATAE VIRGINIS, Dupl. ii. class. Com. Dom.

September

1 S. Lupi, Episc., Conf., Dupl. Com. S. Aegidii, Abb., ac SS. duodecim Fratrum, Mart.

2 Stephani, Regis Hungarorum, Conf. Semid. '

3 + S. Symphoriani, Mart. (d. f. e 22 Augusti), Dupl.

4 S. Philippi Benitii, Conf. (d. f. e 23 Augusti), Dupl.

5 S. Laurentii Justiniani, Episc. et Conf., Semid.

6 S. Josephi Calasanélii Conf. (d. f. e 27 Augusti), Dupl. —

7 + S. Juliani, Mart. (d. f. e 28 Augusti). Dupl.

8 NATIVITAS BEATAE MARIAE VIRGINIS, Dupl. ii. class. cum

Octav. Com S. Adriani, Mart.

9 De Octav., Semid. Com. S. Gorgonii, Mart.

10 S. Nicolai de Tolentino; Conf., Dupl. Com. Oct.

11 B. Joannis Gabrielis Perboyre, Mart. Dupl. Com. Oct. et SS. Proti et Hyacinthi, Mart.

12 De Octav., Semid.

13 De Octav., Semid.

14 EXALTATIO S. CRUCIS, Dupl. maj. Com. Oct.

15 Octava Nativitatis B. M. V. Dupl. Com. S. Nicomedis, Mart.

16 SS. Cornelii et Cypriani, Pont. et Mart., Semid. Com. SS. Euphemiae, Luciae et Geminiani, Mart.

17 Impressio Stigmatum S. Francisci, Dupl.

18 + S. Ferreoli, Mart., Dupl.

19 S. Januarii, Episcopi, et Sociorum ejus Martyrum, Dupl.

20+ S. Aviti I, Episc., Conf., Dupl. Com. Vig. S. Matthaei.

21 S. MATTHAEI, APOSTOLI EVANGELISTAE. Dupl. ij. class.

22 S. Thomae a Villanova, Episc. et Conf. Dupl. Com. SS. Mauritii et Sociorum ejus, Mart.

23 S. Lini, Papae et Mart., Semid. Com. S. Theclae, Virg. et Mart.

24 BEATAE, MARIAE DE MERCEDE Dupl. maj.

25 S. Josephi a Cupertino, Conf. (d.

f. e 18 huj.), Dupl.

26 SS. Eustachii et Sociorum ejus, Mart. (d. f. e 20 huj.), Dupl. Com. SS. Cypriani et Justiniae, Mart.

27 SS. Cosmae et Damiani, Mart., - + Dupl.

28 S. Wenceslai, Ducis et Mart., Semid.

20 DEDICATIO S. MICHAELIS, ARCHANGELI, Dupl. ij class.

30 S. Hieronymi, Presbyteri et Doct., Dupl.

festas mobilia

Dom. I. septembris. — ~~t Fies'rou~~ BEATAE VIRGINIS MARIAE OLIVETANAE, Dupl. maj. Com. Dom. — In civitate Muratensi, Dupl. i. class. Com Oct.

Dom. infra Oct. Nativ. — FESTUM SS. NOMINIS B. V. MARIAE, Dupl. Maj. Com. Dom.

Dom. III. Septembr. — FESTUM SEPTEM DOLORUM B. M. V., Dupl. maj. Com. Dom.

October.

October

1 S. Remigii, Episc. et Conf. — + Dupl.

2 SS. ANGELORUM Custodum, Dupl. maj.

3 S. Leodegarii, Episc., Conf.. (d. f. e 2 huj.), Dupl.

4 S. Francisci, Conf. Dupl. maj.

5 + S. Florae, Virg., Dupl. Com.

SS. Placidi et Socior. Mart.

6 + S. Fidis, Virg., et Mart., Dupl.

7 S. Brunonis Conf., (d. f. e 6 huj.), Dupl. Com. S. Marci, Papae et Conf. ac SS. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii, Mart.

8 S. Birgittae, Viduae. Dupl.

9 + S. Bernardi, Abb. Monsalviensis, Conf., Dupl. maj.

10 S. Francisci Borgiae, Conf., Semid.

11 SS. Dionysii, Episc., Rustici et Eleutherii, Mart., Dupl.

12

13 S. GERALDI, AURILACI COMITIS, PATRONI, Dupl. ii. class. - In tota civitate Aurilacensi, Dupl. i. class cum Oct.

14 S. Callisti, Papae et Mart., Dupl.

15 S. Teresiae, Virg., Dupl.

16 S. Eduardi. Conf., (d. f. e 13 huj.), Semid.

17 — + B. Margaritae Mariae Alacoque Virg., Dupl.

18 S. LUCAE, EVANGELISTAE, Dupl. ii. class.

19 S. Petri de Alcantara, Conf., Dupl.

20 S. Joannis Cantii, Conf., Dupl. - + Aurilaci vero Oct. S. Geraldii,

Dupl.

21-- + SS. Ursulae et Sociarum ejus, Virg. et Mart., Dupl. Com. S. Hilarionis, Abb.

22 — + S. Viatoris, Conf., Semid.
(d. f. e 21 huj.)

23 — + SS. Redemptoris. Dupl. maj.

24 - + S. RAPHAELIS,
ARCHANGELI, Dupl. maj.

25 S. Hedwigis, vid. (d. f. e 17
hujus.) Semid. Com. SS. Chrysanthi
et Dariae, Mart. — + Aurilaci, S.
Joannis Cantii, Conf. (d. f. e 20
hujus.), Dupl.

26 S. Evaristi, Papae et Mart., -
Simpl. - + Aurilaci. S. Hedwigis,
vid. (d. f. e 17 hujus.) Semid. Com.
S. Evaristi Pap. Mart.

27 Vigilia SS. Simonis et Judae.

28 SS. SIMONIS ET JUDAE,
APOSTOLORUM, Dupl. ij. class.

29

30

31 Vigilia Omnium Sandornm.

festā mobīlia

Dom. I. Octobris.— FESTUM SS.
ROSARII, B. M. V. Dupl. ij. cl.
Com. Dom.

Dom. II. Oct. — + Maternitatis B.
M. V. Dupl. maj. Com. Dom.

Dom. III. Oct. — + Puritatis B. M.
V. Dupl. maj. Com. Dom.

Dom. IV. Oct. — + Patrocii B. M. V.
Dupll. maj. Com. Dom.

November.

1 FESTUM OMNIUM
SANCTORUM, Dupl. i. class. cum
Octav.

2 De Octav. Onm. SS. Sem. —
Eadem die COMMEMORATIO
Omnium Fidelium Defunctorum,
Dupl. (Officium de praecepto.)

3 De Octav. Omnium SS., Semid.

4 — + S. FLORI, DISCIPULI
DOMINI, DIOECESIS PROTO-
PRAESULIS ET PATRONI, Conf.,
Dupl. i. class. cum Octav. (d. f. e 1
huj.)

5 — + S. AUSTREMONII,
CLAROMONTENSIS PROTO-
PRAESULIS, Mart. Dupl. ij class.
(d. f. e 1 huj.). Com. SS. Vitalis et
Agricolae, Mart. (d. f. e 4 huj.)

6 — + SANCTOR. OMNIUM
quorum Corpora vel RELIQUIAE in
Ecclesiis Dioecesis asservantur.,
Dupl. ij. class.

7 S. Caroli, Episc. et Conf. (d. f. e 4
huj.) Dupl.

8 Octav. Omnium Sandorum, Dupl.
Com. SS. Quatuor Coronatorum.

9 Dedicatio Basilicae Salvatoris,
Dupl. Com. S. Theodori, Mart. — +
ac S. Ursini, Episc., Conf.

10 S. Andreae Avellini, Conf. Dupl.
Com. SS. triphonis et Sociorum ejus,
Mart., — + ac S. Georgii, Episc.,
Conf.

11 S. MARTINI, Episc., Conf., — +
Duplex ii. class. Comm. diei Odavae
S. FLORI.

12 S. Martini, Papae et Mart., Semid.

13 — + S. Stanislai a Kostka, Conf.,
Dupl.

14 — + S. Adeltrudis, Aurilacensis Comitissae, Viduae, Dupl.

15 S. Gertrudis, Virg., Dupl.

16 — +- S. Amantii., Episc., Conf. (d. f. e 4 huj.), Dupl.

17 — + S. Gregorii, Episc., Conf. Dupl.

18 Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli, Dupl.

19 S. Elisabeth, Viduae, Dupl. Com. S. Pontiani, Papae et Mart.

20 S. Felicis Valesii, Conf.,_Dupl.

21 PRAESENTATIO B. M. V., Dupl. maj.

22 S. Caeciliae, Virg. et Mart., Dupl.

23 S. Clementis, Papae et Mart., Dupl. Com. S. Felicitatis, Mart.

24 S. Joannis a Cruce, Conf., Dupl. Com. S. Chrysogoni, Mart.

25 Catharinae, Virg. et Mart., Dupl.

26 - + S. Mennae, Mart. (d. f. e 11 huj.), Dupl. Com. S. Petri Alexandrini, Episc. et Mart.

27 — + S. Odonis, Abb., (d. f. e 18 huj.) Dupl.

28 S. Didaci, Conf. (cl. f. e 13 huj.), Semid.

29 + S. Saturnini, Episc., Mart. Dupl. Com. Vigil., ac alterius S. Saturnini, Mart.

30 S. ANDREAE, APOSTOLI, Dupl. ij. class.

festā mobília

Dom. post Odav. Omnium

Sandorum. + DEDICATIO OMNIUM ECCLESIARUM, Dupl. i. classs, cum Octav.

Dom. proxime sequent. + Octava Dedicacionis.

December.

1 S. Gregorii Thatunaturgi, Episc., Conf. (d. f. e 17 Novenib.), Semid.

2 S. Bibianae, Virg. et Mart. Semid.

3 S. Francisci Xaverii, Conf., Dupl.

4 S. Petri Chrysologi, Episc., Conf. et Doct., Dupl. Com. S. Barbarae, Virg. et Mart.

5 S. Josaphat, Episc. Mart. Dupl. Com. S. Sabbae, Abb.

6 S. Nicolai, Episc. et Conf., Dupl.

7 S. Ambrosii, Episc., Conf. et Doct., Dupl. Com. Vigiliae in missa tantum.

8 IMMACULA'T.A. CONCE,PTIO B. M. V. Dupl. ii. class. cum Octav.

9 S. Silvestri Abb. Dupl. Com. Oétav.

10 — + TRANSLATIO ALMAE DOMUS LAURETANAE, Dupl. maj. Com. S. Melchiadis, Papae et Mart. et Octav.

11 S. Damasi, Papae et Conf., Semid. Com. Odav.

12 — + S. Gausberti, Episc., Conf. (d. f. e 10 huj.), Dupl. Com. Octav.

13 S. Luciae, Virg. et Mart., Dupl. Com. Octav.

14 De Octava, Semid.

15 Octava Immaculatae
Conceptionis, Dupl.

16 S. Eusebii, Episc. et Mart. Semid.

17

18 + EXSPECTATIO PARTIS B.
M. V. Dupl. maj.

19

20 Vigilia S. Thomae.

21 S. THOMAE, APOSTOLI, Dupl.
ii. class.

22

23

24 Vigilia Nativitatis.

25 NATIVITAS D. N. J. C., Dupl. i.
class. cum Octav.

26 S. STEPHANI, PROTO-
MARTYRIS, Duplex ii, classis cum.
Octava. — + Com. Oct. Nat. et
Omnium SS. -Martyrum.

27 S. JOANNIS APOSTOLI ET
EVANGELISTAE, Dupl. ii. class.
cum Octava, Com. Octavarum.

28 SS. INNOCENTIUM, Dupl. ii.
class. cum Octav. Com. Octavarum.

29 S. Thomae, Episc., Mart. — +
Dupl. Com. Octavarum.

30 De Dom. infr. Oct. Nativitatis, vel
de Oct. Nativ. Com. Octav. S.
Silvestri, Papae et Conf., Dupl. Com.
Octav.

LAUS DEO BEATAEQUE
VIRGINI MARIAE.

a Sacra Rituum Congregatione
 approbata et denuo edita jussu
 Illustrissimi et Reverendissimi
 Domini Fr. M. Benjamini BADUEL

Episcopi Sancti-Flori.

PARS HIEMALIS

Tornaci Derviorum, Sumptibus et
 Typis Societ. S. Joannis Evang.

Desclée, Lefebvre et Soc.

MDCCCXCI

Sancti Flori

SANCTISSIMUS Dominus
 Noster Leo Papa XIII,
 referente infrascripto
 Sacrorum Rituum Congregationis
 secretario, instante Rmo Domino
 Francisco Maria Benjamino Baduel,
 Episcopo Sancti-Flori, Kalendarium
 perpetuum noviter reformatum una
 cum additionibus et variationibus in
 Proprio Officiorum ejusdem
 Dioeceseos perficiendis, prouti in
 superiori exemplari prostat ab
 ipsamet Sacra Congregatione antea
 revisum et emendatum, in usum
 Cleri totius Dioeceseos Sancti-Flori
 approbavit et concessit.

Contrariis non obstantibus
 quibuscumque.

Die 23 Julii 1890.

Sic signatum.

+ Locus Sigilli.

B. Cars. Monaco.

Vinc. Nussi. Secret.

PARS HIEMALIS.
FESTA NOVEMBRIS.

DIE XXVII.

S. Odonis
Abbatis

Duplex.

*Pro Comm. hujus Off. simplif. in
occurrentia atm Dom. I Adventus.*

In j. Vesp. Ant. Similâbo. V. Amavit.

In Laud. Ant. Euge serve. V. Justum.

In ij. Vesp. Ant. Hic vir. V. Justum.

Oratio

Deus, qui beâtum Odonem
Abbâtem, caritatis tuae igne
succensum in Ecclésia tua
lucére simul et ardére fecisti ; ejus
intercessione concéde, eodem nos
caritatis spiritu ferventes coram te
semper ut filios lucis ambulare. Per
Dominum.

DIE XXVIII.

S. Didaci
Confessoris.

Semiduplex.

(Dies fixa e 13. hujus.)

Ut in Breviario.

*In Hymno. Iste Conféssor, dicatur :
méruiť suprémós.*

DIE XXIX.

S. Saturnini

Pont. et Mart.

Duplex.

*Omnia de Comm. unius Martyris,
praeter seq.*

Oratio

MAjestâtem tuam, Domine,
supplices exoramus; ut qui
beâto Saturnine, Mârtyri
tuo atque Pontifici, tantam pro
nomine tuo praestitist tolerântiam,
per ejus intercessionem tribuas plebi
tuae véniam pro delictis. Per
Dominum.

*Commemor. S. Didaci, Ant. Hic vir
despiciens. V. Justum deddxit.*

Oratio

OMnipotens, sempitérne Deus,
qui dispositione mirâbili
infirmâ mundi éligis, ut
fortia quaeque confundas : concéde
propitius humilitâti nostrae; ut piis
beâti Didaci, Confessoris tui,
précibus, ad perénnem in coelis
gldriam sublimâri mereimur.

Postea Feriae.

*Deinde alterius S. Saturnini Mart.
Ant. Qui odit. V. Justus ut palma.*

Oratio

DEus qui nos beâti Saturnini,
Mârtyris tui, concédis
natalitio pérfrui : ejus nos
tribue méritis adjuvâri. Per
Dominum nostrum Jesum Christum.

*In primo Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INitio praedicationis Apostolorum, Saturninus, beati Petri discipulus, ab eo Episcopus ordinatus est, et Tolosas, ad partes Oceani proximas, directus. In eadem civitate gervinatum coronam, Deo largiente, promeruit, et de Sacerdotii dignitate, et de honore Martyrii. Cum enim supradito Episcopo ad ecclesiam id temporis parvulam, juxta Capitolium, frequens itus esset et reditus, sancti viri praesentiam sustinere fallax daemonum turba non potuit; et ad consulentium vota ceperunt in silentio permanere. Sacrilegae superstitidnis antistites consulentes unde in numina sua venisset inusitata taciturnitas, audiunt a quodam nostrae religionis inimico, novam surrexisse sectam superstitioni gentilitatis inimicam, quae Christiana appellatur; hujus fidei esse Episcopum Saturninum, cujus transitu deorum sudrum ora siluissent.

R. Honestum fecit.

Lectio v

CUM magna fuisset multitudo congregata, et, parato ad victimam tauro, deos suos litatione hostiae, vel reducere cuperent, vel propitiare ecce ipsum Saturninum, ad officium solenne venientem, unus e turba Dominus agnoscit, et dicit : En ipsum adversarium cultibus nostris; nostram pariter deorumque nostrorum vindicemus injuriam,

quos jam nunc aut sacrificando placet aut moriendo laetificet. Ad tam sacrilegae vocis impulsus, omnis sanctum virum insaniendum turba circumdat, ac, presbytero uno ac duobus diaconibus per fugam lapsis ad Capitolium solus attrahitur; et, cum immolare demoniis cogere, clara voce testatur : Unum et verum Deum novi, huic laudis hostias immolabo.

R. Desiderium.

Lectio vj

AD hanc sancti Episcopi vocem, tauro illo qui fuerat victimae praeparatus fune circumacto et post terga demisso, sancti viri pedes illigant, actumque stimulis acrioribus taurum de superiori Capitolii parte in plana praecipitant. Nec mors, inter primos descensus ipsius gradus capite colliso, cerebroque excusso, et omni corpore lacerato, dignam Deo animam Christus excipit. Exanime corpus tauro furente perductum, fune disrupto, duae mulierculae in proximo loco condiderunt. Mansit aliquandiu sub vili cespite, donec sanctus Hilarius episcopus basiliculam parvulam vilibus lignis adjecit. Sanctus Silvius speciosam parabat basilicam cum recessit e saeculo : quam postea sanctus Exuperius consummavit, et feliciter dedicavit. Nunc in alia sancti Martyris nomine insignita asservatur.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum
Joànnem.

Lectio vii. Cap. xij.

IN illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis: Amen, amen,
dico vobis, nisi granum fruménti
cadens in terram mortuum fuerit
ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Sermo. cclxxx. al ciiij. de Div. c. ij.

Quid hoc spectaculo suàvius?
quid hoc certamine fortius?
quid hac victoria glorio-sius?
tunc cum béstiis sancta objiceréntur
corpora, fremébant gentes, et populi
meditabantur inânia : sed qui habitat
in coelis, irridébat eos, et Dominus
subsannàbat eos. Nunc autem posteri
illorum, quorum voces in carnem
Martyrum impie saeviébant, mérita
Martyrum piis vocibus laudant.
Omni anno spectat cum religione
caritas, quod uno die cum sacrilégio
commisit impiétas. Spectavérunt et
illi, sed longe voluntate dissimili :
illi clamando faciébant ; nos autem
et quod fecérunt impii miseràmur, et
quod pii passi sunt veneràmur. Illi
môrtua laetati sunt corpora
Martyrum, nos mentes mortuas
dolémus illorum. Illi sine lumine
fidei Martyres putavérunt extinctos,
nos fidelissimo intuitu cernimus
coronàtos.

R. Corona àurea.

Lectio viij. Cap. iij. et iv.

PRaemia Màrtyrum, carissimi,
maxima crédimus et redissime
crédimus; sed si certamina
diligénter intueamur, nequàquam illa
tam magna esse miràbimur. Nam
vitae hujus, quamvis laboriosae ac
temporàlis, tamen tanta dulcédo est,
ut cum homines non possint effcere
ne moriàntur, tamen multis et magnis
conàtibus agant ne cito moriàntur.
Pro morte auferénda nihil fieri
potest, et pro ea differénda fit
quidquid potest. Quanti itaque
comparànda est in futura vita nulla
mortis illatio, cujus tam pretiosa est
in hac vita sola dilatio? Tanta quippe
est étiam hujus aerumnosae vitae
néscio quae suàvitas, tantusque in
natura utcumque vivéntium horror
mortis, ut nec illi mori velint, qui per
mortem ad vitam transeunt, in qua
mori non possint.

R. Hic est.

Lectio ix

Hanc igitur vivéndi tantam
jucunditatem metumque
moriéndi, caritate sincéra,
spe certa, fide non ficta, Martyres
Christi praecipua virtute contémnunt.
In his promitténtem minantémque
mundum post tergum relinquéntes,
in anteriora se exténdunt. Haec, varie
sibilantis calcàntes caput serpéntis,
ascéndunt. Omnium quippe victor
est cupiditatum, qui tamquam
tyrannum subjugat amorem vitae
hujus, cujus satellites sunt omnes
cupiditates. Nec est omnino quo in
hac vita vinculo teneàtur, quisquis

vitae ipsius amore non tenétur. Martyres Christi pro nomine et justitia Christi utrumque vicerunt : nec mori, nec dolere timuérunt. Vicit in eis qui vixit in eis; ut qui non sibi sed illi vixérunt, ne mortui moreréntur. Ipse eis exhibébat spiritàles delicias, ne sentirent corporàles moléstias; quantum non defectioni sed exercitationi sufficeret.

In Laud. Commem. Feriae et alterius S. Saturnini. Ant. Iste sanctus. **V.** Gloria et honore. **Oratio** Deus, qui nos beàti Saturnini, **ut supra.**

De Vigilia S. Andreae nihil fit nisi in Missa.

FESTA DECEMBRIS.

DIE I.

S. Gregorii Chaumaturgi,

Episc. Conf.

Semiduplex.

(Dies fixa e 17. Novemb.)

Ut in Breviario.

In Hymno. Iste Confessor, **dicatur** méruit suprémos.

DIE X.

**Translationis almae
Domus Lauretanae**

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii.

DIE XII.

S. Gausberti

Episc. Conf.

Duplex.

(Dies fixa e 10. hujus.)

**Omnia de Communi Confessoris
Pontificis, praeter sequentia.****In Hymno.** Iste Confessor, **dicatur** :
Méruit suprémos.**Oratio.****S**ancti Pontificis Gausberti mérita nos, quaesumus, Domine, pretiosa tueantur: ut cujus festivitatem ànnua devotione celebràmus, ejus apud te patrocina sentiàmus. Per Dominum:**In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.**G**Ausbértus, qui saeculo décimo vixit, omniumvoto et congratulatione episcopus Cadurcensis constitutus, vir fuit summae eruditi6nis, virtutibus omnibus mirifice praeditus, et ita in sermone affàbilis, ut sicuti Appstolus, omnibus omnia factus sit. Singulis in se augendis virtutibus eodem ardore incubuit ac si eàrum uni acquirèndae soldmmodo studuisset. Tanto erga Deum aestuàbat amore, ut et ministèrii sibi commissi munus summa fide ac sedulitàte adimplère, et orationi diu noctuque vacàre non destiterit. Quotidie ita ad mortem se accingèbat ac si dièbus singulis esset moriturus. Forma gregis sui factus ex ànimo, eximiae sanctitatis exémpar omnibus se exhibuit.**R.** Invèni David.**Lectio v.****G**ausbértus carissimus erat sancto Geraldo Aurilacénsi in Arvèrnia comiti, cui suàsor hortatorque ad omnem virtutem fuisse traditur. Istius monitis ac exémpis, ille ad tam arduam vitae perfectionem in saeculo pervénit. Prae communi sanctitate mutuuum sibi contubèrniuum praeparàbant. Cum autem Geraldus praesuli Cadurcénsi exposuisset,

coram aliis selectis viris, praesentis vitae fastidium sibi inesse, et se religionis habitum appetere, Romam proficisci velle et praedia sua beato Petro, apostolorum Principi, jure testamentario delegare, Gausbertus, altiori consilio causam inspiciens, tandem suasit ut in saeculari habitu, specie tenus, pro salute communi provincialium, persisteret, res vero suas, si vellet, beato Petro dicaret.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

Pauperum jure ac merito dictus pater, ipsorum nec-non pupillorum ac viduarum necessitatibus pervigili cura prospexit, in eis alendis ecclesiae suae redditus instimens, tenui ipse victu contentus. Gregi suo, tanquam bonus ac sedulus pastor, diligentissime advigilavit, lupos arcens ab ovibus, easque ita verbo vitae pascens, ut cuique cibum pro captu congruentem tribueret. Tandem, post multos pastoralis sollicitudinis exantlatos labores, dierum ac meritorum plenus migravit ad Dominum.

R. Iste est

In iij Nocturno, Homilia in Evang.
Homo peregre proficiscens **de**
Communi j. loco.

Comm. Feriae.

DIE XVIII.

Expectatio Partus B. M. V.

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii.

DIE XXVI

Commemoratio
omnium Martyrum.

Haec Commemoratio semper fit prima post Ant. S. Stephani

In j. Vesperis, Ant. Isti sunt sancyi quos elegit Dominus in caritate non ficta; dedit illis gloriam sempiternam.

V. Justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei.

R. Et delectentur in laetitia.

Oratio

Deus, qui glorificaris in concilio sanctorum Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostrae; ut quorum sollemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum.

Ad Laudes

Ant. Sancti tui, Domine, semper benedicant te, et gloriam tui regni dicant.

V. Mirabilis Deus in Sanctis suis. **R.** In Sanctis suis laudate Deum.

In ij. Vesperis,

Ant. Dico autem vobis amicis meis : ne terremini ab his qui occidunt corpus, animam autem non possunt

occidere.

V. Justi autem in perpétuum vivent.

R. Et apud Dominum est merces eorum.

DIE XXIX.

S. Thomae

Episc. Mart.

Duplex.

Omnia ut in Breviario.

FESTA JANUARI.

DIE III

Commemoratio

S. Genovefae

Virignis

In j. Vesp.

Ant. Foris oves patris sui Genovéfa pascébat : intus autem pascebatur a Domino.

V. Spécie tua.

Oratio

Effunde super nos, Domine, Spiritum agnitionis et dilectionis tuae, quo beatam ancillam tuam Genovéfam implevisti : ut sédula ejus imitatione tibi sincére obsequéntes, fide tibi et opere placeàmus. Per Dominum... in unitate ejusdem.

Lectio ix.

Genovéfa, Nemptoduri, in agro Pariensi nata, inauditae virtutis splendore a tenéris annis clàruit. Illam sanus Germanus Autissiodorénsis episcopus Deo caram et vitae sanditàte illustrem fore praedixit : eique sacrum virginitàtis velàmen imposuit. Nummum ereum signo crucis insignitum, nec sine Dei nutu, humi conspiciens, collégit, ac Genovéfœ dedit, præcepit ut collo appénsum gestàret, nec ullis deinceps profanis monilibus ornàri se pateretur. Miraculorum dono et multitudine praeclàra virgo excélluit : plurima prophético spiritu edixit, atque in

primis, Attila Hunnorum rege Gàllias invadénte, cives Parisiénses adhorrata est ne relictis sédibus, fortunas suas alio transférrent, urbi nihil metuéndum affirmans. Rei veritatem osténdit événtus, idque Genovéfae patrocínio datum. Grassànte deinde fame, urbem magna fruménti copia sustentàvit. Audita tot miraculorum fama, sanctus Simeon Stylites précibus Genovéfae se voluit commendàtum. Quae in Christi servitute ad nonaginta annos consénuit.

Ad Laud. Ant. Ex quo sanctus antistes dedit mihi coeléstem càlculum, delectata sum in solo Christo, sicut in omnibus divitiis.

V. Diffusa est gràtia.

Oratio. Effunde super nos. **ut supra.**

Die XV

S. Bonítí**Episc. Conf.****Duplex**

Omnia de Comm. Conf. Pontificis, praeter ea quae seq.

Oratio

DEUS, fidélium remunerator animàrum, da nobis intercessione beati Boniti, Confessoris tui atque Pontificis ; ut in modico quod praecipis fidéles, in gâudium tuum intrâre mereamur.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.**Lectio iv.**

BONITUS. Claromontii, in inferiore Arvéria, claris ortus natàlibus, a téneris annis, humaniôribus litteris perpolitus, ad jurisprudentiæ studia deinde convertit ânimum; ac brevi temporis intervallo in scientia legume apprime versatus est. Sigeberti, regis Austriae, primicerius ac deinde referendarius postmodum, agente Theodorico rege Burgundiae, Massiliae praefecturam àdiit : in qua ita se gessit, ut non tam iudex quam sacerdos esse videretur.

R. Inveni David.

Lectio v.

Postulâti Avito fratri, Arveniorum episcopo, morti proximo, successor designatus, sacrae lectioni, vigiliis, jejuniis, hospitalitâti aliisque pastorâlibus virtutibus totum se dedit. Saepe triduo, quandoque quadriduo jejunus, plerasque noctes in templo sancti Michaëlis prolixius orans, ducebat insomnes. Véritus autem ne quid actum esset in sua ordinatione contra cànones, quod rogâti fratri successor designatus fuisset, abdicato episcopâtu, monachi vitam professus est in Magnilocénsi cœnobio; ubi epistolam scripsit advérsus haeréses Novâti et Joviniâni, quas apud Arvérnos disseminâri audierat.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

Aliquantisper autem in hoc monastério commoratus, limina Apostolorum pétiit. Lugdunumque transiens, Episcopum cum Duce Burgundiae reconciliavit. Roma revérsus, Lugdûni podàgra confectus, psallens migrâvit ad Dominum, anno septingentesimo nono, plurimis ante et post libitum miraculis clarus. Sacrae autem ejus reliquiae undécimo post mortem anno, in urbem Claromontanam translâtae sunt.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigilate, ut in Communi ij. loco.

DIE XVII**Commemoratio****S. Sulpitii**

Episc. et Conf.

Ad j. Vesp. Ant. Sacerdos et Pontifex. **V.** Amavit eum.

Oratio.

Quaesumus, Domine, cleméntiam tuam, ut intercessione beati Sulpitii, Confessoris tui atque Pontificis, des nobis illam àssequi caritatem quam et verbo docuit et exémplo. Per Dominum.

Lectio ix.

Sulpitius, cognoménto Pius, Vastino Biturigum oppido, ex nobilissima prosàpia oriundus, inter primores palàtii sub Theodorico rege liberaliter educàtus, a primaevae aetàtis flore, étiam inter aulae illécebras eximiae pietatis et virtutis spécimen exhibuit. Quum autem, defunctis paréntibus, copioso patrimônio ampliàtus ecclésiis et monastéiis construéndis omnimodisque misericordiae opéribus inténtus esset, atque sanctitatis splendore mirandisque signis jam refulgérét, ab Apollinari Bituricénsi Archipraesule per assuétos gradus ad leviticum ordinem evéctus atque a beato Austregisilio, Apollinàris successôre, Archidiâconus major ejusdem ecclésiiae subinde constitutus est. Présbyter factus, a Clotârio secundo postulàtus est, ut in ejus castris abbàtis officio fungerétur; regémque ipsum morbo gravissimo lobarântem septem diérum oratione et jejunio sanitàti restituit. Austregisilio succéssor datus, optimi Praesulis partes implévit; praesertimque in extirpanda simoniae labe strenuam operam impéndit. Indicto tridui jejunio, suis précibus obtinuit a Dagobérto, ut vectigal insolitum quod plebi Bituricénsi imposuerat abrogâret. Sedit in concilio Reménsi sub Sannàtio episcopo. Coadjutorem in senectute sibi dari curavit Wilfoléndum : tuncque totum se dedit levàndis et informàndis paupéribus. Tandem plenus méritis

et diébus quiévit in Domino, sepultusque est Biturigibus, in eo monastério quod ejus pia munificéntia excitàtum, miraculis postea ipsius ope impetràtis nomineque glorioso enituit.

Ad Laudes, Ant. Euge, serve bone. **V.** Justum deduxit.

Oratio. Quaesumus, ut supra.

DIE XXI.

Commemoratio

S. Aviti Secundi

Episc. Conf.

Ad j. Vesp. Ant. Sacérdos et P6ntifex. **V.** Amavit eum.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui beàtum Avitum Antistitem populo tuo praeesse, et quibus praeerat verbo et exémplo prodésse voluisti: eodem intercedente, pastores Ecclesiae tuae cum gregibus sibi commissis dirige in viam salutis aeternae. Per Dominum.

Lectio ix.

A vitus, hujus nominis secundus, Arvernensis Episcopus, humanioribus litteris, et divinis imprimis eruditus, interempto sancto Projecto, pontificali cathedrae substitutus est anno sexcentesimo septuagesimo quarto. Beati praedecessoris vestigiis insistens, qui mémoiriis Martyrum

illustrandis sedulo incumbibat, Volovici ubi sacrum ejus corpus quiescebat una cum corporibus sanctorum Marini Abbatis, et Elidii, sociorum ejus Martyrum, templum aedificavit, et monasterium extruxit, cui Godonem, sancti Projecti cognatum, praefecit abbatem; illucque, post ruinam monasterii Iciodorensis, sancti Austremonii reliquias transtulit. Totum vitae cursum, maxime quindecim annos quibus Ecclesiae praefuit, bonis operibus et virtuti excloendae diligenter insumpsit. Germano fratre sancto Bonito, cleri populique consensu, in episcopum designato, obiit duodecimo Calendas Februarii. Reliquiae ejus in Basilica sancti Venerandi conditae, postea in Illidianam translatae sunt.

DIE XXII

S. Vincentii

Diaconi et Martyris.

Duplex majus.

**Omnia de Communi unius Martyris,
praeter ea quae sequuntur.**

In i. Vesperis

Hymnus

A Déste, Christi milites
Invicta poenis pectora,
Solémne nunc Vincéntio
Cantate carmen Màrtyri.

Miles Dei Vincéntius
Torménta que non pértulit !
Per mille mortes multiplex

Oblàta Christo victima.

Puris ligatur funibus,
Corpus rotis proténditur;
Secant adunci péctines,
Vivoque dant longum mori.

Compage rupta corporis,
Divulsus a se frangitur ;
In crate tensus férrea
Lentis cremàtur ignibus.

Ut se sub imis àcrius
Dolor medullis inserat,
Et nudus, et corpus lacer,
Testis acutis volvitur.

Torménta cedunt Martyri,
Dum nescit illis cédere;
Ipsisque vel torquéntibus
Tortus triumphat fortior.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Tibi, Deus, sit gloria.
Amen.

V. Gloria et honore.

Ad Magnif. Ant. Magnificàbitur
Christus in corpore meo, sive per
vitam, sive per mortem; mihi enim
vivere Christus est, et mori lucrum.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum,

Hymnus

Christi pugil Vincéntius,
Poenisque magnis debitus,
Libros sibi jam créditos
Custos fidélis dénégat.

Spemit preces, spernit minas;

Quid his tyrànnus proficit?
Non sacra tradet, nec semel
Christo datant solvet fidem.

Frustra parantur vérbera;
Hunc vincla, carcer, lamine,
Ungues et ignis àmplius
Dignum Deo testem probant.

Haec inter, unum praedicat,
Te, Christe, robur Martyrum;
Timére nescit funera
Quibus tritimpus additur.

Sit laus Patri, laus Filio,
Par sit tibi laus, Spiritus,
Qui proeliàntes roboras
Palmisque donas Martyres. Amen.

In primo Nocturno.

De Epistola prima beàti Pauli
Apostoli ad Timotheum.

Lectio j. Cap. iij.

Oportet diaconos similiter
pudicos, non bilingues, non
multo vino déditos, non
turpe lucrum sectantes : habétes
mystérium fidei in consciéntia pura.
Et hi auteur probéntur primum : et
sic ministrent, nullum crimen
habétes. Mulieres similiter pudicas,
non detrahétes, sobrias, fidéles in
omnibus. Diàconi sint tinius uxoris
viri : qui filiis suis bene praesint, et
suis domibus. Qui enim bene
ministràverint, gradum bonum sibi
acquirent, et multam fiduciam in
fide, quae est in Christo Jesu.

R. Iste sanctus.

Lectio ij. Cap. vj.

TU autem, o homo Dei, haec
fuge : sectare vero justitiam,
pietatem, fidem, caritatem,
patiéntiam, mansuetudinem. Certa
bonum fidei, apprehende vitam
aeternam, in qua vocatus es, et
confessus bonam confessionem
coram multis testibus. Præcipio tibi
coram Deo, qui vivificat omnia, et
Christo Jesu, qui testimonium
reddidit sub Pontio Pilato, bonam
confessionem, ut serves mandatum
sine macula, irreprehensibile usque
in adventum Domini nostri Jesu
Christi, quem suis temporibus
ostendet beatus et solus potens, Rex
regum, et Dominus dominantium :
qui solus habet immortalitatem, et
lucem inhabitat inaccessibilem :
quem nullus hominum vidit, sed nec
videre potest : cui honor, et
imperium sempiternum. Amen.

R. Justus germinàbit.

Lectio ij. Cap. ij.

De epistola secunda beàti Pauli
apostoli ad Timotheum

Labora sicut bonus miles
Christi Jesu. Nemo militans
Deo implicat se negotiis
sæcularibus : ut ei placeat, cui se
probavit. Nam et qui certat in agone,
non coronatur nisi legitime
certaverit. Laborantem agricolam
oportet primum de fructibus
percipere. Intéllige quae dico : dabit
enim tibi Dominus in omnibus
intelléctum. Memor esto Dominum
Jesum Christum resurrexisse a
mortuis ex sémine David, secundum

Evangélium meum, in quo laboro usque ad vincula, quasi male operans; sed verbum Dei non est alligatum. Ideo omnia iustineo propter electos, ut et ipsi salutem consequantur, quae est in Christo Jesu, cum gloria coelesti. Fidelis sermo : nam si commortui sumus, et convivemus; si sustinebimus, et conregnabimus : si negaverimus, et ille negabit nos : si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest.

R. Iste cognovit.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius, Osaë in Hispania citeriore natus, a prima aetate studiis deditus, sacras litteras a Valério, Caesaraugustano episcopo, didicit : cujus etiam partes suscepit praedicandi Evangélium, quod episcopus, propter lingue impedimentum, praedicationis officio fungi non poterat. Ea re ad Daciànum, provinciae a Diocletiano et Maximiano praepositum, relata, Vincéntius Caesaraugustae comprehenditur, et vinctus ad Daciànum, Valentiam adducitur. Ubi verbèribus et equuleo tortus, multis praesentibus, cum nulla aut tormentorum vi, aut acerbitate vel lenitate verborum, a proposito deterreri posset, in craticula impositus, prunis ardentibus suppositis, ac ferreis tinguibus excarnificatus, candentibusque laminis exustus, iterum ducitur in

carcerem stratum testaceis fragmentis, ut ejus nudum corpus somno oppressum a subjectis etiam testarum aculeis torqueretur.

R. Honestum.

Lectio v.

Verum, illo in tenebricosa incluso custodia, clarissimus splendor obortus totum carcerem illustravit : quae lux cum summa admiratione omnes qui aderant affecisset, res a custode carceris ad Daciànum defertur. Qui eductum in molli culcitra collocat; et quem cruciatibus in suam sententiam trahere non poterat, deliciis perducere conatur. Sed invictus Vincéntii animus, Jesu Christi fide speque munitus, vicit omnia; et ignis, ferri, tortorum immanitate superata, victor ad coelestem martyrii coronam evoluit, undécimo Calendas Februarii. Cujus corpus, cum projectum esset inhumatum, corvus, et a volacribus, et a lupo, unguibus, rostro, alis, mirabiliter defendit. Qua re cognita, Daciànus illud in altum mare demergi jubet; sed inde etiam divinitus ejedum ad littus, Christiani sepeliunt.

R. Desiderium.

Lectio VI.

Sermo sancti Augustini,
Episcopi.

Serm. j. de S. Vincentio.

In passione, quae nobis hodie recitata est, fratres carissimi, evidenter ostenditur iudex ferox, tortor crudentus, Martyr invictus, in cuius corpore, poenis variis exarato, jam tormenta defecerant et adhuc membra durabant. Tot convicta miraculis persistebat impietas, tot vexata suppliciis non cedebat infirmitas. Agnoscatur ergo operata divinitas. Quomodo enim corruptibilis pulvis contra tam immensa tormenta duraret, nisi in eo Christus habitaret? In his enim omnibus ille agnoscendus, ille glorificandus, ille laudandus est, qui et in prima vocatione dedit fidem, et in suprema passione virtutem.

R. Stola iucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum
Matthaeum.

Lectio vij Cap. x.

In illo tempore, dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Et reliqua:

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Sermo cclxxiv. in S. Vincentium.

Magnum spectaculum spectavimus oculis fidei. Martyrem sanctum Vincentium ubique vincentem. Vicit in verbis, vicit in poenis; vicit in confessione, vicit in tribulatione, vicit exustus ignibus, vicit

submersus fluctibus; postremo vicit tortus, vicit mortuus. Quando caro ejus, in qua erat trophaeum Christi victoris, de navicula mittebatur in mare, tacite dicebat: Dejecimur, sed non perimus. Quis istam patientiam militi suo donavit, nisi qui prior pro illo sanguinem fudit? Cui dicitur in psalmo: Quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine; spes mea a juventute mea. Magnum certamen magnam comparat gloriam, non humanam nec temporalem, sed divinam et sempiternam. Fides pugnat; et quando fides pugnat, carnem nullus expugnat. Quia etsi laniatur, etsi laceratur, quando perit qui sanguine Christi redemptus est? Potens homo non potest perdere quod emit auro suo, et Christus perdit quod emit sanguine suo? Sed hoc totum non ad hominis, sed ad Dei gloriam referatur.

R. Corona aurea.

Lectio viij.

A Domino vere est patientia: vera patientia, sancta patientia, religiosa patientia, recta patientia, christiana patientia donum Dei est; nam et multi latrones patientissime torquentur, et non cedentes, et tortorem vincentes, postea aeterno igne puniuntur. Causa discernit Martyrem a patientia, imo a duritia sceleratorum: par est poena, sed dispar est causa. Martyrum voce cantavimus (dixerat enim ista Vincentius in orationibus suis): Judica me, Deus, et discerne causam

meam de gente non sancta. Discreta est causa ejus, quia pro veritate, pro justitia, pro Deo, pro Christo, pro fide, pro Ecclesiae unitate, pro individua caritate certavit.

R. Hic est.

Lectio ix.

Quis ei donavit illam patientiam? quis? Indicat nobis psalmus; ibi enim legitur, ibi cantatur : Nonne Deo subiecta erit anima mea, ab illo enim patientia mea. Quisquis putat sanctum Vincentium viribus suis ista potuisse, nimis errat. Quisquis enim viribus suis hoc se posse praesumpserit, etsi videtur vincere patientia, vincitur a superbia. Bene vincere, hoc est uni-versas diaboli machinas vincere. Illucibus dum ministrat, vincitur per continentiam; poenas et tormenta infligit, vincitur per patientiam; errores suggerit, vincitur per sapientiam. Ad extremum, cum omnia haec victa fuerint, suggerit animae : Euge, euge, quantum potuisti, quantum certasti, quis tibi comparatur, quam bene vicisti! Respondeat illi anima sancta : Confundantur et reveantur qui dicunt mihi : Euge, euge. Quando ergo vincit, nisi cum dicit : In Domino laudabitur anima mea, audiant mites et jucundentur. Mites enim sciunt quod dico; quia in illis habitat Verbum; habitat in illis exemplum. Te Deum.

Ad Laudes

Hymnus.

Tyranne, quid molli jubes
Lecto cubare Martyrem?
Ut nempe succedant nova,
Piora curas vulnera.

Te fallit insanus furor;
Rupto soluta corpore
Mens, astra dum petit, tuos
Secura jam ridet dolos.

Undis cadaver fluctuans
Deo regente, non perit;
Saevis et obiectum feris
Corvus tuetur pervigil.

Fortem coronans militem,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna saecula.
Amen.

V. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Minister Christi sum ego in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum.

Oratio.

DA nobis, omnipotens Deus, adversa mundi invicta mentis constantia tolerare, qui beatum levitam Vincentium nec minis terrei, nec poenis passus es superari. Per Dominum.

In ij Vesperis

Hymnus ut in j. Vesp.

V. Justus ut palma.

Ad Magnif. Ant. Dedisti, Pater, in mari viam, et inter fluctus semitam firmissimam, ostendens quoniam potens es ex omnibus salvare.

Oratio ut supra.

DIE XXIII.

Desponsatio B. M. V.

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii.

DIE XXV.

Commemoratio

S. Projecti

Episc. Mart.

In j. Vesp. Ant. Iste sanctus. **V.**
Gloria et honore.

Oratio.

Sancti Màrtyris tui Projecti nos, Domine, intervèntio gloriosa commèdet : ut quod nostris actibus non meremus, ejus précibus consequamur. Per Dominum nostrum.

Lectio ix

Projectus, nobilis Arvérnus, adhuc diaconus, Cassii, Victorini, Anatoliani et aliorum Acta conscripsit, qui apud Arvérnos martyrio coronàti fuerant. Candidiènsi coenobio a sancto Felice, Arvernorum Episcopo, praepositus, ac présbyter ordinatus, Càrivàldo, qui sancti Felicis aliquàndiu locum tenuerat, unanimi omnium voto succéssor datus est. In episcopàtu factus forma gregis ex ànimo, boni Pastoris partes omnes explèvit. Martyrum corpora summa

cura conquisivit, nosocomium exstruxit, pluraque aedificàvit monastèria. Ad regem Childericum secundum profèctus, ut Ecclèsiæ suae bona contra Hectorem, Massiliae patricium, vindicàret, diversàtus est in coenàbio Doroangénsi, in Vosago, ubi Marinum abbàtem a febre liberàvit, qui eum deinde secutus est ad Arvérnos reverténtem. Cum auteur Rex in Hectorem animadvertisset, Agricius quidam primores civitatis in Projectum excitàvit ; cumque a sicariis apud Volovicum quaererétur, ejus loco Marinus ab iis trucidatus est. Ille vero, ne corona Martyrii fraudarétur, satellitibus se ultro obtulit; a quibus graviter in pèctore et in capite percussus, post orationem illam prolata « Domine, ne statuas illis hoc peccàtum , quia nesciunt quid fàciunt », spiritum Deo réddidit, anno sexcentésimo septuagésime quarto. In eo postea loco Avitus Episcopus, ejus succéssor, basilicam et monastèrium condidit.

In Laud. Ant. Qui odit. **V.** Justus ut palma.

Oratio. Sancti Màrtyris, ut supra.

DIE XXVI.

Commemoratio

S. Bathildis

Francorum Reg. Vid.

In j. Vesp. Ant. Simile est regnum. **V.** Spécie tua.

Oratio.

DEus, cujus ope beata Bathildis aulae delicias vitae monasticae austeritate commutavit : da nobis, ejus collucéntibus exémplic et suffragantibus méritis, terréna non sàpere, sed amàre coeléstia. Per Dominum nostrum.

Lectio ix.

BAthildis, in Anglia, Saxonum génere orta, a praedonibus Ercumvålde, Majori domus régiae, véndita, ab eo ad porrigénda sibi pocula adhibita est, ac demum, mortua conjuge, in uxorem expetita. Quas illa ut vitàret nuptias, latébras quaesivit; sed postmodum, ob eximias corporis et ànimi dotes, ad Clodévaei secundi conjugium insperàto pertràhitur. Tum pauperes et ecclélias Clodovaeo studiose commendàvit: quod adeo gratum fuit Principi, ut Génésium abbàtem, postea Lugdunensem Episcopum, Reginae piis opéribus exsequéndis adiutorem déderit. Mortuo Clodovaeo trium filiorum, Clotàrii, Childerici et Theodorici, quorum natu maximus vix quintum annum attingerat, tutélam gessit, regnumque ac palàtium, consiliis Frodobéti, Parisiénsis Episcopi, et Audoéni Rothomagénsis, sapientissime moderàta est. Multa praeclare sanxit; simoniàcas ordinationes abolévit hortàtu sacerdotum; prohibuit ne quis christiànos vénderet éxteris, aut alio vendéndo abducéret; plures

étiam a servitute suis sumptibus redémit. Effécit ut, Pontificum et Abbatum studio, regulàris disciplina in monastériis, aut servarétur, aut restituerétur. Corbéae, ad Suminam, coenobium extruxit aliudque Calae, ad Matronam, in quo, relicta Clotario jam adulto regni admiinistratione, ipsa suscépto religionis habitu, sub obediéntia Bertillae abbatissae, omnibus exémplo et admirationi fuit : ibique mortua est, aetatis suae anno quinquagésimo quinto incarnationis autem sexcentésimo octogésimo.

Ad Laudes, Ant. Date ei de fructu. **V.** Diffusa est.

Oratio. Deus, cujus ope, ut supra.

FESTA FEBRUARII.

Die IV**B. Joannae Valesiae francorum**

Reg. Vid.

Duplex.

Ut in supplemento Breviarii

DIE VI**S. Odilonis**

Abbatis.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Confessoris non
Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

In I. Vesperis

Hymnus

TE, Deo carum, superis
sodalem,
Et decus splendens monachis,
canentes
Filiis cernas, Odilo, tuamque
Réspice gentem.

Céteri nummos, simul ac honores
Térreos vano sitiunt hiātu ;
Christus est solus tua pars in aula
Cluniacénsi.

Corde te pastor récolit patérno
Majolus; coeli réquiem propinquans,
Filiis mandat tua subsequantur
Jussa fidèles.

O gregem, canto duce ter beatum!
O gregis custos, Odilo! feraces

Floridus ramos tuus Ordo late
Pandit ad orbem.

Te suum Patrem, memor usque,
pangit
Civitas Flori; sacra claustra,
templum,
Maenium moles, pia Conditoris
Gesta celebrant.

Te, Deus, mundi moderàtor alme,
Concinant juncti monachis fidèles;
Voce solémni Triadi resultent
Cantica laudis.
Amen.

V. Ecce elongàvi fugiens ;**R.** Et mansi in solitudine.

Ad Magnif. Ant. Quod reliqueris
paréntes tuos, plenam mercédem
recipias a Dâmino Deo Israël ad
quem venisti et sub cujus confugisti
alas.

Oratio Deus, qui beatum, ut ad
Laudes.

AD MACUTINUM

Hymnus ut in primis Vesperis.

In i. Noturno, Lectiones Beatus vir,
ut in Communi ij. loco.

R. Egrédere de terra tua, et de
cognitione tua, et * Venu in terram
quam monstrâbo tibi. **V.** Faciâmque
te in gentem magnam, et benedicam
tibi, et magnificabo nomen tuum,
erisque benedictus. Veni. (Gn 12, 1)

R. Pars mea Dominus, dixit anima
mea : * Bonum est viro cum
portaverit jugum ab adolescéntia sua.
V. Sedébit solitârius et tacébit, quia

levâvit super se. Bonum.

R. Habitabit in solitudine iudicium, et erit opus justitiae pax, et cultus justitiae siléntium, * Et securitas usque in sempitérnium. **V.** Et sedébit pópulus meus in pulchritudine pacis, et in tabernàculis fiduciae. Et. **G**lória Patri. Et.

In II Nocturno

Lectio IV

(Ex opusculis sancti Petri Damiani, et Actibus Ecclesiae Sancti Flori.)

ODILO in Arvéria oriundus ex equéstri ôrdine gente duxit. Apud sanctum martyrem Juliànum Brivaténssem factus est cléricus : deinde beàti Majoli se magistério tràdidit, et in Cluniacénsi monastério hàbitum sanctae religiônis accépit. Ubi dum quiétus ac simplex humiliter in sancta conversatiône persisteret, vix evolutis quàtuor annis, beàtus Majolus obdormivit in Dômino. Sed antequam humanitatis débitum solveret, beàtum Odilônem sibimet in pastoràlis officii cura substituit, suumque super Dominici gregis custôdiam vicàrium dereliquit. In quem prôtinus Omnium fratrum vota concurrunt ; omnes se ad obediéntiam ipsi unanimi devotiône substérnunt. In commissi regiminis sollicitûdine constitutus, plurimis sanctae religiônis coepit florére virttitibus ; nimirum ut psalmôdiae studiis vigilànter insisteret, dura corpus inédia maceraret, atque a sacris altàribus non excédens, nimio

fervôre omnipoténti Deo sacrificium laudis offérret : inter quas pia devotiônis excubias ubéribus plertimque lacrimarum compunctiônibus affluébat.

R. Ego sic curro, non quasi in incértum ; * Sic pugno non quasi àërem vérberans. **V.** Sed castigo corpus meum et in servitatem rédigo, ne forte, cum àliis praedicaverim, ipse réprobus efficiar. * Sic.

Lectio V

IN erogandis eleemôsynis ita largus erat, ut nonnulli dum eum ômnia dispergéntem conspicerent, non dispensatôrem sed prodigium judicàrent. Praesértim, dum fames valida fines Aquitamœ vehementer affligeret, ac plitrimas Galliarum provincias arctàret, exhaustis jam in pauperum usus aerariis, et hôrreis quorumcumque provéntuum non mediôcritèr profligatis, mox étiam plurima sacràrii vasa confrégit, insignia ecclésiae ornaménta distràxit, corônae quoque, quam sibi imperàtor sanctus Henricus ob sui memôriam destinàverat, non pepércit. In promulgandis judiciis, ac modis paeniténtiae praefigéndis tam plus erat, tanta maerentibus humanitate compatiens, ut nequàquam districtum patris impérium, sed matrènum pôtius exhibéret afféctum. Circa Dei Genitricem tam ardentissima devotiône flagràbat, ut constitutus in choro psalléntium, cum ad ilium venirétur ex

modulantium alternatiône
versiculum : Tu ad liberandum
suscepturus hōminem, non horruisti
Virginis uterum: in terram se repēte
prostērneret ; sicque per corpus
ostēderet quibus desidērii caelēstis
in mente fācibus aestuaret.

R. Passer invēnit sibi domum, et
turtur nidum sibi ubi ponat pullos
suos : altāria tua, * Domine virtūtum,
Rex meus et Deus meus. **V.** Beāti
qui habitant in domo tua, Dēmine, in
saecula saeculōrum laudābunt te.
Dēmine.

Lectio VI

VIR igitur sanctus, cum in
bonis mōribus per
quotidiana pia
conversatiōnis incremēta
succrēsceret, coepit coruscāre
mirāculis ; ut qui clarus erat in
probitāte morum clarēsceret etiā in
ostensiōne signōrum, et qui
obtutibus omnipotētis Dei erat
lucerna ardens fieret etiā coram
hominibus lucens. Per ōmnia
monastēria constituit generale
decrētum, ut sicut die primo mensis
Novēbris, juxta univērsae Ecclēsiae
régulam, Omnium Sanctorum
solēmnitas celebratur, ita, sequēti
die, in psalmis, et eleemōsynis, et
praecipue missārum solēmniis,
Omnium in Christo Quiescētium
agerētur memōria ; quod piissimum
institutum Silvéster Papa secūndus
ad universālem Ecclēsiā extēndit.
Quamquam homo Dei sublimiter se
in spirituālibus stidiis et divina

contemplatione suspēderit, in
corporeae tamen utilitātis indūstria
non mediōcriter laboravit.
Monastēria scilicet a fundamētis
nonnulla constrūxit, alia vel jam
semiruta, vel ruinam mināntia
reparāvit. A Romano Pontifice
missus ad Arvériae montes,
Amblārdi Brezoncii sūmptibus,
amplis redditibus et latifundiis
dotātum erēxit coenobium in loco
Sancti Flori, circa annum
millésimum, aedificavitque
ecclēsiā quam dedicavit Urbanus
Papa secūndus, e concilio
Claromontēsi revértens ; urbem
moenibus circumvallāvit, pontēque
super Adiam in subūrbis excitāvit.
Decrēvit autem ut, antequam
dēbitum conditiōnis humanae
persolveret, quaeque monastēria sua
circumiens sanctae admonitiōnis
stūdio visitāret. Expeditione igitur
sanctae hujus aedificatiōnis incēpta,
Silviniacum devēnit ; ibique, ea
nocte quae Dominicae
Circumcisiōnis solēmnia
praecedēbat, salutāris Eucharistiae
sacramēta percēpit, sicque beātum
Deo spiritum réddidit, anno Dōmini
millésimo quadragésimo octāvo,
annos natus septem et octoginta :
sepultusque in eōdem Silviniacēsi
monastērio, mirāculis phirimis
inclāruit.

R. Diléctus Deo et hominibus, cujus
memōria in benedictione est : * In
fide et lenitāte sanctum fecit ilium, et
elégit eum ex omni carne. **V.** Et
dedit illi coram praecēpta, et legem

vitae et disciplinae, docere Jacob
testamentum suum. * In. Gloria
Patri. * In.

In III Nocturno

**Homilia S. Hieronymi Presbyteri in
Evang.** Ecce nos reliquimus omnia,
ut in **Communi Abbatum**.

R. Domine omnipotens, Deus Israël,
anima in angustiis et spiritus anxius
clamat ad te : * Audi nunc orationem
mortuorum Israël et filiorum
ipsorum. **V.** Noli meminisse
iniquitatum patrum nostrorum, sed
memento manus tuae. * Audi.

R. Praevaluit amplificare civitatem,
ademptus est gloriam in conversatione
gentis, * Et ingressum domus et atrii
amplificavit. **V.** Templi etiam
altitudo ab ipso fundata est. * Et.
Gloria Patri. Et.

**Lectio ix de S. Dorothea Virgine et
Martyre, ut in Breviario (VI. Febr.).**

AD LAUDES

Hymnus

Filius lucis radians Odilo
In tenebrarum regione flentes,
Sol ut exurgens, recreat
benignus
Lumine dulci.

Igne dum lugent animae fideles,
Inferas gestit penetrare sedes,
Petri portas aperire multis
Sanguine Christi.

In Deum flagrans pietate summa
Singulis Sacrum peragit diebus ;

Immolans Agnum maculis carentem
Se simul offert.

fonte de sacri lateris benignum
Hausit in fratres animum, malisque
Noluit scindens adhibere ferrum,
Sed medicinam.

Obvius currit miserans egenis,
Membra ne Christi fame torqueantur
Dat cibos largus, sacra vasa templi
Erogat ipsa.

Nutui cedunt Odilonis acres
Milites saeculi, gladios remittunt :
Sat cruor fluxit, Deus ipse profert
Foedera pacis.

Te Deus, mundi moderator alme,
Concinant juncti monachis fideles :
Voce solenni Triadi resultent
Cantica taudis. Amen.

V. Ille vir misericordiae, cujus
pietates non defuerunt.

R. Et nomen ejus vivit in generatione
et generationem.

Ad Bened. Ant. Hi qui cum pietate
dormitionem acceperunt optimam
habent repositam gratiam : sancta
ergo et salubris est cogitatio pro
defunctis exorare ut a peccatis
solvantur.

Oratio

Deus, qui beatum Odilonem
Abbatem, egregiae pietatis
et praeclarae caritatis
virtutibus cumulasti : praesta ut ejus
meritis et precibus, consuetae
misericordiae tuae effectus assequi
mereamur. Per Dominum.

IN II VESPERIS

Hymnus ut ad Matut.

V. Domine, diléxi decorem domus tuae.

R. Et locum habitatiônis gloriae tuae.

Ad Magnif. Ant. In diébus suis aedificàvit domum, et exaltàvit templum sanctum Domino, paratum in glôriam sempitérnam.

Oratio Deus, **ut supra.**

DIE IX

S. CICI

Episc. et Conf.

(Dies fixa e 6. Februarii)

Ut in Breviario, die 6. Februarii.

DIE XI FEBRUARII

SANCTI TILLONIS

ABBATIS

Duplex

(Dies fixa e 7. Januarii)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur:

In hymno Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio

DEus, qui beatum Tillonem, Confessorem tuum, in solitudinem duxisti, ut multorum tibi in Christo pater

efficerétur filiorum : da nobis in hac terra, viam tuam agnoscere et ad réquiem tuam feliciter pervenire. Per eumdem Dominum.

In I Noct., Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima, Beatus vir, ut in Communi ij. loco.

In secundo Nocturno**Lectio IV**

TILLO, origine Saxo, paréntibus simulacrôrum cultôribus natus, puer in Veromanduis sub hasta vénditus, a sancto Eligio, tum témporis fabrilia tractante, redémptus est et iisdem opéribus in officinis Lemovicénsibus adhibitus. Remâclo, abbâti cænôbii Solemniacénsis ab Eligio exstructi, trâditus est educândus, et litteris tum divinis, tum humanis imbuéndus. Christiànam fidem, subindeque monâsticam vitam ampléxus, sodâlibus suis omni virtutum fulgôre praeluxit. Quam ob rem sacerdotii honore decorâtus, et Eligio ad Noviodunénsensem episcopatum sublimato, fidélis astans minister, ab ipso diréctus est in Flandriam, et tractus illos divinae religiônis lumine vitaeque purissimae splendôre irradiâvit. Deinde postquam Remaclus episcopus Tungrénsis denuntiâtus esset Solemniaci abbas, quantumvis renitens, a beato antistite constitutus est.

R. Honéstum fecit.

Lectio V

AT vero, Eligio ad sanctôrum concessum evocâto, Tillo humilitatis et secéssus amans, abbatialem honôrem excussit, secretôque fûgiens ad Arvériae solitudines, Mauriacum prope, in désertum vallis Alzénsis, intra rupium sinus recéssit. Ibi in cêllula prôpriis manibus exstrûcta se âbdidit, radicibus, modicôque pane ac fontis prope manantis pôculo vitam susténtans, et in caeléstium rerum contemplatiône defixus. Nec diu tamen latére pôtuit lucérna lucens et ardens. Virtutum ejus odôre allécti, permûlti ad Tillônem undecumque concurrérunt, sub ejus disciplina uni Christo vivere cupiéntes. Trecentôrum ascetârum factus pater, in eôrum grâtiâ, monastérium, Brajécti vocâbulo nuncupâtum, exstruéndum curâvit. Quum ibi servorum Dei statiônem optime constituisset, Dei mônitu, Solemniacum rédiit, ne detécto quidem prae humilitâte, Brajecténsibus coenobitis suo nômine, a quibus Paulus propter apostôlicam caritatem appellabatur.

R. Amâvit eum.

Lectio VI

SOLEMNIACÉNSIBUS monachis in religiônis studio confirmâtis, imminente jam senectute, de Gundobérti abbâtis licéntia, in cella se reclûsit, quinque stâdiis a monastério dissita, juxta quam oratôrium sanctissimo patri Eligio erigéndum curâvit. Ibique

nonagenârius, sacraméntis reféctus, et fratrum coetu circumséssus, vir sanctus obdormivit in Dômino, die séptima Januârii, anno septingentésimo secundo. Cujus corpus Erméno, Lemovicénsis episcopus, propriis mânibus depôsuit in tûmulo, super quem fôrnicem auro argentoque distinctam et gemmis ornâtam fieri curavit, ad indicium sanctitâtis, et recuperatae pridie, Tillônis moriéntis invocatiône, sanitâtis moniméntum. Céterum sancti Confessôris glôria non illo dumtâxat loco clara refûlsit, ubi, et felicis ejus regiminis memôria vigébat, et venerandae quiescébant exûviae ; sed et Isegémii in Flândria, vicinisque locis, ut patrônus et apôstolus ab incolis hâtenus celebrâtur et côlitur. Coenobium autem Brajecténse, eréctum versus annum sexcentésimum septuagésimum quintum, pôstea vero dirutum, Robértus a Scorâlliis restituit, circa annum centésimum supra millésimum, et in monastérium sacrârum Virginum ôrdinis sancti Benedicti commutâvit.

R. Iste homo.

In III Noct. Homil. S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus ômnia, **ut in Comm. Abbatum.**

DIE XII

S. Pauli, primî Eremitae.

Duplex.

(Dies fixa e 15. Januârii.)

Ut in Breviario.-----
DIE XIII**S. Leobardi**

Eremitae Conf.

Duplex.

*(Dies fixa e 18. Januarii.)***Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.****Oratio.**

Quaeréntium te, Domine, salvátor et custos, qui beàto Leobàrdo Confessori tuo, ne pàrticeps esset coinquinationis, renuntiàre sæculo et in solitudinem confugere tribuisti : ejus intercessione, da populo tuo diabolica vitàre contàgia et te solum Dominum pura mente sectari : Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.**In Quadragesima. Beàtus vir, ut in Communi ij. loco. In secundo Nocturno.****Lectio iv**

Regnàntibus Charibérto et Chilperico, sedem episcopàlem Arvéniæ occupante sancto Avito, hujus nominis primo, natus est in inferiore Arvénia honéstis paréntibus Leobàrdus. Qui, eménso Claromontii studiorum curriculo, commendàbili puéllae desponsatus, quum paulo

post celebrata sponsalia, paréntibus vita functis, evasisset liber ab onere quod ipsorum tantum sublevandorum gràtia suscipere consenserat; tunc terrénis omnibus, et bonis, et gaudiis, ut optaverat, valedicere properavit. Patérnam igitur déserens domum, ad sancti Martini Turonénsis sepulcrum, pio peregrinorum concursu percelebre miraculisque coruscans, iter assumpsit. Inter autem peregrinandum, in superiorem Arvéniam devenit, ibique in Urzacénsibus jugis, Aurilàcum inter et Sancti-Saturnini oppidum, aliquândiu sub humili opilionis hàbitu latitans, constitisse tràditur. R. Honéstum.

Lectio v

Quum vero Turonibus, ad sacras gloriosi Antistitis exuvias, aliquànto témpore degisset, Ligerim trànsvadens, in cryptam prope sancti Martini monastérium secéssit; in oratione, siléntio, lectione, officii recitatione, jejuniis et laboribus, dies noctésque insumens. Deus autem, qui ponit humiles in sublime, latitântem servum suum ita exaltavit, ut ab omnibus Sancti nomine celebrarétur, aegrotique ad eum confluerent, sanitàtem ipsius précibus impetraruri ; quorum ulcera saliva inungens curàbat, febrésque et caecitatem signo crucis fugàbat.

R. Amàvit eum.**Lectio vj**

Demum, expletis in hac solitudine viginti quinque annis, omnique austeritatum genere fractus, praenuntiato mortis suae proximo tempore, die dominica, januarii decima octava, ad gaudium coeleste felici absorptus somno evocatus est. Adventantes autem coenobii fratres, corpus ejus reverenter deposuerunt in sepulcro quod ipsemet in cellula effoderat. Quae quidem veneranda pignora, succedentibus saeculis, in Claromontensem sancti Pauli ecclesiam translata sunt. At vero beati Eremitae pie gesta et miracula celebravit ejus coetaneus sanctus Gregorius Turonensis in libro sanctorum Patrum.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, **ut in Communi Abbatum.**

DIE XIV

S. Andreae Corsini,

Episc. Conf.

Duplex.

(Dies fixa e 4. mensis hujus.)

Omnia ut in Breviario.

Commem. S. Valentini, Presbyteri et Martyris.

DIE XV

S. Cyrilli

Episc. Alexandrini Conf.
et Eccles. Doct.

Duplex.

(*D. fe 9. hujus.*)

Ut in Breviario.

DIE XVI

**SS. septem fundatorum ord.
servor. B. M. V.**

Duplex.

(*D. fe 11. hujus.*)

Ut in Breviario.

DIE XVII

S. Anastasii

Martyris.

Semiduplex.

(Dies fixa e 22. Januarii.)

**Omnia de Communi unius Martyris,
prceter ea quae sequuntur.**

Oratio.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris; ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Martyris tui Anastasii intercessione liberemur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima. Fratres, Debitores

sumus...., **ut in Communi plurim.**
Martyrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

(Ex Proprio sacrosanctae
Lateranensis Basilicae.)

A Nastasius Persa, insignis praestigiatoris filius, ab ineunte aetate màgicis àrtibus sub iniquo parènte operam dedit; sed animadvértens prodigia quae sacrosancta Christi Crux, in Pérsidem a Chosroa rege transportàta, operabatur, abjécto militiae cingulo, et diabolicis prestigiis abjuràtis, una cum sôcio, quem étiam ad martyrii coronam perduxit, Hierosolymis, sacro fonte lustratus, monachi induit habitum, brevisque àdeo in religiosae vitae studio profécit, ut omnibus esset admirationi et exémplo; ubi incredibile est quot daemonum tentàmina pertulerit et constantissime superàverit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v

Divinae caritatis igne succensus, nihil àliud habébat in votis quam pro Christi fide ànimam ponere, mortémque, quam Salvàtor noster dignatus est pro nobis pati, réddere Salvatori. Ardens hoc martyrii desidérium mirifice accéndit visio illa qua, nocte quadam, àureus gemmisque intermixtus calix, qui procul dubio Passionis calicem

designàbat, suavissimo liquore plenus offérri sibi visus est; quo praegustàto, mira dulcédine et fortitudine se praeditum sensit. Id vero Coenobiarchae réferens et monacho-rum précibus se commédans, progressurus in arénam, Caesàream Palaestinae conténdit; ubi, nonnullis e Persàrum gente repértis qui daemonum praestigiis addicti erant, eos àcriter reprehéndit. Ab his autem tanquam exploràtor habitus, in arctissimam tràhitur custodiam, omni pene victu per triduum interdicto. **R.** Desidérium. .

Letio vi.

DEinde ad Marzabànam, iniquissimum Persàrum ducem, adductus, ab eoque pluries accersitus et objurgàtus, ad saxa ferénda damnatur; quo in labore incredibile est quanta a suis, quanta a Bàrbaris patientissime pertulerit. Revocàtus dénuo ad tribunal minàsque contémnens, dirissime clavae ictibus contùnditur, quo in supplicie et tenéri a lictoribus noluit, et nudàri habitu pétiit, aegrius ferens hàbitus monastici laniationem quam nudàti corporis discissionem, Redductus in carcerem, angélicis visionibus confortàtus, virgis acérrime caesus, tibiisque lignea inter instruménta horréndo cruciàtu compréssis, iteràtis clavae ictibus appetitus, manu suspénsus, ligatoque ad pedem praeingénti saxo, tandem septuaginta sociis quos verbo et exémplo in fide firmaverat in

propinquo flumine praefocatis,
 securi percussus ad optatissimam
 martyrii palmam gloriose pervénit.
 Sacrum ejus corpus inhumatum
 projectum, nec a canibus, nec a feris
 laesum fuit; sed et lucidissimum
 sidus super illud effulsit. Quod
 Hierosolymam primo delatum,
 deinde Romam ad Aquas Salvias,
 postrémo ad sacéllum Lateranénsis
 palatii Sancta Sanctorum
 nuncupatum, ididem honorifice
 asservatur.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Noturno, Homilia in Evang.
Si quis vult. de Comm. secundo
loco.

DIE XVIII

S. Raymundi de Pennafort,

Conf.

Semiduplex.

(d. f. e 23. Januarii.)

Ut in Breviario. Commemor. S.
Simeonis Episc. et Mart.

FESTA MOBILIA

FERIA III.

POST DOM. SEPTUAG.

**Orationis D. N. Jesu Christi in
Monte Oliveti.**

Duplex majus.

Ut in supplemento Brev.

FERIA III.

POST DOM. SEXAGES.

**Commemoratio Passionis D. N.
J. C.**

Duplex majus.

Ut in supplemento Brev.

FERIA VI. POST CINERES.

**SS. Spineae Coronae D. N. Jesu
Christi.**

Duplex majus.

*Ut in supplemento Brev., praeter
lectionem sequentem.*

Susceptio SS. Coronae in Gàllia.

Lectio vj.

B Alduino Constantinopoli imperante, Graeci obsessi eo penuriae devenérunt ut sacratissimam Domini Nostri Jesu Christi Coronam Spineam Vénetis pro pecunia oppigneràverint. Quod ut audivit sanctus Franco-rum rex Ludovicus, duos ex ordine Fratrum

Praedicatorum, quos jam Constantinopolim miserat ejus rei gràtia, Venétias remisit, qui sacrum pignus auro multo redemptum in Gàllias asportarent. Legationis autem munere feliciter absoluto, revérsi sunt Fratres; et, décima augusti, anno millésimo ducentésimo trigésimo nono, Dominicam Coronam in manus regis deposuérunt, quae postridie Senones delàta est. Eam vero, ab ipso civitatis àditu, Ludovicus, sola indutus tunica, nudisque pédibus, Robérto fratre comitante, clero et populo praeuntibus, humeris suis in metropolitanam sancti Stéphanii basilicam intulit, et paulo post Parisios delàtam reposuit in sacèllo régio sancti Nicolài in Palatio, ubi postea, pro tanto thesauro condigne servàndo, Sanctam Capèllam arte mira exstruendam et exornandam curavit. Venerandum autem illud Dominicae Passionis instrumentum, grassantibus saeculi décimi octavi tempestatibus, pia cura eréptum, pace tandem Galliàrum Ecclésiis réddita, recognovit Parisiènsis archiepiscopus, et in crystallina hierothéca conditum inter sanctos metropolitani templi thesauros reposuit.

R. Arcam de lignis.

**Suffragia
Communibus addenda.**

De S. floro.

In civitate Sanflorana tantum.

Ad Vesp. Ant. Mortuum prophetavit corpus ejus; in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

V. Non recedet memoria ejus.

R. Et nomen ejus requirétur a generatione in generationem.

Oratio.

DEus, qui beati Flori, Confessoris tui atque Pontificis, praedicatione et miraculis, Lodovensem et Arvernum populum ad verae fidei cultum perduxisti : fac nos, quaesumus, ipsius imitatione, semper placere tibi, et continuis ejus suffragiis moniri. Per Dominum.

Ad Laudes, Ant. Relinquent gentes idola sua, et venient adorantes regem Israel.

V. Misit Dominus vitam ut erudiret.

R. Et senes prudentiam doceret.

De S. Geraldo.

In civitate Aurilacensi tantum.

Ad Vesp. Ant. O beate Gerâlde, quem ascendentem in coelum cum magna gloria deduxerunt Angeli et Sancti Dei; tu nobis, Sancte, subveni, et respice propitius Aurilacensem ecclesiam in tuo nomine congregatam.

V. Ora pro nobis, beate Gerâlde;

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

OMnipotens et misericors Deus, cujus singulari gratia beatus comes Geraldus, Confessor tuus, inter mundi illécebras legis tue praecépta non est transgressus : da nobis famulis tuis, ita tuis inhaerere mandatis, ut et nulla mala facere, et justitiam omnem implere valeamus. Per Dominum nostrum.

Ad Laud. Ant. Moriturus, humi jacens in cilicio et cinere, Geraldus Deo commendabat spiritum; et Sanctorum opera implorans, exclamabat : Subvenite, Sancti Dei.

V. Gloria et honore coronasti eum, Domine;

R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Suffragia

De beato Patre francisco

(PRO SACERDOTIBUS
TERTIARIIS)

ANTE SUFFRAGIA DE
PATRONO.

Ad Vesperas, Ant. Salve, sande Pater, Patriae lux, forma Minorum, virtutis speculum, recti via, regula morum; carnis ab exsilio duc nos ad regna coelorum,

V. Ora pro nobis, beate Pater Francisce,

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Laudes, Ant. Sancte Francisce,
propera; Veni, Pater, accélera ad
populum qui prémitur et téritur sub
onere, pâlea, luto, latere; et, sepulto
Aegyptio sub sàbulo, nos libera,
carnis exstincto vitio.

V. Signàsti, Domine, servum tuum
Franciscum;

R. Signis redemptionis nostrae.

Oratio

DEus, qui Ecclésiã tuã
beàti Patris nostri Francisci
méritis foetu novae prolis
amplificas ; tribue nobis, ex ejus
imitatione, terréna despiciere et
coeléstium donorum semper
participatione gaudére.

Officia Propria
Sanctorum ecclesiae
Sancti Flori

a Sacra Rituum Congregatione
approbata et denuo edita jussu
Illustrissimi et Reverendissimi
Domini Fr. M. Benjamini BADUEL

Episcopi Sancti-Flori.

PARS VERNA

Tornaci Derviorum, Sumptibus et
Typis Societ. S. Joannis Evang.

Desclée, Lefebvre et Soc.

MDCCCXCI

Sancti Flori

SANCTISSIMUS Dominus
Noster Leo Papa XIII,
referente infrascripto
Sacrorum Rituum Congregationis
secretario, instante Rmo Domino
Francisco Maria Benjamino Baduel,
Episcopo Sancti-Flori, Kalendarium
perpetuum noviter reformatum una
cum additionibus et variationibus in
Proprio Officiorum ejusdem
Dioeceseos perficiendis, prouti in
superiori exemplari prostat ab
ipsamet Sacra Congregatione antea
revisum et emendatum, in usum
Cleri totius Dioeceseos Sancti Flori
approbavit et concessit.

Contrariis non obstantibus
quibuscumque.

Die 23 Julii 1890.

Sic signatum.

+ Locus Sigilli.

B. Cars. Monaco.

Vinc. Nussi. Secret.

DIE XXII JANUARI

(Festum translatum ex parte
Hiemali)

S. Vincentii

Diaconi et Martyris.

Duplex majus.

**Omnia de Communi unius Martyris,
praeter ea quae sequuntur.**

In i. Vesperis

Hymnus

A Déste, Christi milites
Invicta poenis pectora,
Solémne nunc Vincéntio
Cantate carmen Màryri.

Miles Dei Vincéntius
Torménta que non pértulit !
Per mille mortes multiplex
Oblàta Christo victima.

Puris ligatur funibus,
Corpus rotis proténditur;
Secant adunci pécines,
Vivoque dant longum mori.

Compage rupta corporis,
Divulsus a se frangitur ;
In crate tensus férrea
Lentis cremàtur ignibus.

Ut se sub imis àcrius
Dolor medullis inserat,
Et nudus, et corpus lacer,
Testis acutis volvitur.

Torménta cedunt Martyri,
Dum nescit illis cédere;
Ipsisque vel torquéntibus
Tortus triumphat fortior.

Ætérne tu Verbi Pater,

Ætérne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Tibi, Deus, sit gloria.
Amen.

V. Gloria et honore.

Ad Magnif. Ant. Magnificàbitur
Christus in corpore meo, sive per
vitam, sive per mortem; mihi enim
vivere Christus est, et mori lucrum.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum,

Hymnus

Christi pugil Vincéntius,
Poenisque magnis debitus,
Libros sibi jam créditos
Custos fidélis dénegat.

Spemit preces, spernit minas;
Quid his tyrànnus proficit?
Non sacra tradet, nec semel
Christo datant solvet fidem.

frustra parantur vérbera;
Hunc vincla, carcer, lamine,
Ungues et ignis àmplius
Dignum Deo testem probant.

Haec inter, unum praedicat,
Te, Christe, robur Martyrum;
Timére nescit funera
Quibus tritimpus additur.

Sit laus Patri, laus Filio,
Par sit tibi laus, Spiritus,
Qui proeliàntes roboras
Palmisque donas Martyres. Amen.

In primo Nocturno.

De Epistola prima beàti Pauli
Apostoli ad Timotheum.

Lectio j. Cap. V.

Oportet diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes : habentes mysterium fidei in conscientia pura. Et hi auctor probentur primum : et sic ministrent, nullum crimen habentes. Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. Diaconi sint tinius uxoris viri : qui filiis suis bene praesint, et suis domibus. Qui enim bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirunt, et multam fiduciam in fide, quae est in Christo Jesu. R. Iste sandus.

Lectio ij. Cap. vj.

TU autem, o homo Dei, haec fuge : sectare vero justitiam, pietatem, fidem, caritatem, patientiam, mansuetudinem. Certa bonum fidei, apprehende vitam aeternam, in qua vocatus es, et confessus bonam confessionem coram multis testibus. Praecipio tibi coram Deo, qui vivificat omnia, et Christo Jesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem, ut serves mandatum sine macula, irreprehensibile usque in adventum Domini nostri Jesu Christi, quem suis temporibus ostendet beatus et solus potens, Rex regum, et Dominus dominantium : qui solus habet immortalitatem, et lucem inhabitat inaccessibilem : quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest : cui honor, et

imperium sempiternum. Amen.

R. Justus germinabit.

Lectio ij. Cap. ij.

De epistola secunda beati Pauli apostoli ad Timotheum

Labora sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus : ut ei placeat, cui se probavit. Nam et qui certat in agone, non coronatur nisi legitime certaverit. Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. Intellige quae dico : dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum. Memor esto Dominum Jesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David, secundum Evangelium meum, in quo laboro usque ad vincula, quasi male operans ; sed verbum Dei non est alligatum. Ideo omnia iustineo propter electos, ut et ipsi salutem consequantur, quae est in Christo Jesu, cum gloria coelesti. Fidelis sermo : nam si commortui sumus, et convivemus ; si sustinebimus, et conregnabimus : si negaverimus, et ille negabit nos : si non credimus, ille fidelis permanet, negare seipsum non potest.

R. Iste cognovit.

In secundo Nocturno.**Lectio iv.**

Vincentius, Oscae in Hispania citeriore natus, a prima aetate studiis deditus, sacras litteras a Valerio, Caesaraugustano

episcopo, didicit : cujus étiam partes suscepit praedicandi Evangélium, quod episcopus, propter lingue impediméntum, praedicatiónis officio fungi non poterat. Ea re ad Daciánum, provinciae a Diocletiano et Maximiano praepositum, relata, Vincéntius Caesaraugustae comprehenditur, et vinctus ad Daciánum, Valentiam adducitur. Ubi verbéribus et equuleo tortus, multis praeséntibus, cum nulla aut tormentorum vi, aut acerbitate vel lenitate verborum, a proposito deterréri posset, in craticula impositus, prunis ardéntibus suppositis, ac férreis tinguibus excarnificátus, candentibusque laminis exustus, iterum ducitur in càrcerem stratum testaceis fragméntis, ut ejus nudum corpus somno oppréssum a subjéctis étiam testarum aculeis torquerétur.

R. Honéstum.

Lectio v.

Verum, illo in tenebricosa incluso custodia, clarissimus splendor obortus totum carcerem illustrávit : quae lux cum summa admiratione omnes qui aderant affecisset, res a custode càrce- ris ad Dacianum defértur. Qui eductum in molli culcitra collocat; et quem cruciatibus in suam senténtiam tràhere non poterat, deliciis perducere conàtur. Sed invictus Vincéntii ànimus, Jesu Christi fide speque munitus, vicit omnia; et ignis, ferri, tortorum immanitate

superàta, victor ad coeléstem martyrii coronam evolvit, undécimo Caléndas Februàrii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumatum, corvus, et a volàcribus, et a lupo, unguibus, rostro, alis, mirabiliter deféndit. Qua re cognita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet; sed inde étiam divinitus eiec dum ad littus, Christiani sepéliunt.

R. Desidérium.

Lectio VI.

Sermo sancti Augustini,
Episcopi.

Serm. j. de S. Vincentio.

In passione, quae nobis hodie recitata est, fratres carissimi, evidénter osténditur judex ferox, tortor cruéntus, Martyr invictus, in cujus corpore, poenis variis exaràto, jam torménta defécerant et adhuc membra duribant. Tot convicta miraculis persistébat impiétas, tot vexàta suppliciiis non cedébat infirmitas. Agnoscatur ergo operata divinitas. Quomodo enim corruptibilis pulvis contra tam immània torménta duraret, nisi in eo Christus habitaret? In his enim omnibus ille agnoscéndus, ille glorificandus, ille laudandus est, quii et in prima vocatione dedit fidem, et in suprema passione virtutem.

R. Stola iucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum
Matthaeum.

Lectio vij Cap. x.

In illo témpore, dixit Jesus discipulis suis: Nolite timére eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Et réliqua:

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Sermo cclxxiv. in S. Vincentium.

Magnum spectàculum spectavimus oculis fidei. Martyrem sanctum Vincéntium ubique vincentem. Vicit in verbis, vicit in poenis ; vicit in confessione, vicit in tribulatione, vicit exustus ignibus, vicit submérsus fluctibus; postremo vicit tortus, vicit mortuus. Quando caro ejus, in qua erat trophaeum Christi victoris, de navicula mittebatur in mare, tacite dicébat : Dejicimur, sed non perimus. Quis istam patiéntiam militi suo donavit, nisi qui prior pro illo sanguinem fudit? Cui dicitur in psalmo : Quoniam tu es patiéntia mea, Domine; Domine; spes mea a juventute mea. Magnum certàmen magnam comparat gloriam, non humànam nec temporalem, sed divinam et sempitérnam. Fides pugnat; et quando fides pugnat, carnem nullus expugnat. Quia etsi laniatur, etsi laceratur, quando perit qui sàngvine Christi redémpus est? Potens homo non potest pérdere quod emit auro suo, et Christus perdit quod emit sàngvine suo? Sed hoc totum non ad hominis, sed ad Dei gloriam referatur.

R. Corona aurea.

Lectio viij.

A Domino vere est patiéntia : vera patientia, sancta patiéntia, religiosa patiéntia, recta patiéntia, christiana patiéntia donum Dei est; nam et multi latrones patientissime torquéntur, et non cedétes, et tortorem vincétes, postea aetérno igne punituntur. Causa discérnit Màrtyrem a patiéntia, imo a duritia sceleratorum : par est poena, sed dispar est causa. Màrtyrum voce cantàvimus (dixerat enim ista Vincéntius in oratiônibus suis) : Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta. Discréta est causa ejus, quia pro veritate, pro justitia, pro Deo, pro Christo, pro fide, pro Ecclésiæ unitâte, pro individua caritâte certavit.

R. Hic est.

Lectio ix.

Quis ei donavit illam patiéntiam? quis? Indicat nobis psalmus; ibi enim légitur, ibi cantàtur : Nonne Deo subjécta erit ànima mea, ab illo enim patiéntia mea. Quisquis putat sanctum Vincéntium viribus suis ista potuisse, nimis errat. Quisquis enim viribus suis hoc se posse praesumpserit, etsi vidétur vincere patiéntia, vincitur a supérbia. Bene vincere, hoc est uni-versas diaboli machinas vincere. Illécèbras dum ministrat, vincitur per continéntiam; poenas et torménta infligit, vincitur per patiéntiam; errores suggerit, vincitur per sapiéntiam. Ad

extrémum, cum omnia haec victa fuerint, suggerit ànimae : Euge, euge, quantum potuisti, quantum certasti, quis tibi comparatur, quam bene vicisti! Respondeat illi anima sancta : Confundantur et reveeantur qui dicunt mihi : Euge, euge. Quando ergo vincit, nisi cum dicit : In Domino laudabitur anima mea, audiant mites et jucundentur. Mites enim sciunt quod dico; quia in illis habitat Verbum; habitat in illis exemplum. Te Deum.

Ad Laudes

Hymnus.

Tyranne, quid molli jubes
Lecto cubare Màrtyrem?
Ut nempe succédant nova,
Piora curas vulnera.

Te fallit insanus furor;
Rupto soluta corpore
Mens, astra dum petit, tuos
Secura jam ridet dolos.

Undis cadáver fluctuans
Deo regente, non perit;
Saevis et objéctum feris
Corvus tuétur pérvigil.

fortem coronans militem,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

V. Justus ut palma.

Ad Bened. Ant. Minister Christi sum
ego in laboribus plurimis, in
carcéribus abundantius, in plagis
supra modum.

Oratio.

DA nobis, omnipotens Deus,
advérsa mundi invicta
mentis constantia toleràre,
qui beatum levitam Vincentium nec
minis terrei, nec poenis passus es
superari. Per Dominum.

In ij Vesperis

Hymnus ut in j. Vesp.

V. Justus ut palma.

Ad Magnif. Ant. Dedisti, Pater, in
mari viam, et inter fluctus sémitam
firmissimam, osténdens quoniam
potens es ex omnibus salvare.

Oratio ut supra.

FESTA FEBRUARII.

DIE VI**S. Odilonis**

Abbatis.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.**In I. Vesperis****Hymnus**

TE, Deo carum, superis
sodalem,
Et decus splendens monachis,
canentes
Filiis cernas, Odilo, tuamque
Réspice gentem.

Ceteri nummos, simul ac honores
Tereos vano sitiunt hiatu ;
Christus est solus tua pars in aula
Cluniacensi.

Corde te pastor recolat paterno
Majulus; coeli requiem propinquans,
Filiis mandat tua subsequantur
Jussa fideles.

O gregem, canto duce ter beatum!
O gregis custos, Odilo! feraces
Floridus ramos tuus Ordo late
Pandit ad orbem.

Te suum Patrem, memor usque,
pangit
Civitas Flori; sacra claustra,
templum,
Maenium moles, pia Conditoris
Gesta celebrant.

Te, Deus, mundi moderator alme,

Concinant juncti monachis fideles;
Voce solenni Triadi resultent
Cantica laudis.
Amen.

V. Ecce elongavi fugiens ;**R.** Et mansi in solitudine.

Ad Magnif. Ant. Quod reliqueris
parentes tuos, plenam mercedem
recipias a Domino Deo Israël ad
quem venisti et sub cujus confugisti
alas.

Oratio Deus, qui beatum, **ut ad
Laudes.**

AD MATUTINUM

Hymnus ut in primis Vesperis.

In i. Noturno, Lectiones Beatus vir,
ut in Communi ij. loco.

R. Egrédere de terra tua, et de
cognitione tua, et * Venu in terram
quam monstrabo tibi. **V.** Faciamque
te in gentem magnam, et benedicam
tibi, et magnificabo nomen tuum,
erisque benedictus. Veni. (**Gn 12, 1**)

R. Pars mea Dominus, dixit anima
mea : * Bonum est viro cum
portaverit jugum ab adolescentia sua.
V. Sedebit solitarius et tacebit, quia
levavit super se. Bonum.

R. Habitabit in solitudine iudicium,
et erit opus justitiae pax, et cultus
justitiae silentium, * Et securitas
usque in sempiternum. **V.** Et sedebit
populus meus in pulchritudine pacis,
et in tabernaculis fiduciae. Et. **Gloria**
Patri. Et.

In II Nocturno

Lectio IV

(Ex opusculis sancti Petri Damiani,
et Actibus Ecclesiae Sancti Flori.)

ODILO in Arvèrnia oriundus ex equèstri ôrdine gente duxit. Apud sanctum martyrem Juliànum Brivatensem factus est cléricus : deinde beàti Majoli se magistério tràdidit, et in Cluniacénsi monastério hàbitum sanctae religiônis accépit. Ubi dum quiétus ac simplex humiliter in sancta conversatiône persisteret, vix evolutis quàtuor annis, beàtus Majolus obdormivit in Dômino. Sed antequam humanitatis débitum solveret, beàtum Odilônem sibimet in pastoràlis officii cura substituit, suumque super Dominici gregis custôdiam vicàrium dereliquit. In quem prôtinus Omnium fratrum vota concurrunt ; omnes se ad obediéntiam ipsi unanimi devotiône substèrnunt. In commissi regiminis sollicitûdine constitutus, plurimis sanctae religiônis coepit florére virtutibus ; nimirum ut psalmôdiae studiis vigilànter insisteret, dura corpus inédia maceraret, atque a sacris altàribus non excédens, nimio fervôre omnipoténti Deo sacrificium laudis offèrret : inter quas piae devotiônis excubias ubéribus plertimque lacrimarum compunctiônibus affluébat.

R. Ego sic curro, non quasi in incértum ; * Sic pugno non quasi àërem vérberans. **V.** Sed castigo corpus meum et in servitatem rédigo,

ne forte, cum àliis praedicaverim, ipse réprobus efficiar. * Sic.

Lectio V

IN erogandis eleemôsynis ita largus erat, ut nonnulli dum eum ômnia dispergéntem conspicerent, non dispensatôrem sed prodigium judicàrent. Praesértim, dum fames valida fines Aquitamœ vehementer affligeret, ac plitrimas Galliarum provincias arctàret, exhaustis jam in pauperum usus aerariis, et hôrreis quorumcumque provéntuum non mediôcritèr profligatis, mox étiam plurima sacràrii vasa confrégit, insignia ecclésiæ ornámènta distràxit, corônæ quoque, quam sibi imperàtor sanctus Henricus ob sui memôriam destinàverat, non pepércit. In promulgandis judiciis, ac modis paeniténtiae praefigéndis tam plus erat, tanta maerentibus humanitate compatiens, ut nequàquam districtum patris impérium, sed matrènum pôtius exhibéret afféctum. Circa Dei Genitricem tam ardentissima devotiône flagràbat, ut constitutus in choro psalléntium, cum ad ilium venirétur ex modulantiùm alternatiône versiculum : Tu ad liberandum suscepturus hómìnem, non horruisti Virginis uterum: in terram se repénite prostèrneret ; sicque per corpus ostènderet quibus desidèrii caeléstis in mente fàcibus aestuaret.

R. Passer invénit sibi domum, et turtur nidum sibi ubi ponat pullos

suos : altària tua, * Domine virtûtum, Rex meus et Deus meus. **V.** Beàti qui habitant in domo tua, Démine, in saecula saeculôrum laudàbunt te. Démine.

Lectio VI

VIR igitur sanctus, cum in bonis môribus per quotidiana piaè conversatiônis increméta succrésset, coepit coruscàre miràculis ; ut qui clarus erat in probitàte morum clarésset étiam in ostensiône signôrum, et qui obtutibus omnipoténtis Dei erat lucérna ardens fieret étiam coram hominibus lucens. Per ômnia monastéria constituit generale decretum, ut sicut die primo mensis Novémbris, juxta univèrsæ Ecclésiæ régulam, Omnium Sanctorum solémnitas celebratur, ita, sequéti die, in psalmis, et eleemôsynis, et praecipue missârum solémniis, Omnium in Christo Quiescéntium agerétur memôria ; quod piissimum institutum Silvèster Papa secûndus ad univèrsalem Ecclésiàm exténdit. Quamquam homo Dei sublimiter se in spirituàlibus stidiis et divina contemplatione suspénderit, in corporeae tamen utilitátis indùstria non mediôcriter laboravit. Monastéria scilicet a fundaméntis nonnulla constrùxit, alia vel jam semiruta, vel ruinam minàntia reparàvit. A Romano Pontifice missus ad Arvérniae montes, Amblàrdi Brezoncii sùmptibus, amplis redditibus et latifundiis

dotàtum eréxit coenobium in loco Sancti Flori, circa annum millésimum, aedificavitque ecclésiàm quam dedicavit Urbanus Papa secûndus, e concilio Claromonténsi revértens ; urbem moenibus circumvallàvit, pontémque super Adiam in subùrbiis excitàvit. Decrévit autem ut, antequam débitum conditiônis humanae persolveret, quaeque monastéria sua circumiens sanctae admonitiônis stúdio visitàret. Expeditione igitur sanctae hujus aedificatiônis incépta, Silviniacum devénit ; ibique, ea nocte quae Dominicae Circumcisiônis solémnia praecedébat, salutàris Eucharistiae sacraméta percépit, sicque beàtum Deo spiritum réddidit, anno Dômini millésimo quadragésimo octàvo, annos natus septem et octoginta : sepultùsque in eòdem Silviniacénsi monastério, miràculis phirimis inclàruit.

R. Diléctus Deo et hominibus, cujus memôria in benedictione est : * In fide et lenitàte sanctum fecit ilium, et elégit eum ex omni carne. **V.** Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae et disciplinae, docére Jacob testaméntum suum. * In. Gloria Patri. * In.

In III Nocturno

Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, ut in **Communi Abbatum.**

R. Domine omnipotens, Deus Israël,

anima in angustiis et spiritus anxius
clamat ad te : * Audi nunc orationem
mortuorum Israël et filiorum
ipsérum. **V.** Noli meminisse
iniquitatum patrum nostrorum, sed
meménto manus tuae. * Audi.

R. Praevaluit amplificâre civitatem,
adéptus est glôriam in conversatione
gentis, * Et ingressum domus et àtrii
amplificàvit. **V.** Templi étiam
altitudo ab ipso fundata est. * Et.
Gloria Patri. Et.

**Lectio ix de S. Dorothea Virgine et
Martyre, ut in Breviario (VI. Febr.).**

AD LAUDES

Hymnus

Filius lucis radians Odilo
In tenebrarum regione flentes,
Sol ut exurgens, récreat
benignus
Lumine dulci.

Igné dum lugent animae fidéles,
Inferas gestit penetrare sedes,
Pétri portas aperire multis
Sanguine Christi.

In Deum flagrans pietâte summa
Singulis Sacrum péragit diébus ;
Immolans Agnum maculis caréntem
Se simul offert.

fonte de sacri lateris benignum
Hausit in fratres ànimum, malisque
Noluit scindens adhibére ferrum,
Sed medicinam.

Obvius currit miserans egénis,
Membra ne Christi fame torqueàntur
Dat cibos largus, sacra vasa templi
Erogat ipsa.

Nutui cedunt Odilonis acres
Milites saeculi, glàdios remittunt :
Sat cruor fluxit, Deus ipse profert
Foedera pacis.

Te Deus, mundi moderàtor alme,
Cônçant juncti monachis fidéles :
Voce solémni Triadi resultent
Cantica taudis. Amen.

V. Ille vir misericôrdiae, cujus
pietâtes non defuérunt.

R. Et nomen ejus vivit in generatione
et generationem.

Ad Bened. Ant. Hi qui cum pietâte
dormitionem accepérunt optimam
habent repositam grâtiâ : sancta
ergo et salubris est cogitâtio pro
defunctis exorâre ut a peccâtis
solvantur.

Oratio

Deus, qui beàtum Odilônem
Abbàtem, egrégiae pietâtis
et praeclàrae caritâtis
virtutibus cumulâsti : praesta ut ejus
méritis et précibus, consuétâe
misericôrdiae tuae efféctus àssequi
mereàmur. Per Dominum.

IN II VESPERIS

Hymnus ut ad Matut.

V. Domine, diléxi decorem domus
tuae.

R. Et locum habitatiônis gloriae tuae.

Ad Magnif. Ant. In diébus suis
aedificàvit domum, et exaltàvit
templum sanctum Domino, paratum
in glôriam sempitérnam.

Oratio Deus, ut supra.

DIE IX

S. Citi

Episc. et Conf.

Duplex

(Dies fixa e 6. Februarii)

Ut in Breviario, die 6. Februarii.

DIE XI FEBRUARII

SANCTI TILLO

ABBATIS

Duplex

(Dies fixa e 7. Januarii)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur:

In hymno Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio

DEus, qui beatum Tillonem, Confessorem tuum, in solitudinem duxisti, ut multorum tibi in Christo pater efficeretur filiorum : da nobis in hac terra, viam tuam agnoscere et ad requiem tuam feliciter pervenire. Per eumdem Dominum.

In I Noct., Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima, Beatus vir, ut in Communi ij. loco.

In secundo Nocturno

Lectio IV

TILLO, origine Saxo, paréntibus simulacrôrum cultôribus natus, puer in Veromanduis sub hasta vënditus, a sancto Eligio, tum témporis fabrilia tractante, redémptus est et iisdem opéribus in officinis Lemovicénsibus adhibitus. Remâclo, abbâti cænôbii Solemniacénsis ab Eligio exstructi, trâditus est educândus, et litteris tum divinis, tum humanis imbuéndus. Christiànam fidem, subindeque monâsticam vitam ampléxus, sodâlibus suis omni virtutum fulgôre praeluxit. Quam ob rem sacerdotii honore decorâtus, et Eligio ad Noviodunensem episcopatum sublimato, fidélis astans minister, ab ipso directus est in Flandriam, et tractus illos divinae religiônis lumine vitaeque purissimae splendôre irradiâvit. Deinde postquam Remaclus episcopus Tungrénsis denunciâtus esset Solemniaci abbas, quantumvis renitens, a beato antistite constitutus est.

R. Honéstum fecit.

Lectio V

AT vero, Eligio ad sanctôrum concéssum evocâto, Tillo humilitatis et secéssus amans, abbatiàlem honôrem excussit, secretôque fûgiens ad Arvérniae solitùdines, Mauriacum prope, in désertum vallis Alzénsis, intra rupium sinus recéssit. Ibi in cèllula prôpriis manibus exstrûcta se âbdidit, radicibus, modicôque pane

ac fontis prope manantis pôculo vitam sustentans, et in caeléstium rerum contemplatiône defixus. Nec diu tamen latére pôtuit lucérna lucens et ardens. Virtutum ejus odôre allécti, permûlti ad Tillônem undecumque concurrerunt, sub ejus disciplina uni Christo vivere cupiéntes. Trecentôrum ascetârum factus pater, in eôrum grâtiâ, monastérium, Brajécti vocâbulo nuncupâtum, exstruéndum curâvit. Quum ibi servorum Dei statiônem optime constituisset, Dei mônitu, Solemniacum rédiit, ne detécto quidem prae humilitâte, Brajecténsibus coenobitis suo nômine, a quibus Paulus propter apostôlicam caritatem appellabatur.

R. Amâvit eum.

Lectio VI

SOLEMNIACÉNSIBUS monachis in religiônis studio confirmâtis, imminente jam senectute, de Gundobérta abbâtis licéntia, in cella se reclûsit, quinque stâdiis a monastério dissita, juxta quam oratôrium sanctissimo patri Eligio erigéndum curâvit. Ibi nonagenârius, sacraméntis reféctus, et fratrum coetu circumséssus, vir sanctus obdormivit in Dômino, die séptima Januârii, anno septingentésimo secundo. Cujus corpus Erméno, Lemovicénsis episcopus, propriis mânibus depôsuit in tûmulo, super quem fôrnicem auro argentoque distinctam et gemmis ornâtam fieri curavit, ad indicium

sanctitâtis, et recuperatae pridie, Tillônis moriéntis invocatiône, sanitâtis moniméntum. Céterum sancti Confessôris glôria non illo dumtâxat loco clara refûlsit, ubi, et felicis ejus regiminis memôria vigébat, et venerandae quiescébant exûviae ; sed et Isegémii in Flândria, vicinisque locis, ut patrônus et apôstolus ab incolis hâtenus celebrâtur et côlitur. Coenobium autem Brajecténse, eréctum versus annum sexcentésimum septuagésimum quintum, pôstea vero dirutum, Robértus a Scorâlliis restituit, circa annum centésimum supra millésimum, et in monastérium sacrârum Virginum ôrdinis sancti Benedicti commutâvit.

R. Iste homo.

In III Noct. Homil. S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus ômnia, ut in **Comm. Abbatum.**

DIE XII

S. Pauli, primi Eremitae.

Duplex.

(Dies fixa e 15. Januarii.)

Ut in Breviario.

DIE XIII

S. Leopardi

Eremitae Conf.

Duplex.

(*Dies fixa e 18. januarii.*)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Quaeréntium te, Domine, salvátor et custos, qui beàto Leobàrdo Confessori tuo, ne pàrticeps esset coinquinationis, renuntiàre sæculo et in solitudinem confugere tribuisti : ejus intercessione, da populo tuo diabolica vitare contàgia et te solum Dominum pura mente sectari : Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima. Beàtus vir, ut in Communi ij. loco. In secundo Nocturno.

Lectio iv

Regnàntibus Charibérto et Chilperico, sedem episcopàlem Arvéniæ occupante sancto Avito, hujus nominis primo, natus est in inferiore Arvénià honéstis paréntibus Leobàrdus. Qui, eménso Claromontii studiorum curriculo, commendàbili puéllae desponsatus, quum paulo post celebrata sponsalia, paréntibus vita functis, evasisset liber ab onere quod ipsorum tantum sublevandorum gràtia suscipere consénserat; tunc terrénis omnibus, et bonis, et gaudiis, ut optaverat, valedicere properavit. Patérnam igitur désereus domum, ad sancti Martini Turonénsis sepulcrum, pio

peregrinorum concursu percelebre miraculisque coruscans, iter assumpsit. Inter autem peregrinandum, in superiorem Arvéniam devenit, ibique in Urzacénsibus jugis, Aurilàcum inter et Sancti-Saturnini oppidum, aliquândiu sub humili opilionis hàbitu latitans, constitisse tràditur. **R.** Honéstum.

Lectio v

Quum vero Turonibus, ad sacras gloriosi Antistitis exuvias, aliquànto tèmpace degisset, Ligerim trànsvadens, in cryptam prope sancti Martini monastérium secéssit; in oratione, siléntio, lectione, officii recitatione, jejuniis et laboribus, dies noctésque insumens. Deus autem, qui ponit humiles in sublime, latitântem servum suum ita exaltavit, ut ab omnibus Sancti nomine celebrarétur, aegrotique ad eum confluerent, sanitàtem ipsius précibus impetraruri ; quorum ulcera saliva inungens curàbat, febrésque et caecitatem signo crucis fugàbat.

R. Amàvit eum.

Lectio vj

Demum, expletis in hac solitudine viginti quinque annis, omni austeritàtum gènere fractus, praenuntiàto mortis suae proximo tèmpace, die dominica, januàrii décima octava, ad gaudium coeléste felici absorptus somno evocàtus est. Adventàntes autem coenobii fratres, corpus ejus

reverenter deposuerunt in sepulcro quod ipsemet in cellula effoderat. Quae quidem veneranda pignora, succedentibus saeculis, in Claromontensem sancti Pauli ecclesiam translata sunt. At vero beati Eremitae pie gesta et miracula celebravit ejus coaetaneus sanctus Gregorius Turonensis in libro sanctorum Patrum.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Abbatum.

DIE XIV

S. Andreae Corsini,
Episc. Conf.

Duplex.

(Dies fixa e 4. mensis hujus.)

Omnia ut in Breviario.

Commem. S. Valentini, Presbyteri et Martyris.

DIE XV

S. Cyrilli

Episc. Alexandrini Conf.
et Eccles. Doct.

Duplex.

(d. f e 9. hujus.)

Ut in Breviario.

DIE XVI

**SS. septem fundatorum ord.
servor. B. M. V.**

Duplex.

(d. f ex 11. hujus.)

Ut in Breviario.

DIE XVII

S. Anastasii

Martyris.

Semiduplex.

(Dies fixa e 22. Januarii.)

**Omnia de Communi unius Martyris,
praeter ea quae sequuntur.**

Oratio.

A Désto, Domine, supplicationibus nostris; ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Martyris tui Anastasii intercessione liberemur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima. Fratres, Debitores sumus...., ut in Communi plurim. Martyrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

(Ex Proprio sacrosanctae Lateranensis Basilicae.)

A Nastasius Persa, insignis praestigiatoris filius, ab ineunte aetate màgicis àrtibus sub iniquo parènte operam dedit; sed animadvértens prodigia quae sacrosancta Christi Crux, in Pérsidem a Chosroa rege transportàta, operabatur, abjécto militiae cingulo, et diabolicis prestigiis abjuràtis, una cum sôcio, quem étiam ad martyrii coronam perduxit, Hierosolymis, sacro fonte lustratus, monachi induit habitum, brevique àdeo in religiosae vitae studio profécit, ut omnibus esset admirationi et exémplo; ubi incredibile est quot daemonum tentàmina pertulerit et constantissime superàverit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v

D Ivinae caritatis igne succénsus, nihil àliud habébat in votis quam pro Christi fide ànimam ponere, mortémque, quam Salvàtor noster dignàtus est pro nobis pati, réddere Salvatori. Ardens hoc martyrii desidérium mirifice accéndit visio illa qua, nocte quadam, àureus gemmisque intermixtus calix, qui procul dubio Passionis calicem designàbat, suavissimo liquore plenus offérri sibi visus est; quo praegustàto, mira dulcédine et fortitudine se praeditum sensit. Id vero Coenobiarchae réferens et monachorum précibus se comméndans, progressurus in

arénam, Caesàream Palaestinae conténdit; ubi, nonnullis e Persàrum gente repértis qui daemonum praestigiis addicti erant, eos àcriter reprehéndit. Ab his autem tanquam exploràtor habitus, in arctissimam tràhitur custodiam, omni pene victu per triduum interdicto. **R.** Desidérium. .

Lectio vi.

D Einde ad Marzabànam, iniquissimum Persàrum ducem, adductus, ab eoque pluries accersitus et objurgàtus, ad saxa ferénda damnatur; quo in labore incredibile est quanta a suis, quanta a Bàrbaris patientissime pertulerit. Revocàtus dénuo ad tribunal minàsque contémnens, dirissime clavae ictibus contûnditur, quo in supplicie et tenéri a lictoribus noluit, et nudàri habitu pétiit, aegrius ferens hàbitus monastici laniationem quam nudàti corporis discissionem, Redductus in carcerem, angélicis visionibus confortàtus, virgis acérrime caesus, tibiisque lignea inter instruménta horréndo cruciàtu compréssis, iteràtis clavae ictibus appetitus, manu suspénsus, ligatoque ad pedem praeingénti saxo, tandem septuaginta sociis quos verbo et exémplo in fide firmaverat in propinquo flumine praefocatis, securi percussus ad optatissimam martyrii palmam gloriose pervénit. Sacrum ejus corpus inhumàtum projéctum, nec a canibus, nec a feris laesum fuit; sed et lucidissimum sidus super illud effulsit. Quod

Hierosolymam primo delatum, deinde Romam ad Aquas Salvias, postrimo ad sacellum Lateranensis palatii Sancta Sanctorum nuncupatum, ididem honorifice asservatur.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Si quis vult. de Comm. secundo loco.

DIE XVIII

S. Raymundi de Pennafort,

Conf.

Semiduplex.

(d. f. e 23. Januarii.)

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter sequentia. In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui beatum Raymundum poenitentiae sacramenti insignem ministrum elegisti, et per maris undas mirabiliter traduxisti : concede, ut ejus intercessione dignos poenitentiae fructus facere, et ad aeternae salutis portum pervenire valeamus.

Per Dominum. **Commem. S. Simeonis, Episc. et Mart.**

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEatus Raymundus Barcinonensis ex nobili familia de Pennafort, christiana religionis rudimentis imbutus, adhuc parvulus eximia animi et corporis indole magnum aliquid portendere visus est. Nam adolescens humaniores litteras in patria professus, Bononiam se contulit, ubi pietatis officii, ac pontificio civilique juri sedulo incumbens, et doctoris laurea insignitus, ibidem sacros canones magna cum hominum admiratione est interpretatus. Ejus virtutum fama percrebescente, Berengarius Barcinonensis Episcopus, cum Roma suam ad Ecclesiam rediret, eum conveniendi causa Bononiam iter instituit, et tandem summis precibus, ut secum in patriam revertetur, obtinuit. Mox ejusdem Ecclesiae canonicatu et praepositura ornatus, universo clero et populo, integritate, modestia, doctrina, et morum suavitate praefulsit, ac Deiparae Virginis, quam singulari pietatis affectu venerabatur, honorem, et cultum semper pro viribus auxit.

R. Honestum fecit.

Lectio v

ANnum circiter quintum supra quadagesimum agens, in ordine fratrum Praedicatorum solenni emissa professione, ut novus miles, in omni virtutum genere, sed praecipue in caritate erga egenos, et maxime

captivos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortàtu sanctus Petrus Nolàscus (cujus ipse confessiones audiébat) suas opes piissimo huic operi conférret, tum eidem, tum beato Raymundo, et Jacobo primo Aragoniae regi appàrens beatissima Virgo, gratissimum sibi, et unigénito Filio suo fore dixit, si in suum honorem instituerétur ordo religiosorum, quibus captivos ex infidélium tyrànnide liberàndi cura incumberet. Quare collàtis inter se consiliis, ordinem beàtae Mariae de Mercéde Redemptionis Captivorum fundavérunt : cui beàtus Raymundus certas vivéndi leges praescrpsit ad ejusdem ordinis vocationem accommodatissimas : quarum approbatio-nem àliquot post annos a Gregorio nono impetràvit, et dictum sanctum Petrum primum Genénalem ordinis magistrum suis ipse mânibus hàbitu eodem indutum creàvit.

R. Amàvit eum.

Lectio vi

AB eodem Gregdrio Romam accersitus, et capellani, ac poenitentiarii, et confessàrii sui munere decoràtus, ejusdem jussu Romanorum Ponte cum decreta, in diversis conciliis et epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redégit. Archiepiscopàtum Tarraconénsem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissime recusavit, et totius ordinis Praedicatorum generale magistérium, quod per

biènnium sanctissime administraverat, sponte dimisit. Jacobo Arago- niae regi sacrae Inquisitionis officii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrâvit miracula, inter quae illud clarissimum, quod ex insula Baleari Majori Barcinonem reversurus, strato super aquas pàllo, centum sexaginta milliària sex horis confécerit, et suum coeno- bium jânuis clausis fuerit ingrèssus. Tandem prope centenarius, virtutibus et méritis cumulàtus, obdormivit in Dómino, anno salutis millésimo ducéntésimo septuagésime quinto. Quem Clemens octâvus in Sanctorum numerum rétulit.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia Sancti Evangélii, de Communi.

FESTA MARTII.

DIE XVIII

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento Breviarii.

DIE XX.

S. Cyrilli

Episc. Hierosolymit. Conf.
et Eccl. Doct.

Duplex.

(D. f e 18. hujus.)

Ut in Breviario.

FESTA APRILIS.

DIE XVI

S. Benedicti Josephi Labre
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui sanctum Benedictum Joséphum Confessorem tuum humilitatis studio, et paupertatis amore tibi uni adhaerere fecisti : da nobis ejus, suffragantibus meritis, terréna cuncta despiciere, et coeléstia semper inquirere. Per Dominum.
Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadragesima, Justus. de Communi j. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio v.

IN oppido Amettes Boloniensis Dioecesis in Gállia ex honestissimis paréntibus ortus est Benedictus Joséphus Labre. Divina grátia praeventus, gravem et a nugis aliénam indolem a puerili aetate osténdit, et suis fratribus pietate, obediéntia, solertia in addiscendis christiánae doctrinae ac litterarum rudiméntis perfectum exémpar praefulsit. Duodénis ad patrúum sacerdotem paroeciae praepositum missus, eruditione pariter ac virtute profecit. Hinc caritate flagrans in proximos,

confluentium egenorum nullum a se discédere sivit inánem, eidémque patruo socium individuum se adjunxit in aegrorum solatium, dira lue per loca grassante, cujus ille victima occubuit. Nulli labori parcens, nec periculo térritus, viliora quaeque obivit officia ad eorum levándam calamitatem, qui morbo corrépti jacébant, pastorum quoque vices explens in pascendis grégibus ab eis relfétis, gramine in arvis a se collécto pro pécorum alimonia; ideoque factum, ut sibi àngeli nomen promeruerit. Neque aliter exinde egit apud avunculum, ubi omnimo spléndidum caritatis et mansuetudinis spécimen édedit, mira patientia et benignitate Longo témpore perpessus singularem cujusdam contubernalis morositatem, a quo noctu diuque male habebàtur.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

AD austerissimum vitae genus jándiu se appellatum sentiens, rigido jejunio, aut duro tantum pane dies transigere assuéverat, brevem fessis membris quietem dare super nudos asseres cum cervicali ex ligneis fragmentis, flagello se caedere, plurisque horas flexis, ante augustissimum Eucharistiae sacraméntum génibus orando impéndere. Ratus porro se ad aspérius aliquod cenobiticum institutum a Deo vocari, ad Trappenses primum se contulit,

deinde ad Carthusiànos, postrémo ad Cisterciénses. Sed ob gracilem corporis hàbitum e contràctas aegritudines a singulis sbire coàctus fuit; ita disponénte Deo, ut beàtus juvenis arctioris sequélae crucis Christi in médio populi spectaculum fieret mundo, et Angelis, et hominibus. Nam cum ferventiori prece divinum lumen imploràsset, intérna clarissima locutione intelléxit sectànda sibi fore àrdua sancti Aléxii vestigia, durissimàmque vitam in sacris peregrinationibus traducéndam. Probànte igitur consciéntiae suae moderatore, annos natus viginti duos, pia suscepit longissima itinera; pedes, veste obsoléta, et rudi piléolo tectus, fune praecinctus ac male calceàtus, sine pecunia, rerumque omnium inops, oblàta tantum stipe victitans, et saccum déferens onustum saxis, quo peregrinàndi labores sibi graviores rédderet. Hac ratione multas Europae regiones pluries peragràvit, ubique sanctiora loca visitando, nunquam vestes immutans, aestum, brumam, umbres pérferens, noctu cubans plerumque sub dio, declinànsque a trita via, et diversoriis, ut vitàret pericula, et ànimum libérius in Deum inténdere.

R. Amàvit eum.

Lectio vj.

UBicumque consisteret, mira virtutum relinquébat exémpa cum sanctitátis fama haud raris prodigiis confirmata.

Séptimo ante obitum anno Romam repétiit, ibique constitit, etsi quotànnis Lauretanam beatae Virginis aedem, et alia viciniora sanctuaria adire non prætermiserit. Coelitem potius quam viatoris vitam in Urbe àgere visus est. Tecto ut plurimum carens, làcero eodem induménto perpétuo usus, oléribus; herbisque per viam abjéctis, vel oblàtis analéctis sive e sterquilinio promptis inédiam relevàbat, sitim aut exstinguébat aqua, aut acéto vexabat. Sæpe tota nocte orabat in amphitheàtro Flavio, tot Martyrum sàngvine consecràto. Màximam vero diéi partem in templis ducere consuevit, vel ante Deiparae imàginem vel coram sacrosancta Eucharistia publicæ adorationi proposita, ibique immobilis, ardens, niténti vultu, oculisque in sacram hostiam defixis, morabàtur in contemplatione Ejus, quem diligébat. Inséctis erosus, squalore obsitus, quidquid irrisionum atque injuriarum a plebécula sibi irrogabàtur, Iaetus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo oétogésimo tértio, die decima séxta Aprilis, cum in templo sanctae Mariae ad Montes precationi plures dedisset boras, corréptus deliquio, tradususque vicinas in aedes benéfici ho-minis sanctissime ànimam Deo réddidit, trigésimo quinto aetatis anno. Quem virtutibus et miràculis clarum Pius nonus Pontifex Màximus Beatorum, novisque fulgéntem signis Leo decimus tértius

Sanctorum albo ascripsit

R. Iste homo. In tertio Nocturno,

Homilia Quia Dominus ac Redemptor. **de Communi unius Martyris ij.loco cum RR. de Confess. non Pontif:**

DIE XVII

S. Roberti

Casae Dei Conditoris et Abbatis.

Duplex majus.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, terrèna pro te calcantium merces magna nimis : da nobis exèmplo et intercessione beati Roberti Abbatis, cujus natalitia celebràmus, temporalia despiciere et ad aeterna tota mentis intentione festinàre. Per Dominum.

In j. Noct., Lect. Beatus vir. **ut in Communi ij. loco.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Robertus ex Avigènae, sancti Geraldi Aurilacensis sororis, illustri stirpe oriundus, ineunte pueritia, canonicis ecclesiae sancti Juliàni Brivatensis, instituendus traditus est. Ibi in pietate que ac in litteris proficiens, adolescèntiam transègit, non solum omnis vitii expèrtem, sed et omnis

virtutis laude conspicuam. Clèricus factus, inter canonicos adscitus, ac demum ad sacrum presbyteratus ordinem evèctus, omnes sacerdotii partes ea implèvit religione, ea gravitate, eo divinae gloriae ac salutis animarum studio, quo omnium movèret admirationem. Strènuam imprimis ac fere continuam navabat operam sacris aedificiis, aut resarciendis, aut necessariis supellèctili instruendis; nec minus quinquaginta in vitae suae decursu instaurasse perhibetur. Omnes pàuperes, ac praesèrtim aegrotos, impènsa mira que caritate prosequens, eorum misèriam levare, aerumnas lenire, ulcera abluere ac manibus contrectare solèmne habebat.

R. Honèstum.

Lectio v.

AT vero, rerum terrèstrium pertaesus et divinae contemplationis desidèrio succensus, vitam monasticam amplècti constituit. Itaque Cluniacum perrèxit, in monastèrium regulari disciplina sanctissimum ingressurus; sed a concivibus accersitus, Brivatium redire coactus est. Postea Romam profectus est, sacra Apostolorum limina venerandi causa, ut, suffragantibus sibi sanctorum Petri et Pauli mèritis, omnes tandem saeculi curas ac sollicitudines exuere valeret. Qua functus peregrinatione, àliam suscepit, nimirum ad ecclesiam

Aniciensem, Beatissimae Virginis Mariae cultu percélebrem, et a concurrénti-bus undecumque populis frequentàtam. Exinde ratus cunctis rebus humanis sibi nuntium esse remitténdum, b vicinum ac desértum locum, cui deinceps nomen Casa Dei, secéssit ipse cum duobus militibus, quos ad christiànam frugem revocàvit.

R. Amavit eum.

Lectio bj.

ILlic Robértus et socii orationi, sacrae lectioni aliisque piis exercitationibus instànter incumbéntes, quod supererat témporis id totum insumébant in exsequéndis opéribus, quibus et sibi victum comparènt et circumstàntium inopiam sublevàrent. Interim, sanctitatis eorum fama longe latéque diffusa ita pervadit animos, ut viri non pauci ad Robértum properarent sub ipsius disciplina Christo militàre gestiéntes. Tunc Robértus accéptis pecuniis ultro oblatis, celebérrimum construxit coenobium, Casam Dei nuncupatum, in quo, vivénte adhuc fundatore, trecénti congregàti sunt Monachi, sub régula sancti Benedicti cultui divino plane mancipàti. Plenus demum méritis ac diébus, sanctus Abbas obdormivit in Domino, dié décima séptima aprilis, anno millésimo sexagésimo séptimo, sex et sexaginta annos natus. Corpus autem ejus ante januam ecclésiæ coenobii sepultum, et signo-rum

fulgore coruscans, frequentique piorum peregrinorum, inter quos Editha sancti Eduàrdi Confessoris, Anglorum regis, uxor, concursu veneratum, sub ara majori praememoriti templi, décimo quarto saeculo magnificéntius instaurati, condigno honore depositum est. Ibidémque quiévit usque ad annum millésimum quingésimum sexagésimum secundum, quo Calviniani, Casam Dei invadéntes et sacrilego furore disperdéntes, ex altari destructo sanctissimas exuvias tulérunt et flammis misere tradidérunt.

R. Iste homo.

In III. Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, **ut in Communi Abbatum.**

DIE XXIX

S. Hugonis

Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Perfice, quaesumus, Domine, pium in nobis sanétae religionis afféctum : et ad obtinéndam tuae gratiae largitatem sanctus Hugo Abbas suis apud te semper pro nobis et méritis et précibus intercédât. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Hugo, Semurii Brionnensis, in Burgundia, illustri genere natus, ab ineunte pueritia pietati operam dedit et litterarum studio. Placidis ornatus moribus et virginalis excellentiae amore percitus, quum ab armorum strepitu et illécebris mundi, ad quae patèrnis votis vocabàtur, abhorreret, sancto Odiloni, Cluniacensi abbati, instituendum se monasticis disciplinis tradidit. At vero tanti viri magisterio informatus, moxque cunctis in regulari observantia praelucens, Odilone adhuc vivente, Cluniacensis prior, eodemque paulo post defuncto, fratrum omnium consensu Abbas eligitur; succedente in prioratus dignitatem Hildebrando, socio et amico, qui postea Sedem Apostolicam, Gregorii septimi nomine insignitus, ecclesiasticae libertatis zelo, et sanctitatis splendore tantopere illustravit. Tantum autem, Hugone administrante, pietatis et regularis sanctimoniae culmen assecuta est Cluniacensis familia, ut ad ipsam scribens sanctus Petrus Damianus, qui modo in coenobio commoratus fuerat, dicere non dubitaverit : Vidi hortum deliciarum, diversas rosarum ac liliorum gratins germinantem, et mellifluas aromatum ac pigmentorum fragrantias suaviter

redolentem, ut de illo valeat Deus dicere : Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus : illic spiritalium frugum proventus aggeritur, ut horreis postmodum coelestibus inferatur.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Tanta quoque longe et late diffusa erat venerandi Abbatis fama, ut consolatorem in aerumnis, oratorem in conciliis, adiutorem in instaurandis ecclesiae juribus et cleri sanctitate advocarent eum Summi Pontifices, precibus ipsius sese commendatos vellent reges et imperatores, patrem et ducem requirerent innumera monasteria. Suadente Hugone, ad apostolicum fastigium assumptus est sanctus Leo, Papa nonus; precante ipso, liberatus a daemonum terrore quievit in Domino, successor. Leonis Stephanus. Sancto Gregorio septimo, contra Henrici imperatoris nefarios ausus strenue colluctanti orationis fervore, consiliorum sapientia addictissimus astitit. Urbano Secundo, quem prius habuerat discipulum, comes fuit, dum Claromontanum celebravit concilium pro indicendo bello liberandae Hierosolymae, dumque subinde Basilicas Sanflorani monasterii, atque beati Gerardi, Aurilacensis comitis, superiorem Arverniam peragrans, consecravit. Robertum, Burgundiae ducem, sororis suae maritum, contra Autissiodorenses,

filiis sui interfectores, furētem, ad synodum Augustodunensem deduxit et caritate sedavit. Gothofrido, Andegavēsi comiti, Turonēnsis monastērii bona diripiēti, in quam incidit ruinam ore prophētico minatus est. Sanētum Ansēlmum Cantuariensem Archiepiscopum propter ecclēsiæ propugnata jura Cluniaci exulāntem fovit, et persecutoris violētam mortem, eodem quo evēnit instanti, mirabiliter nuntiāvit.

R. Amavit.

Lectio vj.

PRaeter plurima virorum monastēria, sive suscitāta, sive instaurata, Marciniacēse sanctimoniālium coenobium, prope Semurium erēxit, patēnis bonis dotavit, et sanctis lēgibus auxit. Auctor fuit ut hymnus VENI, CREATOR SPIRITUS a Cluniacēnsibus per octāvam Pentecostes ad Tērtiam concinerētur, quem exindemorem Ecclēsia universālis recēpit. Tandēmq̄ prolis innumerae spiritu pater, virtutibus, miraculis et prophētiæ; dono perillustris, dilēctus Deo et hominibus, octogenārio major, in cinere et cilicio, intra beātae Virginis sacellum orans ante sacrum caput sancti Marcēlli, Papae et Martyris, Cluniaci in pace quēvit, eodem die et anno quo Ansēlmus Cantuariensis, anno scilicet supra millēsimum centēsimo nono, die vigēsima nona Aprilis; et in amplissimo templo,

quod ad laudem beatorum Apostolorum Petri et Pauli ingēntibus sumptibus et arte mira aedificaverat, sepultus est. Quem mēritis et signis in dies coruscantem discipulus ejus Callixtus Papa secundus, dēcimo sexto post obitum anno, Cluniaci tunc tēporis degens in Santorum album rētulit. Quae vero supērsunt ex ejus sacris ossibus et vēstibus Semurii et Marciniaci pio cultu recoluntur; ejusque bāculus abbatialis et lapis sepulcralis Cluniaci asservantur.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Abbatum.

DIE XXX

S. Eutropii

Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, tempore paschali, praeter ea que sequuntur.

Oratio.

Respice, Domine, infirmitates nostras et intercedēte beato Eutropio, Martyre tuo atque Pontifice, salutāre nobis levamen confēre dignēris. Per Dominum.

In j Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Eutropius, quem ut suum Apostolum Santones mérito venerantur, a sancto Cleménte, romano Pontifice episcopàli consecratione insignitus, in Gàllias ad fidem praedicàndam diréctus tràditur. Cumque Mediolànum Sàntonum pervenisset, ibidem episcopatus sui sedem fixit ; et quosdam hujusce regionis incolas, non sine labore et multis tribulationibus, ab impio idolorum cultu ad Christi fidem adduxit, inter quos recensétur beata virgo Eustélla, quae ab ipso baptizata martyrii palmam mérui obtinére, Ipse, post adimplétum rite munus, ictu securis illiso ab incrédulis capite, martyr occubuit; et, ob instantem persecutionem, loco minus digno sepultus est. Cumque témporum lapsu nulla nisi nominis ejus et sanctitátis superésset memoria, a fidélibus ut Santus tantum, non ut Martyr habebatur, donec eum pro Christo sanguinem fudisse sic fuit revelàrum.

R. Honéstum fecit.

Lectio v

PAllàdius, Santonénsis Episcopus, in ejus honorem, circa annum Domini sexcentesium, basilicam exstruxit. Dum autem, convocatis abbàtibus, e tumulo sacras Eutropii reliquias honorificéntius collocàndas ad eam transférret, duo ex illis abbàtibus, amoto opertorio, conspexérunt ictu

securis illisum caput. Quibus étiam nocte sequénti idem Sanctus apparuit, dicens : Scitote me per eam cicatricem, quam vidistis in càpite, Martyrium consummasse. Ex eo autem, ut narrat sanctus Gregorius Turonénsis in libro de Màrtyrum gloria, quod Martyr esset innotuit populis, quia non àderat historia passionis.

R. Desidérium animae.

Lectio vj.

Sancti Eutropii memoria subsequéntibus témporibus in tota Gallia célebris evasit. At vero, furéntibus Calvinianis et Sàntonas adventantibus, sollicita catholicorum pietas beàti Martyris caput, quod extra tumulum asservàtum in hierothéca remanserat, Burdigalam transtulit. Sepulcrum autem ipsum, réliquis ossibus dives et sub altari Basilicae inferioris situm, ab haerética quidem ràbie illæsum evisit. Verumtamen percrebuit rumor spoliàtum illud étiam fuisse a Calvinistis, et igni tràditas sancti Eutropii exuvias, una cum sacris reliquiis in basilica superiori veneràtis. Anno verum millésimo octingéntésimo quadragésimo tértio, cum instaurarétur praelaudata Martyris crypta, providénte Deo, detéctus est ejus tumulus; factaque juxta canonum praescripta sédula recognitione, sanctissima pignora ibidem solemnissima festivitàte reposita sunt, astàntibus plurimis

episcopis, et ingéti cleri fideliumque concursu, die décima quarta Octobris, anno Domini millésimo oétingentésimo quadragésimo quinto. Huic autem evangélico Praeconi, miraculorum laude sicut et confessionis mérito clarescénti, plurima in hacce dioecési dicata sunt sive templa, sive sacélla, ad quae convenire non destitérunt pii, étiam de remotis locis, fidéles, praesértim vero infirmi, pro impetrando levamine fiducialementer precàntes, aut de impetràto gratias agéntes.

R. Stola jucunditatis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang.
Ego sum vitis, **ut in Communi j. loco.**

FESTA MAII

DIE I

Commemoratio

S. Sigismundi
Régis et Martyris.**Oratio.**

Da, quaesumus, Domine Deus, fídelibus tuis, intercedente sancto Sigismundo, Martyre tuo, supérbe non sàpere, sed tibi placita humilitate servire : ut, prava despicientes, quaecumque recta sunt libera exérceant caritate. Per Dominum.

Lectio ix

Sigismundus, filius Gundobàldi, Burgundiae regis, invito patre Ariàno, ab haeresi ad catholicam fidem convérsus, diu noctuque orationi vacàbat, jejuniis bonisque opéribus sédulo insistébat, et mira in pàuperes liberalitàte commendabàtur. Mortuo patre, Rex factus, prudénti zelo contra Arianos invéctus est; de quo quidem sanctus Avitus, Viénnénsis episcopus, ipsum collaudàvit. Defuncta priore conjuge, aliam duxit, cujus nequissimis consiliis decéptus, Sigericum, quem ex praecedénti matrimonio suscéperat, intérfici jussit. Facti poenitens, nihil omisit ut illud expiaret. Agàunum igitur véniens, terram, sanguine Martyrum legionis Thebaeorum purpuratam, làcrymis irroràvit, et ecclésiàm ac

monastérium aedificàvit, in quo monachi sibi indesinénter succedéntes, divinas laudes continue persolverent. Captus autem, dum pietàti vacaret, a Clodomiroy, Aurelianénsium rege, circa annum quingentésimum vigésimum quartum, Aureliànum duétus est, et in piteum demérsus. Corpus ejus per triénnum in limo illaesum jàcuit; repértum autem ab Agaunénsi Abbate, Agàunum delatum est, ubi plírimis illustratum est miràculis.

DIE IX

B. Mariae Virginis a Miraculis.

Duplex majus.

(In civitate Mauriacensi, duplex j. cl. cum Octava.)

Psalmi, ut in Festis B. M. V.**IN I VESPERIS****Antiphonae et Capitulum ut ad Laudes.****Hymnus**

FELIX, plaude pio carmine,
Civitas,
Donis mirificam concine Virginem :
Se Mater Démini prodigiis probat
Matrem Mauriacénsium.

Quidquid labe sua prima parens mali
Invéxit miseris Eva nepotibus,
Illud sancta fugant vota precântium
Matris subsidio piae.

Qui venit mutilo, firmus abit pede,
Solvit muta diu lingua siléntium,
Miraturque, novo lumine jubilans,

Caecus munera Virginis.

Linquunt vincla manus férrea
supplices,
AEGris jussa lues cedit ab àrtubus,
Ereptôque suam réddere lumini
Praedam mors cito cògitur.

frustra sub miseris carcéribus
fremis
Possessisque nequam corpôribus
furis,
Daemon, gurgitibus te tenet igneis
Pulsum magna Deipara.

Audi, Virgo potens, vota fidélium,
Tu spes, tuque jubar Mauriacénsium
Effulge pòpulis, alma precàntibus
Tutrix esto cliéntibus.

Sacra, Virgo, die, sit tibi glôria ;
Festum saecla canant, miraque
còncinant ;
Tantis prodigiis sidera pérsonent,
Caelum térraque jùbilent.

Sit Patri Dômino maxima glôria,
Virtus, laus et honor sit quoque Filio,
Sancto Spiritui semper ab ômnibus
Compar sit benedictio.
Amen.

V. Cantate Dôminocànticum novum,

R. Quia mirabilia fecit, allelùja.

Ad Magnif. Ant. Beàtam me dicent
omnes generatiônes, quia fecit mihi
magna qui potens est, et sanctum
nomen ejus, allelùja.

Oratio

DOMINE Jesu Christe, qui
Mauriacénsiem ecclésiàm in
honôrem sanctae Genitricis tua
consecràsti, innumerabilibusque
rriiràculis, ejus intercessiône,
decoràsti : praesta, quaesumus; ut
fidèles omnes pie in eadem
exoràntes, ex quacumque
tribulatiône ad te clamàverint,
consolatiônis tuae beneficia
consequàntur : Qui vivis et regnas.

Ad Complet. et Horas. Jesu, tibi sit
gloria, qui natus es.

AD MATUTINUM

Invit. Beatae Virginis Mariae
miràcula celebrémus : * Christum
ejus Filium adorémus Dominum,
alleluia.

Hymnus

CANTATE, pàndite,
Fidèles, ôpera ;
Cantate, pàndite
Virginis mérita.

Nunc ardor stimule
Corda canéntium
Plebs omnis jubilet
Mauriacénsium.

Pellat maestitiam
Festum hoc còrdium,
Laudémus Dôminam
Sanctôrum ômnium.

Miràre, pòpule,
Miràre ; ômnia
Summa poténtia

Cerne prodigia.

Hic est haec mystica
AEdes, a saeculis
Luce mirifica
Signàta pôpulis.

Ubi tunc bélluæ
Ac nernus hôrriidum ;
Ibi nunc incolæ,
Vici et ôppidum.

Ubi tunc hæresis,
Ubi gens bàrbara,
Ibi nunc Virginis
Fulgent miracula.

Vos qui magnalia
Orbis inquiritis,
Anne similia
Istis narràbitis ?

Te, trina Déitas
Unaque, côlimus ;
Mariae pietàs,
Te proni pôscimus.

Ora pro vénia,
Ora pro miseris,
O potens Démina,
Adésto singulis.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Per vicos ejus, cantabitur,
alléluja

V. Spécie tua et pulchritudine tua,
alleluja.

R. Inténde, prospere, procéde, et
regna, alleluia.

De Parôbolis Salomônis

Lectio I

Cap. 8, 18-21 ; 32-36

MECUM sunt divitiæ et gloria,
Mopes supérbae et justifiæ ;
mélior est enim fructus meus auro et
làpide pretiôso, et genimina mea
argento elécto. In viis justitiæ
âmbulo, in médio semitarum judiciï,
ut ditem diligentes me et thesauros
éorum répleam. Nunc ergo, audite
me : beâti qui custôdiunt vias meas.
Audite disciplinam et estôte
sapiéntes, et nolite abjicere eam.
Beatus homo qui audit nie, et qui
vigilat ad fores meas quotidie, et
obsérvat ad postes ôstii mei. Qui me
invénerit, invéniet vitam, et hauriet
salutem a Dêmino : qui autem in me
peccàverit laedet ânimam suam.

R. Beatissimæ Virginis Mariæ
prodigia devotissime celebrémus, *
Ut ipsa pro nobis intercédât ad
Dôminum Jesum Christum, **V.** Cum
jucunditate solemnitatem beatae
Mariæ Virginis devotissime
celebrémus. **Ut.**

De libro Tobin

Lectio II

Cap. 13, 13-19

LUCE spléndida fulgébis : et
Lomnes fines terra adorébunt te.
Natiônes ex longinquo ad te vénient :
et munera deferéntes, adoràbunt in te
Dominum, et terram tuam in

sanctificatiônem habebunt ; nomen enim magnum invocabunt in te. Maledicti erunt qui contempserint te : et condemnâti erunt omnes qui blasphemâverint te : benedictique erunt qui aedificâverint te. Tu autem laetâberis in filiis tuis, quôniam omnes benedicentur, et congregabuntur ad Dôminum. Beati omnes qui diligunt te, et qui gaudent super pace tua. Anima mea, bédedic Déninurn, quôniam liberavit Jerùsalern, civitatem suam, a cunctis tribulatiônibus ejus Dôrninus Deus noster.

R. Solémnitas est hodie beatae Virginis Marie, * Per quam salus mundi credéntibus apparuit : cujus vita gloriôsa lucem dedit saeculo, alleluia. **V.** Solemnitatem beatae Mariae Virginis cum gaudio celebrémus. **Per** quam.

De Isaia Prophéta

Lectio III

Cap. 49, 18-22

LEVA in circuitu oculos tuos, et vide ; omnes isti congregâti sunt, venérunt tibi. Vivo ego, dicit Dominus, quia ômnibus his velut ornamento vestiéris, et circumdabis tibi eos quasi sponsa. Quia déserta tua, et solitudines tuae, et terra ruinae tuae, nunc angusta erunt prae habitatôribus, et longe fugabuntur qui absorbébant te. Adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuae : Angustus est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem. Et dices in corde tuo : Quis germa mihi istos? Ego

stérilis, et non pariens, transmigrata et captiva : et istos quis enutrivit? Ego destituta et sola : et isti ubi erunt? Haec dicit Dôminus Deus : Ecce levabo ad gentes manum meam, et ad populos exaltabo signum meum, et afferent filios tuos in ulnis, et filias tuas super humeros portabunt.

R. Gloriosae Virginis Mariae solemnitétem recolâmus, * Cujus Dôminus humilitatem respéxit, quae, Angelo nuntiante, concépit Salvatorem mundi, Beatissimae Virginis Mariae solemnitatem devotissime celebrémus. **Cujus.** Gloria. **Cujus.**

In II Nocturno

Ant. Generatio et generatio laudabit ôpera tua, et poténtiam tuam pronuntiabunt,

V. Adjuvabit eam Deus mane diluculo, alleluia.

R. Deus in medio ejus, non commovébitur, alleluja.

Lectio IV

Cum Mariae Deiparae mônitu, ut trâditur, sancta Theodechildis, Clodovéi regis filia, Mauriaci, in honorem ejus, sacrum aediculum aedificâsset, tot tântaque illic contigére rnrâcula, ut ingens ex diversis provinciis languéntium peregrinôrum concursus Mauriacum fieret, qui omnes, invocâto Mariae nômine, curabantur. Sed, cum affluéntem multitudinem non caperent angustiae loci,

crescerétque in dies frequéntia, liberali pietàtis sensu ad ampliorem basilicam exstruéndam Mauriacénses excitàti sunt. Sacrum ergo aedificium, Caelo propitio, feliciter auspiciantur, ac, nullis parcéntes impénsis, ita proseguuntur, ut in eam quant nunc cernimus formam tandem assùrgeret.

R. Solémnitas gloriôsae Virginis Mariae ex sémine Abrahae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclÿta cunctas illùstrat Ecclésias, **V.** Hôdie solémnitas est beàtae Virginis Mariae ex progénie David. **C**ujus vita.

Lectio V

IN hac vero aede sacra, cœci visum, muti loquélam, surdi auditum, claudi gressum obtinuére. Quin et piïssima Domina sacrum ignem, qui membra depascébat, exstinxit, et daemones ab obséssis corporibus ejécit. Praetérea, ut ingéntes étiam nunc in templo asservatae caténæ férreae testantur, carcéribus inclusos et duris néxibus vinctos edéxit potentissima Virgo ; qui, Mauriacum feliciter adventàntes, ei supplices astitére, ut cujus beneficio e cérporis vinculis fuerant, ejusdem patrocínio étiam a peccàti néxibus solveréntur. Sed et anno millésimo sexcentésimo vigésimo nono, cum tetérrima lues vicinas urbes et circumpositos vastàret pagos, ac Mauriaci jam sérperet, pùblico ante Virginis aram emisso voto, pestis ita continuo

depulsa est, ut civem nullum deinceps afflìxerit. Voto adstricti Mauriacénses, singulis annis, festo Conceptionis die, solémnes supplicationes instituérunt, accépti beneficii gràtias referéntes, et perpétuum sibi Immaculatae Virginis patrocinium postulantes.

R. Cum jucunditate solemnitatem beàtae Mariae celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dominum Jesum Christum, allelùja. **V.** Corde et animo Christo canémus glôriam, in hac sacra solemnitatem praecélsae Genitricis Dei Mariae. **U**t ipsa.

Lectio VI

CUM autem Joànes Paulus, Sancti Flori Episcopus, Romam petiisset, ut dogmaticae definitiôni de Immaculato Deiparae Concéptu animo recolens miracula Mariae Virginis ope, Mauriàci patrata, et probe séntiens quantum fidélium pietati increménti accéderet, si ipsius Deiparae simulàcrum, in Gallicana perturbatione disruptum, postea vero restitutum; illic corona decorarétur, id supplex a summo Pontifice Pio nono postulavit. Apostolico itaque mandato hàbito, anno millésimo octingentésimo quinquagésimo quinto, Dominica die qua almae Virginis Prodigia recalebantur, astàntibus Nivernénsi et Tutelénsi antistitibus, Arvériae clero et magistratibus, ingentique hominum concursu e dissitis étiam locis, venerandum Deiparae simulàcrum, solémni apparatu. Mauriàci,

exultante civitate, cunctisque
plaudéntibus, coronàvit.

R Solémnitas tua, Dei Génitrix
Virgo, gáudium annuntiavit univérso
mundo : * Ex te enim ortus est sol
justitiae, Christus Deus noster, * Qui
solvens maledictionem, dedit
benedictiônem, et confundens
mortem, donavit nobis vitam
sempitérnam, alleluia. **V.** Benedicta
tu in muliéribus et benedictus fructus
ventris tui. Ex te. **Glôria Patri. Qui**
solvens.

In III Nocturno

Ant. Magnificéntiam sanctitátis tuae
loquéntur, et mirabilia tua narrabunt,

V. Elégit eam Deus, et praelégit
eam, alleluia.

R. In tabernáculo suo habitàre facit
uni, alleluja.

Léctio sancti Evagélii secundum
Lucam

Lectio VII Cap. 1

IN illo témpore : Repléta est
Spiritu Sancto Elisabeth : et
exclamàvit voce magna, et dixit :
Benedicta tu inter mulieres. Et
réliqua.

Homilia sancti Bernârdi
Abbàtis

De Verb. Apoc. N° 2

CRUDÉLIS Eva, per quam
serpens antiquus pestiferum
étiam ipsi viro virus infudit ; sed
fidélis Maria, que salutis antidotum
et viris et muliéribus propinàvit. Illa

enim ministra seductiônis, haec
propitiationis : illa suggéssit
praevaricatiônem, haec ingéssit
redemptiônem. Quid ad Mariam
accédere trépides humana fragilitas ?
Nihil austérum in ea, nihil terribile ;
tota suâvis est, ômnibus ômnia facta
est, sapiéntibus et insipiéntibus
copiosissima caritâte debtricem se
fecit ; ômnibus misericôrdiae sinum
apérivit, ut de plenitudine ejus
accipiant univérsi, captivus
redemptiônem, aeger curatiônem,
tristis consolatiônem, peccâtor
véniam, justus grâtiâ, angelus
laetitiam.

R. Beâtam me dicent omnes
generationes, * Quia fecit mihi
Dôminus magna qui potens est, et
sanctum nomen ejus, alleluja. **V.** Et
misericôrdia ejus a progénie in
progénies timéntibus eum. **Quia**
fecit.

Lectio VIII

PUTÂSNE ipsa est sole amicta ?
Nimirum ea est, quae velut
alterum solem induit sibi ;
quemadmodum enim ille super
bonos et malos indifferénter àgitur,
sic ipsa quoque praetérta non
discutit mérita, sed ômnibus sese
exorabilem, omnibus
clementissimam praebet, ômnium
dénique necessitâtes amplissimo
quodam miserâtur afféctu.
Amplectamur Mariae vestigia,
fratres mei, et devotissima
supplicatiône beâtis illius pédibus
provolvamur. Teneâmus eam, nec

dimittamus, donec benedixerit nobis, potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et àream, mulier inter solem et lunam, Maria inter Christum et Ecclésiám constituta. Sed forte miràris, non tam vellus opértum rore, quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiàritas, sed mira omnino vicinitas solis et mulieris.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima, * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster, alleluia. **V.** Ora pro populo, intèrveni pro clero, intercède pro devòto fernineo sexu, séntiant omnes tuum juvàmèn quicumque célebrant tuam solemnitàtem. **Quia ex te. Glòria Patri. Christus Deus.**

Lectio ix

Quomodo enim, in tam veheménti fervore, tam fragilis natura subsistit? Non est virtutis humanae, sed nec angélicae quidem : sublimior quaedam necessària est. Spiritus Sanctus, inquit, supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbràbit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali umbraculo, talis étiam a muliere sustinetur amictus. Quam familiaris ei facta es, Domina, quam proxima; imo, quam intima fieri meruisti! Quantam invenisti gratiam apud Deum! In te manet, et tu in eo : et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria sua: majestatis. Vestis solem nube, et sole

ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret vitam, nec alium quam Christum de quo dicitur : Ecce vir, Oriens nomen ejus.

AD LAUDES ET PER HORAS

Ant. 1. Solémnitas * gloriòsae Virginis Mariae, ex sémine Abrahài ortae, de tribu Juda, clara ex stirpe David, alleluja.

Psalmi de Dominica.

2 Solémnitas est hodie * sanctae Mariae Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Eccléscias, alleluia.

3 Regàli ex progénie * Maria exorta refulget, cujus précibus nos adjuvari mente et spiritu devotissime pôscimus, alleluia.

4 Corde et animo * Christo canàtnus glériain in hac sacra solemnitare praecélsae Genitricis Dei Mariae.

5 Cum jucunditàte * solemnitatem beàtae Mariae celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédât ad Dominum Jesum Christum, alleluia.

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab initio, et ante saecula creàta sum, et usque ad futurum saeculum non désinam, et in habitatiòne sancta coram ipso ministràvi.

Hymnus

AD sacrae Festum Virginis,
Gentes redémptae, currite;

Hujus ad cantum carminis
Cuncti laetantes plaudite.

Mira signorum copia
Templum Mariae splendidum,
Imménsa dudum glôria
Nostrum decorat oppidum.

En procul nunc abigitur
Funésta pestis omnibus;
Vinctus caténis solvitur,
Stat firmis claudus pédibus.

Tetri relinquunt daemones,
Ipsa jubénte, corpora ;
Caeli pandûntur cérdines,
Et effunduntur mimera.

Testes mirantur Angeli,
Juncti choris psalléntium ;
Tollunt ad astra singuli
Laudes reginae géntium.

Sit summus honor, hodie,
Uni trinôque Dômino :
Laus quoque matri grátiae
Reddâtur absque término. Amen.

V. Solémnitas est hodie sanctae
Mariae Virginis.

R. Cujus vita inclÿta cunctas illustrat
Ecclésias, alleluia.

Ad Bened. Ant. Tu glôria Jerusalem,
tu laetitia Israël, tu honorificéntia
populi nostri, alleluia.

Oratio Domine Jésu Christe, *ut
supra.*

AD PRIMAM

Ant. Solemnitas gloriosae.

In R. br. V. Qui natus es de Virgine.

AD TERTIAM

Ant. Solemnitas est hodie.

Capitulum Ab initio *ut supra ad
Laudes.*

R. br. Spécie tua et pulchritudine tua,
* Allelÿja, allelÿja. Spécie. **V.**
Inténde, prôspere procéde, et regna.
Allelÿja. Glôria Patri. Spécie.

V. Adjuvâbit eam Deus vultu suo,
allelÿja.

R. Deus in médio ejus, non
commovébitur, allelÿja.

AD SEXTAM

Ant. Regali ex progenie.

Capit. Eccli. 24, 1546

Et sic in Sion fermata sum, et
in civitate sanctificàta
similiter requiévi, et in
jerusalem potéstas mea: Et radicâvi
in pôpulo honorificàto, et in parte
Dei mei heréditas illius, et in
plenitudine sanctôrum deténtio inca.

R. br. Adjuvâbit eam Deus vultu suo,
* Allelÿja, allelÿja. Adjuvâbit. **V.**
Deus in médio ejus non
commovébitur. Allelÿja, allelÿja.
Glôria Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus et praeelégit
eam, allelÿja. **R.** In tabernàculo suo
habitâre facit eam, allelÿja.

AD NONAM

Ant. Cum jucunditate.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN plâteis, sicut cinnamômum et
bâlsamum aromatizans, odorem
dedi : quasi myrrha elécta dedi

suavitètem odoris.

R. br. Elégit eam Deus et praeelégit eam, * Allelùja, allelùja. Elégit. **V.** In tabernàculo suo habitère facit eam. allelùja. **Gloria Patri. Elégit.**

V. Diffusa est gratia in làbiis tuis, allelùja.

R. Proptèrea benedixit te Deus in aetèrnum, allelùja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesp. exceptis his quae sequuntur

V. In omni gente quae audierit nomen tuum, allelùja.

R. Magnificabitur super te Deus Israèl, alleluia.

Ad Magnif. Ant. Positus est thronus Matri Regis, quae sedit ad dèxteram ejus. Et dixit ei Rex : Pete, Mater mea, neque enim fas est ut avèrtarn fàciem tuam, allelùja.

DIE XI

S. Petri
Martyris.

Duplex.

(D. f. e 20. Aprilis.)

Ut in Breviario.

DIE XIII.

S. Catharinae Senensis

Virginis.

Duplex.

(D. f. e 30. Aprilis.)

Ut in-Breviario.

DIE XIV

S. Gregorii
Nazianzeni

Episc. Conf. et Doct.

Duplex.

(D. f e 9. mensis hujus.)

Ut in Breviario.

Nona Lectio et Comment. S. Bonifacii Mart. Ex duabus fiat una.

DIE XV.

B. Joannis Baptistae de la Salle
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter sequentia.

Ad vespèras, Ant. de Laudibus.

Hymnus

Alma quem Sion célebrat
beàtum
Hac die festa decet, o
Joànes,
Nos tuas sacras memoràre dolci
Càrmine laudes.

Degis in terra cornes Angelorum,
Qui student flori juvenilis aevi,
Semper in coelis simul intuèntes
Numinis ora.

Dura tenent curae vigiles scholarum,

Sublevat mentem fidei volatus ;
Pro Deo pugnans, ànimas requiris
Inclytus heros.

Te pium laudant pueri patronum,
Te ducem sanctum récolunt magistri,
Te votant cuncti méritis poténtem :
Omnibus adsis.

Sit decus summae Triadi perénne,
Quae dat infanti resonàre laudem
Integram; linguae fatèantur omnes
Cuncta regéntem.
Amen.

Ad Magnificat, Ant. Sinite pàrvulos
venire ad me, et ne prohibuéritis eos:
talium est enim regnum Dei.

Oratio

DEus, qui ad salutàrem
pauperum eruditionem, ac
dan-dam parvulis sciéntiam,
beàtum Joànnem Baptistam
Confessorem excitàsti, et novam per
eum in Ecclésia familiam collegisti :
da eos, quaesumus, qui christiànam
instituunt infàntiam, ejusdem semper
exémplis insistere, et intercessione
proficere. Per Dominum.

Ad Matutinum

Hymnus. Alma quem Sion. **ut supra
ad Vesperas.**

In j. Nocturno, Lectiones. Beàtus vir.
de Communi ij. loco, aut de
Scriptura occur. juxta ritum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joànnes Baptista de la Salle,
Societatis Fratrum Scholàrum
Christianàrum institutor, Rhemis
ex claro génere ortus, praestitit
adhuc puer in pietatem pronum, a
saeculi illécebris omnino aliénium.
Audire et narràre Sanctorum gesta,
dogmata religionis edocéri, litànti
Sacerdoti ministràre, pùeris in choro
canéntibus jungi, haec fuérunt
tenéllae ejus aetatis deliciae, quae
jam innuébant ipsum in sortem
Domini esse vocandum. Puerum
vidére erat mitem docilémque apud
magistros, cum sodàli-bus, sédulum
in addiscéndis litteràrum rudiméntis.
In Universitàte Rheménsi, ubi
philosophiae operam dedit, carus
pàriter ob virtutes animique dotes
magistris et aequalibus; a quorum
tamen societàte abstinébat solitudini
pietatisque opéribus vacaturus.
Annum agens décimum séptimum
clericàli corona decoràtur, et mox
canonicàtu in Ecclésia metropolitàna
insignitur. Lutétiam Parisio-rum
deinde missus ut ad theologicas
disciplinas ànimum convérteret, in
seminario Sancti Sulpitii
commoràtus est, ubi quaque excélluit
regularum custo-dia, contéptu
fluxarum mundi rerum, humilitàte,
comitàte, ceterisque Cleri virtutibus.
Paréntibus orbàtus, in patérnam
domum revértitur, ut fratrum
sororumque educationi incumberet.
Neque tunc tamen reliquit sacrum
theologiam, cujus curriculum partim
Rhemis, partim iterum Parisiis
complévit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v

Sacerdotio demum auctus, aram conscéndit seràphicae velut caritatis igne flagrans. Nec unquam in eo tépuit divinus ille ardor pietàtis : quotidie enim sacrum fecit non modo sanus, sed et advèrsa valetudine fractus, sempérque tanta religione, ut non raro qui àderant, ad meliorem frugem revocàti discéderent. Et quo-niam noverat Sacerdotis esse animarum saluti studére, non distulit operam suam in id confèrre cum omni quidem prudéntia, humilitàte, patiéntia et doctrina. Scholàrum ab Infànte Jesu nuncupatàrum, quas diréctor suus instituerat ad puellàrum pàuperum educationem procurandam, et caritàti suae commendàverat, régimen suscepit, eàsque prudentissime moderàri coepit, strénue eàsdem deféndens ab oppugnationibus, calumniis et insidiis adversariorum. Hujusmodi experiméntis et laboribus divina providéntia servum suum accingébat ad opus praecipuum, quod ipsius curis paraverat, scilicet ad novam condéndam religiosam familiam, que christiànas puerdrum scholas institueret ac dirigeret. Quod opus tunc solummodo incéptum, cum fuerit Joànni Baptiste demandàtum, ejus opera absolvi tandem potuit, ac miro modo propagasi coepit.

R. Amavit eum.

Lectio vj.

Servus igitur Dei adjunxit sibi viros probos ac pios, quos domi recéptos, sumptu suo àluit, atque cum illis conversatus, favénte consortio laborum, eos mente sua imbuit et instruxit. Haec fuére incunàbula Congregationis Fratrum Scholarum Christianàrum quam approbàvit Benedictus tértius décimus, et rex ipse christianissimus privilégiis dotàvit régio diplomate. Régula, quam discipulis suis pius Institutor tràdidit observàvitque ipse accuratissime per quadraginta annos, pàriter postea confirmata est auctoritate Apostolica. Quot vero vir Dei exantlaverit labores, quantis calumniis fuerit impetitus, quam sancte et generose haec omnia toleràverit, quantum inter tot advèrsa se exhibuerit ministrum irreprehensibilem et virum juxta cor Domini, verbis dicere arduum est. Cum esset sapiens, quaesivit verba utilia et conscripsit libros spiràntes suavissimos pietàtis sensus, et tenérrimae juventutis càptui accommodatos. Sibi semper constans, simplex, rectus, humilis et obédiens, terréna quaeque contémnens, abhorrens pervèrsas doctrinas, quae tunc Ecclésiàm vexàverant, sanie Sedi Apostolicae firmiter addictus, ab honoribus aliénus, dimisso canonicatu, patrimonio paupéribus erogato, ipsaque praepositura suae Congregationis abdicata, quo rerum divinàrum contemplationi libérius vacaret, se recépit in domum Sancti

Ionii prope Rothomagum; quam sibi et Fratribus comparaverat ; et ibi Deo jugiter intentus, quo die Christus animam pro nobis posuit, eddem suant Christo reddidit, nondum septuagenarius, sed refertus operibus bonis, de religione optime meritus. Quem hermacis floruisse virtutibus Pius nonus declaravit, ac Leo decimus tertius miraculis ejus intercessione patris rite recognitis, in Beatorum albo solemniter inscripsit.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij Cap. xvij.

IN illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno coelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In cap. xvij. Mathaei

Homilia lx.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit, et quantum studium curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas despicientibus eos

poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

R. Iste est.

Lectio vij

Ominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum quae humilia viliaque nimium videntur : sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabiliora facilioraque, oro, videantur : tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

R. Sint lumbi.

Lectio ix

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? que nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

**Ad Laudes
et per Horas, Ant.**

1. Qui ad justitiam erudiunt multos :
quasi stellae in perpétuas aeternitates
fulgébunt.
2. Venite, filii, audite me: timorem
Domini docébo vos.
3. Beàtus homo quem tu erudieris,
Domine, et de lege tua docderis eum.
4. Declaràtio sermonum tuorum
illuminat, et intelléctum dat parvulis.
5. Bonum est viro, cum portaverit
jugum ab adolescéntia sua.

Hymnus

QUI mente, factis, pectore
Totum tibi se tradidit,
Jesu, beàtum fervidis
Hymnis Joànnem pangimus.

Pura ad fluénta convocans
Virtutis et sciéntiae,
Ad te venire parvulos
Amore victos compulit.

Ut stilla rorans gràmina.
Mentes tenéllas imbuit;
Divisque sparsit floribus
Arctam salutis sémitam.

At nunc supérno e lumine
Qui junctus astat àngelis
Haec ipsa nobis impetrans,
Pergat tuéri infàntiam.

Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre et Almo Spiritu,
Da, quo beantur Coelites,
Vultu tuo nos pérfrui.
Amen.

Ad Benedictus, Ant. Non est
voluntas ante Patrem vestrum, qui in
coelis est, ut péreat untis de pusillis
istis.

In ij. Vesperis.

**Omnia ut in primis, praeter
sequentia.**

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis,
qui suscepit unum parvulum talem
in nomine meo, me suscipit.

DIE XVI

**S. Joannis Nepomuceni
Martyris.**

Duplex.

**Omnia ut in supplemento Breviarii,
j. loco.**

EADEM DIE.

Mauriaci,

**Octava B. V. Mari
a Miraculis.**

Duplex.

**Omnia ut in die Festi praeter
Lectiones sequentes.**

In II Nocturno

Sermo sancti Joannis Chrysostomi

Lectio IV

Apud Metaphrasten

DEI Filius non locuplétem,
aliquam féminam sibi
Matrem elégit, sed beatam
Virginem illam, cujus anima

virtùtibus ornata erat. Cum enim beàta Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christi Dôrninum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei Matrem accurrétes, ejus patrocinii utilitatem assequamur. Itaque quaecumque estis virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

R. Solémnitas gloriôsae Virginis Mariae ex sémine Abrahæ, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclÿta cunctas illustrat Ecclésiâs, alleluia. **V.** Hôdie solémnitas est beàtae Virginis Mariae ex progénie David. **Cujus** vita.

Lectio V

MAGNUM revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquândo inveniri pôterit ? Haec sola caelum ac terram amplitudine superavit? Quidnam illa sanctius ? Non Prophéta, non Apôstoli, non Martyres, non Patriarchae, non Angeli, non Throni, non Dominatiônes, non Séraphim, non Chérubim : non dénique aliud quidpiam inter creâtas res, visibiles aut invisibiles, majus aut excelléntius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et Mater : éadem

virgo et génitrix.

R. Cum jucunditâte solemnitâtem beatae Mariae celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dôrninum Jesum Christum. **V.** Corde et animo Christo canamus glôriam, in hac sacra solemnitâte praecélsae Genitricis Dei Maria. **Ut ipsa.**

Lectio VI

HAEC ejus Mater est qui a Patre ante omne principium génius fuit, quem Angeli et hômines agnôscunt Dôrninum rerum omnium. Visne cognôscere quanto Virgo haec praestantior sit caeléstibus Poténtiis ? Illa cum timôre et tremôre assistunt, faciem velântes suam : haec humânum genus illi offert, quem génuvit. Per hanc et peccatôrum véniam conséquimur. Ave igitur, Mater, caelum, puélla, Virgo, thronus, Ecclésiâe nostrae decus, glôria et firmamentum, assidue pro nobis precâre Jesum Filium tuum et Dôrninum nostrum : ut per te misericôrdiam invenire in die judicii, et, qua repôsita sunt iis qui diligunt Deum, bona cônsequi possimus, grâtia et benignitâte Dôrnini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et Sancto Spiritui glôria, et honor, et impérium nunc et semper in saecula saeculôrum.

R. Solémnitas tua,

DIE XX

S. Baudelii

Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart.,
tempore Paschali, praeter ea quae
sequuntur.

Oratio.

Adésto, Domine,
supplicationibus nostris : ut,
qui beàti Màrtyris tui
Baudélii natalitiis gloriàmur, nec
minis injuste persecuéntium, nec
ullis perturbémur advérsis. Per
Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente. In secundo
Nocturno. Lectio iv.

BAudélius, Aurelianus, ut
fertur, nobilibus ortus
natalibus, illustrior éxstitit
ipse honestàte morum et sanctarum
ornaméntis virtutum. Christiàna
enim fide a primaeva aetate imbutus,
non lusibus delectabatur pueritiae,
sed magis servorum Dei assidua
gaudébat familiaritate. Quum autem
ad virilem aetatem pervenisset,
incrementis succedéntibus bonorum
operum, coepit jugiter ad altiora
quaeque perfectionis conténdere.
Fuit quippe pater pauperum et
suscéptor peregrinorum. Sicque velut
jubar sideris, quaqua versum
diffundens radios fulgoris, plurimis
ostendébat suo exémplo christiànae
religio-nis virtutem et praestàntiam.
Paréntum império cedens, parem sibi
duxit uxorem.

R. Lux perpétua.

Lectio v.

Videns auctor mundanam
felicitàtem, sibi esse prospere-
ram, et conversatione inter
suos concives animae saluti maxime
noxiam, coepit ànxius cogitare
quàliter, a solo discédens nativo,
peregrinarétur ad quodcumque
oppidum, quo Deus eum perduceret.
Vénditis itaque ingéntibus
possessionibus, quas egénis
distribuit, expeditus et alacer, una
cum conjuge et paucis vernaculis
arripuit iter peregrinationis, donec
veniret ad territorii fines
Nemausénsis. Ea si quidem
tempestàte, civitas illa, caput scilicet
provinciae Narbonénsis secundae,
civium turmis erat frequentissima et,
mercimoniis un-dique advéctis,
supra modum opulénta. Adhuc
tamen quam maxima pars hôminum
illorum gentilis superstitionis
detinebàtur errore.

R. In servis suis.

Lectio vj.

DUM ergo Baudélius
appropinquàret civitati, ubi
optime noverat, Deo
revelànte, se martyrii coronam
percepturum, habet obvia in pro-
ximo némore gentilium agmina, qui
sacrificiis simulacra colébant. Zelo
Dei incénsus vir Dei, mox homines
litantes convenit, illisque suadére
nititur idola confringénda, ut Christi
jugo colla submittant. Tum ipsi
omnes communi voto in Baudélium
excruciàndum inaudita ràbie

crudelitatis consurgunt. Nam quidquid insanus furor sacrilegorum animis instillavit, quidquid rãbida saevientium ira carnificum excogitare poenarum potuit, in frãgili carne militis Christi àcrius exercere certatim nituntur. Cumque nec minis, nec quovis cruciatu superari posset, tandem capitis abscissione martyr occubuit. Ad ejus glorio sum tumulum, referente Gregorio Turonensi, saepius virtutes multae manifestantur.

R. Filiae Jerusalem.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang.
Ego sum vitis vera, **ut in Communi.**

DIE XXI.

S. Ubaldi

Episcopi et Confessoris.

Semiduplex.

(Dies fixa e 16. mensis huj.)

Ut in Breviario.

¶ **MAURIACI** vero

S. Joannis Nepomuceni,

Martyris.

(Dies fixa e 16. hujus.)

Ut in Suppl. Brev. j. loco.

DIE XXII.

S. Bernardini Senensis

Confessoris.

Semiduplex.

(Dies fixa e 20. mensis huj.).

Ut in Breviario.

¶ **MAURIACI** vero

S. Ubaldi,

Episcopi et Confessoris.

(Dies fixa e 16. hujus.)

Ut in Breviario.

DIE XXIII.

¶ **Mauriaci.**

S. Bernardini Senensis

Confessoris.

(Dies fixa e 20. hujus.)

Ut in Breviario.

DIE XXIV

**B. Virginis Mariae sub titulo
Auxilium Christianorum.**

Duplex majus.

Omnia ut in supplemento Breviarii.

DIE XXVII

S. Gausberti

Canonicae Ecclesiae Montis-Salvii
Conditoris et Abbatis.

Duplex majus.

**Omnia ut in Communi Confessons
non Pontificis, praeter ea quae
sequuntur.**

In j. Vesperis, ad Magnif. Ant. Ipse est directus divinitus in poenitentiam gentis, et gubernavit ad Dominum cor ipsius, et in diebus peccatorum

corroborâvit pietâtem, alleltia.

Oratio ut ad Laudes.

In j. Nocturno, Lectiones Beatus vir,
ut in Communi, ij loco.

In secundo Nocturno.

Lectio IV

GAUSBÉRTUS, quem in inferiôri Arvéria natum nonnûlli ob singularem morum integritâtem et religiônis zelum, ad sacrum presbyterâtus ôrdinem evéctus est, paternâmque domum déserens, in Beténsi vico sacerdotale munus aliquâmdiu exércuit. Perfectiôris vitae desidério incensus, ad ecclésiâ primum sancti Sulpitii, ad ripam sinistram Oltis flûminis, deinde ad sancti Projécti, in délixtera ripa, se cõtulit, ubi assidue oratiôni, verbi divini praedicatiôni, aliisque pietâtis opérants vacans, sua et vicinôrum populôrum salûti promovénda totus incubuit. Cum vero audisset esse, ad quatuor circiter leucas, in superiôris Arvériae môtibus, locum quemdam, longo anni témpore nivibus àsperum, praetereaque viatôribus, ob crebras latrônum et ferârum incursiônes, formidandum, illuc, tum severiôris agénda pœniténtiae, tum erga prôximum exercénda grâtia, proféctus est.

R. Honéstum.

Lectio V

IMPETRÀTA a Berengàrio, urbis Ruthenôrum cômite et vice-cômite

Carlaténsi, loci hujus possessiône, et, intra duôdecim annôrum spàtium, eréctis in ista solitudine tribus aedificiis, nempe monastério, hospitio ad suscipiéndos alendôsque peregrinos, et ecclésiâ sub invocatiône Assumptiônis Virginis Mariae, cum duobus presbyteris, scilicet Petro Albiénsi et Bertrando Ruthenénsi, nonnullisque àliis discipulis, qui ad ipsum, tamquam patrem doctrinae spiritâlis virtutumque exemplar, convénerant, institutum Canonicôrum regularium sancti Augustini amplexus est. Hinc locus iste latrociniis inféctus, aliisque periculis tamdiu formidolôsus, Gausbérti vero et sodâlium ejus pietâte et caritâte conspicuus, securiôrque factus a Geraldo Sistaricénsi episcopo ecclésiâ dedicente, ex desiderio munificentissimi Berengarii cômitis, MontisSalvii nomen accépit, quod hàtenuis retinuit. Aedificavit étiam Gausbértus canônicam ecclésiâ sancti Michaélis de Alausiaco, cui, sicut Monsalviénsi monastério, Pôntius Ruthenénsis episcopus, et pôstea divérsis tempôribus praesules trium aliàrum dioecéseon, nempe Claromôntii, Sancti Flori et Cadurci, quinque et quinquaginta parochiâles ecclésiâs contulérunt ab utriusque coenôbii canônicis administrandas, quâmdiu in iis sancti Augustini institutum vigéret.

R. Amavit eum.

Lectio VI

JÀMVERO aetate provectus, sed zelo religiōnis semper flagrans, Ruthenorum urbem pētiit, ad aggrediendam monastērii sancti Amantii reformationem ; et in eo aliquāmdiu commoratus, mōnuchos, qui, assumpto canonicōrum nōmine, a monastica simul et canonica disciplina paulatim recēsserant, ad meliōrem frugem reducere conatus est, annuētibus Pontio episcopo, comitēque Raymūdo quarto, qui Berengario patri succēsserat. Cum autem monitis, prēcibus et exēplo regulāris vitae nihil fere profecisset, Bernardum Ruthenensem assumens, quem unum ex monastērio sanctimōniae lucrifecerat, quique, post ejus ōbitum abbas suffectus, virtutibus inclaruit, dolens valde, Montem-Sālvium regrēssus est, suadente Hugone, summi, Pontificis legato. Tandem postquam Gausbērtus aliam ecclēsiā aedificasset in orientāli plaga comitātus Ruthenēnsis, prope vicum Cantonium, piissimam operosamque vitam morte in conspēctu Domini pretiosa consummavit, sexto Kalēdas Junii anno millésimo octogésimo primo, tunc gloriōse Sedem Apostolicam occupante sancto Gregērio septimo. Ejus exuviae licet, secūta morte, cōditae fuerint, ut ipse humiliter postulāverat, extra ecclēsiā monastērii de Alausiaco ab eo fundati, nihilōminus tractu tēporis in eāmdem ecclēsiā translatae fuērunt, et ad latus altāris honorifice

collocatae, ubi etiā nunc quiēscunt. E quibus tamen ossa duo, unum in Sancti Flori cathedrālem ecclēsiā, et alterum in Mornalviensem, versus médium saeculi décimi noni reverēter delata sunt et coluntur.

R. Iste homo.

In iij Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, **ut in Communi Abbatum. Lectio ix. de S. Joanne, Papa et Martyre.**

Ad Laudes, ad Bened.

Ant. Appropate ad me indocti, et congregate vos in domum disciplinae; et collum vestrum subjicite jugo, et suscipiat anima vestra disciplinam, alleluia.

Oratio

DEDUC nos, Domine, per vias rectas quibus institit beatus famulus tuus Gausbērtus ; ut ad eandem qua illum coronasti gloriam pervenire mereamur. Per Dominum.

In ij Vesperis, ad Magnif. Ant. Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo, etenim Dēminus habitabit in finem : benedictus Dominus die quotidie, prosperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrōrum,

DIE XXIX.

S. Mariae Magdalēnae de Pazzis,
Virginis

Semiduplex.

(Dies fixa e 27. mensis huj.)

Ut in Breviario.

FESTA JUNII

DIE I

**Exceptio S. florí
Christí Discípulí.
Dioecesis Protopraesulis,
et Patroní.**

Duplex ij. classis

**Omnia ut in Communi Confessoris
Pontificis, praeter ea quae sequuntur.**

In j. Vesperis

Ant. ut ad Laudes.

Capitulum Is. 2

VENITE et ascendâmus ad
montem Dômini, et ad
domum Dei Jacob ; et
docébit nos vias suas, et
ambulâbimus in sémitis ejus : quia
de Sion exhibit lex, et verbum Domini
de Jerusalem.

Hymnus

CHRISTI discipulo carmina
pàngite,
Ad vos in Dômini nômine qui
venit,
Arvéni pôpuli ; dulce sonântibus
Florum dicite canticis.

Lodôvae dedit hunc Pontificem
Petrus ;
Ritus sacrilegos, vânaque nûmina,
Sacras Gallica gens quas colit
arbores
Fagos, robora diruit.

Lux fulget pôpulis nocte jacéntibus ;
Submittunt plácido colla Dei jugo,
Una arbor colitur, crux venerâbilis

Christus nos ubi parturit.

Non Lodéva tuis meta labôribus,
Effusos animi nec capit impetus ;
Quo te fervor agit, fers Aquitaniae
Divinam fidei facem.

fers islam Gâbalis, et bene multiplex
Pastor tot grégibus sufficis unicus ;
Arvénos pôpulos est étiam tui
Christo sùbdere muneris.

Patri maxima laus, maxima Filio,
Amborùmque sacro gloria Flamini,
Cujus tuta viget Nûmine véritas
Quam Florus dôcuit patres. Amen.

V. Jam hiems trànsiit, imber àbiit, et
recéssit, alleluja.

R. Flores apparuérunt in terra nostra,
alleluia.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et
Pontifex, et virtutum ôpifex, Pastor
bone in populo, ora pro nobis
Dôminum, alleluia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MACUCINUM

Invit. Deum, qui de ténebris nos
vocavit in admirâbile lumen suum : *
Venite, adorémus, alleluja.

Hymnus

NOSTRAE concinimus gentis
Apostolum,
Per quem sancta Dei religio stetit,
Per quem Arvéria culta
Fructus prottit uberes.

florus corda sacris légibus imbuit,
Discussis ténebris stat fidei decus ;
Sese pandit apérta

Jam nunc lumine véritas.

Factus forma Deo quem péperit
gregis,
Quae sermone docet moribus
éxprimit ;
Et quam praedicat ore
Signat prodigiis fidem.

Mosem turba stupens hunc videt
alterum ;
Terram virga ferit, protinus aridis
Manat rupibus unda,
Et fons hàtenus éffluit.

Noctes atque dies invigilat gregi ;
Quas errore videt, per juga montium,
Per desérta requirens,
Et portans humeris oves.

Quantis nostra fides empta
laboribus!
Hac spiràmus adhuc, vivimus hac
fide ;
Si sancte teneàmus,
Nobis laus erit et Patri.

Sit suprèma tibi gloria, Trinitas,
Christi discipulum mittere patribus
Quae Florum voluisti,
Sacris munéribus parem. Amen.

In I Nocturno

De Epistola prima beati Pauli
Apostoli ad Thessalonicénses

Lectio I

Cap. 1

GRATIAS agimus Deo semper
pro omnibus vobis, memoriarn
vestri faciéntes in oratiénibus nostris
sine intermissiône, mémores éperis
fidei vestrae, et labôris, et caritatis et

sustinéntiae spei Domini nostri Jesu
Christi, ante Deum et Patrem
nostrum sciéntes, fratres dilécti a
Deo, electionem vestram : quia
evangélium nostrum non fuit ad vos
in sermone tantum, sed et in virtute,
et in Spiritu Sancto, et in plenitudine
multa, sicut scitis quales fuérimus in
vobis propter vos. Et vos imitatores
nostri facti estis, et Domini,
excipiéntes verbum in tribulatione
cum gâudio Spiritus Sancti : ita ut
facti sitis forma omnibus
credéntibus.

R. Quod fuit ab initio, quod
audivimus, quod vidimus oculis
nostris, quod perspéximus et manus
nostra contractavérunt de Verbo. **V.**
Et vita manifestàta est, et vidimus et
testàmur, et annuntiamus vobis
vitam aetérnam quae erat apud
Patrem et apparuit nobis. **Quod.**

Lectio II

Cap. 1-2

IN omni Ioco fides vestra, quae est
ad Deum, profécta est, ita ut non
sit nobis necesse quidquam loqui.
Ipsi enim de nobis annuntiant
qualem intrôitum habuerimus ad vos
: et quômodo convérsi estis ad Deum
a simulàcris, servire Deo viro et
vero, et exspectare Filium ejus de
caelis (quem suscitàvit ex mortuis)
Jesum, qui cripuit nos ab ira ventura.
Nam ipsi scitis, fratres, intrôitum
nostrum ad vos, quia non inànis fuit :
sed ante passi et contuméliis affécti
(sicut scitis), fiduciam habùimus in
Deo nostro loqui ad vos Evangéliurn

Dei in multa sollicitudine.

R. Quod vidimus, et annuntiémus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscuin, societas nostra sit cum Patre et cum Filio ejus Jesu Christo, alleluia. **V.** Et haec est annuntiatio quam audivimus ab eo, quoniam Deus lux est, et ténebrae in eo non sunt ullae. **Et.**

Lectio III

Cap. 2

EXHORTÂTIO enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo ; sed sicut probati sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium : ita loquimur, non quasi hominibus placétes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis : neque in occasione avaritiae, Deus testis est : nec quaerétes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab aliis. Cum possémus vobis oneri esse ut Christi Apôstoli sed facti sumus parvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix foveat filios suos. Ita desideràntes vos, cupide volebamus tradere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam animas nostras : quoniam carissimi nobis facti estis.

R. Populus qui ambulàbat in ténebris vidit lucem magnum, * Habitantibus in regione umbrae mortis lux orta est eis, alleluia. **V.** Laetabuntur coram te, sicut qui laetantur in messe, sicut exsultant victores, capta praeda, quando dividunt spélia. Habitantibus. Glôria Patri. Habitantibus.

In II Nocturno

Lectio iv

FLorum unum fuisse e discipulis Domini, atque a beâto Petro, Apostolorum principe, in Gâlliam Narbonensem directum ad praedicandum Evangélium, perantiqua Ecclésiae, tum Sanflorânae, tum Lodovénsis, monuménta tradunt. Quamprimum autem Lodovae pedem fixit, evérsis vetéribus **quércubus**, annosisque gentium fagis, id est vetusta hujus gentis idololatria, quae circa quercus antiquas apud Gallos olim fieri solébat, vanisque superstitionibus ab urbe eliminatis, nascéntem gregem praecéptis evangélicis sédulo enutriens, munus apostolicum adimplére satagébat.

R. Convertimini, filii revertétes, dicit Dominus, * Et dabo vobis pastorem juxta cor meum, et pascet vos sciéntia et doctrina, alleluja. **V.** In témpore illo vocábunt Jerusalem solium Dômini, et congregabuntur ad eam omnes gentes in nômine Démuni. Et dabo.

Lectio V

Quum autem egrégiam posuisset operam in fide apud Lodovénses disseminénda, extirpândis erroribus, civibus religiôni parturiéndis, Evangélio diffundéndo, stabiliendâque recénti ecclésia, sciens apud Aquitanos sibi ôstium apértum esse magnum et évideras, ad illos proféctus est.

Plurimos in illis negiônibus Christo lucrifécit praedicationis gràtia et virtute signorum. Nam ad quemdam collem cum pervenisset, et sua peregrinationis cômities magna siti laborarent, nec qua reficerentur aquam haberent, Flores baculo quem manu gestabat solum percussit tantaque aquae còpia effluxit, ut praeclarus inde et perennis fons ab illo in hodiernam diem emanerit. Demum evangelizatis, tum Aquitanis, tum Cebennensibus, ad Arvernos usque pervenit.

R. Usque ad vos pervenimus in Evangélio Christi, * Non in immensum glorièntes in aliènis laboribus, **V.** Spem autem habentes crescèntis fidei vestrae, in vobis magnificati secundum regulam nostram in abundantiam. Non.

Lectio VI

IN Indiciaco monte còstitit sanctissimus Evangélii praeco in oppidulo quod exinde ab antistitis nòmine Sanflòrum vocatum est ; atque ex eo Iroco, Florus noster, tamquam caelèstis flos, per montana superiòris Arverniae divinum Christi odorern suaviter exhalévit. Ipsius cultus in variis dioecésibus, scilicet Aniciènsi, Claromontènsi, Mimatènsi et Montis Pessuléni, sed apud nos praecipue honòri habetur, teste Hugòne, Episcopo Sanfloréno qui, in finem vergènte saeculo décimo quarto, haec habet : « Florus fiòruit, floret et florébit. » Enimvéro, jam ab initio, civitas Sancti Flori

sanctum praesulem sicuti et protectorem habuit. Et semper populo supplicanti in praesenti discrimine ipsi auxilio fuit seu ad saevissimam luem pestis aut serpentes morbos repellèndos, sive ad pugnandum contra Angios qui totam regionem vastabant. Quot supplicationes, quot vota, quam magna laetitia, quantaè grates coram feréto sancti Episcopi, cum decurrènte saeculo décimo quinto, demum hostes, inviolata civitate, fugati sunt. Et recens, cum Germàniae milites civitatem invadèntes, trucidatiônibus ubique terròrem fecissent, duce Episcopo Henrico, coram reliquiis Patris nostri, totis viribus, pro salute, feliciter preces ingeminâvimus.

R. Glòria nostra haec est, testimònum conscièntiae nostrae, quod * In simplicitate cordis et sinceritate Dei conversati sumus in hoc mundo ; abundantius autem ad vos, alleluja.

R. Sicut et cognovistis : nos ex parte, quod glòria vestra sumus, sicut et vos nostra in die Dòmini nostri Jesu Christi. * In simplici tate cordis et sinceritate Dei conversati sumus in hoc mundo ; abundantius autem ad vos, alleluja. **Glòria Patri. In.**

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Homilia in Evang. Designavit, ut in **Comm. Evangelistarum.**

R. vii Tunc dicent inter Gentes : *
Magnificavit Dôminus fâcere cum
eis, alleluia. **V.** Magnificâvit
Dôminus fâcere nobiscum, facti
sumus laetantes. **Magnificâvit.**

R. viii Pater sancte, * Serva eos in
nômine tuo quos dedisti mihi,
allelûja. **V.** Pater, quos dedisti mihi,
volo ut ubi sum ego, et illi sint
mecum ; ut videant claritâtem meam.
Serva. Gloria Patri. Serva.

AD LAUDES

Ant. I Egrédere de terra tua, * et de
cognitione tua, et de domo patris tui ;
et veni in terram quam monstrâbo
tibi, allelûja.

2 Elégi te, * et pôsui te, ut eas, et
fructum afferas, et fructus tuus
maneant, alleluia.

3 Faciâmq; te in gentem magnam,
* et benedicam tibi, et magnificabo
nomen tuum ; erisque benedictus,
alleluia.

4 Benedictus qui venit * in nômine
Dômini ; Deus Dôminus et illuxit
nobis, allelûja.

5 Gaudéte * et exsultate usque in
sempiternum, in his quæ ego creo :
quia ecce ego creo Jerusalem
exsultatiônem, et populum ejus
gaudium, alleluja.

Capitulum Is. 2

VENITE et ascendâmus ad
montem Dômini, et ad
domum Dei Jacob ; et
docébit nos vias suas, et
ambulâbimus in sémitis ejus : quia

de Sion exhibit lex, et verbum Domini
de Jerusalem.

Hymnus

NUNC, o beâte Pontifex,
Piis adésto filiis,
Divina dum fiunt sacra,
Cantuque noctem sôlvimus.

Per quem salûtis nûntium
Arvéna tellus âccipit,
Nostrae corôna glôriæ,
Te, Flore pastor, pangimus.

Nos nata caelo sémina,
Vitisque Christi pâlmites,
Tua, Colône, sub manu,
Tuo labôre crévimus.

Quos parturisti filios
Perfûnde rore grâtiæ,
Christique sanctas, quas doces
Praeisque, da vias sequi.

Suprême Christe Pontifex,
Jugis tibi sit glôria,
Cum Patre et almo Spiritu,
In saeculôrum saecula. Amen.

V. Dôminus dabit verbum
evangelizantibus, allelûja.

R. Virtute multa, allelûja.

Ad Bened. Ant. Praeibis ante faciem
Dômini, parare vias ejus, ad dandam
sciéntiam salûtis plebi ejus, alleluia.

Oratio

DA nobis, quaesumus,
Dômine, famulis tuis
inviolabilem fidei
firmitatem, quam beâti Flori
Confessôris tui atque Pontificis
praediciônem suscepimus : ut, qui

ejus hodie Advéntum colimus ;
méritis ipsius intercedéntibus, regni
caelestis gáudia consequámur. Per
Dôminum.

IN II VESPERIS

Ut in primis

Psalm. ult. Meménto, Dômine,
David.

Hymnus

CHRISTI discipulo carmina
pàngite,
Ad vos in Dômini nômine qui
venit,

Arvéni pópuli ; dulce sonántibus
Florum dicite canticis.

Lodôvae dedit hunc Pontificem
Petrus ;
Ritus sacrilegos, vánaque nûmina,
Sacras Gallica gens quas colit
arbores
Fagos, roborâ diruit.

Lux fulget pópulis nocte jacéntibus ;
Submittunt plácido colla Dei jugo,
Una arbor colitur, crux venerâbilis
Christus nos ubi parturit.

Non Lodéva tuis meta labôribus,
Effusos animi nec capit impetus ;
Quo te fervor agit, fers Aquitaniae
Divinam fidei facem.

fers islam Gâbalis, et bene multiplex
Pastor tot grégibus sufficis unicus ;
Arvénos pópulos est étiam tui
Christo sùbdere muneris.

Patri maxima laus, maxima Filio,
Amborùmque sacro gloria Flamini,
Cujus tuta viget Nûmine véritas

Quam Florus dôcuit patres. Amen.

V. Jam hiems trànsiit et recéssit,
allelùja.

R. Flores apparuérunt in terra nostra,
alleluia.

Ad Magnif. Ant. Leva in circuitu
oculos tuos et vide ; omnes isti
congregati sunt, venérunt tibi ; vivo
ego, dicit Dominus, quia ômnibus
his velut ornáméto vestieris,
alleluja.

DIE III

S. Clotíldis

Francorum Réginae, víduae.

Duplex.

**Omnia de Communi non Virginum,
praeter ea eue sequuntur.**

Ad Vesperas, ad Magnif. Ant.
Sanctificatus est rex Clodovaeus, vir
infidélis, per Clotildem, mulierem
fidélem, alleluia.

V. Spécie tua.

Oratio ut ad Laudes.

**In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv

CLOTILDIS, Chilpérici regis
filia, paréntibus a pàtruo
Gundobàldo Burgundionum
rege necatis, Clodovéo adhuc
éthnico ab ipso Gundobaldo in
cônjugem tràdita est. Quae cum

primogénitum peperisset, eum, tolerànte magis quam approbànte Clodovéo, baptizàri jussit. Cum autem infantis, cui nomen impôsitum fuerat Ingomères, in albis defuncti, mortem aegre ferret Clodovéus, ac baptismo imputàret, graviter Clotildem objurgàvit, àsserens deos pàtrios, ob contéptum numinis sui iratos, sibi filium eripuisse. At illa : Deo, inquit, omnipoténti, Creatôri ômnium, gràtias ago, qui me non usquequàque judicàvit indignam, ut de utero meo génitum regno suo dignarétur adscire. Alterum filium regina cum genuisset, hunc quoque baptizàri vòluit, et appellàtus est Clodomères. Qui cum aegrotare coepisset, affirmànte rege fore ut idem ei quod fratri contingeret, matris précibus convàluit.

R. Propter.

Lectio v

AT regina non cessàbat hortàri virum ut, abjécta idololatria, Deum verum còleret. Sed ille superstitiôni Francôrum adhœsit, donec in expeditiône Alamànica, inclinàtam cernens suôrum àciem, monitôrum cônjugis memor, auxilio Christi imploràto, de hôstibus triumphàvit. Cui apud Rhemos laeta uxor occurrens, ubi, ôrdinem rei gestae cognôvit, advocavit sanctum Remigium a quo Clodovéus fidem edôctus, baptizàtus est, et chrismate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Turones âdiit Clotildis : ibique ad sepûlcrum sancti Martini

summa pietàte réliquum vita exégit, pernox in vigiliis, eleemôsynis, aliisque piis opéribus inténta, munifica erga ecclésias et monastéria.

R. Dilexisti.

Lectio vi

CLODOMÉRIS in bello Burgundico occisi filios, nepôtes suos, Theodovàldum, Guntàrium et Clodoàldum apud se educàvit. Tandem plena diérum, Turônibus migràvit ad Dôminum, et Parisios inter psalléntium choros translàta, sepulta est a filiis Childebérto et Clotàrio régibus ad latus Clodovaéi in sacràrio basilicae sancti Petri, quae pôstea sanétae Genovéfae nômine appellata est, ubi religiôse colebàtur. Exeunte vero saeculo décimo octàvo, quum impii sumpsissent principàtum, et bellum Deo sanctisque ejus fàcerent, ossa beatae reginae cum àliis reliquiis, igne cremàta sunt. Quorum sacros cineres piae manus collegérunt, deindeque, transàctis luctuôsis tempôribus, deposuérunt Parisiis in ecclésia parochiàli sanctôrum Lupi et AEgidii, in qua nunc honorifice asservàntur.

R. Fallax gràtia,

In iij. Nocturno, Homilia in Evangelium. Simile est, de communi.

Ad Laudes, ad Benedictus, Ana. Rex Clodovaeus, elevatis ad coelum oculis, ait : Domine Jesu Christe,

quem Clotildis praedicat esse Filium Dei vivi, da mihi victoriam, et serviam tibi, alleluia.

V. Diffusa est gr̃atia.

Oratio

Respice, quæsumus, D6mine, ad Francorum benignus gentem : et quibus per devotam sanctae Clotildis instântiam donum fidei contulisti, iisdem, per ejus intercessidnem, tribue sui vérum christiãnae pietâtis afféctum. Per Dominum.

In ij. Vesperis, ad Magnificat, Ant. Clotildis, mater pâtriae, in celis coronâta fecisti viriliter : adsis, et salva populum, alleluia.

V. Diffusa est gr̃atia.

DIE V

S. Illidii
Episc. Conf.

Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis, praeter ea qua sequuntur.

Oratio.

Praesta, quæsumus, omnipotens Deus ut beati Illidii Pontificis natalitia venerantes, et fidei muniàmur auxilii et caritatis proficiamur exémplo. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Illidius Constantino imperante, Arvéria nobili génere natus, Deo inspirante, et clero populoque postulante, Arvériae Ecclesiæ Episcopus electus est. Cujus sanctitatis fama cum ad Cleméntis Maximi Trevéris Imperatoris aures pervénisset, cujus filia tunc a spiritu immundo vexabàbatur, conféstim ab ipso missi sunt qui sanétum senem aixéserent. Illidius ab Imperatore maxima cum veneratione excéptus est, et nocte sequéti, post fusas ad Deum preces, immissis in os puéllae digitis, spiritum a corpore abégit.

R. Inveni.

Lectio v.

Quod intuens Imperator, imménsos auri argentique cumulos sancto offert Sacerdoti; quos ille accipere rénuens, obtinuit ut Arvéria civitas, quae tributa in spécie triticea et vinaria pendébat, in auro solveret. Sanctus vero Pontifex in ipso itinere, plenus diérum et bonis opéribus clarus, migravit ad Christum, anno circiter trecentésimo octogésimo quinto. Post obitum a suis in urbem Arvériam delatus, in Ecclesiá Beatae Mariae-inter-Santos, prout disposuerat, sepultus est.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

Verum non modo cum in vivis ageret Illidius, sed étiam fato functus, eximius éxstitit miraculorum patrator cujus rei indubitatum testem habémus sanctum Gregorium Turonensem, in sermone quem hàbuit de sancto Antistite. Quo témpore, inquit, felicitis memoriae beatus Gallus Claromontensem regébat Ecclésiám, ego Gregorius horum scriptor, in adolescéntia, febri veheménti et morbo in inguine percussus, dum a matre obtinuissem ut ad beàti Illidii sepulcrum asportarer, asportatus, sanitate méritis ejusdem donatus sum. Testor étiam filium, quo beàti Illidii reliquiae quaedam ligabuntur, Impositum igni, post longam moram integrum repértum, et comitem quemdam coecum lumen ad sepulcrum ejus recepisse.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang.
Homo pégre proficiscens, **ut in Communi primo loto.**

DIE VI

S. Claudii

Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont.
praeter ea quae sequ.

Oratio.

DEus, qui beatum Clàudium, Confessorem tuum atque Pontificem, ut tibi soli serviret, saeculo renuntiàre fecisti : da nobis, ejus imitatione, terréna omnia despiceré et desideràre coeléstia. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Claudius, in Burgundia oriente apud Salinenses, nobili genere natus est. Ecclésiæ Vesuntionénsi ascriptus, pietàte ac doctrina mirum in modum enituit. Ejusdem Ecclésiæ, post libitum Gervàsii, eléctus Episcopus, sacrum honorem fuga declinàre tentàvit. Delituit aliquàndiu; sed, àgnito Dei consilio, pastoràle assumpsit munus. Quod cum per septénnum sanctissime exercisset, in Turénsi ccenobio sancti Eugéndi monàsticum institutum, abdicàta dignitâte, ampléxus est. Totus in observandis regularis disciplinae légibus ita praefulsit, ut Injuriosus, hujusce monastérii sanctissimus Abbas, sibi eum adhuc vivens successorem habére voluerit. At ne id fieret fortiter obstitit Clàudius, dignum se réputans qui subésset omnibus, indignum qui vel uni praeficerétur.

R. Invéni David.

Lectio v.

ERépto e vivis Abbate Injurioso, quod prae humilitate recusaverat Clàudius, postmodum communi fratrum electione et unanimi supplicatione viéctus, accépit, licet vix triénnum in monastério peregisset. Tam gravi munere per longam annorum sériem pie àdmodum et laudabiliter functus, àbiit ad Dominum, et sepultus est in ecclésia sancti Eugéndi. Ejus sepulcrum crebris nobilitatum est miràculis. Cum autem saeculo décimo tértio, Hubértus a Buéncò, ejusdem coenobii Abbas, Clàudii corpus e sepulcro voluisset educere, integrum illud réperit, inclusitque - in capsà argétea, in qua maxima cum veneratione incorruptum servatum est ad exitiàles usque saeculi décimi octàvi procéllas, quibus saevientibus, igni tràditum et fere totum consumptum est. Tanta fuit fama miraculorum quae Deus operatus est ad reliquias sancti Clàudii, ut monastérium quod prius sancti Eugéndi nomine notum erat exinde sancti Clàudii nuncupatum fuerit; et, anno millésimo septingentésimo quadragésimo secundo, ejus ecclésia in Cathedràlem a Benedicto décimo quarto erécta fuerit.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj

Quanto in honore fuerit sanctus Clàudius indicium est quod festum ejus per totam fere

Galliam celebretur. Testantur étiam plures sub ejus nomine sodalitates eréctae, probant suscéptae ad ejus tumulum peregrinationes. Tot enim ad illum confluxérunt undique populi étiam a remotioribus locis, ut inter celebérrimas Europae pias peregrinationes hàbita fuerit peregrinatio ad sanctum Clàudium. Ipse Ludovicus undecimus rex, multo cum comitatu ad ejus reliquias iter suscepit, anno millésimo quadringentésimo octogésimo primo; atque monastérium plurimis redditibus et foundationibus ditavit. Anna, Ludovici duodécimi uxor, sanctum Clàudium tam impénse colébat, ut primum suum infantem ejus nomine appellàri voluerit. Ejus miracula sanctus Franciscus Salésius in fidei catholicae testimonium afferébat, ejus reliquias piissima devotione visitàbat, et ad ejus tumulum ordinis Visitationis beatae Mariae Virginis cum sancta Joanna Francisca fundaménta jecit. Exstat Romae, sub beati Clàudii invocatione, ecclésia, quae Burgundionum nuncupatur, in qua ejus festum solemnissime celebratur.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang.,. Ecce nos reliquimus omnia, ut in Comm. Abbatum.

DIE VII

S. Bonifacii

Episcopi et Mart.

Duplex.

(E 5 hujus.)

Omnia ut in Breviario.

DIE VIII

SANCTI MARI

Confessoris, Evangelii
in Dioecesi Praeonis

Duplex ij classis

Omnia ut in Communi Confessoris
non Pontificis, praeter ea quae
sequuntur.

IN I VESPERIS

Hymnus

DIES recôlitur plena laetitia,
Qua dulcis àgitur Patris
memôria
Qui nunc in sùperis fruitur glôria,
Et astat nobis miseris.

Arvéris àttulit fidei sémina,
Infanda prôpulis Marius nûmina ;
Baptismi làvacra fudit salubria,
Per que tolluntur crimina

Sancte dispensalor caeléstis
doctrinae,
Salûtis largitor, Pater o benigne,
Natis orântibus gratiae divinae
Opem impetra précibus.

Ut quos roboràsti fidei pabulo,
Et quos informàsti vitae spectàculo,
Splendénti caelôrum in habitàculo

Pascantur cibus Sanctôrum

Te, trina Déitas unaque, pôscimus :
Fidei firmitas, qua tui vivimus,
Patris per sémitas ducat quo
téndimus,
Ad lucem quam inhàbitas. Amen.

V. Audivi vocem Domini dicéntis:
Quem mittam? alleluia.

R. Et dixi : Ecce ego, mitte me,
alleluja.

Ant Tu ergo accinge lumbos tuos, et
surge ; et lôquere ad eos ômnia quae
ego praecipio ibi, allelûja.

Oratio

DEus, qui beàti Màrii
Confessôris tui
praediciône, de
infidelitâtis ténebris in admirabile
lumen tuum nos vocare dignatus es :
fac ut ejus intercessiône crescamus
in gratia et cognitiône Dômini nostri
Iesu Christi : Qui tecum.

AD MATUTINUM

Ant. Auctôrem et consummatorem
fidei nostrae Jesum : Venite,
adorémus.

Hymnus

Hoc pastore, tener grex
ôvium, trucis
Fraudes aut rabiem nil
métuas lupi ;
Te circum vigili
sollicitûdine
Christi nûntius éxcubat.

Illi cura subest ûnica, méntibus
Infûsa ténebras luce repéllere,

Quaeis ipse flagrat subdere lànguidis
Sacras pectôribus faces.

Illi deliciae cum làcrimis preces,
Somnum per gélidam carpit humum
levem,
Illum perpétuis indôcilesjuvat
Artus frângere praeliis.

At terris satis est, alme Pater, datum;
Et splendôre suo jam satis énitet
Virtutum cumulus ; parta labôribus
Caelo premia te vocant.

Nomen per pôpulos jam résonat
tuum,
Montes prodigiis attôniti silent ;
Ergo nunc superum scande palatia,
Christi vatibus àsside.

Jugis, summa Trias, sit tibi glôria,
Quae solémne tuo praepôsis gregi
Te das eméritis prôdiga praemium,
Solaménque dolôribus.

Amen.

In I Nocturno

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 54

LAUDA, stérilis, quae non
paris : decânta laudem, et
hinni, quae non pariébas :
quôniam multi filii desértae, magis
quam ejus quae habet virum, dicit
Déminus. Dilâta locum tentorii tui,
et pelles tabernaculorum tuorum
extende, ne parcas : longos fac
funiculos tuos, et clavos tuos
consolida. Ad dèxteram enim et ad
laevam penetrâbis : et semen tuum
gentes hereditâbit, et civitâtes
desértas inhabitâbit. Noli timére,

quia non confundéris, neque
erubésces : non enim te pudébit, quia
confusiénis adolescéntiae tuae
oblivisceris, et opprobrii viduitâtis
tuae non recordâberis àmplius. Quia
dominâbitur tui qui fecit te, Dominus
exercituum nomen ejus : et
redémptor tuus Sanctus Israël, Deus
omnis terre vocâbitur. Quia ut
mulierem derelictam et maeréntem
spiritu vocâvit te Dôminus, et
uxérem ab adolescéntia abjéctam,
dixit Deus tuus.

R. Utinam dirumperes caelos et
descénderes : * A facie tua montes
defluerent, alleluia. **V.** Sicut exustio,
ignis tabéscerent, aquae ardérent
igni, ut notum fieret nomen tuum
inimicis tuis ; a fâcie tua gentes
turbaréntur. **A** fâcie.

Lectio ii

AD punctum in médico
dereliqui te, et in
miserationibus magnis
congregâbo te. In mométo
indignationis abscondi fâciem meam
parûmper a te, et in misericôrdia
sempitérna misértus sum tui dixit
Redémptor tuus Dominus. Sicut in
diébus Noe istud mihi est, cui jurâvi
ne inducerem aquas ultra supra
terram : sic jurâvi ut non irâscar tibi,
et non increpem te. Montes enim
commovebuntur, et colles
contremiscent : misericôrdia autem
mea non recédet a te, et foedus pacis
meae non inovébitur : dixit miserator
tuus Déminus.

R. Quaesiérunt me qui ante non

interrogabant, alleluia. * Invenérunt qui non quaesierunt me, alleluia.

V. Et dixi : Ecce ego, ecce ego ad gentem quae non invocabat nomen meum. **I**nvenérunt.

Lectio iii

PAUPÉRCULA, tempestate convulsa, absque ulla consolatiône. ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, et fundabo te in sapphis, et ponam jàspidem pro pugnacula tua : et portas tuas in lapides sculptos, et omnes términos tuos in lapides desiderábiles : univérso filios tuos doctos a Domino ; et multitudinem pacis filiis tuis. Et in justitia fundaberis : recède procul a calumnia, quia non timébis; et a pavóre, quia non appropinquabit tibi. Ecce accolla véniet, qui non erat mecum, àdvena quondam tuus adjungetur tibi.

R. Et nunc haec dicit Dominus creans te, Jacob, et formans te, Israël : *Noli timére, quia redémi te, et vocávi te nomine tuo : meus es tu, alleluia. **V.** Ego Dominus, Deus tuus, Sanctus Israël, Salvátor tuus. Noli timére. **G**loria Patri. **N**oli timére.

In II Nocturno

Lectio iv

MÀRIUM, nobilibus progénitum paréntibus, beáto Austremônio, ad episcopális honoris culmen sublimáto, labórum sôcium adjunctum fuisse ab Apostolórum

Principe et ad Arvériae tractus praecursórem a sancto antistite missum esse perantiqua narrat patrum nostrórum traditio. Nonnullis inter eundum, Itàliae et Galliae pópulis Evangélii lumine perfusis, ad Arvérnos devénit ; et verbum Christi magno jam provéntu disséminans, ab Austremônio subinde adventánte ad sacerdotium evéctus est, et in superiorem Arvérniam diréctus.

R. Sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiõem vestram : * Quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, alleluia. **V.** Sed et in virtúte, et in Spiritu Sancto, et in plenitudine multa. **Q**uia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, allelúja.

Lectio v

VALLEM Jornensem ádiens, ibique precipuam ministérii sui sedem státuens, loci incolas ceterorumque môtium et vállium plebes bárbaras ad Christum tradúxit sanctissimus Praeco, tum elóquii suavitate, tum signórum et virtutum splendóre. Tandem, clarus méritis, dierumque plenus, cum ôbitus sui diem imminére novisset, Austremónium ascivit, cujus précibus et hortátu in extrémis confortarétur. Verum ante beatissimi Patris advéntum, ad caeli praemia pretiôsa in conspéctu Dômini morte migrávit. Supervénienti Austremónio corpus Màrii exánime invénit in specu valis Jornénsis, ubi sanctus Christi praeco vitam

solitariam aliquànto ante trànsitum témpore dégerat ; et condigno obséquo tumulàvit, atque ecclésiàm sepulcra supraedificàri mandàvit.

R. Gratias àgimus Deo sine intermissiòne : quòniàm cum accepissétis a nobis verbum auditus Dei, * Accepistis illud, non ut verbum hòminum, alleluia. **V.** Sed, sicut est vere, verbum Dei, qui operàtur in vobis, qui credidistis. **A**ccepistis.

Lectio vi

Cum autem frequéntibus sacer ille locus miràculis illustrarétur, Claromonténsis antistes, elàpsis nonnullis saeculis, sacras exuvias e tùmulo exaltàvit in arcam ligneam, férreis circulis et caténis colligàtam, quam super altàre appèndi curàvit, ubi in hodièrnum usque diem conspicitur. At vero versus annum millésimum quinquagésimum, nobilissima quaedam fémina, Ermengàrdis nòmine, corpus gloriosissimi confessòris ex illa hierothéca educèndum fere integrum obtinuit, et Mauriacum, in ecclésiàm coenobii sancti Petri solemnissimo apparatu trànstulit, faciliòri peregrinòrum accèssu et perpétuo monachorum obséquo recolèndum. Cujus translatiònis memòria ibidem, Dominica ultima Augusti, huc usque celebràtur. Quae autem supér sunt e sacris pignòribus, tum in ecclésià cathedrâli, tum Mauriaci, ubi sanctissimi Patròni caput asservatur,

et in pervetusto vallis Jornénsis templo, veneràta quiescunt.

R. Quae est nostra spes, aut gâudium, aut corona glòriae ? * Nonne vos ante Dòminum nostrum Jesum Christum estis in advèntu ejus, alleluja. **V.** Vos enim estis glòria nostra et gaudium. **N**onne vos. **G**loria Patri. **N**onne vos.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secùndum Marcum

Lectio vii Cap. 16

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Euntes in mundum univèrsum, praedicàte Evangélium omni creaturae. Et réliqua.

Homilia sancti Gregòrii Papae

Homil. 29 in Evang.

POTEST omnis creaturae nomine omnis natio Géntium designàri. Ante étenim dictum fuerat : In viam Géntium ne abiéritis ; nunc autem dicitur : Praedicàte omni creatùrae : ut scilicet prius a Judaea apostolòrum repulsa praedicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cum hanc illa ad damnatiònis suae testimònum supérba repulisset. Sed cum discipulos ad praedicandum Véritas mittit, quid àliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit ? Et pauca grana mittit in sémine, ut multàrum méssium fruges recipiat ex nostra fide.

R. Vos testes estis, et Deus, * Quam

sancte et juste, et sine queréla, vobis, qui credidistis, fuimus, alleluia. **V.** Deprecântes vos et consolantes, testificâti sumus, ut ambularétis digne Deo, qui vocàvit vos in suum regnum et glôriam. **Quam sancte.**

Lectio viii

NEQVE étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exstirgeret, si de manu Dômini super rationalem terram illa elécta grana praedicântium non venissent. Séquitur : Qui crediderit, et baptizâtus fûerit, salvus erit ; qui vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit méribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Vos autem, Dominus multiplicet, * Et abundare faciât caritâtem vestram in invicem, et in omnes, quemadmodum et nos in vobis, alleluia. **V.** Ad confirmanda corda vestra sine queréla in sanctitâte, ante Deum et Patrem nostrum. **Et** abundare. **Gloria Pari.** **Et** abundare.

Lectio ix

SIGNA autem eos qui credituri sunt, haec sequentur: In nômine meo daemônia ejicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocébit ; super

aegos manus imponent, et bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minime créditis ? sed haec necessària in exôrdio Ecclésiæ fuerunt. Ut enim ad fidem crésceret multitudo credéntium, mirâculis nutriénda. Quia et nos, cum arbûsta plantamus, tamdiu aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus ; et si semel radicem fixerint, irrigatio. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguae in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudâmus.

Ad Laudes

Hymnus

QUANTIS micis honôribus,
Cælo Sacérdos àddite,
Cum, praemiôrum prôdigus,
Totum tibi dat se Deus.

Partis labôre plurimo
Quot clarus es virtutibus,
Tot fulgurantem glôria
Ornant corônæ vérticem.

Quos parturisti Numini
Te filii nunc àmbiunt,
Tuoque laetis càntibus
Certant triumpho plaudere.

Deo placéntem victimam
Adhuc, Mari, nos dévove;
Undisque mersos naufràgis
Duc ad salutis littora.

Jesu, sacerdotum decus,
Tibi perénnis gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempitérna saecula.

Amen.

V. Pinguéscent speciosa desérti :

R. Et exsultatione colles accingéntur.

Ad Bened. Ant. Fratres mei carissimi et desideratissimi, gaudium meum, et corona mea : sic state in Domino, carissimi.

Oratio

DEus, qui, beati Marii Confessoris tui praedicatione, de infidelitatis ténebris in admirabile Evangélii lumen nos vocàre dignatus es fac ut ejus intercessione crescàmus in gratia et cognatione Domini nostri Jesu Christi. Qui tecum.

In ij. Vesperis

Hymnus ut in primis.

V. Miràbilis Deus in sanctis suis.

R. Deus Israel, ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae.

Ad Magnif. Ant. Nomen ejus permaneat in aeternum, pérmanens ad filios illius, sancti viri gloria.

Oratio. Deus qui **ut supra.**

DIE IX

S. Norberti
Episc. et Conf.

Duplex.

(e VI. hujus.)

Ut in Breviario.

Commem. SS. Frimi et Feliciani

Mart.

festa Mobília.

FERIA VI

POST DOM. I. QUADRAG.

SS. Lanceae et Clavorum
D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii.

FERIA VI

POST DOM. II. QUADRAG.

Sanctissimae Sindonis
D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii.

FERIA VI

POST DOM. III. QUADRAG.

Quínque Plagarum
D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii.

FERIA VI

POST DOM. IV. QUADRAG.

Pretiosissimi Sanguinis
D. N. I. C.

Duplex majus.

Ut in supplemento Breviarii

**Suffragia
Communibus addenda.**

De S. floro.

In civitate Sanflorana tantum.

Ad Vesp. Ant. Mortuum prophetavit corpus ejus; in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

V. Non recedet memoria ejus.

R. Et nomen ejus requiratur a generatione in generationem.

Oratio.

DEus, qui beati Flori, Confessoris tui atque Pontificis, praedicatione et miraculis, Lodovensem et Arvernum populum ad verae fidei cultum perduxisti : fac nos, quaesumus, ipsius imitatione, semper placere tibi, et continuis ejus suffragiis moniri. Per Dominum.

Ad Laudes, Ant. Relinquent gentes idola sua, et venient adorantes regem Israel.

V. Misit Dominus vitam ut erudiret.

R. Et senes prudentiam doceret.

De S. Geraldo.

In civitate Aurilacensi tantum.

Ad Vesp. Ant. O beate Gerâlde, quem ascendentem in coelum cum magna gloria deduxerunt Angeli et Sancti Dei; tu nobis, Sancte, subveni, et respice propitius Aurilacensem ecclesiam in tuo nomine congregatam.

V. Ora pro nobis, beate Gerâlde;

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

OMnipotens et misericors Deus, cujus singulari gratia beatus comes Geraldus, Confessor tuus, inter mundi illécebras legis tue praecépta non est transgressus : da nobis famulis tuis, ita tuis inhaerere mandatis, ut et nulla mala facere, et justitiam omnem implere valeamus. Per Dominum nostrum.

Ad Laud. Ant. Moriturus, humi jacens in cilicio et cinere, Geraldus Deo commendabat spiritum; et Sanctorum opera implorans, exclamabat : Subvenite, Sancti Dei.

V. Gloria et honore coronasti eum, Domine;

R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Suffragia

De beato Patre francisco

(PRO SACERDOTIBUS
TERTIARIIS)

ANTE SUFFRAGIA DE
PATRONO.

Ad Vesperas, Ant. Salve, sande Pater, Patriae lux, forma Minorum, virtutis speculum, recti via, regula morum; carnis ab exsilio duc nos ad regna coelorum,

V. Ora pro nobis, beate Pater Francisce,

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Laudes, Ant. Sancte Francisce, propera; Veni, Pater, accélera ad populum qui prémitur et téritur sub onere, pàlea, luto, latere; et, sepulto Aegyptio sub sàbulo, nos libera, carnis exstincto vitio.

V. Signàsti, Domine, servum tuum Franciscum;

R. Signis redemptionis nostrae.

Oratio

DEus, qui Ecclésiam tuam beàti Patris nostri Francisci méritis foetu novae prolis amplificas ; tribue nobis, ex ejus imitatione, terréna despiciere et coeléstium donorum semper participatione gaudére.

Officia Propria
Sanctorum ecclesiae
Sancti Flori

a Sacra Rituum Congregatione
approbata et denuo edita jussu
Illustrissimi et Reverendissimi
Domini Fr. M. Benjamini BADUEL

Episcopi Sancti-Flori.

PARS AESTIVA

Tornaci Derviorum, Sumptibus et
Typis Societ. S. Joannis Evang.

Desclée, Lefebvre et Soc.

MDCCCXCI

Sancti Flori

SANCTISSIMUS Dominus
Noster Leo Papa XIII,
referente infrascripto
Sacrorum Rituum Congregationis
secretario, instante Rmo Domino
Francisco Maria Benjamino Baduel,
Episcopo Sancti-Flori, Kalendarium
perpetuum noviter reformatum una
cum additionibus et variationibus in
Proprio Officiorum ejusdem
Dioeceseos perficiendis, prouti in
superiori exemplari prostat ab
ipsamet Sacra Congregatione antea
revisum et emendatum, in usum
Cleri totius Dioeceseos Sancti Flori
approbavit et concessit.

Contrariis non obstantibus

quibuscumque.

Die 23 Julii 1890.

Sic signatum.

+ Locus Sigilli.

B. Cars. Monaco.

Vinc. Nussi. **Secret.**

DIE VIII

SANCTI MARI
Confessoris, Evangelii
in Dioecesi Praeonis

Duplex ij classis

Omnia ut in Communi Confessoris
non Pontificis, praeter ea quae
sequuntur.

IN I VESPERIS

Hymnus

DIES recôlitur plena laetitia,
Qua dulcis àgitur Patris
memôria
Qui nunc in sùperis fruitur glôria,
Et astat nobis miseris.

Arvéris àttulit fidei sémina,
Infanda prôpulis Marius nûmina ;
Baptismi làvacra fudit salubria,
Per que tolluntur crimina

Sancte dispensalor caeléstis
doctrinae,
Salûtis largitor, Pater o benigne,
Natis orântibus gratiae divinae
Opem impetra précibus.

Ut quos roboràsti fidei pabulo,
Et quos informàsti vitae spectàculo,
Splendénti caelôrum in habitàculo
Pascantur cibus Sanctôrum

Te, trina Déitas unaque, pôscimus :
Fidei firmitas, qua tui vivimus,
Patris per sémitas ducat quo
téndimus,
Ad lucem quam inhàbitas. Amen.

V. Audivi vocem Domini dicéntis:
Quem mittam? alleluia.

R. Et dixi : Ecce ego, mitte me,
alleluja.

Ant Tu ergo accinge lumbos tuos, et
surge ; et lôquere ad eos ômnia quae
ego praecipio ibi, allelûja.

Oratio

DEus, qui beàti Màrii
Confessôris tui
praediciône, de
infidelitâtis ténebris in admirabile
lumen tuum nos vocare dignâtus es :
fac ut ejus intercessiône crescamus
in gratia et cognitiône Dômini nostri
Iesu Christi : Qui tecum.

AD MATUCINUM

Ant. Auctôrem et consummatorem
fidei nostrae Jesum : Venite,
adorémus.

Hymnus

Hoc pastore, tener grex
ôvium, trucis
Fraudes aut rabiem nil
métuas lupi ;
Te circum vigili

sollicitûdine
Christi nûntius éxcubat.

Illi cura subest ûnica, méntibus
Infûsa ténebras luce repéllere,
Quaeis ipse flagrat subdere lànguidis
Sacras pectôribus faces.

Illi deliciae cum làcrimis preces,
Somnum per gélidam carpit humum
levem,
Illum perpétuis indôcilesjuvat
Artus frângere praeliis.

At terris satis est, alme Pater, datum;

Et splendore suo jam satis enitet
Virtutum cumulus ; parta laboribus
Caelo premia te vocant.

Nomen per populos jam resonat
tuum,
Montes prodigiis attoniti silent ;
Ergo nunc superum scande palatia,
Christi vatibus asside.

Jugis, summa Trias, sit tibi gloria,
Quae solenne tuo praepositis gregi
Te das emeritis prodiga praemium,
Solamenque doloribus.

Amen.

In I Nocturno

De Isaia Propheta

Lectio i Cap. 54

LAUDA, sterilis, quae non
paris : decanta laudem, et
hinni, quae non pariebas :
quoniam multi filii desertae, magis
quam ejus quae habet virum, dicit
Dominus. Dilata locum tentorii tui,
et pelles tabernaculorum tuorum
extende, ne parcas : longos fac
funiculos tuos, et clavos tuos
consolida. Ad dexteram enim et ad
laevam penetrabis : et semen tuum
gentes hereditabit, et civitates
desertas inhabitabit. Noli timere,
quia non confunderis, neque
erubesces : non enim te pudebit, quia
confusionis adolescentiae tuae
oblivisceris, et opprobrii viduitatis
tuae non recordaberis amplius. Quia
dominabitur tui qui fecit te, Dominus
exercituum nomen ejus : et
redemptor tuus Sanctus Israel, Deus
omnis terre vocabitur. Quia ut

mulierem derelictam et maerentem
spiritu vocavit te Dominus, et
uxerem ab adolescentia abjectam,
dixit Deus tuus.

R. Utinam dirumperes caelos et
descenderes : * A facie tua montes
defluerent, alleluia. **V.** Sicut exustio,
ignis tabescerent, aquae arderent
igni, ut notum fieret nomen tuum
inimicis tuis ; a facie tua gentes
turbarentur. **A** facie.

Lectio ii

AD punctum in medico
dereliqui te, et in
miserationibus magnis
congregabo te. In momento
indignationis abscondi faciem meam
parumper a te, et in misericordia
sempiterna misertus sum tui dixit
Redemptor tuus Dominus. Sicut in
diebus Noe istud mihi est, cui juravi
ne inducerem aquas ultra supra
terram : sic juravi ut non irascar tibi,
et non increpem te. Montes enim
commovebuntur, et colles
contremiscent : misericordia autem
mea non recedet a te, et foedus pacis
meae non inovabitur : dixit miserator
tuus Dominus.

R. Quaesierunt me qui ante non
interrogabant, alleluia. * Invenerunt
qui non quaesierunt me, alleluia.

V. Et dixi : Ecce ego, ecce ego ad
gentem quae non invocabat nomen
meum. Invenerunt.

Lectio iii

PAUPÉRCULA, tempestate convulsa, absque ulla consolatiône. ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, et fundabo te in sapphis, et ponam jàspidem pro pugnacula tua : et portas tuas in lãpides sculptos, et omnes términos tuos in lapides desiderãbiles : univérso filios tuos doctos a Domino ; et multitudinem pacis filiis tuis. Et in justitia fundaberis : recède procul a calumnia, quia non timébis; et a pavôre, quia non appropinquabit tibi. Ecce accolla véniet, qui non erat mecum, àdvena quondam tuus adjungetur tibi.

R. Et nunc haec dicit Dominus creans te, Jacob, et formans te, Israël : *Noli timére, quia redémi te, et vocãvi te nomine tuo : meus es tu, alleluia. **V.** Ego Dominus, Deus tuus, Sanctus Israël, Salvãtor tuus. Noli timére. **Gloria Patri. Noli timére.**

In II Nocturno

Lectio iv

MÀRIUM, nobilibus progénitum paréntibus, beãto Austremônio, ad episcopãlis honoris culmen sublimãto, labôrum sôcium adjunctum fuisse ab Apostolôrum Principe et ad Arvèrniae tractus praecursôrem a sancto antistite missum esse perantiqua narrat patrum nostrôrum traditio. Nonnullis inter eundem, Itãliae et Galliae pôpulis Evangélii lumine perfusis, ad Arvèrnos devénit ; et verbum Christi

magno jam provéntu disséminans, ab Austremônio subinde adventãnte ad sacerdotium evéctus est, et in superiorem Arvèrniã diréctus.

R. Sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiônem vestram : * Quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermône tantum, alleluia. **V.** Sed et in virtùte, et in Spiritu Sancto, et in plenitudine multa. **Q**uia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermône tantum, allelûja.

Lectio v

VALLEM Jornensem âdiens, ibique precipuam ministèrii sui sedem stãtuens, loci incolas ceterorumque môtium et vãllium plebes bãrbaras ad Christum tradùxit sanctissimus Praeco, tum elôquii suavitàte, tum signôrum et virtùtum splendôre. Tandem, clarus méritis, dierumque plenus, cum ôbitus sui diem imminére novisset, Austremônio ascivit, cujus précibus et hortãtu in extrémis confortarétur. Verum ante beatissimi Patris advéntum, ad caeli praemia pretiôsa in conspéctu Dômini morte migràvit. Supervéniens Austremônus corpus Màrii exànime invénit in specu valis Jornénsis, ubi sanctus Christi praeco vitam solitariã aliquãnto ante trànsitum tẽpore dégerat ; et condigno obséquio tumulãvit, atque ecclésiã sepulccro supraedificãri mandãvit.

R. Gratias àgimus Deo sine intermissiône : quôniam cum accepissétis a nobis verbum auditus

Dei, * Accepistis illud, non ut verbum hōminum, alleluia. **V.** Sed, sicut est vere, verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. **Accepistis.**

Lectio vi

Cum autem frequentibus sacer ille locus miraculis illustraretur, Claromontensis antistes, elapsis nonnullis saeculis, sacras exuvias e tūmulo exaltavit in arcam ligneam, ferreis circulis et catēnis colligatam, quam super altare appēdi curavit, ubi in hodiernum usque diem conspicitur. At vero versus annum millēsimum quinquagēsimum, nobilissima quaedam femina, Ermengārdis nōmine, corpus gloriosissimi confessōris ex illa hierothēca educēdum fere integrum obtinuit, et Mauriacum, in ecclēsiā coenobii sancti Petri solemnissimo apparatu trānstulit, faciōri peregrinōrum accēssu et perpētuo monachorum obsēquio recolēdum. Cujus translatiōnis memōria ibidem, Dominica ultima Augusti, huc usque celebratur. Quae autem supēr sunt e sacris pignōribus, tum in ecclēsia cathedrāli, tum Mauriaci, ubi sanctissimi Patrōni caput asservatur, et in pervetusto vallis Journēsis templo, venerāta quiescunt.

R. Quae est nostra spes, aut gāudium, aut corona glōriae ? * Nonne vos ante Dōminum nostrum Jesum Christum estis in advēntu ejus, alleluja. **V.** Vos enim estis

glōria nostra et gaudium. **Nonne vos. Gloria Patri. Nonne vos.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangēlii
secūndum Marcum

Lectio vii Cap. 16

IN illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis : Euntes in mundum univērsū, praedicāte Evangēlium omni creaturae. Et reliqua.

Homilia sancti Gregōrii Papae

Homil. 29 in Evang.

POTEST omnis creaturae nomine omnis natio Gēntium designari. Ante etenim dictum fuerat : In viam Gēntium ne abiēritis ; nunc autem dicitur : Praedicāte omni creatūrae : ut scilicet prius a Judaea apostolōrum repulsa praedicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cum hanc illa ad damnatiōnis suae testimōnium supērba repulisset. Sed cum discipulos ad praedicandum Vēritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana sēminis spargit ? Et pauca grana mittit in sēmine, ut multarum mēssium fruges recipiat ex nostra fide.

R. Vos testes estis, et Deus, * Quam sancte et juste, et sine querēla, vobis, qui credidistis, fuimus, alleluia. **V.** Deprecāntes vos et consolantes, testificāti sumus, ut ambularētis digne Deo, qui vocavit vos in suum regnum et glōriam. **Quam sancte.**

Lectio viii

NEQVE étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exstirgeret, si de manu Dômini super rationalem terram illa elécta grana praedicântium non venissent. Séquitur : Qui crediderit, et baptizâtus fûerit, salvus erit ; qui vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit méribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Vos autem, Dominus multiplicet,
* Et abundare fâciat caritâtem vestram in invicem, et in omnes, quemadmodum et nos in vobis, alleluia. **V.** Ad confirmanda corda vestra sine queréla in sanctitâte, ante Deum et Patrem nostrum. **Et** abundare. **Gloria Pari.** **Et** abundâre.

Lectio ix

SIGNA autem eos qui credituri sunt, haec sequentur: In nômine meo daemônia ejicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocébit ; super aegos manus imponent, et bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minime créditis ? sed haec necessariâ in exôrdio Ecclésiâe fuerunt. Ut enim ad fidem crésceret multitudo credéntium, mirâculis nutriénda.

Quia et nos, cum arbûsta plantamus, tamdiu aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus ; et si semel radicem fixerint, irrigatio. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguae in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudâmus.

Ad Laudes

Hymnus

QUANTIS micis honôribus,
Cælo Sacérdos àddite,
Cum, praemiôrum prôdigus,
Totum tibi dat se Deus.

Partis labôre plurimo
Quot clarus es virtutibus,
Tot fulgurantem glôria
Ornant corônâe vérticem.

Quos parturisti Numini
Te filii nunc àmbiunt,
Tuoque laetis càntibus
Certant triumpho plaudere.

Deo placéntem victimam
Adhuc, Mari, nos dévove;
Undisque mersos naufrâgis
Duc ad salutis littora.

Jesu, sacerdotum decus,
Tibi perénnis gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

V. Pinguéscent speciosa desérta :

R. Et exsultatione colles accingéntur.

Ad Bened. Ant. Fratres mei carissimi et desideratissimi, gaudium meum, et corona mea : sic state in Domino,

carissimi.

Oratio

DEus, qui, beati Marii
Confessoris tui
praedicatione, de
infidelitatis ténebris in admirabile
Evangélii lumen nos vocàre dignatus
es fac ut ejus intercessione
crescàmus in gratia et cognatione
Domini nostri Jesu Christi. Qui
tecum.

In ij. Vesperis

Hymnus ut in primis.

V. Miràbilis Deus in sanctis suis.

R. Deus Israel, ipse dabit virtutem et
fortitudinem plebi suae.

Ad Magnif. Ant. Nomen ejus
permaneat in aetérnum, pérmanens
ad filios illius, sancti viri gloria.

Oratio. Deus qui **ut supra.**

DIE IX

S. Norberti

Episc. et Conf. Duplex.
(e VI. hujus.)

Ut in Breviario.

**Commem. SS. Frimi et Feliciani
Mart.**

DIE XV.

S. Germanae Cousin
Virginis.

Duplex.

Ut in Supplemento Breviarii.

**Lectio ix. et Commemoratio SS.
Viti, Modesti et Crescentiae,
Martyrum.**

DIE XVI

SS. Quirici et Julittae
Martyrum

Duplex.

**Omnia de Communi plurimorum
Martyrum, praeter quam quae
sequuntur.**

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus,
qui flammam dilectionis tuae
in corde sanctae Julittae
accendisti, et ex ore infantis ejus
Quirici perfecisti laudem propter
inimicos tuos : da méntibus nostris
eamdem eamdem fidei caritatisque
virtutem, ut martyrum tuorum
gaudéntes victoriis proficiàmus
exémplis. Per Dominum.

**In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Julitta, Iconii in Lycaonia Régio
sanguine orta, vitae integerrimae
femina cum Domitianus, Iconii
comes, urgénte Diocletiani
imperatoris edicto, in christianos
immàner saeviret, relictis patérnis
quibus affluébat bonis, cum duàbus
ancillis et dilécto puérulo Quirico
patria aufugiens, Seleuciam

migravit. Cumque ibi a periculo parum tuta esset propter horréndam Alexandri praefécti in Christi discipulos atrocitatem, triénnem natum ulnis compléctens et iterum fugae se committens, Tarsum Ciliciae devénit. Velut autem ex conducto eo commigrante Alexandro, comprehenditur cum puerulo Julitta, et ad tribtinal sistitur, atque àlacri ànimo ad quesita iudicis respondet : Christiana sum.

R. Sancti tui.

Lectio v.

IRA itaque excandéscens Alexander, eam corpore disténtam crudis nervis immaniter cedi jubet. Interim avulsum ab ejus sinu Quiricum et in lacrymas effusum génibus excipiébat, et a fletu cohibére atque osculàri conabàtur. Puer vero, inténtis in matrem oculis, praeféctum manibus et pédibus, ut solet infantilis aetas, a se submovébat; veutque castae turturis pullus, aemula vote clamàbat ut alma parens : Christiànus sum. Quamobrem furore pércita agréstis illa fera, pede arréptum infantem e sublimi solio in subjectos lapideos gradus praecipitem agit, protritumque martyrii palma illustrem transmittit ad coelum. Id autem conspicata mater generosa, velutque exsuperanti gàudio repléta : Gràtias tibi ago, Domine, aiébat, quod filium me priorem consummitum immarcescibilem coronam consequi

voluisti.

R. Vérbera.

Lectio vj.

MOX vero equuleo suspénditur, latera pectinibus fodiuntur, et férvida pice pedes aduruntur. Cumque praeconi ad sacrificandum diis invitanti respondéret : Ego daemonibus, surdis scilicet ac mutis statuis, non sacrifico : sed Christum, Dei Filium Unigénitum, colo, per quem Pater condidit omnia, ac festino meum àssequi natum, et cum ipso particeps esse regni coelorum : jubénte jddice, chamo circum ora ligàtur, et post effusas ad Deum preces, glàdio caeditur. Projecta extra civitatem màrtyrum corpora clam noctu sustulérunt ancillae quae agéni astiterant, et in agro Tarsi proximo sepeliérunt. Una autem ex illis, ad Constantini témpora supérstes, locum pro-didit; tumque fidéles unde cumque veniéntes sacris pignoribus honorem adhibuérunt. Imperànte vero Justiniano, Acta sanctorum Martyrum probatis de testimoniis conscripsit Theodorus Iconiénsis Episcopus. Quorum omni laude digna memoria per Occidéntem univérsum, et praesértim per Gàllias, propagàta est, ex eo praecipue témpore quo sanctus Amator, Autissiodorénsis antistes, ex Orientàli peregrinatione redux, sacris eorum ex Antiochia asportàtis, multas ditavit ecclésias.

R. Tamquam.

In iij. Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episcopi, in Evang. Descéndens Jesus, ut in Communi iij. loco.

DIE XVII

**S. JOANNIS FRANCISCI
REGIS,**

Confessoris.

Duplex.

(Dies fixa e XVI. mensis hujus.)

Ut in Supplemento Breviarii.

DIE XXV.

TRANSLATIO

S. ELIGII

Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio. Exaudi. ut in Communi.

In hymn. Iste Conféssor. (m.t v.)

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Eligius, Lemovicae aurifaber industrius, Parisios se contulit, ubi peritiae suae fama Clotàrio secundo innotuit. Sanctioris vitae desidèrio accénsus, omnium ab adolescèntia delictorum exomologésim fecit coram

sacerdote; et exinde in opera pietàtis omni studio incubuit. Nam etiam cum artem exercéret, subinde in sacros codices oculos intendébat; ita ut mens Deo vacàret, dum manus usibus servirent humanis. Quidquid arte sua comparabat, id totum fovendis egénis, et captivis, rerum étiam sibi necessariarum dispéndio, rediméndis erogàbat. Hinc tantus ad eum pàuperum concursus, ut quærènti domum Eligii dicerétur : Ubi pàuperum cætum conspéxeris, illic et Eligium repéries. Intra domum autem vacàbat orationi cum familiàribus qui diu noctuque in ejus càmera canonicum cursum solémniter adimplébant.

R. Invéni David. .

Lectio v.

NON minus accéptus Dagobérto quam Clotario patri, et ab illo ad Aremoricorum regem, pacis componéndæ causa, missus, reges ambos felici foedere sociavit. Vària, ejus hortàtu et impénsis, exstructa sunt templa et monastéria. Solemniacènsè in Lemovicibus cœnobium condidit. Parisiis ædificavit monastérium virginum, ad quarum corpora sepeliénda ecclésiàm sancti Pauli extra civitatem construxit. Instauràvit in eodem monastèrio basilicam sancti Martinis, quam ejus quoque ditàvit reliquiis. Plurima, divérsis temporibus, auro, argènto et gemmis ornàvit sepulcra sanctorum;

mausoleum imprimis màrtyris
Dionysii miro artificio decoravit.

R. Posui.

Lectio vj.

De Ecclesiae disciplina sollicitus simoniacam labem, quae altas in Gàllia radices égerat, exstirpavit. Tandem ad Noviodunénssem episcopatum assumptus, non modo salutis gregis sibi commissi invigilàvit, sed et Flandros et Frisios aliosque ad septentrionem populos, non sine magno labore ac vitae discrimine, ad Christum adduxit. Sedit in concilio Cabillonénsi, sub Clodovaeo secundo. Multa praeclàre scripsit, ejécit daemones, futura divinitus praedixit, aliisque miràculis illustris, obiit septuagenàrius, desinente die ultima novémbris, anno sexcentésimo quinquagésimo nono, hora prima noctis, et Novioduni sepultus est. Ejus autem corpus, hac die vigésima quinta Junii, de véteri conditorio in splendidiorem loculum transtulérunt Balduinus, ejus succéssor, et Samson, archiepiscopus Reménsis.

R. Iste est.

In iij Nocturno, Homilia in Evang.
Vigilate. : de Communi, ij. loco.

DIE XXVII

S. Gulielmi

Abbatis.

Duplex.

(D. e XXV. hujus.)

Ut in Breviario.

DIE XXVIII.

S. Cheodechíldis virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi Virginum,
praeter ea quae sequuntur.

In j. Vesperis

Ad Magnif. Ant. Quid mihi est in coelo? et a te quid volui super terram? Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in aetérnum, alleluia.

Oratio ut ad Laudes.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiàstici.

Lectio j. Cap. lj.

Cum adhuc junior essem, quæsivi sapiéntiam palam in oratione mea. Ante templum postulàbam pro illa, et usque in novissimis inquiram eam. Et effloruit tamquam præcox uva, laetatum est cor meum in ea. Ambulàvit pes meus iter rectum, a juventute mea investigabam eam. Inclinàvi modice aurem meam, et excépi illam. Multam invéni in meipsa sapientiam, et multum proféci in ea. Danti mihi sapiéntiam dabo gloriam. Consiliata sum enim ut facerem illam: zelata sum bonum, et non confundar. Colluctata est ànima mea in illa, et in faciéndò eam confirmata sum.

R. Veni, elécta.

Lectio ij.

MAnus meas exténdi in altum, et insipiéntiam ejus luxi. Animam meam diréxi ad illam, et in agnitione invéni eam. Possédi cum ipsa cor ab initio : propter hoc non derelinquar. Venter meus conturbatus est quaerendo illam : proptérea bonam possidébo possessionem. Dedit mihi Dominus linguam mercédem meam : et in ipsa laudàbo eum. Appropriate ad me, indocti, et congregate vos in domum disciplinae. Quid adhuc retardatis? et quid dicitis in his? Animae vestrae sitiunt veheménter.

R. Diffusa est.

Lectio iij.

APéri os meum et locuta sum : Comparàte vobis sine argento, et collum vestrum subjicite jugo, et suscipiat anima vestra disciplinam : in proximo est enim invenire eam. Vidéte oculis vestris, quia modicum laboràvi, et invéni mihi multam réquiem. Assumite disciplinam in multo ndmero argénti, et copiosum aurum possidéte in ea. Laetétur anima vestra in misericordia ejus, et non confundémini in laude ipsius. Operamini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercédem vestram in témpore suo.

R. Spécie tua.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THEODECHILDIS, Clodovéi Francorum regis christianissimi ex sancta Clotilde filia, vitae integritàte, pietàtis constàntia, flore virginitatis perpétuo enituit. Singulari religionis cultu beatum Petrum, Apostolorum Principem, régia virgo venerabatur : in cujus honorem Mauriaci monastérium aedificàvit, quod étiam nobilis viri Basoli redditibus quibus rebéllem Clodovéus spoliaverat, ejusdem Clodovéi patris consénsu, locupletàvit. Aedificavit insuper in eâdem urbe Mauriacénsi sacram aediculam in honorem Deiparae Virginis, quae magnis et fréquentibus deinde miràculis fuit nobilitàta.

R. Propter veritâtem.

Lectio V

SED et piissima Virgo Sénonas aliquâdo véniens, ubi mater ejus ecclésiâ construxerat in honôrem beàti Petri, sepùlcrâ sanctôrum Saviniâni sociorumque ejus devôto afféctu visitàvit ; nec non Apostolôrum Principis templum multorum sanctôrum pignôribus ditâtum. Patrem autem âdiens, supplicàvit ut nônnihil patrimônii sibi darétur, quo ecclésiâ et monastérium in honôrem beàti Petri ipsa, infra urbem, aedificaret et ibidem Deo jugiter deserviret. Cui postulatiôni benigne ânnuens Clodovéus, carissimae filiae praedia multa, villas, aliaque dispensàvit, ut, quod pia mente agere disposuerat

Deo favente, perficere mereretur, sacrumque coenobium erigere et bonis amplissimis augere valeret.

R. Dilexisti justitiam,

Lectio VI

AT vero Theodechildis, consummatis pietatis et caritatis operibus, postquam septuaginta fere annos, summa cum laude virtutis, in sancto virginitatis proposito degisset, octogenaria migravit ad Sponsum, quarto Kalendas Julii, in profesto sancti Petri ; et Senonibus, ut mandaverat, in monasterio a se excitato sepulta est ; in qua urbe sacrum Virginis corpus adhuc asservatur. Ejus autem sanctum nomen perennibus gratiis proséquitur Arvernia, praesertim vero Mauriacensis civitas, quae, sin minus primordium, at saltem incrementa laudumque tantam, tum e coenobio sancti Petri, tum praesertim e gloriosa Reginae Miraculorum aede assumpsit.

R. Afferentur Regi.

III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaem

Lectio VII Cap. 25

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum caelorum decem virginibus, quae, accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Serm. 23 de verbis Domini

INTENDAT caritas vestra. Sapientium lampades ardébant de oleo interno, de conscientiae severitate, de interiore gloria, de intima caritate. Ardébant tamen et illarum fatuarum. Quare tunc ardébant ? Quia non deerant laudes hominum. Postea vero quam surrexerunt, id est, in resurrectione a mortuis, coeperunt aptare lampades suas, id est, parere Deo operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est qui laudet, et omnis, homo causae suae vacat, non erant qui oleum venderent, et coeperunt deficere lampades.

R. Haec est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus sumpsit secum oleum :* Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Media nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **Et.**

Lectio VIII

CLAUSUM est ostium et quid illis dictum est ? Non novi vos. Non illas novit, qui omnia novit ? Quid ergo est : Non novi vos ? Improbo vos, reprobo vos ; in arte mea, non vos agnosco, ars mea nescit vitia : hoc est autem magnum, et nescit vitia : nescit faciendo, judicat arguendo. Sic ergo non novi vos. Ierunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes. Ad istam prudentiam quinquarii numeri sunt pertinentes. Veniet enim hora, et quando

nescimus veniet. Sic clausit Evangelium : Vigilâte, quia nescitis diem neque horam.

R. Média nocte.

Lectio ix. de Vigilia SS. Apost. Petri et Pauli, in Breviario.

Si autem Festum transferatur, dicitur sequens:

Lectio ix.

COrde vigila, fide vigila, spe vigila, caritàte vigila, opéribus vigila. Et quando corpore dormieris, véniet tempus ut surgas. Cum autem surréxeris, praepara làmpades : tunc non exstinguàntur; tunc interiore consciéntiae oleo vegeténtur : tunc sponsus ille incorporeis néxibus amplectatur : tunc te introducat in domum ubi nunquam dormias, ubi nunquam possit tua lampas exstingui. Hodie vero laboràmus, et làmpades nostrae inter ventos saeculi hujus tentationésque fluctuant : sed àrdeant in rubore flammae nostrae, ut ventus tentationis àugeat ignem potius quam exstinguat.

Te Deum laudàmus.

Ad Laudes, ad Bened. ant. In diébus suis aedificàvit domum, et exaltàvit templum sanctum Démino, paràtum in glôriam sempitérnam, alleluia.

Oratio

DEUS, qui beàtam Theodechildem Virginem, et originis, et virtutum splendôre praelucére fecisti: ejus méritis et intercessiône

concéde ; ut vitae puritâte tibi adhaerére, et ad aeternam regni tui heredità tem pervenire valeàmus. Per Dôminum.

Comm. Oct. S. Joannis et Vigiliae.

Vesp. de Festo SS. Apost. Petri et Pauli sine Comm.

Si autem Festum sanct. Virg. transferatur, in ij. Vesp. Ant. ad Magnif. erit sequens.

Ant. O quam pulchra est casta generàtio cum claritate : immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines, alleluia.

DIE XXIX

Commemoratio

Omnium

SS. Apostolorum.

In j. vespis,

Ant. In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habuéritis ad invicem.

V. Nimis honoràti sunt amici tui, Deus :

R. Nimis confortatus est principàtus eorum.

Oratio.

EXaudi nos, Deus salutaris noster : et omnium sanctorum Apostolorum tuorum tuére praesidiis, quorum donàsti fidèles esse doctrinis. Qui vivis et regnas.

Ad Laudes

Ant. Vos qui secuti estis me,
sedébitis super sedes, judicàntes
duodecim tribus Israel.

V. In omnem terrain exivit sonus
eorum :

r. Et in fines orbis terre verba eorum.

In ij. Vesperis

Ant. Vos amici mei estis, si fecéritis
quae ego praecipio vobis, dicit
Dominus.

V. Gloriosus in sanctis suis, faciens
mirabilia :

R. Hic Deus meus, et glorificàbo
eum.

FESTA JULII.

DIE III.

S. Martialis

Episc. Conf.

Duplex.

(D. f. e XXX. junii.)

Omnia ut in Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEus, cujus ineffabili misericordia beatus Pontifex Martialis in Géntibus evangelizavit investigabiles divitias Christi : da nos ejus intercessione crescere in sciéntia tua, et in omni opere bono fructificantes secundum Evangélii veritatem coram te ambulare. Per eundem Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio ij.

Martialis, unus de septuaginta Christi discipulis, ac puer ille fuisse trãditur, qui quinque panes hordeaceos et duos pisces attulisse in Evangélio memoratur. Ex Oriénte cum sancto Petro Apostolo Romam venit, et ab eodem in Gallias, causa propagandi Evangélii, una cum duobus Presbyteris Alpiniano et Austricliniãno missus est. Quumque primo itineris die, postérior ex morbo repente obiisset, Martialis,

admoto báculo sancti Petri, quem ab eo Romae accéperat, mortuum reduxit vitam. Aquitaniam ingressus, per vãria hujus provinciae oppida jactis religionis sanctae fundaméntis, tandem Lemovicas advenit : qua in urbe ut primum praedicare coepit, crédidit et professa est, prae céteris, Christi nomen Valéria, Leocadii senatoris filia, quae virginitatem Deo vovit, et mox prima omnium in Aquitania sânguinem martyrio profudit. Sedata vero persecutionis procélla, ita deinceps in illa civitate Martialis exémplo virtutibusque salutis doctrina conváluit, ut fere populus omnis, abjéctis simulacrorum ritibus, ad cultum Dei sese contulerit, nec ipse alibi sedem episcopatus sui collocandam duxerit.

R. Invéni David.

Lectio v.

EX iis autem quos fidei jugo vir Dei subjécerat adlégit quosdam ministros, Aurelianum in primis et Andréam, idolorum antea pontifices, quibuscum Christianae plebis curam partirétur; atque ita secundum formam Apostolicam ex clero et populo Ecclésiã Lemovicensem instituit, cujus ipse primus pastor fuit. Templum ad cultum Dei vivi sub protomàrtyris Stéphani titulo dedicavit. Pictavis quoque dum Evangélium annuntiaret, revelante Domino martyrium sancti Petri, in honorem beatissimi Apostolorum

Principis ecclésiâ curavit aedificari; quod et Engolismae atque Sàntonae postea fecit. Burdigalae vero, divinitus de martyrio sancti Andréae monitus, ecclésiâ sub ipsius vocabulo pariter consecravit. Sed quot labores exantlarit, quot miracula fécerit totis viginti et octo annis suae in Aquitania praedicationis, propémodum incredibile est. Tandem anno post Christi resurrectionem quadragésimo, et aetatis suae quinquagésimo nono, apud Lemovicas in pace quíevit.

R. Posui.

Lectio vj.

NON Lemovicenses tantum, sed et omnes populos a Rhodàno usque ad Oceanum, a Pyrenaeis méntibus Ligerim usque, longe latéque dispérsos, Evangélii Luce perfudit; atque ita per totam hanc regionem eximia Apostolatus sui signa reliquit, unde nec jam Aquitàniae solum, at étiam Galliarum Apostolus méruit nuncupari. Hoc insigne nomen, in pluribus conciliis, tum Lemovicae, Pictàvii, vel Biturigibus habitis, beàto Confessori delàtum fuit; ac ea de re consultus Joannes Papa Décimus Nonus Officia apostolica in divinis mystériis illi exhibénda esse declaravit; quod et observavit semper Ecclésiâ Piétaviensis. Conditum est corpus sanéti Martialis in crypta, quam miraculis plurimis suo témpore inclaruisse refert

sanctus Gregorius Turonénsis : ubi étiam duo Presbyteri qui ei ad mortem usque adhaesérunt, conjunctis sepulti sunt.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Designavit, ut in Communi Evangelistarum, cum Responsoriis de Communi Confessons Pontificis.

DIE IV

Translatio
Corporis S. Martini,
Episcopi, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio

DEus qui in beato Martino Pontifice, sive per vitam, sive per mortem magnificatus es : innova éadem gràtiae tuae miracula in cordibus nostris, ut neque mors, neque vita separare nos possit a caritate Domini nostri Jesu Christi. Qui tecum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Martinus Hilarii Pictavorum Antistitis ante ejusdem exsilium jam discipulus, ipsi post réditum ab exsilio àrctius

adhaesit; et Pictàvim prope defixus in Locogiacénsi solitudine, vicinis populis praedicare exorsus est. Diffusa brei ejus meritorum ac miraculorum fama, ad Turonénsem episcopatum ex improviseo petitus, quum éruí e monastério suo vix posset, Ruricii civis industria, qui; uxoris languore simulàto, ad gènuá illius provolvebatur, tandem avulsus est; et dispositis in itinere civium turmis, sub quadam custodia ad civitatem usque deductus. Illico congregatis clero ac plebe Praesulibus, una omnium voluntas, eadem vota eademque senténcia : Martinum episcopatu esse dignissimum, felicem fore tali Ecclésiám sacerdote. Objecta tamen fuit a plebéiis paucis, instinctu Defensoris episcopi, cum negléctu faciéi et squalore véstium crinium deformitas. Sed a populo senténciae sanioris haec mérito irrisa, imo quasi divino iudicio reprobari visa sunt. **R.** Invéni David.

Lectio v.

Quum enim fortuito, incoeptis precum solémnibus, lector, cui legéndi eo die officium erat, interclusus a populo defuisset; dum exspectàtur, arrépto ab uno e circumstàntibus psaltério, hic primus ex psalmo octavo, juxta antiquam lectionem, occurrit versiculus : Ex ore infantium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut déstruas inimicum et defensorem; quod ad confutationem Defensoris non sine Dei nutu contigisse

créditum est. Hanc ordinationem, anno Valéntis et Valentiniani octàvo, quarto Nonas Julii celebratam, largissima intra Gàllias divinarum benedictionum effusio secuta est. Sedit in episcopatu annos viginti sex, et consummato cursu in Condaténsi vico, quingéntis infra Turonum civitatem passibus, honorifice sepultus est.

R. Posui adiutorium.

Lectio vj.

Sanctus Briccius ejus in Turonénsi praesulàtu succéssor, pàrvulam ecclésiám super sepulcrum extruxit. Post annos vero sexaginta quatuor, crebrescéntibus ibi miraculis, beàtus Perpétuus, quintus a Martino episcopus, majorem et ad miràbilis fàbricae basilicam, priore diruta, aedificàvit, quam ut dedicàret et sacrum corpusculum a loco ubi sepultum fuerat transférret, convocàvit ad diem primam Julii vicinos pontifices, abbatum ac diversorum clericorum non minimam multitudinem. Sed quum, eo die, sancti Confessoris tumulus, terra circum effossa, nulla vi tamen movéri posset; admonénte quodam clérico natale Ordinationis ejus in diem quartam incidere, huc usque distulit Perpétuus. Post triduànas ergo preces et vigiliás, média in turba appàruit veneranda canitie senex, qui domnum Martinum a se vidéri affirmavit paràtum ad opem adstantibus feréndam. Is primus

ferétro manum apposuit; quod, réliquis adjuvantibus, nullo labore levatum est et in novam ecclésiám perductum : cujus Translationis memoria hodie celebràtur. At vero nonnulla ejus ossa Marculiscum, in superiori Arvèrnia, olim translàta, et inter saeculi, tum décimi sexti, tum décimi octavi, procéllas piissima cura as- servàta, semélque ac iterum canonicis percontationibus recognita, versus médium saeculi décimi noni solem-nissima celebritate deposi-ta sunt in pretiosiori lipsanothéca; et in praememorati oppidi ecclésiá, sancto Martino antiquitus dicàta, recoluntur.

R. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum
Lucam.

Lectio vij Cap. xj.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis: Nemo lucernam accendit, et in abscondito ponit, neque sub modio : sed supra candelàbrum, ut qui ingrediantur, lumen videant. Et réliqua.

Homilia sancti Bernàrdi Abbàtis.

(In Festo S. Martini.)

Martinus lucerna erat ardens: et lucens : eum saltem non pigeat imitari; sed imitàri in eo quod est imitabile, non autem quod miràbile exhibétur. Ad mensam divitis sedes hodie; diligénter considera quae tibi apponuntur. Quenam vidélicet ad admirationem,

quae vero ad imitationem. Humilis fuit et spiritu pauper iste Martinus, sicut evidentissime probat efféctus ipse divinae gratiae, quam profécto Deus tam multam nisi multum humili non dedisset. Pàuperem illum spiritu beàtus novit Hilarius, quum imponere ei diaconatus officium tentans, nec praevalens, quod indignum sese vociferaretur, exorcistam eum esse praecépit : in quo quidam locus injuriae viderétur, sciens nimirum quod humiliorem ordinationem minime repudiàret. Pauper fuit, veste sordidus, crine incultus, fàcie despicàbilis : quae quidem licet in electione ejus a quibusdam malévolis objécta fuissent, in ipso tamen episcopatu penitus non mutavit. Dénique quia vere pauper fuit spiritu Martinus, pauper et modicus méruit nominari.
R. Amàvit.

Lectio viij.

Audi vero mansuetudinem ejus, suo illo Sulpitio sic scribente : Tantam advérsus omnes injurias patiéntiam assumpserat, ut quum esset summus sacérdos, impune étiam ab infimis cléricis laederétur : nec proptérea eos aut loco unquam amoverit, aut a sua, quantum in ipso fuit, caritàte repulerit : quod quidem in Briccio maniféste probàtum omnes vos arbitror meminisse. Eum nempe ex omnibus sibi successorem elégit et de tanta post futura adversitàte praemonuit : postrémo in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum, ad

cujus os aures sum fuerant, quum respondéret homini qui de eo sciscitabatur : Si illum delirum quaeris, prospice éminus : ecce coelum solito sicut amens réspicit. Crebro siquidem homo Dei, utpote terram despiciens, coelum suspiciébat. Sciébat illic esse thesaurum suum; unde et hoc ipsum, quod delirus vocabàtur in terra mérito non atténdit, cujus nimirum conversatio esset in coelis. Sane illuc étiam làcrymae ejus a maxilla ascéndere consuéverant, quibus sic abundabat, ut soléret pro illorum quoque, qui obtrectatores sui videbantur, flere peccatis.

R. Sint lumbi.

Lectio ix

SAne quantum justitiam esurierit, tum in céteris ejus actibus, tum speciâliter in idololatriae persecutione, probàtum est, in templorum destructione, in statuarum dejectione, in succisione lucorum : ubi se quoque aliquando non est véritus dare discrimini, ut occasio tanti criminis de médio tollerétur. Nam misericordem eum in pàuperes se expértem Salvator ipse apud angelos gloriabàtur, datam sibi medietàtem vestis osténtans. Utinam nobis étiam miseris apud summum judicem, in cujus admirabile tabernàculum introivit, misericordiam illam exhibére dignétur, qua et illos olim morti destinàtos et torméntis variis deputatos eripuit, pro quibus ante

terréni judicis jànuam nocte média scribitur jacuisse. Céterum persecutiones, quas sustinuit propter justitiam, longum est numerare; pro quibus omnibus dubium non est multipliciter coronari eum, qui quidem etsi non semel efféctu consummàtae passionis, sed toties martyr fuit afféctu devotissimae voluntatis.

Te Deum laudâmus.

DIE VII

S. Irenæi

Episcopi et Martyris.

Duplex.

(d. f e XXVIII jun.)

Ut in Supplemento Breviarii.

DIE IX

S. Leonis II.

Papae, Conf.

Semiduplex

(d. f e XXVIII.)

Ut in Breviario.

DIE XI

Translatio Corporis

S. Benedicti

Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confessons non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

In Hymno mutatur tertius versus.**Oratio**

DEus, qui nos beati Benedicti, Abbatis, iterata festivitate laetificas : præsta, quæsumus, ut qui Translationis ejus memoriam celebramus, ipsius intercessione, ad æterna gaudia post hujus vitæ labores transfèrri mereamur: Per Dominum nostrum.

Commem. S. Pii Papæ et Mart.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Ex Brev. Ordinis S. Benedicti.

Lectio iv.

Quum gens Longobarddrum, densis errorum ténebris adhuc obvoluta, longe latèque per Italiam, occulto Dei judicio, caedium suarum exténderet crudelitatem, urbes terræ coequans, monastéria villasque depopulans; plurimi eis Beneventanam provinciam aggrediéntes, inter cetera sua facinora, venerabile Cassinense monastérium expugnârunt et subvertérunt. Ubi tamen nec unum tenére potuérunt hominem : sed complévit Dominus quod olim famulo suo Benedicto, qui hanc eversionem légitur prædixisse, promiserat : quod, etsi locum ipsum gentibus traderet, animas custodiret. Fugiéntibus itaque monachis, et post hoc excidium multis effluéntibus annis, idem sacer locus ad erémum redactus, qui prius hominum fuerat

habitatio, coepit esse ferarum; usquedum regni Francorum gubernacula adéptus est Clodovæus secundus, Dagobérti filius; quo regnante, in partibus Aurelianensium, Floriacense aedificatum est monastérium. Quum igitur venerabilis Mummulus, hujus novi coenobii abbas, libros Dialogorum sancti Gregorii Papæ sédulo revolvéret, Cassinensis monastèrii eversionem ingémuit; et ob eam maxime causam, quod sub rudéribus sacrum beati Benedicti corpus neglectum delitésceret.

R. Honéstum.

Lectio v.

Inter haec, ejus animum divinitus impréssa subiit cogitatio, ut tam pretiosum thesaurum ex illis ruinis erueret, et in suum Floriacense transférret monastérium. Nec alius ad hoc opus magis idoneus ei visus fuit, quam Aigulphus monachus, vir probatae virtutis et sanctitatis, qui postea Lirinensis abbas institutus, martyrii palmam adéptus est. Mandato patris protinus obsequens discipulus iter àrripit in Italiam; adjunctis Cenomanénsibus nuntiis, quos sanctus Beràrius episcopus, eodem instinctu Spiritus, ad deportandum e Cassino monte sanctae Scholàsticæ corpus, novo monialium a se exstructo coenobio inferéndum, itidem in Itàliam diréxerat. Roma Locis Sanctis obiter lustràtis, Aigulphus ocius Cassinum ad volat; locum sibi ignotum, ubi

expetitae reliquiae essent condita, tacitus explorat. Dum autem enixius Deum oraret, ut sepulcrum beatissimi Patriarchae sibi dignaretur revelare; venerandus senex eum sic prior affatur : Hac instanti nocte; solitudinis hujus locum, quem lumine clarissimo radiare conspexeris, notare diligenter invigila; nam ibidem unde tua cura finis imponatur, invenies. Nocte igitur sequenti evigilans Aigulphus, et eremi plagam attente considerans, beati Benedicti sepulcri locum vidit ingenti splendore coelitus radiantem.

R. Amavit.

Lectio vi.

HAC visione recreatus, Prosperatori itineris sui grates innumeras rependit, et, facto mane, reverenter gaudenterque ad locum accedens, solum fodit, et loculum invenit sub lapide stratum, cui praefixa erant notamina de corporibus infra jacentibus. Statimque sacra ossa pie veneratus, omnia quotquot reperit, in sportellam paratam collocavit, ac reductum in patriam maturavit, comitantibus, qui ab Urbe jam supervenerant, Cenomanensibus. Vix in pagum Aurelianensem sacre reliquia appulerant, quum duobus hominibus caecis a nativitate lumen infunditur, et alius contractus erigitur. Mox obviam effusi occurrunt monachorum chori, cum infinita promiscui vulgi multitudine; acceptaque sunt cum insigni

triumpho sacrae reliquiae in Floriacum. At, dum in discernendis amborum sanctorum ab invicem ossibus haerent animi, dubitationem duplex miraculum penitus sustulit. Allatis duobus pueris diversi sexus recens destinatis, masculus ad sancti Benedicti, puella ad beatae Scholasticae ossium contactum revixit. Haec data sunt Cenomanensibus, atque solemniter cum pompa illata in illud nobilem sanctorum coenobium a Berario constructum, quod magnis miraculorum illustrationibus fuit a Deo honoratum. Corpus vero sancti Benedicti in Floriacensi sancti Petri basilica ad tempus est depositum a venerabili Mummulo, dum congruus eidem locus in ecclesia sanctae Mariae pararetur. In qua sanctissimus monachorum patriarcha, sicut vivus Italiam, ita et mortuus Galliam crebris ingentibusque prodigiis exornavit. Haec autem celeberrima Translatio, quam Paulus Warnefridus, diaconus Cassinensis, in chronico sacri hujus monasterii diserte enarravit adeo pietate erga sanctum Benedictum gentes Occidentales accendit, ut anniversaria dies non apud Gallos tantum, verum etiam apud Hispanos, Germanos et Anglos per plura saecula solemniter festivitate culta remanserit. Ejus vero memoriam indeficienti cultu celebrat Ecclesia Sancti-Flori, plurimis olim Ordinis sancti Benedicti coenobiis et

prioratibus ditata.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Abbatum.

DIE XIX.

**S. Vincentii a Paulo,
Conf.**

Duplex majus

AD I. VESPERAS

Antiphonae.

1. Egéni * et pâuperes quaerunt
aquas, et non sunt : Ego Dominus
exâudiam eos, Deus Israel non
derelinquam eos.

**Psalmi ut in primis Vesperis
Apostolorum.**

2. Suscitabo * mihi Sacerdotem
fidélem, qui juxta cor meum et
animam meam faciet, et aedificabo
ei domum fidélem, et ambulabit
corans Christo meo.

3. Dabo vobis * Pastéres juxta cor
meum, et pascent vos sciéntia et
doctrina.

4 Lâbia enim Sacerdotis custodient
sciéntiam, et legem requirent ex ore
ejus.

5 Inebriabo * animam Sacerdotum
pinguédine, et populus meus bonis
meis adimplébitur.

Capitulum Eccli. 18

MISERATIO hominis circa
proximum suum,
misericordia autem Dei
super omnem carnem : qui
misericordiam habet, docet et érudit
quasi pastor gregem suum.

Hymnus

QUI mutare solet grandibus Infima
Omnes exsuperans, omnium,
Vincéti, ténuem te Deus éxtulit,
Coeli coetibus inferens.

Vilis sub tûguri tégmine nasceris :
At splendor ténebras excipiet breves,
Te compléxa sinu praesidium sibi
Nutrix paupéries parat.

Ut promptam miseris ferre scias
heu! heu! pâteris servitii vices :
Sed te, dum fidei subdit herum jugo,
Solvit compede véritas.

Quantus nunc operum luce pates!
tuis
Christi sponsa nitet culta laboribus:
Clero priscus honos, vivaque
languidis
Exsurgit populis fides.

Te montanus, inops, aeger et
orphanus,
Te plebs tota suum jure vocat
patrem:
Cunctis laetus ades, corpora
sùblevas,
Mentes concilias Deo.

Regum conciliis jussus ades sacris,
Mentis certa tuae lûmina consulunt:
Te nil tangit honos; at miseros ope,
Et regnum monitis juvas.

Quem flectunt inopes, maxima laus

Patri :
 AEgris unde salus, maxima Filio :
 Blando qui récreas pectora flamine,
 Par sit laus tibi, Spiritus.

Amen.

V. Justus tota die miseretur et
 cémmodat.

R. Et semen ejus in benedictione erit.

Ad Magnif. Ant. Dispérsit, dedit
 paupéribus : justitia ejus menet in
 saeculum saeculi.

Oratio. Deus qui. **ut infra ad Laudes.**

Et fit Commem. S. Camilli.

AD MATUCINUM.

Invitat. Evangelizantem paupéribus
 Dominum, * Venite adorémus. **Ps.**
 Venite exsultémus.

Hymnus

O QUI supérnae gaudia patriae
 Haustuperénni plénius
 ébibis,

Ne sperne, Vincéti, tuorum
 Vota, preces, gémitus cliéntum.

futûrus olim paupéribus pater,
 Discis vel infans paupériem pati :
 Praestantiores transitûris
 Divitias tibi Christus offert.

Primis sub annis se tibi mûtuo
 Intacta junxit foedere castitas :
 In corde puro caritatem
 Religio, pietàsque fovit.

Christum fidéli reddis imàgine,
 Sermone, gressu, moribus éxprimis:

Christique Matris dulce nomen
 Obséquiiis et amore laudes.

Vinclis onustus, tartareis herum
 Solvis caténis : hinc tibi rédditus,
 Noxis ligatus quot salûti
 Restituis, subigisque Christo.

Austeriorem dum sapiéntiam
 Castigat oris blanda serénitas,
 Se corda subdunt, sequegaudent
 Eloquio dominante vinci.

Latére gestis; spléndida non sinit
 Latére virtus. Régia te vocat;
 Arcàna tractas sacra regum,
 Consilio monitisque prodes.

Doctrina puris édita fontibus,
 Pervérsa constans dogmata réspuit:
 Scuto retundis veritatis
 Mille malas novitatis artes.

Caus summa Patri, sùmmaque Filio,
 Compar sit tibi gloria, Spiritus :
 A se vocàtos roborànti
 Summus honor
 Domino per aevum. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Puer proficiébat, * atque
 crescébat et placébat tam Domino,
 quam hominibus.

Psalmi de Communi Confessorum.

Ant. Erat vir ille * simplex, et rectus,
 ac timens Deum, et recédens a malo.

Ant. Dominus * erat cum illo, et
 omnia opera ejus dirigébat.

V. Servavi mandàta tua, et
 testiménia tua.

R. Quia omnes viae meae in

conspéctu tuo.

De Epistola prima beâti Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. 1 Cor. I. 17.

MISIT me Christus evangelizare, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est : lis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobâbo. Ubi sâpiens? Ubi scriba? Ubi conquisitor hujus saeculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognovit mundus per sapiéntiam Deum ; placuit Deo per stultitiam praedicationis salvos fâcere credétes. Quoniam et Judaei signa petunt, et Graeci sapiéntiam quaerunt : nos autem praedicâmus Christum crucifixum , Judaeis quidem scândalum, géntibus autem stultitiam : ipsis autem vocâtis Judaeis atque Graecis, Christum Dei virtûtem et Dei sapiéntiam. Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est hominibus : et quod infirmum est Dei, fôrtius est hominibus.

R. Parâvit cor suum, * Ut investigâret legem Domini, et faceret, et docéret in Israel praecéptum et iudicium. **V.** Dévitans profanas vocum novitâtes, et oppositiones falsi nominis sciéntiae. — Ut investigaret.

Lectio ij

VIDETE enim vocationem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secundum cament, non multi potétes, non multi nobiles ; sed quae stulta sunt mundi elégit Deus, ut confundat sapiéntes: et infirma mundi elégit Deus, ut confindat fortia, et ignobilia mundi et contemptibilia elégit Deus, et ea quae non sunt, ut ea quae sunt destrueret : ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justitia, et sanctificâtio, et redémptio : ut quemâdmodum scriptum est : Qui gloriétur, in Domino gloriétur.

R. Sapiéntia vénditum justum non dereliquit, sed a peccatoribus liberâvit eum ; * Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit ilium. **V.** Oppréssum a nefanddrum injûria ac luxuriosa conversatione eripuit : adspéctu enim et auditu justus erat. — Descenditque.

Lectio iij.

ET ego cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitâte sermonis, aut sapiéntiae, annuntians vobis testimonium Christi. Non enim judicâvi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. Et ego in infirmitâte, et tremore multo fui apud vos : et sermo meus, et praedicâtio mea, non in persuasibilibus humânae sapiéntiae verbis, sed in ostensione

spiritus et virtûtis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hominum, sed in virtute Dei. Sapiéntiam autem loquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non hujus saeculi, neque principum hujus saeculi qui destruuntur ; sed loquimur Dei sapiéntiam in mystério, quae abscondita est, quam praedestinâvit Deus ante saecula in gldriam nostram.

R. Sapiéntia humiliâti exaltâbit caput infus, * Et in médio magnatorum consedére ilium fâciet. **V.** Qui enim humiliâtus fuerit, erit in gloria. — Et in médio. Gloria Patri. Et in médio.

In secundo Nocturno.

Ant. Tulit me * Dominus cum séquerer gregem, et dixit Dominus ad me : Vade prophéta ad populum meum Israel.

Ant. Annuntiâbam* ut poeniténtiam âgerent, et reverteréntur ad Deum, digna poeniténtiae opera faciéntes.

Ant. Multi credéntium*veniébant, confiténtes et annuntiântes actus suos.

V. Posui verba mea in ore tua.

R. Ut plantes coelos, et fundes terram.

Lectio iv.

VINCENTIUS a Paulo natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitania natus, jam tum a puero eximiam in pauperes caritâtem prae se tulit. A custodia patérni gregis ad

litteras evocatus, humânas Aquis, divinas cum Tolosae, tum Caesaraugustae didicit. Sacerdotio initiâtus, ac theologiae lâurea insignitus, cum Massiliis Tolosam itûrus navigâret, incidit in Turcas, qui captivum in Africam abduxerunt, sed in captivitâte positus herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo igitur ex barbaris caris, opitulânte Deipara, sese proripiens, ad apostolica limina iter instituit ; unde in Gâlliam revérsus Clipiaci primum, deinde Castellionis paroecias sanctissime rexit. Renuntiâtus a rege primarius sacrorum Minister in Gâlliae trirémibus, mirum quo zelo, et ducum et rémigum saluti operam posuerit. Moniâlibus Visitationis a sancto Francisco Salésio praepositus, tanta prudéntia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maxime comprobâverit iudicium sanctissimi Praesulis, qui Sacerdotem Vincéntio digniorem nullum se nasse fatebétur.

R. Sustulit eum de grégibus ovium, * Pascere Jacob servunt suum, et Israel haereditâtem suam. **V.** Et pavit eos in innocéntia cordis sui, et in intelléctibus mânuum suârum deduxit eos. — Pâscere.

Lectio v.

EVANGELIZANDIS paupéribus, praesértim ruricolis, ad decrepítam usque aetâtem indeféssus incubuit, eique apostolico operi tum se, tum alumnos Congregatidnis, quam sub nomine Presbyterdrum

saeculàrium Missionis instituit, perpétuo voto a sancta Sede confirmàto, speciàtim obstrinxit. Quantum autem augénda Cleri disciplinas allaboràverit, testantur erécta majorum Clericorum seminària, conationum de divinis inter Sacerdotes frequéntia, et sacrae ordinatidni praemitténda exercitia, ad quae sicut et ad pios laicorum secéssus, instituti sui domicilia libénter patére voluit. Insuper ad amplificándam fidem et pietatem evangélicos misit operarios, non in solas Galliae provincias, sed et in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hibémiam, atque ad Bàrbaros et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovico décimo tértio, cui moriénti hortàtor adstitit, a regina Anna Austriaca matre Ludovici décimi quarti in sanctius consilium accitus, studiosissime egit, ut non nisi digniores Ecclésiis ac monastéris praeficeréntur; civiles discordiae, singularia certàmina, serpentes errores, quos simul sensit et exhorruit, amputaréntur; debitaque judiciis apostolicis praestarétur ab omnibus.

R. Evangélii factus sum minister secundum donum gratiae Dei, quae data est mihi secundum operationem virtutis ejus. * Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia haec. **V.** Ego novissimus evigilavi, et quasi qui colligit àcinos post vindemiatores, in benedictione Dei et ipse speràvi : et quasi qui vindémiat, replévi torcular. — Mihi

omnium.

Lectio vj

NULLUM fuit calamitatis genus, cui patérne non occurrerit. Fidèles sub Turcàrum jugo geméntes, infantes expositos, jûvenes dyscolos, virgines periclitàntes, moniales dispérsas, mulieres lapsas, ad trirémes damnàtos, peregrinos infirmos, artifices invalidas, ipsosque mente captos, et innumeros mendicos subsidiis et hospitiiis, etiàmnum superstitionibus excépit, ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones peste, fame, belloque vastatas prolixè refécit. Plûrima ad perquiréndos et sublevandos miseros sodalitia fundavit; inter quae célebris matronarum coetus, et late diffûsa sub nomine Caritatis puellàrum societas. Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia ac sanctae Genovéfae ad sequioris sexus educationem erigéndas curavit. Haec inter et àlia gravissima négotia Deo jûgiter inténtus, cunctis affàbilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere; rem nullam sibi placére, praetérquam in Christo Jesu, quem in omnibus studébat imitari. Corporis demum afflictatidne, laboribus senioque attritus, die vigésima séptima Septémbris, anno salutis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, aetatis suae octogésimo quinto, Parisiis in

domo sancti Lazari, quae caput est Congregationis Missionis, placide obdormivit : quem virtùtibus, méritis ac miraculis clarum Clemens duodécimus inter Sanctos rétulit, ipsius celebritati die décima nona mensis Julii quotànnis assignata.

R. Factus sum infirmis infirmus , ut infirmos lucrifacerem :* Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos. **V.** Oculus fui caeco, et pes claudo : pater eram pauperum. — Omnibus. Gloria Patri. Omnibus omnia.

In tertio Nocturno.

Ant. Addùxit Sacerdotes, * atque Levitas, et congregavit eos.

Ant. Dixitque ad eos : * Audite me, Levitae, et sanctificamini ; mundate domum Domini, et auférte omnem immunditiam de sanétuario.

Ant. Egréssi autem * circuibant per castélla evangelizantes.

V. Dominus dabit voci suae vocem virtùtis.

R. Date gloriam Deo super Israel.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 9.

IN illo témpore : Circuibat Jesus omnes civitates et castélla, docens in synagogis eorum, et praedicans Evangélium regni. Et reliqua.

Homilia S.Hieronymi Presbyteri.

(In cap. 9. Matth.)

CERNIS quod aequâliter, et villis, et urbibus, et castéllis, id est, et magnis et parvis Evangélium praedicaverit : ut non considerèret nobilium poténtiam, sed salûtem credéntium. Circuibat civitâtes, hoc habens operis quod mandâverat Pater, et hanc esuriem, ut doctrina sua salvos fâceret infidèles. Docébat autem in synagogis et villis Evangélium regni, et post praedicationem atque doctrinam curâbat omnem languorem, et omnem infirmitatem; ut quibus sermo non suâserat, opera persuadérent.

R. Venérunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponébat testificans regnum Dei : * Suadénsque eis de Jesu ex lege Moysi, et Prophétis, a mane usque ad vésperam. **V.** Et circuibat omnes civitâtes et castélla, docens. — **Suadénsque eis.**

Lectio viij.

VIDENS autem turbas misértus est eis, quia erant vexati et jacéntes sicut oves non habéntes pastorem. Vexatio gregis et ovium atque turbarum, pastorum culpa et vitium magistrorum est. Unde séquitur : Messis quidem multa, operàrii autem pauci. Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operârios in messem suam. Messis multa, populorum significat multitudinem ; operàrii pauci, penuriam magistrorum.

R. Messis quidem multa, operârii autem pauci : * Rogate ergo

Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. **V.** Levâte oculos vestros, et vidéte regiones, quia albae sunt jam ad messem.— Rogate. Gloria Patri. Rogate.

Lectio ix.

Et imperat ut rogent Dominum emessis, ut mittat operarios in messem suam. Isti sunt operarii de quibus loquitur Psalmista dicens : Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et, ut apertius loquar: Messis multa, omnis turba credentium est : operarii autem pauci, et Apostoli, et imitatores eorum qui mittuntur ad messem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiphonae.

1. Gubernavit * ad Dominum cor ipsius, et in diebus peccatorum corroboravit pietatem.

Psalmi de Dominica.

2. Vir justus * atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit.

3. Oculus Dei * respexit illum in bono, et erexit eum ab humilitate ipsius, et exaltavit caput ejus: et mirati sunt in illo multi, et honoraverunt Deum.

4. In omni opere * dedit confessionem Sancto et Excélso in verbo gloriae : de omni corde suo

laudavit Dominum, et dilexit Deum qui fecit illum.

5. Dedit * in celebrationibus decus, et ornavit tempora usque ad consummationem vitae, ut laudarent nomen sanctum Domini.

Capitulum. Eccli. 18.

MISERATIO hominis circa proximum suum, misericordia autem Dei super omnem carnem : qui misericordiam habet, docet et erudit quasi pastor gregem suum.

Hymnus.

UT nunc ab alto praevia
Nos luce, Vincéti, regis!
Virtutis exemplo tuae
Signans ad astra tramitem.

Dilécta Sponso Virginum
Corpus sacra vit castitas
Ornâre Virtutum chorus
Mentem pudicam géstiit.

Hinc illa qua te déprimis
Sibi timens modéstia,
Hinc blanda morum léntas,
Vitaeque candor simplicis.

Sed inter omnes émicat
Quot fervet igne caritas,
Quot illa pascit pâuperes,
Quot corda Christo súbjicit!

Ardénte zelo pércitus,
Late Dei mystéria
Per rura pandis : nec tamen
Curam poténtum déservis.

Te sensit error Integra
Dolos repulsântem fide :
Te sensit infénsus scelus,

Tibique cessit impotens.

Pii laboris aemulam
Prolem sub alis congregas :
Hanc voce, factis, moribus,
Dux et magister édoces.

Qui se perénne praemium
Dat caritate férvidis,
Uni sit et trino Deo
Laus, et perénnis gloria. Amen.

V. Sacerdotes tui, Domine, induântur
justitiam.

R. Et sancti tui exsultent.

Ad Bened. Ant. Operatus est bonum,
et rectum, et verum coram Démino
Deo suo in univérſa cultura
ministérii domus Domini, juxta
legem et caeremonias, volens
requirere Dominum Deum suum in
toto corde suo.

Oratio

DEUS, qui ad salutem
pauperum, et Cleri
disciplinam, novam in
Ecclésia tua per beàtum Vincéntium
familiam congregàsti: da quaesumus;
ut eodem nos quoque spiritu
fervéntes, et amémus quod amàvit, et
quod docuit operémur. Per
Dominum... in unitate ejusdem.

AD TERTIAM.

Capitulum. Psalm. 15.

PROVIDEBAM Dominum in
conspéctu meo semper,
quoniam a dextris est mihi, ne
commovear.

R. br. Ambula * Coram me. Ambula.

V. Et esto perféctus. Coram me.
Gloria Patri. Ambula.

V. Homo videt ea quae parent.

R. Dominus auteur intuétur cor.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 3.

HUMILIA te in omnibus, et
coram Deo invénies grátiam
: quoniam magna poténtia
Dei solius, et ab humilibus
honoràtur.

R. br. Excélsus Dominus, * Et
humilia réspicit. Excélsus. **V.** Et alta
a longe cognoscit. Et humilia. Gldria
Patri. Excélsus.

V. Suscitans a terra inopem. **R.** Et de
stércore érigens pàuperem.

AD NONAM.

Capitulum. Exod. 18.

ESTO tu populo in his quae ad
Deum pértinent, ut réferas
quae dictintur ad eum,
ostendàsque populo caeremdnias et
ritum coléndi.

R. br. Qui statis * In domo Domini.
Qui statis. Extollite manus vestras in
sancta, et benedicite Dominum. In
domo. Gloria Patri. Qui statis.

V. Date nomini ejus magnificéntiam.

E. Et confitémini illi in
vocolabiorum vestrorum.

AD II. VESPERAS.

**Antiphonae, Psalmi et Capitulum ut
in primis Vesperis.**

Hymnus

QUIS novus coelis àgitur
triumphus?
Coelitem plausum comiténtur

hymni :

Ecce lux Cleri , pater. indigéntum
Aethere splendet.

facta, Vincénti, tua te perornant :
Caritas aptat càpiti coronam;
Teque, quem terris htimilis parasti,
Gloria vestit.

Quam rudes olim populos docébas,
Véritas nunc se tibi tota pandit :
Pâuperi quidquid pia dextra fudit ,
Reddit olympus.

Te Sacerdotes vel adhuc magistro,
Optimum Christi réferunt odorem :
Pullulat per te sacra laetiori Vines
foetu.

Sed tibi quantum decus elaborant,
Virgines castae, sociaeque matres !
Pâuperum gaudent, duce te, fidéles
Esse ministrae.

Corde qui puro miseros levâbas,
Disce nunc votis hôminum rogâri
Te suum clamant inopes, arnica
Turba, patronum.

Summus aetérno sit honos Parénti,
Par decus Nato miseros levânti,
Sancte, sit compar tibi laus per
omne,
Spiritus, aevum. Amen.

V. Parâsti in dulcédine tua pauperi
Deus.

R. Dominus dabit verbum
evangelizântibus virtute multa.

Ad Magnif. Ant. Pâuperes Sion
saturâbo pânibus: Sacerdotes ejus
induam salutari, et sancti ejus
exultatione exsultâbunt.

DIE XXI

**SS. VICTORIS ET
SOCIORUM**

Martyrum.

Duplex.

**Omnia de Communi plurimorum
Martyrum, praeter ea quae
sequuntur.**

Oratio

Omnipotens, sempitérne Deus,
mundi Creator et Rector, qui
beatos martyres tuos
Victorem, Felicianum, Alexandrum
atque Longinum, necnon
Deuthérium parvulum, ad Nominis
tui gloriam consecrâre voluisti :
exâudi populum tuum, cum
Sanctorum tuorum tibi patrocínio
supplicantem, ut ad pacis donum
proficiat, et fidei caritatisque
augménto repleatur. Per Dominum
nostrum.

Commem. S. Praxedis, Virg.

**In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SAEviénte in Ecclésiam
Diocletiâni et Maximani
persecutione horribili,

Christiani quidam milites, ne in céteros Christiànos pugnàre cogeréntur, Romanae militiae cingulum deposuérunt. Inter quos potius emicuit Victor, Massilia oriundus, qui Romano se subducens exércitu, nunquam tamen Dei exercituum nomen militiàmque dereliquit. Nam sub idem tempus arma restimere et idolis immolàre ab Astério tribuno sollicitàtus, promissis minisque invictus, Christumque verbis et vultu gerens, militàre et sacrificàre constantissime recusàvit. Quapropter ab eodem tribuno in tetérrimum carcerem detruditur, ubi inter vincula, nequàquam filiorum Dei libertatem amittens, milites quoque suae custodiae deputàtos a daemonum servitute liberavit, et Christianos commilitones fecit. Sequénti autem nocte educitur ab Angelo, ut clam visitàret et consolarétur infirmos; sed ultro revérsus ad càrcerem totis viscéribus ad martyrium anhelàbat.

R. Sancti tui.

Lectio v.

A custodum conversione et hujusmodi signis Euty chius praeféctus admonitus, Victorem e càrcere praecépit accersiri; et ejusdem mandato, retortis brachiis, loris subtilibus ligatus pedibusque fune constrictis, per médiàm civitatem trahitur. Post haec fustibus crudelissime caeditur, taureis vexàtur, in equuleo suspénditur, et inter supplicia fortior

efficitur. Inde exhibétur illi ara ut sacrificaret; sed ille religiosam oculorum puritàtem ne arae quidem aspéctu foedàre volens, ipsam de manu sacerdotis calce excussit. Quamobrem pedem ei praeses jussit incidi, quo se Deosque, suos proculcàri sentiébat. Ad ditimum in confessione persistens, missus est in molam pistoriam, in qua, tamquam purum Christi fruméntum, contritus est, et cum ita exstingui non potuisset, càpitis abscissione martyrium consummàvit.

R. Vérbera.

Lectio vj.

SED et egrégius Victor, qui custodes suos vicerat, Alexandrum scilicet, Felicianum atque Longinum, eosdem hàbuit martyrii socios et fortitudinis aemulos. Cum enim intempéstae noctis silentio, angéiicis luminibus obstupefàcti, et Victoris sermonibus animàti, ad Christum, qui lux et vita est, respexissent, sequénti die illum pro praemio consecuti sunt, quem Deum paulo ante cognoverant ; atque ita sancto Victori felici martyrio consociati sunt. Eodem die Deuthérius puer, ad illius sepultum orans, in ipso orationis fervore, innocéntem animam efflavit, et ei corpore consepultus est, cujus caritatis spiritum infans viriliter hàuserat.

R. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangéllii secundum Lucam.

Lectio bii. Cap. xxj.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audiéritis praelia et seditiones, nolite terréri, oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. cccliv. in natali Mart.

Omnia quidem bonorum fidélium Christiandrum, maxime tamen gloriosorum Martyrum, est vox ista : Si Deus pro nobis, quis contra nos? Fremébat mundus advérsus eos, populi meditabantur inània, principes conveniébant in unum, excogitabantur novi cruciàtus, et poenas incredibiles inveniébat ingeniosa crudélitas. Obruebantur opprobriis, falsis arguebantur criminibus, custodiis intolerabilibus includebantur, unguibus exarabantur, ferro perimebantur, béstiis subigebantur, igne cremabantur, et dicébat Martyres Christi : Si Deus pro nobis, quis contra nos? Totus mundus contra vos, et dicitis : Quis contra nos?

R. Propter.

Lectio viij.

Respondent tibi : Et quis est totus mundus, quando pro Eo morimur per quem factus est mundus ! Saevire possunt, maledicere possunt, calumniàri

possunt, falsis opprobriis agitare possunt; postrémo possunt corpus non solum perimere, sed étiam laniàre; et quid facient? Ecce enim Deus auxiliàtor mihi est, et Dominus suscèptor est animae meae. Mundus interféctor est corporis mei, sed Dominus suscèptor est ànimae meae. Quando Dominus suscèptor est ànimae meae, erit et restitutor corporis mei. Quid mihi déerit, si membra mea dilaceret inimicus, quando capillos meos dinumerat Deus? Timébo de damno membrorum, quando securitatem accépi de numero capillorum? Ergo dicamus ex fide, dicamus in spe, dicamus flagrantissima caritàte : Si Deus pro nobis, quis contra nos?

R. Sancti mei.

Lectio ix. de S. Praxede, Virgine.

In Laud. Comm. S. Vïrg. Ant. Simile est. V. Diffusa est.

DIE XXIV

S. CHRISCIINAE

Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnià de Comuni Vir ginum Martyrum, praeter ea qua. sequuntur.

Oratio.

Indulgéntiam nobis quaesumus, Domine, beata Christina, Virgo et Martyr, imploret : quae tibi grata sempe éxstitit et mérito castitatis et tuae professione virtutis

Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Christina apud Tyrum, oppidum in Etruria, Urbano praeside nata, a prima pueritia Christiànìs eleméntis initiata, tam ardénti animo Christum Dominum coluit, ut inde Christinae nomen, étiam invito patre, nacta sit. Ut vero a Christi fide filiam avérteret, impius parens nihil intentatum reliquis at nullis, neque blanditiis, neque minis, invictum Virginis animum usquam valuit labefactare. Imo praeter paréntis consilium res contra accidit. Arrépta namque, ex auro argentoque conflâta, idola in frustra comminuit Christina, ipsaque paupéribus erogavit. Qua de re commotus praeses, primum à lapis filiam caedit, tum a servis spoliata, diris verbéribus flagellavit. Postridie extincto penitus amore patérno, virgineam carnem férreis pectinibus, immani ferocitate dilaniavit, adeo ut sanguis undique difflueret, ac sparsimm carnis frustula discerperéntur; quae cum Virgo collegisset, bàrbaro parénti, exprobàntis in morem, membra quae genuerat proposuit manducànda.

R. Propter veritâtem.

Lectio v.

AD haec, rotae férreae affixa, subjécto igne suspénditur, cujus flamma in circumstantem populum convérsa, plus mille consumpsit; Christina vero abiit illaesa. Iterum ergo in carcerem conjicitur, ubi ab Angelis solamen récipit, ac médelam. At rursus mola collo Virginis appénsa, in lacum projicitur, ex quo étiam ab Angelis in ripam adducta est. Unde furore corréptus barbarus parens, dum novos cruciatus excogitat, ac mortem parat, in lecto ex-animis, ulciscénte Deo, repértus est. In praefecturae officio, Urbano succédit Dion, qui Virginem in cunam, oleo, resina ac pice fervéntibus plenam, immisit; sed inde étiam salva evasit. Intérea abrâsis Christinae capillis, in quibus arcànâ virtutem latére praeses arbitrabatur, nuda ad Apollinis simulacrum ducitur, quod ad conspéctum Virginis subito corrui, atque in pulverem redactum est.

R. Dilexisti.

Lectio vj.

Perspéctis igitur tot tantisque prodigiis, prases pertérritus efflavit animam, et tria hominum millia Christi militiae nomina dedérunt. Exinctum Dionem éxcipit Julianus, qui antecessores suos crudelitate longe superans fornacem succéndi jubet, atque in eam conjici Virginem, ubi médiis in flammis intacta, per quinque dies in hymnis et gratiarum

actione perseverat. A fornace in carcerem truditur, in quem, per maleficum virum conjectos, aspides ac serpentes, fide Christi munita, calcavit. Demum Virgini lingua abscinditur, et tamen Christum loquitur, ac in divinas erumpit laudes. Denique ad stipitem affixa, atque sagittis confossa, victorem de tribus tyrannis, animum Deo reddidit; et duplii Virginitatis ac Martyrii lauro triumphans, in coelum angelico stipata ministerio conscendit. Corpus ejus apud Panormitanos postea delatum fuisse traditur; deinde vero sive integrum, sive partim advectum esse Beveriam, prope Bethuniam in Flandria. Unde cultus inclytae Virginis in Gallia celebrior evasit, speciatim vero in Aurelianensi sancti Vincentii Ecclesia, ubi nonnullae ejus reliquiae solemnissima pietate honorantur, et in suburbana Floropolensi, olim Fratrum Minorum Recollectorum, nunc autem parochiali ecclesia, ipsius titulo insignita.

R. Afferentur.

In iij. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum, ut in **Commuai Virginum.**

DIE XXX

S. GERMANI

Episcopi Confessoris.

Duplex.

Omnia ut in Commuai Confessoris Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio

Da nobis, Domine, in hac sancti Germani festivitate, coelestis gratiae, quam ille verbis, operibus et miraculis asservit, praesens adesse praesidium : ut dum tanti praesulis exempla miramur, ejus etiam fidem et actiones imitemur. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Germanus nobili genere Antissiodori natus, post auditoria gallicana, Romae juris peritiam adeptus, causas egit, ibique uxorem duxit. Provinciae suae visitator constitutus, in Galliam rediit : ubi venationi nimium deditus a beato Amatore Antissiodorensi episcopo reprehensus est, quod ferarum, quas venando ceperat, trunca capita, ex ritu Gentilium, de arbore quae in medio civitatis erat suspenderet. Sed quum Germanum sibi successorem futurum divinitus comperisset Amator, eum, rescisso capillitio, clericali veste induit : paucisque interpositis diebus, defuncto Amatore, Germanus ab omnibus uno ore proclamatus est Autistes.

R. Inveni David.

Lectio v.

EX quo ascriptus est clero, praesertim quum dignitate episcopali insignitus fuisset repente mutatus est in ..um alterum; coepit enim saeculi pompam aspernari, uxorem habere pro sorore, vitam asperam ducere, cilicio carnem domare, vilem induere habitum, sua pauperibus erogare, omnibus sine personarum acceptione hospitium praebere, orationem vix unquam intermittere. Quum autem Pelagiana haeresis in Britannia Majori grassaretur, ad eam extirpandam Galliae episcopiorum Britannis, miserunt Germanum cum sancto Lupo Trecentensi, qui insulam purgarent ab errore. In Galliam redux, Arelatem se contulit ad Auxiliarem praefectum, pro sua plebe, tributis aliisque calamitatibus vexata, interces....

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

ROgatus a Britannis ut quod coeperat opus absolveret, aduncto sibi comite sancto Severo Trevirensi in insulam iterum profectus, renascentem Pelagianam haeresim prorsus exstinxit. Postea in Galliis, Alanorum regem Eocharicum, cum exercitu in Armoricas rebelles ab Aetio patricio missum, manu ad habenas equi injecta, detinuit. Inde expetita Ravenna, ut a Valentiano imperatore veniam ipsis peteret, ab ipso ejusque matre Placidia, summo honore

exceptus, quum aequa omnia et placabilia inveniret, mortuo subulae ipsius oculis suscitato, morbo correptus est, et intra paucos dies decessit, pridie Calendas Augusti, anno quadringentesimo quadragesimo octavo. Corpus ejus honorifico comitatu Antissiodorum, uti praecerat, delatum est. At vero brachium ejus dextrum in ecclesia Cezenciae, dioecesis nostrae, ab immemorabili asservatur incorruptum, et innumeris coruscans miraculis, curandorum praesertim amentium gratia patris, pia veneratione et peregrinorum concursu colitur.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens, ut in Communi, j. loco.

Lectio ix. SS. Abdon et Sennen Mart.

In Laudibus, Commem. SS. MM Ant. Vestri capilli.

V. Exsultabunt

DIE XXXI

S. IGNACII CONFESSORIS.

Duplex majus.

Ut in Breviario.

FESTA AUGUSTI.

DIE V

DEDICATIO BASILICAE B.
VIRGINIS MARIE AD
NIVES ET
ANNIVERSARIUM
CIVITATIS
AURILLACENSIS AB
HERETICORUM INVASIONE
MIRABILITER DEIPARAE
AUXILIO LIBERATAE.

Duplex majus.

(In tota civitate Aurillacensi.)

Duplex j. classis, cum Octava.)

In 1. Vesperis, Ant. et Capit. de
Laud. Psalmi ut in Festis B.M: V.

Hymnus

OMNIS exurgat, sacra vota
solvens,
Civitas festam celebrare
lucem ;
Teque tutricem fidei, Maria,
Carmine laudet.

Plebis in cladem tibi consecratae
Advolat rursus ferus hostis ; armis
Prisca divina monuménta cultus
Tôllere gaudens.

Quéstibus passim Loca sancta
crebris
Pérsonant ; Gentis memor, o Maria
Supplicas Nato ; cito dissipàtur
Térritus hostis.

Nunc tibi tantis titulis revinctam,
Pace fac urbem stàbili potiri ;

Finibus nostris procul, alma Mater,
Exsulet error.

Praestet hoc nobis Déitas beàta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spiritus, cujus résonat per omnem
Glôria mundum.
Amen.

V. Replétum est gaudio os nostrum.

R. Et lingua nostra exultatione. (*Ps*
125, 2).

Ad Magnif. Ant. Exsultàvit spiritus
meus in Deo salutari meo, quia fecit
mihi magna qui potens est, alleluja.

Oratio

OMNIPOTENS sempitérne
Deus, qui populum tuum,
beàtae Virginis Mariae
patrocínio confidéntem, ab
hereticorum furére liberàsti :
ejusdem nobis intercessione
concéde; ut fidem, quam voce
profitémur, corde teneàmus et opere
compleàmus. Per Dominum.

Ad Compl. et Horas Concl. Jesu, tibi
sit gloria

AD MATUTINUM

Invit. Sancta Maria, Dei Génitrix
Virgo, * Intercéde pro nobis.

Hymnus

DEIPARAE poténtiam
Laeto canàmus càrmine,
Plaudant Marie cœlites,
Fremant stupéntes inferi.

Stellàntis aulae gloria,
O Virgo sole clàrior,
Tibi parénti subditur

Qui cuncta nutu témperat.

Iram treméndinis
Meréntur orbis crimina ;
Precàris, o Virgo potens,
Matérna vincunt viscera.

Tibi parére géstiunt
Tellus, et aer et freta ;
Vocem fugàntis àudiunt Grando,
lues et fulmina.

Quam saepe, morte fortior,
Mortis resôlvis vincula ;
Quam saepe mole criminum
Mentes sepûltas éruis.

Trophea Christi militum,
Tuae, Maria, làureae !
Per te Draconis àgmina
Calcant triumphànti pede.

Jesu, tibi sit glôria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempitérna secula. Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut In Festis B.M.V.

V. Quare fremuérunt gentes, et
pôpuli meditati sunt inània.

V. Advérsus Dôminum, et advérsus
Christum ejus. (*Ps 2, 1-2*)

Léctio libri Judith

Lectio i Cap. 13

DIXIT Judith a longe
custôdibus murorum :
Aperite portas, quéniam
nobis cum est Deus, qui fecit
virtutem in Israël. Et factum est, cum
audissent viri vocem ejus,
vocavérunt presbyteros civitatis. Et

concurrérunt ad eam omnes, a
minimo usque ad maximum quoniam
speràbant eam jam non esse
ventûram. Et accendéntes luminària,
congyravérunt circa eam univérsi :
illa autem ascéndens in
eminentiôrem locum, jussit fieri
siléntium. Cumque omnes tacuissent,
dixit Judith : Laudàte Dôminum
Deum nostrum, qui non deséruit
speràntes in se : et in me ancilla sua
adimplévit misericôrdiam suam,
quam promisit domui Israël : et
interfécit in manu mea hostem
populi sui.

R. Dixérunt hostes nostri * Nésciant
et ignorent, donec veniàmus in
médium eôrum, et interficiàmus eos.

V. Et congregàti sunt omnes pàriter,
ut venirent, et pugnàrent, et
moliréntur insidias. Nésciant.

Lectio ii Cap. 13

UNIVÉRSI autem adorantes
Dôminum, dixérunt ad eam :
Benedixit te Dôminus in
virtûte sua, quia per té ad nihilum
redégit inimicos nostros. Porro
Ozias, princeps pôpuli Israël, dixit
ad eam Benedicta es tu, filia, a
Dômino Deo excélso, prae ômnibus
mulieribus super terram. Benedictus
Dôminus, qui creàvit caelum et
terram, qui te diréxit in vulnera
câpitis principis inimicôrum
nostrôrum : quia hôdie nomen tuum
ita magnificàvit, ut non recédât laus
tua de ore hôminum, qui mémores
fûerint virtutis Dômini in etérnum,
pro quibus non pepercisti ânimo

tuae, propter angustias et tribulatiônem géneris tui, sed subvenisti ruinae ante conspéctum Dei nostri. Et dixit omnis pópulus : Fiat, fiat.

R. Factus est fletus et ululátus magnus in Ecclésia ab omnibus ; * Et per multas horas una voce clamavérunt ad Dominum, dicétes

V. Tu, quia pius es, miserére nostri, aut in tuo flagéllò vindica iniquitátes nostras, et noli trádere confiténtes te pópulo qui ignôrat te. Et.

Lectio iii Cap. 16

TUNC cantávit cànticum hoc Dômino Judith, dicens : Incipite Dômino in tympanis, cantáte Dômino in cymbalis, modulâmini illi psalmum novum, exaltáte et invocáte nomen ejus. Dominus conterens bella, Dôminus nomen est illi. Qui pôsuit castra sua in médio pópuli sui, ut eriperet nos de manu omnium inimicôrum nostrôrum. Venit Assur ex môtibus ab Aquilône in multitudine fortitudinis suae : cujus multitudo obturâvit torréntes, et equi eôrum cooperuérunt valles. Dixit se incensurum fines meos, et juvenes meos occisurum gládio, infântes meos dare in praedam, et virgines in captivitâtem. Dôminus autem omnipotens nôcuit eum, et trádidit eum in manus fémine, et confôdit eum.

R. Quae est ista, quae progréditur quasi aurôra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terribilis ut

castrôrum àcies ordinàta ? **V.** Sicut turris David, quae aedificata est cum propugnâculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. **Terribilis.** Glôria Patri. **Terribilis.** (*Cant. 6, 9 ; 4, 4*).

In II Nocturno

V. Non repéllet Dôminus plebem suam.

R. Et hereditâtem suam non derelinquet. (*Ps 93, 14*).

Lectio iv

LIBÉRIO summo Pontifice, Joânes Patritius Românus et uxor pari nobilitate, cum liberos non suscepissent, quos bonôrum herédes clinquerent, suam hereditatem sanctissime Virgini Dei Matri vovérunt, ab ea summis précibus assidue peténtes, ut, in quod pium opus eam pecuniam potfssimum erogari vellet, âliquo modo significâret. Quorum preces et vota ex ânimo facta beâta Virgo Maria benigne âudiens, miraculo comprobâvit. Nonis igitur Augusti, quo témpore in Urbe màximi calores esse solent, noctu nix partem collis Exquilini contéxit.

R. Judith prostérnens se Dômino, clamàbat ad Dominum, dicens : Erige brâchium tuum sicut ah initio, et allide virtùte illôrum in virtute: * Cadat virtus eôrum in iracûndia tua, qui promittunt se violâre Sancta tua.

V. Erit hoc memoriale Nôminis tui, cum manus féminae dejécerit eos. Cadat.

Lectio V

QUA nocte Dei Mater separâtim Joânnem et cõnjugem in somnis admõnuit, ut quem locum nive conspersum vidèrent, in eo ecclésiã aedificarent, quae Mariae Virginis nõmine dedicarétur : se enim ita velle ab ipsis herédem institui. Quod Joânes ad Libérium Pontificem détulit : qui idem per sòmnum sibi contigisse affirmâvit. Quare solémni sacerdotum et pòpuli supplicatiõne ad collem venit nive coopértum, et in eo locum ecclésiã designavit, quae Joânis et uxòris pecunia exstructa est, pòstea a Xysto tertio restituta. Vãriis nominibus primum est appellata, basilica Libèrii, sancta Maria ad Praesépe. Sed cum multe jam essent in Urbe ecclésiã sub nõmine sancte Marie Virginis ; ut, quae basilica novitate miràculi ac dignitate céteris ejùsdem nõminis basilicis prestaret, vocàbuli étiam excelléntia significarétur, ecclésiã sancte Mariae Majòris dicta est. Cujus Dedicatiõnis memòria, ex nive que hac die mirabiliter cécidit, anniversãria celebritate cõlitur.

R. Lauda, Jerusalem, Dõminum : lauda Deum tuum, Sion. * Quõniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te. **V.** Qui dat nivem sicut lanam, nébulam sicut cinerem spargit. Quõniam. (Ps 147)

Lectio vi

ANNO autem millésimo quingentésimo octogésimo primo, die sacro beatae

Virginis ad Nives, calvinistae noctu in Aurilacum irrumpentes, urbem hanc, quam antea jam horrenda caede et sacrilega vastatione replerant, iterum occupare adnitebantur, ac moenia ascendentes victoriam buccina conclamabant. Expergefacti cives ad templa occurrunt clamitantes : Salva nos, o Maria ! atque eorum pauci, nudi ferme et inermes, sese ad moenia conferunt. Apparente autem, uti fertur, mirabiliter Deipara, subito terrore calvinistae percusi e muris decidunt, et ingentes ipsorum copiae fugatae sunt, neque ab eis amplius est lacescita civitas. Beneficii memores Aurilacenses, paucis post diebus coetum ineunt, et Deiparae sacellum ibi erigendum, ubi apparuerat, et unde hostes expulsi fuerant, ac solémni cultu diem festum beatae Mariae Virginis ad Nives, totius civitatis Matrone, perpetuo celebrandum constituunt. Ineunte autem saeculo decimo nono, sacellum ipsum instauratum est, parochialis ecclésiã in Deiparae honorem eo ipso titulo decorata, et eodem die festo rursus indicta supplicatio, que temporum acerbitate intermissa fuerat.

R. Accidit quasi miraculum a Deo : et ecce multitudo prostrata, et huc illucque diffugiens : * Erat enim ibi Arca Dei in die illa cum filiis Israël. **V.** Et salvabit Dominus in die illa Israël. Erat enim. Glória Patri. Erat enim.

In III Nocturno

V. Jubilate Deo, omnis terra.

R. Cantate, et exultate, et psallite.
(Ps 97, 4)

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam

Lectio vii **Cap. 1**

IN illo tempore : Repleta est Spiritu Sancto Elisabeth ; et exclamavit voce magna, et dixit : Benedicta tu inter mulieres. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis

De Verb. Apoc. n° 2

CRUDELIS Heva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit ; sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis : illa suggessit praevaricationem, haec ingressit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas ? Nihil austerum in ea, nihil terribile ; tota suavitas est, omnibus omnia facta est, sapientibus et insipientibus copiosissima caritate debtricem se fecit ; omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curacionem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam.

R. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris : * Haec est dies quam fecit Dominus,

exultemus et laetemur in ea. V. Constituite diem solemnem in condensis, usque ad cornu altaris. Haec est dies. (Ps 117, 23-24, 27)

Lectio viii

PUTASNE ipsa est sole amicta millier ? Nimirum ea est, quae velut alterum solem induit sibi ; quemadmodum enim ille super bonos et malos indifferenter agitur, sic ipsa quoque praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Amplectamur Mariae vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis, potens est enim. Nempe vellus est medium inter rorem et aream, mulier inter solem et lunam, Maria inter Christum et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris, non tam vellus operum rore, quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas solis et mulieris.

R. Omnis civitas nostra, omnisque possessio, omnes montes, et colles, et campi, * Et universae facultates nostrae atque familiae in conspectu tuo sunt. V. Sint omnia nostra sub lege tua, o dulcissima Liberatrix ! nos et filii nostri servi tui sumus. Et universae. Gloria Patri. Et universae.

Lectio ix

Quomodo enim, in tam vehementi fervore, tam fragilis natura subsistit ? Non est virtutis humanae, sed nec Angélicae quidem : sublimior quaedam necessaria est. Spiritus Sanctus, inquit, supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrâbit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali umbraculo talis étiam a muliere sustineatur amictus. Quam familiâris ei facta es Domina, quam proxima; immo, quam intima fieri meruisti ! Quantam invenisti grâtiâ apud Deum ! In te manet, et tu in eo : et vestis eum, vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suae majestatis. Vestis solem nube, et sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quam Christum de quo dicitur : Ecce Oriens nomen ejus.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES**ET PER HORAS**

Ant. 1 Omnis civitas * exsultavit, atque laetata est : nova lux oriri visa gaudium, honor, alleluia.

Psalmi de Dominica.

2 Anima mea, * bédedic quoniam liberavit civitatem suam cunctis tribulationibus ejus, alleluja.

3 Omnis populus, * post victoriam, venit adorare Dominum, et obtulerunt holocausta, et vota, et

repromissiones suas, alleluja.

4 Benedixerunt Dominum, * dicentes : Benedictus Dôminus, qui locum suum incontaminatum servavit,

5 Dies autem victorïae * hujus festivitatis in numero sanctorum dierum accipitur, et colitur ex illo tempore us-que in presentem diem,

Capitulum Prov. 8

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei : qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Dômino.

Hymnus

NUNC desinant suspiria,
Felix Mariae civitas ;
Maria dat laetos dies,
Testare plausu gaudia.

frustra profundi gurgitis
Tyrannus intonat minas;
Victus recessit, et pede
Stratus Mariae concidit.

O Mater admirabilis !
Urbis salus et gloria,
Pax alma per te redditur,
Avita servatur fides.

Tuo sacra-ta nomini
Exsurgat aedes nuntians :
Diram fugavit haeresim
Dextra Mariae civitas.

Tibi perenni foedere,
Mater, vovemus pectora,
Qua plena tu consumeris

Fac caritàte férveant.

Tuere nos ab hostibus,
O Bellatrix fortissima !
In ultimo certamine
Piis adesto filiis.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

V. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia
Israël, alleluja.

R. Tu honorificentia populi nostri,
alleluja. (*Jud 15, 10*)

Ad Bened. Ant. Sine timore, de
manu inimicorum nostrorum liberati,
serviamus illi, in sanctitate et justitia
coram ipso, omnibus diebus nostris,
alleluia.

Oratio

OMNIPOTENS sempiterna
Deus, qui populum tuum,
beatae Virginis Marie
patrocinio confidentem, ab
hereticorum furore liberasti :
ejusdem nobis intercessione
concede; ut fidem, quam voce
profitemur, corde teneamus et opere
compleamus. Per Déminum.

AD PRIMAM

Ant. Omnis civitas.

V. Qui natus es.

AD TERTIAM

Ant. Anima mea.

Capitulum Prov. 8

BEATUS homo qui audit me,
et qui vigile ad fores meas
quotidie, et observat ad
postes ostii mei : qui me invenerit
inveniet vitam, et hauriet salutem a
Domino.

R. br. Quare fremuerunt gentes, * Et
populi meditati sunt inania. Quare.
V. Adversus Dominum et adversus
Christum ejus. * Et populi. Patri.
Quare. (*Ps 2, 1-2*)

V. Non repellet Dominus plebem
suam.

R. Et hereditatem suam non
derelinquet. (*Ps 93, 14*).

AD SEXTAM

Capitulum Judic. 5

SURGE, surge, Débora, surge,
surge et loquere canticum ;
salvatae sunt reliquiae populi,
Dominus in fortibus dimicavit.

R. br. Non repellet Dominus *
Plebem suam. Non repellet. **V.** Et
hereditatem suam non derelinquet.
Plebem. Gloria Patri. Non. (*Ps 93,*
14).

V. Jubilate Deo, omnis terra.

R. Cantate, et exultate, et psallite.
(*Ps 97, 4*)

AD NONAM

Capitulum 3 Reg. 8

SIT Dominus Deus noster
nobiscum, sicut fuit cum
patribus nostris non
derelinquens nos, neque projiciens;
sed inclinet corda nostra ad se, ut

ambulémus in univérsis vus ejus, et custodiamus mandata ejus.

R. br. Jubilâte Deo, * omnis terra. Jubilâte. **V.** Cantate, et exsultâte, et psallite. Omnis. **Gloria Patri.** Jubilate. (*Ps 97, 4*)

V. Replétum est gaudio os nostrum.

R. Et lingua nostra exsultatione. (*Ps 125, 2*).

In II vesperis

Ant. et Capit. ut in Laudibus.
Hymnus ut in i. vesperis.

V. Dignâre me laudâre te, Virgo sacrâta.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. Fecit poténtiam in brachio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui : suscepit Israël pûerum suum, recordâtus misericôrdiae suae, alleluja. (*Lc 2, 51*).

DIE XI

S. PHILUMENAE

Virg. et Mart.

Duplex.

Ut in Supplemento Breviario.

Lectio ix. et Commem. SS. Martyrum Tiburtii et Suzannae, post Commem. Octavae S. Laurentii.

DIE XII

Aurilaci,

OCTAVA B. M. V. AD NIVES.

Duplex.

Omnia ut in die Festi; praeter Lectiones secundi Nocturni.

Commemoratio Octavae S. Laurentii.

In II Nocturno

Sermo sancti Thomae
Episcopi

Conc. 1 de Assumpt. Virg.

Lectio iv

MARIA est turris fundâta supra firmam petram in montibus sanctis immobili fundaménto : siquidem Deus in médio ejus, non commovébitur. De hac Virgine in cànticis légitur : Sicut turris David quae aedificâta est cum propugnâculis, mille clypei pendent ex ea, omnis armatûra fortium. Vere turris David ; illius, inquam, David, qui supérbum Gôliath, quinque lapidibus de torrénite, id est quinque vulneribus, et Crucis bâculo, gloriântem in Calvariae monte prostrâvit. Facta est haec turris Ecclésiæ propugnâculum, et peccatôrum unicum refugium, ut ad ipsam confugiant omnes rei, omnes maesti, omnes afflicti, et ea protegénite liberéntur ab honte. O homo ! in quacumque tribulatiône ad Mariam fuge, sive peccatis afflictus, sive persecutiônibus attritus, sive tentatiônibus turbâtus, hanc turrim pétito, ad Mariam confugito. Mille enim clypei pendent ex ea, et contra

omnem aestum tribulantis, et ad omnem facem persequéntis daemonis, tutissimum in ea clypeum invénies quo te prôtegas.

R. Judith.

Lectio

Ibi est enim omnis armatura fôrtium ; ibi fides apostolôrum, ibi fortitudo màrtyrum, ibi puritas virginum, doctôrum sapiéntia, anachoretàrum paupértas, devôtio confessôrum, ibi dénique ômnium sanctôrum virtus agglomerâta reperitur. Nihil enim umquam alicui sanctôrum speciâli privilégio concéssum est quod a principio vitae et cumulâtius non praefùlgeat in Maria. Ecce castéllum fortissimum, ecce turrin inexpugnâbilem, quae numquam diabolo praestitit tribùtum ac fidem. Hanc intrâvit Jesus quando Verbum caro factum est, et habitâvit in nobis, ideo inimicos expugnatùrus, et regnum suum recuperattirus, in quo ab initio daemon fuerat intrusus.

R. Lauda.

Lectio vi

ELÉCTA est ut esset advocata nostra ; nam licet advocatum habémus apud Patrem, Filium, ut ait Joànes, opus étiam fuit habére Matrem advocâtam apud Filium. Nam; peccâtis nostris non solum Deus offénditur cujus praecépta violâmus, sed et Filius Dei, cujus sanguinem peccàndo conculcâmus, rursus crucifigéntes

Filium Dei. Et ideo sicut apud Patrem interpéllat Filius, sic apud Filium interpéllat Mater. Unde Filius osténdit Patri latus et vulnera, et Mater osténdit Filio pectus et ubera. Unde facta est idonea advocâta. Idônea quia purissima, idônea quia acceptissima, idonea quia piissima. Haec enim ômnia ad advocâtam requiruntur. Ergo advocâta nostra, illos tuos misericôrdes ôculos ad nos convérte ad te in nostris necessitâtibus accurrimus, tuum officium impie, tuum opus exerce.

R. Accidit.

DIE XIII

S. RADEGUNDIS

Francorum Reginae Viduae.

Duplex

Omnia de Communi non Virginum, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

DEus, cujus amore beàta Radegundis ex aulae tumultu, spretis mundi illécebris, in solitudinem evolàvit, tribue nobis ex ejus imitatione terréna despiceré, et amare coelésta. Per Dominum. In primo Nocturno,

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RAdegundis, Bertharii Thuringorum regis filia, decénnis captiva a Francis

abducda, quum insigni esset forma, Franco-rum principibus cui ipsa céderet inter se decertanti bus, Clotario Suessionum regi sorte obtigit : qui optimis eam magistris crédidit, liberalibus erudiéndam disciplinis. Tum puélla, avide accéptis fidei christianae documéntis et ejurat... hereditàrio inanum deo rum cultu, non praecepta tantum, sed et evangélica- decrévit servàre consilia. Adultiorem jam factam Clotarius, qui sibi dudum illam addixerat uxorem, in conjugem excépit : unde licet invita, quin et altera vice fuga elàpsa, cunctis plaudéntibus, Regina salutatur. Ad honores igitur solii evécta, beneficéntiam in pàuperes, assiduas orationes, crebras vigiliis, jejunia aliàsque corporis afflictationes cum régia dignitate conjunxit : àdeo ut non regina, sed monacha jugàlis ab àulicis pietàtem deridéntibus dicerétur.

R. Propter veritatem.

Lectio v

Ejus patiéntia maxime enituit in tolerandis variis durioribusque moléstis quas ei rex inferébat. Quum autem audivisset fratrem suum germànum Clotàrii jussu injuste fuisse occisum, ab aula repénte discéssit, ipso Rege annuénate; et beàtum Medardum episcopum adiit, instantissime déprecans ut Domino consecrarétur. Cujus précibus commotus sanctus Pontifex, Reginam sacro velàmine initiàvit et manu imposita

diaconissam consecravit. Pictavium deinde perréxit, ubi monastérium virginum condidit, quod postea titulo Sanctae Crucis nuncupàtum est. Virtutum splendore ac multitudine miraculo- rum longe refulgens, ad sacrae religionis ampléxum innumeràbiles pene virgines pertràxit : quibus, ob eximia divinae in se gratiae testimonia, omnium efflagitatione praefécta, ministràre gaudébat magis quam praeésse. Vilissima et abjectissima quaevis munia éxpetens, aegrorum, egéntium ac maxime leprosum curam praecipue diléxit : quos saepe ab infirmitatibus mirabiliter liberàbat. Quae vero ab adolescéntia martyrii flagrabat desidério, férreis catenis lumbos adcincta, membra cruciàbat ardéntibus carbonibus, laminisque candéntibus in carne acriter infixis, ut sic étiam caro suo modo Christi amore inflammarétur.

R. Dilexisti.

Lectio vj.

Sanctorum reliquiis vâriis ex regionibus adlatis, monastérium suum ditavit. Sed et missis cléricis ad Justinum imperatorem, insignem partem ligni Dominicae Crucis impetravit : quae solémni ritu a Pitaviénsibus recépta est, gestiéntibus clero omnique populo, atque hymnos decantantibus, quos in laudem almae Crucis confécerat Venàntius Fortunàtus, postea episcopus, qui beatae Radegndis sancta familiaritate

potiebàtur. Ipsa dépique sanctissima Regina, jam matdra coelo, paucis diébus àntequam e vita exiret, Christi apparitione sub spécie pulchérri adolescentis dignàta est, et ex ejus ore has voces audire mérui : " Quid àdeo fruèndi cupiditàe tenéris? Quid tot làcrymis gemitibdsque diffunderis? Quid tam crebro meis altaribus suppliciter admovéris? Quid tot laboribus corpusculum tuum infringis, quum ipse tibi semper adhaeream? Tu gemma nobilis, noveris te in diadémate capitis mei esse e gemmis primariis unam." Anno tandem quingentésimo octogésimo séptimo, purissimam ànimam in sinu coeléstis Sponsi quem unice diléxerat exhalàvit : et a sancto Gregorio Turonénsi in basilica beatæ Mariae, ut optaverat, sepulta fuit.

R. Fallax gràtia.

DIE XIV

Aurilaci,

**S. CLARÆ,
vírginis.**

(D. f e 12. mensis hujus.)

**Omnia ut in Breviario. Lectio ix. de
Vigilia.**

**Commem. de Vigilia S. Laurentii, ac
S. Eusebii, Conf.**

DIE XVI

S. ROCCHI

Confessoris.

Duplex majus.

**Ut in Supplemento Brev. Lect. i.
Noct. Beàtus vir, de Communi ii,
loco.**

DIE XVII.

S. MAMMETI

Evangelii in Dioecesi Praeconis,
Confessoris.

Duplex ii. classis.

**Omnia de Communi Confessoris non
Pontificis, praeter ea quae sequuntur.**

IN I VESPERIS

Hymnus

Lux de Luce, Deus, fons
quoque lùminis,
Quo stat perpétuus coelitibus
dies,
Arvérnis misera nocte jacéntibus
Lucis da radium tuae.

En de sede Petri férvidus àdvolat
Dignus Stremônii discipulus ; deos,
Aras, fana simul funditus éruit,
Christi dôgmata nuntians.

O quam laeta seges, dum rudibus pia
Committit fidei sémina méntibus !
Sacris bàrbara gens, jam dôcilis Deo,
Christum fôntibus induit.

felix plaude tibi, plaude Mamértii
Tellus magnanimis cuita laboribus;
Dum sincéra stabit, quam docuit
fides,
Te foecunda manet salus.

Sit laus summa Patri, summaque

Filio,
 Sit par, Sancte, tibi, glôria, Spiritus,
 Cujus præsidio cõgnita véritas
 Sese méntibus inserit.
 Amen.

V. Põpus quem non cognovi
 servivit mihi.

R. In auditu auris obedivit mihi.

Ad Magnif. Ant. Hic est qui fuit in
 Ecclésia cum pàtribus nostris, qui
 accépit verba vit dare nobis.

Oratio

DEUS, qui nos beàti
 Mamméti, Levitae et
 Confessoris tui, salutàribus
 documéntis, ad agnitiõnem tui
 Nominis pervenire fecisti : concéde
 propitius ; ut fidem illibatam
 servantes, et in bonis opéribus
 perseveràntes, cætérna præmia
 consequi mereamur. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Invit. Dõminum messis, mitténtem
 operàrios in messem suam, * Venite,
 adorémus.

Hymnus

CHRISTE, Praeconum caput
 atque princeps,
 Mamméti festam venerata
 lucem
 Débitis supplex tua templa votis
 Turba fréquentat.

**Strénum bello pugilem supérnæ
 Gratice pleno tuus unxit intus
 Spiritus cornu, dedit atque nostram
 Pàs cere gentem.**

fit gregis Doctor, Pater atque Forma,
 Lœtus impéndit sua seque, servus
 Omnium curis gravis, omnibusque
 Omnia factus.

Quae fuit quondam tibi gens amica,
 Illius nunc te môveant labôres ;
 Pôsteram, vultu plácido, precàmur,
 Réspice prolem.

Mamméti præsta précibus juvémur,
 Christe, da Patrem paritérque tecum
 Spiritum jugi celebrémus hymno
 Omne per œvum.
 Amen.

In I Nocturno

De Isaia Prophéta

Lectio i Cap. 55

OMNES sitiéntes, venite ad
 aquas ; et qui non habétis
 argéntum, properate, émite
 et comédite ; venite, émite absque
 argénto, et absque ulla
 commutatiõne, vinum et lac. Quare
 appénditis argéntum non in pânibus,
 et labôrem vestrum non in saturitate
 ? Audite audiéntes me, et corné-dite
 bonum, et delectàbitur in
 crassitudine anima vestra. Inclinate
 aurem vestram, et venite ad me :
 audite, et vivet anima vestra, et
 fériam vobiscum pactum
 sempitérnum, misericórdias David
 fidéles. Ecce testem põpulis dedi
 eum, ducem ac præceptõrem
 géntibus.

R. Fide obedivit in locum exire
 quem acceptùrus erat in hereditatem
 ; * Et éxiit nésciens quo iret. **V.**

Benedictus Dôminus die quotidie, prôspèrum iter fâciet nobis Deus salutârium nostrôrum. **Et.**

Lectio ii

ECCE gentem, quam nesciēbas, vocâbis : et gentes, quæ te non cognovērunt, ad te current, propter Dôminum Deum tuum, et Sanctum Israēl, quia glorificavit te. Querite Dôminum, dum inveniri potest ; invocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitatiōnes suas ; et revertâtur ad Dôminum, et miserēbitur ejus; et ad Deum nostrum, quôniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitatiōnes meæ, cogitatiōnes vestræ : neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dôminus. Quia sicut exaltântur cœli a terra, sic exaltât sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiōnes meæ a cogitatiōnibus vestris.

R. Loquebatur annuntians Dôminum Jesum, et erat manus Dômini cum eo ; *** Multùsque numerus credentium convêrsus est ad Dôminum. V.** Montes exsultavērunt ut arietes, et colles sicut agni ôvium. Multùsque nùmerus.

Lectio iii

ET quômodo descēdit imber et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébrat terram, et infundit eam, et germinale eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti : sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo :

non revertétur ad me vacuum, sed fâciet quœcumque vólui, et prosperàbitur in his ad quæ misi illud. Quia in lætitia egrediémini, et in pace deducémini : montes et colles cantabunt coram vobis laudem, et ômnia ligna regiônis plaudent manu. Pro saliuca ascēdet àbies, et pro urtica crescet myrtus : et erit Dôminus nominatus in signum œtérnum, quod non auferétur.

R. Surréxit quasi ignis, *** Et verbum ipsius quasi fécula ardébat. V.** Virtutésque non quâslibet faciēbat Deus per manum ejus. Glôria. **Et.**

In II Nocturno

Lectio iv

MAMMÉTUS, qui et Mamértius, diaconatus honôre insignitus, beato Austremônio ad episcopâle culmen sublimâto comes et administer ab Apostolôrum Principe adjunctus, et in Gallias una cum sancto præsule directus trâditur. Superioris autem Arverniciæ tractus, in quibus pôstea Muraténsis et Aurilacénsis exsurrexērunt urbes, cooperânte Antonino conspicuæ sanctitâtis viro et Austremônii discipulo, evangelizâvit virtute multa ; nec accéssu imperviorum môtium, populivæ agréstis ignorântia ac feritâte retardatus, terram hanc longe latèque fidei lumine, et sanctimôniciæ atque miraculôrum splendôre illustrâvit.

R. Egéntes, angustiàti, afflicti, quibus dignus non erat mundus, * In solitudinibus erràntes, in môntibus, et speluncis et cavérnis terra. **V.** Et hi omnes testimonio fidei probàti. **In** solitudinibus.

Lectio v

SUBINDE vero ambo Evangélii præcônes nonnûllas Arvéniæ inferiôres plebes, jubente Austremônio, ad Christum adducéndas suscepérunt. Dumque Antoninus bårbaros, in silvis degéntes et Mercurii idolum adorantes, ab erroribus et nequitia felici succéssu avocàret, et Gannaténsis civitatis primôrdia suscitàret ; Mammétus, àliam Limaniae partem perlustrans, gentiles plurimos Evangélii iugo mancipavit, et strénua in ampliàndo regno Dei opera méritus est qui primàrius ab Austremônio eligerétur diàconus.

R. Audiéntes autem gentes gavisæ sont, et glorificàbant verbum Domini. * Et credidérunt quotquot erant præordinàti ad vitam atérnam. **V.** Disseminabàtur autem verbum Domini per univérSAM regiônem. **Et**

Lectio vi

BÉÂTO antistite ad Arvéniæ montes pergénti, ut sancto Màrio moriénti astàret, comes itineris fuit ; eûmque subinde secutus est ab Antonino accersitum ad consecràndam Compàni ecclésiAM. Tandemque laboribus perfûnctus, quiévit in Dômino

Mammétus, et in oppidulo nômine ipsius hactenus insignito sepultus créditur. Collegiàtam autem ecclésiAM ibidem exstàntem Joânes Aycelinus a Monte Acuto, Claromonténsis antistes, exeunte sæculo décimo tértio, Cathedrális sua capitulo dedit et adjunxit.

R. Deseréntes cœremônias patrum suôrum quae in multitudine deôrum erant : * Unum Deum caeli coluérunt. **V.** Magnificabàtur nomen Domini Jesu. Unum. Gloria Patri. Unum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Euntes in mundum univérsum, praedicate Evangélium omni creaturæ. Qui crediderit et baptizàtus fuerit, salvus erit ; qui vero non crediderit, condemnàbitur. Et réliqua.

Homilia sancti Gregôrii Papae

Cap. 29

Qui crediderit et baptizàtus erit, salvus erit ; qui vero non crediderit, condemnàbitur. Fortàsse unusquisque apud semetipsum dicit : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, môribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibûsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis

auteur negant. Hinc Joannes ait : Qui dicit se nosse Deum, et mandata ejus non custôdit, mendax est.

R. Exsurge, Jerusalem, et sta in excélso, et circumspice ad Oriéntem,

* Et vide colléctos filios tuos ab Oriente sole usque ad Occidéntem.

V. Addûcet illos Dôminus ad te portâtos in honôre, sicut filios regni. Et.

Lectio viii

Quod cum ita sit, fideii nostrœ veritâtem in vitæ nostrœ consideratiône debémus agnôscere. Tunc enim verâciter fidèles sumus, si quod verbis promittimus, opéribus compleâmus : in die quippe baptismatis, Omnibus nos antiqui hostis opéribus, atque omnibus pompis abrenunciare promisimus. Itaque unusquisque vestrum ad consideratiônem suam mentis ôculos reducat, et si servat post baptismum quod ante baptismum spopôndit, vertus jam quia fidélis est, gaudeat.

R. Illi viri misericôrdiœ sunt, quorum pietâtes non defuérunt : cum sémine eôrum pérmanent bona : * Heréditas sancta nepôtes eorum, et in testaméntis stetit semen eôrum. **V.** Et filii eôrum propter illos usque in œtérnum marrent. Heréditas. Glôria. Heréditas.

Lectio ix.

SED ecce, si quod promisit, minime servâvit, si ad exercenda prava opera, ad

concupiscéndas mundi pompas dilâpsus est, videamus, si jam scit plângere quod erravit. Apud misericordem namque judicem, nec ille fallax habétur qui ad veritatem revértitur, étiam postquam mentitur; quia omnipotens Deus, dum libénter nostram poeniténtiam suscipit, ipse suo judicio hoc quod errâvimus abscondit.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES

Hymnus

LAETÀRE, cœlum, plausibus
Tellus resùlter œmulis :
Christi ministri glôriam
Solémnis instàurat dies.

Afflante Sancto Spiritu
Qui verba vitœ tràdidit,
Et prædicavit méribus,
Signâvit et mirâculis.

Christum sonat, jam côrruunt,
Arces supérbae dœmonum ;
Quos vanus error luserat
Illustrat alma véritas.

Auro, nec armis militum,
Fandi nec ullis àrtibus,
Verbo sed irrisœ Crucis
Mentes rebelles subdidit.

Quae victimàrum cœdibus
Arvéna tellus impiis
Madébat, en sudôribus
Hanc àbluit Mammértius.

Noc rore facta pinguior
Quot illa fructus protulit !
O quanta surréxit seges !

Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéxeris,
Qui das rigàtis créscere,
Fruménta nos cœléstibus
Matura condés hôrreis.

Uni sit et Trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocàvit gratiæ.
Amen.

V. Dôminus dabit verbum
evangelizantibus.

R. Virtute multa.

Ad Bened. Ant. Evangélium nostrum
non fuit ad vos in sermône tantum ;
sed et in virtute, et in Spiritu Sancto,
et in plenitudine multa.

Oratio

DEUS, qui nos beâti
Mamméti, Levitæ et
Confessôris tui, salutâribus
documéntis, ad agnitiônem tui
Nôminis pervenire fecisti : concéde
propitius ; ut, fidem illibâtam
servântes, et in bonis opéribus
perseverântes, œtérna premia cônse-
qui mereâmur. Per Dôminum.

IN II VESPERIS

Hymnus et V. ut in primis.

Ad Magnif. Ant. In Christo Jesu per
Evangélium ego vos génuï rogo ergo
vos, imitatôres mei estôte, sicut et
ego Christi.

Oratio ut supra.

DIE XVIII

S. HVACINCII

Confessoris.

Duplex.

(d. f. e 16. hujus.)

Ut in Breviario.

**Lectio ix. et Commem. Agapiti,
Mart.**

DIE XIX

B. URBANI II.

Papae et Confessoris.

Duplex.

(*Dies fixa e 29*)

**Omnia de Communi Confessoris
Pontificis, praeter sequentia. (m. t.
v.)**

Oratio

Domine Jesu Christe, qui
beato Pontifici Urbano pro
Ecclésiæ tue libertate et
décore feliciter decertare tribuisti,
edmque ad rediménda ab infidélium
potestate tue vite mortalis et
passionis monuménta per virtutem
Crucis roboràsti : concéde, ut ipsius
intercessione, contra hostes animæ
nostræ dimicantes in terris, aetérnae
gloriae bravium accipere mereamur :
Qui vivis.

Commem. praeced. Ant. Hic vir
despiciens. **V.** Justum deduxit.
Oratio. Deus, qui nos.

Postea Octavae Assumpt.. Ant.
Hodie Maria Virgo. **V.** Exaltata est.

Oratio. Famulorum.

Postremo SS. Magni et Andreae Martyr. Ant. Istorum est enim. **V.** Laetamini in Domino.

Oratio.

DEus qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Magni et Andréae solemnitate lætificas : concède propitius; ut quorum gaudémus méritis, accendamus exémples. Per Dominum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In II Nocturno

Lectio iv

SÆculo undécimo, fervente luctuosissimo dissidio Ecclésiã inter et imperium, non minori fortitudine quam céteri Pontifices, qui per ea témpora Romãnam obtinuérunt sedem enituit Urbanus secundus, Odo àntea vocàtus e nobili familia apud Castellionem supra Matronam, non procul a Rhemensi urbe, ortus. Is Brunone magistro celebérissimo postea Carthusianorum institutore, philosophicis ac theologicis studiis operam dedit, et ob egrégias virtutes in Ecclésiã Rhemensi canonicatu potitus est. Ac sæculi curas pertaesus, ac régulam sancti Benedicti proféssus, primam in Cluniacénsi, dein in Bainsonénsi et Cavénsi coenobiis religiosissime conversàtus est. Vestigia sequutus sancti Gregorii septimi viri opere et

sermone poténtis, a quo in majoribus Ecclésiã negotiis adhibitus fuerat, atque Episcopus Ostiénsis et sanctae Romanae Ecclésiã Cardinãlis creàtus, pari animi constantia ac fortitudine jura Ecclésiã contra làicam potestatem vindicàvit.

R. Invéni David:

Lectio v.

Summus Pontifex renuntiàtus, Cassini montem invisit, sacras ibi beatissimi patris Benedicti exuvias veneraturus, ejusque ope a làpidis morbo, quo diu laboraverat, insigni prodigio sanatus fuit. Cavénsis monastérii ecclésiã et sancti Nicolài Barénsis basilicam consecravit, ibique corpus ejusdem thaumaturgi magna cum solemnitate reposuit. In eadem Barénsi basilica insigne concilium hàbuit, ut Graecorum errores confutàret, doctissimis praesértim usus arguméntis, quibus sanctus Ansélmus Archiepiscopus Cantuariénsis fidem catholicam asséruit. Aliis praeterea divérsis in locis convocatis conciliis, ecclésiãsticæ disciplinæ observandam strénue curavit. Sed omnium celebérissimum fuit Claromontanum concilium, in quo illàrum sacrarum expeditionum felicissimo succéssu auctor éxstitit, quae ex salutiferae Crucis Christi signo, quo decorabantur, Cruciatarum nomine fuérunt appellatae. Ac sane mirum est Pontificem pauperem, uti erat tunc

Urbànus, absque regum ope, sine ulla exactione, aut tributo, tam ingéntem principum virorumque nobflium, ac ceterorum ex omni ordine, statu et regno multitudinem congregàsse, qui ad difficilem àdeo expeditionem sponte et àlacri ànimo properàrent; quibus pro stipéndio sola proponebatur peccatorum indulgéntia, et sola spes vitae aetérnae pro praemio.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

BEàtam Dei Genitricem singulàri obséquo prosequens, specialium precum in ejus honorem recitationem cléricis aequè ac laicis ea occasione indixit, ut qui fidèles suscipiéndae expeditioni impares essent, milites pro religionis causa dimicàntes saltem orationibus adjuvèrent. Hinc et cultus beàtae Mariae, qui hodiéque in Sàbbato celebrari solet, ab eo institutus fuisse perhibétur. Post plurimos autem labores pro Ecclésia superatos, Romae, quae jam cum tota Itàlia ab Henrici imperatoris oppressione evaserat, universali quoque Ecclésia in tranquilliozem statum revocata, tandem meritorum magis quam diérum plenus, anno millésimo nonagésimo nono, die vigésima nona Julii gloriosa justorum morte quiévit, cum Petri càthedram tenuisset annos undecim, menses quatuor, dies decem et octo. Corpus ex aedibus Petri Leonis apud sanctum Nicolàum in Carcere ad

basilicam Vaticanam delatum est, ibique inter totius Urbis luctum et tristitiam honorifice conditum. Cultum usque ab immemorabili témpore beato Urbàno secundo exhibitum Leo décimus tértius Pontifex maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto ratum hàbuit et confirmavit, atque Offfcium cum Missa, in ejus honorem quotannis celebràndum clero Romano, Rheménsi ac Tolosano benigne indulsit. Quum autem e concilio claromonténsi reverterétur beàtus Pontifex, superiorem Arvéniam, comitàntibus pluribus cardinàlibus, episcopis et abbàtibus, péragrans, Ecclésias prioràtus Sancti-Flori et Aurilacénsis monastérii, recens aedificatas, consecravit.

R. Iste est. **In tertio Nocturno, Homilia** Ut ignorantiam. **de Communi ij. loco. de sanctis Martyribus.**

Lectio ix

Magnus, Anàgniae Episcopus, quum vitae sanctimonia ac doctrinae splendore ecclésiam suam illustrasse, in Décii persecutione, quarto décimo Calendas Septémbris, martyrii palmam consecutus est, et ibidem a Christianis sepultus. Eodem autem die, imeperante Maximiano, Andrés in Cilicia natus, et decimæ nonae legionis tribunus, una cum duobus millibus quingéntis et nonaginta tribus sociis militibus, ad

Christi fidem, victoria de Persis divinitus adépta, convérsus, in angüistiis Tauri montis, ab exércitu Seleuci praesidis cum iisdem martyrio coronàtus est. Eorum autem christianorum athletàrum nonnullae reliquiae olim Sanflorum asportatae in ecclésia cathedrali usque ad infàustum saeculi décimi octavi foie: veneràtae mansérunt. Sed et cultu piissimo, frequentique aegrotorum, praesértim febricitàntium, concursu reolebantur ab immemoriali in ecclésia sancti Vincéntii vetéris Brivati, olim dioecésis sancti Flori, quam phirima ossa praelaudatae Legionis Martyrum, quae non longe ab eàdem ecclésia mirabiliter quondam repérta fuisse traduntur.

Te Deum laudàmus.

In Laudibus fit Comm. Octavae Assumpt. Ant. Quae est ista. *V.* Exaltata est. *et Oratio.* Famulorum.

Postea SS. Martyr. Ant. Vestri capilli. *V.* Exsultàbunt muai. *et Oratio.* Deus, qui nos.

DIE XXI

Commemoratio

S. PRIVATI

Episcopi et Mart.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus. *V.* Gloria et honore.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, da nobis in festivitàte beàti Privàti cum gratiarum actione laetari : qui, Filii tui Martyr et Pontifex, quod ministério gessit testimonio comprobavit, et quod praedicavit ore confirmàvit exémplo. Per eumdem.

Lectio ix

Ex historia Francorum sancti
Turonénsis
Episcopi

(Lib. 1. Cap. xxxii.)

IRRruéntibus in Gallias Alamannis, sanctus Privatus Gabalitànæ urbis Episcopus in crypta Mimaténsis montis, ubi jejuniis, orationibusque vacabat, reperitur, populo Gredonénsis castris in munitione concluso. Sed dum oves suas bonus pastor lupis tràdere non conséntit, daemóniis immolare compéllitur. Quod infandum Ille tam exsécrans quam refutans, tàndiu fustibus caeditur, quoadusque putarétur exanimis; sed ex ipsa quassatione non multo post saeculo excédens, ad gloriam sibi in coelo praeparatam commigravit. Cujus corpus Gabalitani municipes in crypta condidérunt, ubi ad haec usque témpora, Deus virtutum beneficia poscéntibus sancti Màrtyris sui suffragio impertitur.

In Laud. Ant. Qui odit. *V.* Justus ut palma.

Oratio. Omnipotens sempitérne.

DIE XXII

In Lectione nona SS. Martyribus
Timothaei et Hippolyti,
supprimantur quae ad sanctum
Symphorianum spectant, et nomen
ejus in oratione praetermittatur.

DIE XXIII

S. Sidonii Apollinaris

Episc. Conf.

Duplex.

Omnia ut in Communi Confessoris
Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

DEus, fidei lumen et
pastor animarum, qui
beatum Sidonium
Episcopum in Ecclesia posuisti, ut
oves tuas verbo pasceret et
informaret exemplo : da nobis ejus
intercessione, et fidem servare quam
exemplo docuit, et viam sequi quae
exemplo monstravit. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectio de Scriptura
occurrente.

In secundo Nodurno.

Lectio iv.

Caius Sollius Sidonius
Apollinaris Galliae decus
eximium, Lugduni ortum
illustrem habuit. In litteris
humanis Romae paterna
cura fuit imbutus, et adhuc
adolens quos habuerat magistros
longe superaret. Hujus urbis
praefecturam adeptus, suae in rebus

gerendis solertiae et integritatis
famam plurimum adauxit. In
Galliam reversus, alter Ambrosius, e
tribunali raptus ad episcopatum
Arvernensis Urbis, licet reluctans,
ordinatus est. Tunc dimissis saeculi
dignitatibus, totus in divinis et
ecclesiasticis scientiis ita brevi
profecit, ut de his omnes ejus
sententiam requirerent.

R. Inveni David.

Lectio v

Ateneris annis pius, in
episcopatu sanctior fuit.
Omnia sua pauperibus
erogabat, in quos ante episcopatum
fuerat beneficentissimus. Tempore
famis, praeter egenos suae dicecesis,
aluit quatuor millia exterorum.
Rogationum usum, a Mamerto
Viennensi institutum, primus Galliae
episcopatum accepit. Arianae
haeresis expugnator acerrimus, in
Evagrium Visigothorum regem
libere invectus est. R. Posui
adjutorium.

Lectio vj.

Invidorum tamen odia
sanctissimus autistes ipsamet
beneficentia in se concitavit; a
duobus enim presbyteris et calumniis
et contumeliis impetitus, et ecclesiae
suae regimine et bonis omnibus
spoliatus est. At in tantis aerumnis
patientissimum ultione terribili non
distulit ulcisci Deus, inimicos morte
subitanea praeoccupans. Ipse vero
sedi suae restitutus, laboribusque et
infirmis fractus, postquam

prophético intuitu sibi successorem praenuntiasset Aprunculum, tunc témporis Lingonensem Episcopum, mox autem Burgundionum insectationibus futurum extorrem, ad coeli praemia evolàvit, anno aetatis suae quinquagésimo sexto, dictis, scriptis, actis clarissimus, gratiaeque dotibus ac méritis justitiae et pietâtis cumulatus. Cujus corpus in ecclésia sancti Saturnini primo sepultum, in ecclésiâ sanctorum Symphoriani et Génésii, ejusdem Claromontanae civitatis, postea translatum est.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia S. Gregorii in Evang. Homo pégre proficiscens, ut in Communi j. loco.

Lectio ix. et Comm. Vigilâe ad Laudes.

DIE XXV

S. Ludovici,

Francorum Regis, Conf.

Duplex majus.

Omnia ut in Breviario, praeter sequentia.

Si ob aliquam causam dici contigerit j. Vesperas, tunc dicantur Ant. et Capit. de Laud., Psalmi et V. de Communi Conf. non Pont.,

Hymnus. ut infra ad Matutinum, necnon et reliqua quae sequuntur.

In ii. Vesp. S. Bartholomaei fit S. Ludovic. Comm. ut sequitur.

Ant. Rex Francorum Ludovicus,

fidei christianae defénsor inclytus, brachium Ecclésiae, justitiae zelator assiduus.

V. Amàvit eum Dominus, et ornavit eum :

V. Stulam gloriae induit eum.

Oratio.

DEus, qui beatum Ludovicum, Confessorem tuum, de terréno regno ad coeléstis regni gloriam transtulisti : ejus, quaesumus, méritis et intercessione, Regis regum Jesu Christi Filii tui fâcias nos esse consortes. Qui tecum. vivit.

Comm. S. Aredii, Abbatis, Ant. Similabo eum. V. Justum deduxit.

Oratio

DEus, qui te parvulis et humilibus revelare non dedignaris : tribue nobis, quaesumus, imitatione beàti Arédii, Abbatis, et stultam hujus mundi dediscere sapientiam, et solum ediscere Jesum Christum crucifixum, qui tecum viVit et regnat.

Ad Matutinum,

Hymnus.

REX summe regum, qui poténti numine Quo sunt creàta regna nutu dividis,
Dum thure fumant templa, voces péronant,
Audi profusas Regis in laudem preces.

Nascens in ipsa Ludovicus purpura,
Sceptris avitis parvus admovet
manus;
Piaeque ductu matris, ignarus mali,
Servire Christo discit, antequam
regat.

Justi severus cultor, urbes legibus,
Amore cives continens, hostes metu,
Pietate caelum flectit, aras excitat;
Deoque templa, tecta nudis erigit.

Rex christiani serus ultor sanguinis,
Emensus aequor, inque littus
barbarum
Vexilla pandens, urget armis impios,
Unoque vitam pro Deo paciscitur.

Sit Trinitati sempiterna gloria,
Honor, potestas atque jubilatio,
In unitate, que gubernans omnia,
Per cuncta regnat saeculorum
saecula.
Amen.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis parabolam hanc :
Homo quidam nobilis abiit in
regionem longinquam accipere sibi
regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

(De Civit. Dei, lib. 5.)

Christianos imperatores non
ideo felices dicimus, quia vel
dititius imperarunt, vel
imperantes filios porte placida

reliquerunt, vel hostes reipublicae
domuerunt, vel inimicos cives
adversus se insurgentes et cavere et
opprimere potuerunt. Haec et alia
vitae hujus aerumnosae vel munera,
vel solatia quidam etiam cultores
daemonum accipere meruerunt, qui
non pertinent ad regnum Dei quo
pertinent isti. Et hoc ipsius
misericordia factum est; ne ab illo
ista qui in eum crederent velut
summa bona desiderarent. Sed
felices eos dicimus, si juste
imperant; si inter linguas sublimer
honorantium et obsequia nimis
humiliter salutantium non
extolluntur, sed se homines esse
memerunt; si suam potestatem ad
Dei cultum maxime dilatandum
majestati ejus famulam faciunt.

R. Iste est.

Lectio viij.

Felices eos dicimus si Deum
timent, diligunt, colunt; si plus
amant illud regnum ubi non
timent habere consortes; si tardius
vindictam, facile ignoscunt; si
eamdem vindictam pro necessitate
regendae tuendaeque reipublicae,
non pro saturandis inimicitarum
odiis, exercent; si eandem veniam,
non ad impunitatem iniquitatis, sed
ad spem correctionis, indulgent, si
quod aspere coguntur plerumque
decernere, misericordiae lenitate et
beneficiorum largitate compensant;
si luxuria tanto eis est castigatior,
quanto posset esse liberior; si malunt
cupiditatibus praxis, quam

quibuslibet géntibus, imperàre. Et si haec omnia faciunt non propter ardorem inanis gloriae, sed propter caritatem felicitàtis aetérnae; si pro suis peccàtis, humilitatis et miserationis et orationis sacrificium Deo suo vero immolàre non négligunt : tales christianos imperatores dicimus esse felices Interim spe, postea re ipsa futuros, quum id quod exspectàmus advénerit.

R. Sint lumbi.

De S. Aredio.

Lectio ix

ARédus Lemovicénsis, quem sanctus Odo, Acta beati Geraldii Aurilacénsis describens, inter Boni Comitis avos célebrat, relicta Theodebérti regis aula, ad Nicétium Trevirénsem episcopum, doctrina et miràculis egrégium, se contulit, a quo eruditus est, et cléricus factus. Patre vita functo, in patriam revérsus, fundavit coenobium sub régula sancti Basilii, in eoque per multos annos monachis, quibus ipsius mater victum ac vestitum ministrabat, praefuit. Sanctis opéribus et miràculis famam longe latéque consecutus, tandém migràvit ad Dominum anno Domini quingentésimo nonagésimo primo. Cujus exséquias non pauci sancti Episcopi cohonestàrunt, miraculorum illius post mortem testimonia promulgàntes; quorum étiam laudàtor ejus insignis, sanctus Gregorius Turonénsis Episcopus,

mentionem perillustrem fecit.

In Festo S. Ludovici, quando transfertur, dicitur nona Lectio sequens.

(Lib. ad Bonif., E:p. 1-8. cap. v.)

Servite Domino in timore, et exsultate ei cum tremore. Quo modo reges Domino sérviant in timore; nisi ea quae contra jussa Domini fiunt religiosa severitàte prohibéndo atque plecténdo? Aliter enim servit quia homo est, aliter quia étiam rex est. Quia homo est, ei servit vivéndo fi déliter : quia vero étiam rex est, servit leges justa precipiéntes et contraria prohibéntes conveniénti vigore sanciéndo : sicut servivit Ezechias, lucos et templa idolorum, et illa excélsa quae contra praecépta Dei fuerant constructa destruéndo : sicut servivit Josias, tàlia et ipse faciéndo : sicut servivit rex Ninivitarum, univérsam civitatem ad placèndum Dominum compelléndo : sicut servivit Darius, idolum frangéndo in potestàtem Daniéli dando, et inimicos ejus leonibus ingeréndo : sicut servivit Nabuchodonosor, omnes in regno suo positos a blasphemàndo Deo lege terribili prohibéndo. In hoc ergo sérviant Domino reges, in quantum sunt reges, quum ea fàciunt ad serviéndo illi, quae non possunt fàcere nisi reges. Te Deum laudàmus.

Ad Laudes

Templa nunc fument
 resonéntque cantu,
 En triumphàto Ludovicus
 hoste
 Quaerit aetérnas, tibi militando,
 Christe, coronas.

Hic tuos ardet reparae cultus,
 Hic gregem tûto fugitivum ovili
 Reddit : hic armis tua christianis
 Sacra tuétur.

Bélicæ vix dum memor ille laudis
 Cuncta qui subdit, tibi servit uni :
 Imperes unus, satis imperàbit,
 Te duce, princeps.

Stat tua fidens ope, fortiorque
 Sumit ex ipsis ànimos ruinis;
 Jura dat victis, sedet inter ipsos
 Arbiter hostes.

Summa laus summo super astra
 Patri;
 Filio compar Homini Deoque,
 Nec tibi dispar, utriusque sacri
 Nexus amoris.
 Amen.

V. Justum deduxit.

Ad Bened. Ana. Ludovicus servus
 Christi, plebis deliciae, nutritius
 pàuperum, fide vicit mundum et
 gloriam ejus.

Oratio. Deus qui beàtum.

Pro Commem. S. Aredii, Ant. Euge
 serve bone.

V. Amàvit eum.

Oratio. Deus, qui te.

In ij. Vesperis

Hymnus

Te, sancte rursus, Ludovice,
 proelia
 Divina poscunt: tu Crucis
 clavum tenens,
 Speique sacras ànchora fundans
 rates,
 Moves tyrànnis Bella, Christo
 militas.

Vincis cadéndo : mors tibi victoriam
 Aufert et addit : corpus hic palmae
 tegunt
 Nondum sepultum; sed triumpho
 nobili
 Coelum paràtur, et coronis sidera.

Tuus patérnae rédditus terrae cinis
 Regnum tuétur, dum throno praesens
 Dei,
 AEtérna regnans pascis inter lilia,
 Favénsque blando nostra cernis
 lumine.

Sit Trinitàti sempitérna gloria,
 Honor, potéstas, atque jubilàtio,
 In unitàte, quae gubérnans omnia,
 Per cuncta regnat saeculorum
 saecula.
 Amen.

V. Justum deduxit.

Ad Magnif. Ant. O rex optime,
 sanctae Crucis signo praefulgens,
 Coronae Domini cultor devotissime,
 gloria et honore coronàris in coelis.

Oratio. Deus qui beatum.

 DIE XXVI

Translatio S. Geraldí

Confessoris

Duplex majus

(e Dom. Infra Oct. Ass.)

(AURILACI de Festo S. Joachim, e
Dom. infra Oct. Assumpt. Dupl. ij.
Class. Lectio ix. Et Comm. S.
Zephyrini, Martyris)

In j. Vesperis

Ant. Ex utero vocatus **cum reliquis
de Laudibus.**

Psalm. Dixit Dominus, **cum reliquis
de Dominica, et loco ultimi :**
Laudate Dominum omnes gentes

Capit. Eccli. 31

BEATUS dives qui potuit
trânsgrèdi, et non est
trangréssus : facere mala, et
non fecit : ideo stabilita sunt bona
illius in Dâmino, et eleemosynas
illius enarrâbit omnis Ecclésia
Sanctorum.

Hymnus

GERÀLDUM canimus,
plâudite, caelites,
AETérnam méritae laudis
adoream
Arvéno Comiti qui super àurea
Divim rédditis àtria.

Regum conspicua clarus origine,
Magnus divitiis, summus honoribus,
Pro Christo didicit spérnere fulgida
Altae stémata gloriae.

Illum virginei corporis hospita

Mens Agni comitem fecit, et Angelis
Admixtum, superi tollere candidam
Sponsi sanguine purpuram.

Illic deliciis Numinis ébrius,
Solis virginibus cognita carmina
Cantat, seu résonis Aurilacénsium
Psalmos concinat aedibus.

At nos procidui vocibus aemulis,
Seu sanctum Comitem mane
requirimus,
Orantes séquimur, seu pia fundimus
Laudum véspere munera.

Tu caelo fâcilis, sancte, supérveni;
Ac quales superos ad tua currere
Urgébas, propera ; férvida supplicum
Audi vota cliéntium.

Ergo divitiis Numinis affluens,
Gaude sacra tibi templa revisere;
Et quae redditibus spléndida féceras,
Fac caeléstia grâtiis.

Jesu, Rex sùperum, sit tibi gloria,
Arvéno Comiti qui sua præmia
Servâtae fidei dives in ômnia
Gaudes réddere saecula. Amen.

V. Ora pro nobis, beâte Gerâlde.

R. Ut digni efficiâmur
promissionibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Hodie pullulaverunt
ossa Geraldí de loco suo, corpus ejus
de terra sublatum est ; et Boni
Comitis nomen permanet in
aeternum.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus,
 qui praesentis diei
 solemnitate beati Geraldii,
 Confessoris tui, gloriosa
 Translatione consecrasti : concede
 nobis, quaesumus ; ut annuam
 ejusdem Translationis memoriam
 celebrantes, ad aeternae felicitatis
 celebranda gaudia transferamur. Per
 Dominum.

Ad Matutinum

Invitat. Dominum custodientem ossa
 justorum * Venite adoremus.

Hymnus

Salve, sancta dies, àurea lux;
 ave!
 Cultu templa novo spléndida
 fulgeant;
 Et vos, coelicolae, dulce sonàntibus
 Nostris plàudite canticis.

Felix nempe Boni Principis ossibus,
 Felix Aurilàcum vota refundere
 Et Patri properat solvere gràtias,
 Tanto nomine laetius.

Quae quondam frémuit vocibus
 impiis,
 Arcis divitibus pignora condita
 Heu! cum dejiceret sacrilegus furor,
 Aedes làudibus insonat.

O sandi Comitatus percélebris domus,
 Aedes sacra Deo, saecula per omnia
 Geràldi précibus dum Deus ànnuit,
 Quantis prodigiis nites!

At tu, noster amor, spes simul et
 decus,
 Qui, palmas méritus sértaque
 fulgida,

Sublimis solio, gaudia possides
 Nullis mixta doloribus.

Cultu proséquimur dum cineres pio,
 Erumpens tumulo vox tua cordibus
 Languéntis fidei sémina suscitet;
 Sanctos currere fac dies.

Exaudi fàcilis quas tibi nuncupat
 Supplex turba preces, o pàtriae
 Pater!

Natis, alme Comes, exulibus fave,
 Ut coeli pateant domus.

Jesu, rex superum, sit tibi gloria,
 Arvéno Comiti qui sua praemia
 Servàtae fidei dives in omnia
 Gaudes réddere saecula.
 Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Beàtus vir Geraldus, sicut
 lignum quod plantàtum est secus
 decursus aquàrum, dedit fructum
 suum ; et folium ejus non défluet in
 aetérnum.

Aut. 2. Dedit illi Dominus gentes
 hereditàtem et possessionem
 términos terrae : Geràldus omnia
 Domino consecrâvit.

Ant. 3 Voce mea ad Dominum
 clamavi de utero matris meae, et
 exaudivit me de monte sancto suo.

V. Amavit, *ut supra.*

De libro Ecclesiastici

Lectio I Cap. 31

BEÀTUS dives, qui invéntus
 est sine macula, et qui post
 aurum non àbiit, nec sperâvit
 in pecunia et thesâuris. Quis est hic,

et laudàbimus eum ? Fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probàtus est in illo, et perféctus est, erit illi gloria aetérna : qui pôuit transgredi, et non est transgréssus ; fâcere mala, et non fecit ; ideo stabilita sunt bona illius in Domino, et eleemosynas illius enarràbit omnis Ecclésia Sanctorum.

R. Solemnitatem beàti Geràldi Comitis devotissime celebrémus, qui divino cultui sese per omnia mancipàvit ; * Et bona sua beàto Petro, Apostolorum Principi, consecravit. **V.** Dominica dilectione flagrans, cum posset trânsgredi, non est transgréssus, sed perféctae justitiae opus Deo exhibuit. Et bona,

Lectio II Cap. 50

IN vita sua suffulsit domum, et in diébus suis corroboràvit templum. Templi étiam altitudo ab ipso fundata est, duplex aedificatio et excélsi parietes templi. Qui praevaluit amplificàre civitatem, qui adéptus est gloriam in conversatiàne gentis ; et ingressum domus et âtrii amplificavit. Quasi stella matutina in médio nébulae et quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

R. Vir magnus Geraldus in vita sua fundàvit templum, et stare fecit cantores juxta altàre, * Ut laudarent nomines sanctum Démini, et amplificàrent mane Dei sanctitatem. **V.** Cum quotidie divinum officium recitaret, circa ilium corona fratrum,

quasi plantâtio cedri in monte Libano. Ut laudârent.

Lectio III

QUASI arcus refulgens inter nébulas gloriae, et quasi flos rosàrum in diébus vernis, et quasi lilia quae sunt in trànsitu aquae et quasi thus rédolens in diébus aestatis. Quasi vas auri solidum, ornàtum omni lapide pretioso. Quasi oliva pullulans, et cypréssus in altitudinem se extollens, in accipiéndo ipsum stolam gloriae, et vestiri eum in consummationem virtutis. Et circa illum corona fratrum, quasi plantâtio cedri in monte Libano; Et circa illum steterunt, quasi rami palmae.

R. Videns Geraldus perféctum Dei templum, quod ipse œdificàverat, exclamàbat laetus:* Haec réquies mea in saeculum saeculi, hic habitàbo, quoniam elégi eam. **V.** Sanctifica, Domine, domum istam quam aedificavi nomini tuo. Haec réquies. Gloria Patri. Haec réquies.

In II Nocturno

Ant. 4 Mirificavit Dé-minus sanctum suum Geràldum, cui dedit virtutem ut claudos erigeret, obséssos a daemoniis liberaret.

Ant. 5 Lavàbat innocéntes manus, et aqua tactu benedicta caecos illuminàbat.

Ant. 6 Subjecisti, Domine, famulo tuo Geraldo volucres cœli, et pisces maris, qui per-ambulant sémitas maris.

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus quae in Libano est, multiplicàbitur.

Lectio iv.

Festivitatem hodiernam recolendis perpétua memoria sacrarum Exuviarum beati Gerardi Translationibus Arvernorum devotio consecravit. Sanctum enim ejus corpus e Cezerniaco, ubi pius Cornes obierat, Aurilacum, ingenti episcoporum, cleri fideliumque concursu, deportatum, in ecclesia sancti Petri ab ipsomet aedificata depositum est, et ad laevam Basilica, juxta altare Principis Apostolorum, ab Amblardo, Cadurcensi antistite funera per triduum celebrante, tumulatum. Statim autem ad gloriosum Confessoris sepulcrum convenire coeperunt, non solum e tota Gallia, sed ex Italia extremaque Germania, et plebei, et principes, pretiosa munera deferentes; quum illic Deus per invocationem sancti Comitis innumera operaretur miracula, caecos illuminando, claudos erigendo, daemones ab obsessis corporibus expellendo. Inter illustriores vero peregrinos huc adventantes memorantur Robertus Francorum Rex, et Leo, Caietensis episcopus, qui, abdicata dignitate, Aurilacum secéssit, et in crypta monasterii, de consensu fratrum, degens reclusus, relicta sanctitatis fama, ibidem obdormivit in Domino. Illud autem imprimis admirandum fuit, quod séptimo post depositionem

anno, sacratissimum corpus, Deo thesaurum absconditum retegente, sensim e terra elevatum est.

R. Timéti Dominum bene erit in extrémis, * Et in die defunctionis suae benedicetur. V. In memoria aeterna erit justus, ab auditione mala non timébit. — Et in die.

Lectio v.

AT vero cebrescente in dies tantorum fama signorum necnon sanctitatis et doctrinae monachorum Aurilacensium, quorum, coenobium ab anno nongentesimo vigésimo octavo praeceptionibus et exemplis informaverat beatus Odo, Boni Comitis actorum scriptor, et Cluniacensis abbas, adimpléta est Geraldii prophétia in ecclesiae suae erectione praenuntiantis mox angustiores illam fore propter affluentem populum. Ideo amplioris basilicae fundamenta posuit Adraldus, Conquensis monachus, et post Arnulphum Odonis successor. Sacram autem aedem perfécit abbas Geraldus de Sancto Sereno, Gerberti Magister, e Bellilocensi prope Aurilacum villa oriundi, qui postea ad Sedem apostolicam sublimatus, tanta virtutum et scientiarum laude clàruit. Quam consecrandam curavit a Stéphano Claromontensi episcopo, astantibus plurimis aliis antistitibus, die vigésima tértia Augusti, anno Christi nongentesimo septuagesimo secundo : et inter ejus dedicatidnem sancti Confessoris Lipsana e

sepulcro solémniter exaltata venerationi publicae exposita sunt, et in argétea hierothéca post àliquot annos inclusa. Centum et viginti tribus elàpsis annis, Urbànus Papa secundus, celebràto Claromonténsi concilio pro liberandae Hierosolymae bello, Aurilàcum devéniens, cum beàto Hugone Cluniacénsi, et Petro a Cisériis Aurilacénsi abbàte ampliàtam a Petro et splendidiorém factam ecclésiàm dedicàvit, sanctumque Geràldum cultu piissimo coluit, et abbàtiam ab ipso suscitàtam permultis decoràvit gràtiis.

R. Réquiem tibi dabit Dominus semper, * Et implébit splendoribus ànimam tuam, et ossa tua liberàbit.

V. Et eris quasi hortus irriguus, et sicut fons aquàrum cujus non deficient aquae. — **Et implébit.**

Lectio vj.

SAEviéntibus autem haeréticis, qui civitatem anno millésimo quingentésimo sexagésimo nono invaserant, et monastérium atque basilicam fere pénitus diruéntibus, ossa beàti Comitís ejectione sunt ex argétea lipsanothéca ubi asservabàntur, et partim intra templum conculcàta, partim igni tràdita sunt. Quae tamen audaci pietate tum e paviménto, tum e flammis eripiéntes fidéles, non pauca feliciter servavérunt. Instauràta deinde, canonicorum, qui monachis anno millésimo quingentésimo sexagésimo secundo succésserant,

nec-non abbàtis Càroli a Noalliis cura et impénsis, basilica, secundus ab ipso abbas Hércules de Manziéri Reliquias sancti Geràldi in argéteam capsam solemnissima pompa trànstulit, vigésima octàva Junii anni millésimi sexcentésimi quinquagésimi octavi. Eadem porro Reliquià, exeunte saeculo décimo octàvo, in sacrilega abbatiàlis ecclésiàe vastatione, sollicita aeditui cura servàtae, ritèque post pacem rédditam recognitae, in eadem adhuc sancti Geràldi basilica piissime recoluntur. Ejus autem ecclésiàm et solémnia, decessorum suorum vestigiis insisténtes, Gregorius Papa Décimus Sextus et Pius Papa. Nonus amplissimis indulgéntiis decoravérunt.

R. Haec réquies mea in saeculum saeculi, * Hic habitabo quoniam elégi eam. **V.** Viduam ejus benedicens benedicam, pàuperes ejus saturàbo pànibus, sacerdotes ejus induam salutari, et sancti ejus exultatione exsultàbunt. * Hic. Gloria Patri. **Hic.**

In III Nocturno

Ant. 7 Magnum Geraldii nomen! retuso ferro pugnans, confrégit poténtias àrcuum, scutum, glàdium et bellum.

Ant. 8 Zelo zelàtus Geraldus pro domo Domini suspiràbat ad Dominum : O quantum defécit sanctus ! O quantum diminutae sunt veritates a filiis héminum

Ant. 9 Qui potuit trânsgrèdi, et non est transgréssus; fâcere mala, et non fecit, hic accipiet benedictionem a Dómino.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

Léctio sancti Evangélii secundum
Lucam

Lectio VII Cap. 19

IN illo témpore Dixit Jesus discipulis suis parâbolam hanc : Homo quidam nobilis âbiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, et revérte. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi

In Luc. lib. 8, cap. 19

BONUS ordo, ut, vocaturus Gentes, et Judaeos jussurus intérfici, qui noluerunt regnâre supra se Christum, hanc praemitteret comparisonem, ne diceretur: Nihil déderat populo Judaeorum, unde pôterat mélior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exigitur? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier Evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lumine quaerit admoto, gratulâtur invéntam.

R. Extulit Dominus ferétrum beâti Geraldi de terra in qua jacébat : ossa ipsius visitâta sunt, * Et factum est sepulcrum ejus gloriosum. **V.** In vita sua mirabilia fecit, et mortuum prophetâvit corpus ejus ; ipsum gentes deprecabuntur. Et factum est.

Lectio VIII

DÉNIQUE ex una decem mnas âlius fecit, âlius quinque : fortasse iste morâlia habet, quia quinque sunt corporis sensus : ille duplicia, id est, mystica legis et morâlia probitâtis. Unde et Matthaëus quinque talénta et duo talénta posuit. In quinque taléntis ut sint morâlia, in duobus utrumque, mysticum atque morale : ita quod numero inférius, re ubérius.

R. Pâuperes semper habens secum Geraldus quos âleret de mensa sua, præmium in cælo bonum eleemosynis thesaurizâbat, Dei mensae delicias. * Sancte Christi Conféssor, cliéntibus egénis impetratam a Deo tu defer indulgéntiam. **V.** Bona tua paupéribus erogâsti, sed te bonorum cœléstium constituit Deus dispensatorem. Sancte Christi. Gbaria Patri. Sancte Christi.

Lectio ix. De S. Zephyrino ut in Breviario.

Quando transfertur Festum S. Geraldi dicitur ix. Sequens.

Et hic possumus decem mnas, decem verba ibtelligere, id est, legis doctrinam : quinque autem mnas, magistéria disciplinae. Sed legis peritum in omnibus volo esse perféctum. Non enim in sermone sed in virtute est regnum Dei. Bene autem quia de Judaeis dicit, duo soli multiplicatam pecuniam deferent, non utique aeris sed dispensationis usuries. Alia est

enim pecuniae foenebris, alia
doctrinae coelestis usura.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Ant. 1 Ex utero vocatus a Domino
beatus Gerâldus, intra matris viscera
ter exclamans, Trinitatem adoravit.

Pss. de Dom.

2 Sicut arbor paradisi Gerâldus
extendit ramos suas usque ad
terminos orbis terra ; et volucres
caeli comedérunt fructus ejus.

3 Diléctus Deo et hominibus, bonus
Cornes virgo in aevum permansit,
immaculatum se ab hoc saculo
custodivit.

4 Orâbat beatus Gerâldus dicens :
Scio, Domine, quia cōtinens esse
non possum nisi tu déderis ; ure
renes meos et cor rneum.

5 Optimam partem elégit sibi
Gerâldus, qui principatum suum
Ecclésia dedit, bona sua paupéribus
erogâvit.

Capit. Eccli. 31

BEATUS dives qui potuit
transgredi, et non est
transgressus ; facere mala, et
non fecit : ideo stabilita sunt bona
illius in Domino, et eleemôsynas
illius enarrâbit omnis Ecclésia
Sanctorum.

Hymnus

Hujus festa dies ecce
revolvitur
Cujus praesidio crédita

civitas :

Hymnis templa sonent, débita
currite,
Cives, promere cànctica.

felix, pande, dies, pande recondita
Gerâldi Comitum dulcia Pignora ;
Victrix religio nunc fidei suae
Testes promat et obsides.

Ultor nempe Deus Principis inclity
Sacras Exuvias pulvéreo situ
Condi non pàtiens, pensat honoribus
Ingens opprobrium novis.

Non hic gemma micat, non ebur hic
nitet,
Non hic artificum suspicitur labor;
Tectis paupéribus, sub tenui casa
Princeps Aurilâci latet.

Sed gemmis mélior splendet ibi
fides,
Exardéscit ibi flammea caritas;
Et fervens pietas Aurilacénsium
Geraldum Cineres fovet.

Spes o nostra, Pater, tempus in
ultimum,
E coeli solio réspice filios;
Exaudi fàcilis, spes quoque vincere
Plenis munéribus stude.

fac sanctae mémores simus originis,
Concordes fidei ducere fac dies,
Natos, alme Cornes, quo frueris
bono
Fac tandem socios frui.

Jesu, Rex superum, sit tibi gloria,
Arvéno Comiti qui sua praemia
Servatae fidei dives in omnia
Gaudes réddere saecula.
Amen.

V. Gloria et honore coronasti eum, Démine.

R. Et constituisti eum super opera mànuum tuârum.

Ad Bened. Ant. Geraldus princeps fratrum, firmaméntum gentis : et ossa ipsius visitata sunt, et post mortem prophetavérunt.

Oratio

OMnipotens sempitérne Deus, qui praeséntis diéi solemnitàtem beati Geraldí, Confessoris tui, gloriosa Translatione consecrasti : concéde nobis, quaesumus; ut ànnum ejusdem Translationis memoriam celebràntes, ad aetérnae felicitàtis celebrànda gàudia transferàmur. Per Dominum.

Commem. S. Zephyrini, Ant. Qui odit. **V.** Justus. **Oratio.** Praesta.

AD TERTIAM

Ant. Sicut arbor.

Capit. de Laud.

R. br. Amâvit eum Dôminus, * Et ornâvit eum. Amâvit. Stolam glôriae induit eum, Et ornâvit. Gloria Patri. Amavit eum,

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus quae in Libano est, multiplicàbitur.

AD SEXTAM

Ant. Dilectus Deo.

Capit. Eccli. 47

DILÉXIT Deum qui fecit illum, et dedit illi contra inimicos poténtiam ; et stare fecit cantores contra altàre, et in sono eorum dulces fecit modos.

R. br. Justus * **Ut** palma florébit. Justus. **V.** Sicut cedrus qua in Libano est, multiplicàbitur. Ut palma. Gloria Patri. Justus.

V. Justum dedùxit Dominus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

AD NONAM

Ant. Optimam partem.

Capit. Eccli. 50

QUASI oliva pùllulans, et cypréssus in altitudinem se extéllens : et circa ilium corona fratrum, quasi plantatio cedri in monte Libano, sic circa illum steterunt, quasi rami palmœ.

R. br. Justum dedùxit Déminus * Per vias rectas. Justum. **V.** Et osténdit illi regnum Dei. Per. Gloria. Justum.

V. Gloria et honore coronasti eum, Domine.

R. Et constituisti eum super opera mànuum tuârum.

IN II VESPERIS

Ut in I Vesp.

Ad Magnif. Ant. O beàte Gerélde, quem ascendéntem in cœlum cum magna gloria deduxérunt Angeli et Sancti Dei ; tu nobis, Sancte, sùbveni, et réspice propitius Aurilacénssem Ecclésiã, in tuo

hodie nomine congregatam.

reliquias decènter curarent.

R. Hic est vere.

Lectio ij.

Idcirco saepe eos invisamus,
capsulam attingamus, magna fide
reliquias eorum complectamur,
ut inde benedictionem aliquam
consequamur. Etenim sicut milites
vulnera, in proeliis sibi inflicta, regi
monstrantes, fidènter loquuntur, ita
et illi in minibus absecta capita
gestantes, et in médium afferentes,
quaecumque voluerint apud Regem
coelorum impetrare possunt.

Te Deum laudamus.

festa mobilia

FERIA VI.
POST OCT. CORP. CHRISTI.

**Sanctissimi Cordis
Jesu.**

Duplex j. class.

Officium. De torrénate, ut in
Supplemento Breviarii pro aliquibus
loCIs.

DOMINICA
POST OCTAV. ASSUMPT.
B. M. V.

**Purissimi Cordis
ejusdem B. M. V.**

Duplex ij. classis.

Ut in Supplemento Breviarii.

**Suffragia
Communibus addenda.**

De S. Floro.

In civitate Sanflorana tantum.

Ad Vesp. Ant. Mortuum prophetavit corpus ejus; in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

V. Non recedet memoria ejus.

R. Et nomen ejus requirétur a generatione in generationem.

Oratio.

DEus, qui beàti Flori, Confessoris tui atque Pontificis, praedicatione et miraculis, Lodovénsem et Arvénum populum ad verae fidei cultum perduxisti : fac nos, quaesumus, ipsius imitatione, semper placere tibi, et continuis ejus suffragiis moniri. Per Dominum.

Ad Laudes, Ant. Relinquent gentes idola sua, et venient adorantes regem Israel.

V. Misit Dominus vitam ut erudiret.

R. Et senes prudéntiam docéret.

De S. Geraldo.

In civitate Aurilacensi tantum.

Ad Vesp. Ant. O beàte Geràlde, quem ascendéntem in coelum cum magna gloria deduxérunt Angeli et Sancti Dei; tu nobis, Sancte, subveni, et réspice propitius Aurilacénsem ecclésiám in tuo nomine congregatam.

V. Ora pro nobis, beàte Geràlde;

R. Ut digni efficiàmur promissionibus Christi.

Oratio.

OMnipotens et miséricors Deus, cujus singulari gratia beàtus comes Geraldus, Conféssor tuus, inter mundi illécebras legis tue praecépta non est transgréssus : da nobis fàmulis tuis, ita tuis inhaerere mandàtis, ut et nulla mala facere, et justitiam omnem implére valeàmus. Per Dominum nostrum.

Ad Laud. Ant. Moriturus, humi jacens in cilicio et cinere, Geraldus Deo commendabat spiritum; et Sanctorum opera implorans, exclamabat : Subvenite, Sancti Dei.

V. Gloria et honore coronasti eum, Domine;

R. Et constituisti eum super opera mànuum tuàrum.

Suffragia De beato Patre Francisco

(PRO SACERDOTIBUS
TERTIARIIS)

ANTE SUFFRAGIA DE
PATRONO.

Ad Vesperas, Ant. Salve, sande Pater, Patriae lux, forma Minorum, virtûtis spéculum, recti via, régula morum; carnis ab exsilio duc nos ad regna coelorum,

V. Ora pro nobis, beate Pater Francisce,

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Laudes, Ant. Sancte Francisce,
propera; Veni, Pater, accélera ad
populum qui prémitur et téritur sub
onere, pâlea, luto, latere; et, sepulto
Aegyptio sub sàbulo, nos libera,
carnis exstincto vitio.

V. Signàsti, Domine, servum tuum
Franciscum;

R. Signis redemptionis nostrae.

Oratio

DEus, qui Ecclésiám tuam
beàti Patris nostri Francisci
méritis foetu novae prolis
amplificas ; tribue nobis, ex ejus
imitatione, terréna despiciere et
coeléstium donorum semper
participatione gaudére.

Officia Propria
Sanctorum ecclesiae
Sancti Flori

a Sacra Rituum Congregatione
approbata et denuo edita jussu
Illustrissimi et Reverendissimi
Domini Fr. M. Benjamini BADUEL

Episcopi Sancti-Flori.
PARS AUTUMNALIS

Tornaci Derviorum, Sumptibus et
Typis Societ. S. Joannis Evang.

Desclée, Lefebvre et Soc.
MDCCCXCI

Sancti Flori

SANCTISSIMUS Dominus
Noster Leo Papa XIII,
referente infrascripto
Sacrorum Rituum Congregationis
secretario, instante Rmo Domino
Francisco Maria Benjamino Baduel,
Episcopo Sancti-Flori, Kalendarium
perpetuum noviter reformatum una
cum additionibus et variationibus in
Proprio Officiorum ejusdem
Dioeceseos perficiendis, prouti in
superiori exemplari prostat ab
ipsamet Sacra Congregatione antea
revisum et emendatum, in usum
Cleri totius Dioeceseos Sancti-Flori
approbavit et concessit.

Contrariis non obstantibus

quibuscumque.

Die 23 Julii 1890.

Sic signatum.

+ Locus Sigilli.

B. Cars. Monaco.

Vinc. Nussi. **Secret.**

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I

S. Lupi

Episcopi, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Commem. Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui devota beati Lupi, Confessoris tui atque Pontificis, instàntia, non credèntem populum ad tui nominis cognitionem evocasti: mentibus nostris eandem infunde fidei caritatisque virtutem, ut cujus gloriosis semper adjuvamus praesidiis, sanctissimis provocémur exémplicis. Per Dominum.

Comment. S. Aegidii, Abbatis, ac SS. Duodecim Fratrum Martyrum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lupus nobilissimis paréntibus, Bettone et Austregildi, cognoménto Agia, procéribus palatinis genusque suum ex parte ad reges referéntibus, non longe ab Aurélia civitate ad Ligerim natus est. In insigni factorum gloria oraculum implévit, quo, antequam in lucem ederétur, sanctitate et pontificatu futurus perillustris paréntibus suis divinitus innottierat. Exacta infàntia, cum jam gratiae sibi inditae

specimina proderet, ab avunculis Austréno Aurelianénsi, et Authnàrio Antissiodorénsi, spectatae sanctimoniae pontificibus, summa cura enutritus, ac institutus, in summum virum felici àdeo sub disciplina evàsit, ac propter mores religioni déditos ab iisdem est in clerum cooptàtus. Jam tunc assiduus martyrum sepulcra visitabat, ecclesiàsticos hymnos devotissime decantàbat, afflictos et hospites misericorditer recreabat, spernébat saeculum, carnem jejuniis et vigiliis maerabat, totoque pectore ad coeléstem pàtriam anhelàbat.

R. Invéni David.

Lectio v

Aetatem mirae pro vexérunt virtutes : unde vacante; post obitum sancti Arthémii, metropolitana Senonum sede ad archiepiscopatum, unanimi cleri et populi consénsu Lupus ipse provéctus est. Quo in munere mox admiràndis sanctitatis et vigilàntiae pastoràlis opéribus eluxit. Nam et sermone et opere praecéllens, ipsius cleri et civium animos arctissime sibi devinxit ob pietàtem, castitatem, et eximiam pauperum curam. Eo autem devotionis aestu fervébat, ut pene singulis noctibus preces matuninas praevenièns, omnes urbis suae ecclesiàs perlustràret, ac demum ad seniore basilicam véniens pulsàret ipse primus signa, quibus ad divina praeconia sacerdotes excitàret. Cum vero nocte quadam ad basilicam

sancti Aniani oraturus venisset, portam obseratam Angeli ipsi aperuerunt, quibus nimirum ob puritatem egregiam carus admodum ac venerandus erat.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

Ut autem divino testimonio sanctitas ejus commendaretur, signorum splendor meritis etiam accessit, quae famam ejus magnifice illustrarunt. Ei nimirum, Ordine praedio sacrificanti, lucidum et mirabile margaritum coelitus in calicem immisum est, quod in sacrario Senonensis ecclesiae reservatum, postea petente Clotario rege, ad sacellum regale translatum est. Lutetiam pertransiens, sua praesentia carceres aperuit, et reorum vincula dissolvit. In Meloduno castro vim grassantis incendii prece fusa repressit. Daemonem sibi insidiantem divina virtute ligavit, multaque prophético spiritu cognita praedixit. Explētis tandem in praesulatu multis annis, e corporis vinculis in libertatem gloriae coelestis pro meritis evocatus est, plangentibus quidem in terra populis, sed plaudentibus in coelo Angelis. Corpus ejus divinum spirans odorem, ex oppido Briennone, quod ad se avito jure pertinens ecclesiae delegaverat, translatum est, et, ut ipse praecerat, ad pedes sanctae Columbae, purpuratae Christi Virginis, in basilicae stillicidio

sepultum. Ejus autem memoria per universam Galliam diffusa, in multis dioecesis Sanfloranae ecclesiis cultu perantiquo recolitur.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigilate, ut in Communi, secundo loco.

Lectio ix. S. Aegidii.

In Laudibus, Commem. S. Aegidii, Ant. Euge serve bone. V. justum deduxit.

Oratio. Intercessio. Postea SS. Duodecim Fratrum.

DIE III

S. Symphoriani
Martyris.

Duplex.

(d. f. e XXII. Augusti.)

Omnia ut in Communi unius Martyris, praeter ea quae sequuntur:

Oratio

OMnipotens aeternae Deus, qui beato Symphoriano, Martyri tuo, certamen forte dedisti, ut mundum et blandientem vinceret, et contemneret saevientem : da, quaesumus, ut quam in juvene miramur fidei firmitatem, etiam imitari valeamus. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Marco Aurélio imperante, Symphorianus Augustoduni, Fausto et Augusta nobilibus et christiànis paréntibus oriundus, a sando Benigno baptizàtus, et a sancto Andochio e sacro fonte levàtus fuisse tràditur. Ubi primum disciplinae capax factus est, humanibribus litteris et religionis christianae mystériis imbutus, se totum cultui divino mancipavit. Quocirca, cum simulacrum Berecynthiae per AEduae compita carpénto pompàque festiva veherétur, effusaque multitudo in gèna caderet, ad tantum scelus exhorruit, et idolum adorare recusavit. Ea de causa, ad Heraclium, virum consularem, tamquam seditiosus conféstim adducitur; et nomen et religionem conféssus loris caeditur, ac in carcerem conjicitur.

R. Honéstum.

Lectio v.

Post àliquot dies productus, cum blanditiis ac pollicitationibus tentaret illum Heraclius : « Inani verborum sonitu, inquit, strépere iudicem dédecet. » Cui iudex : « Nisi Deorum Matri sacrificaveris, variis te tortura suppliciis morti tradam. » Respondente Symphoriano se soli Deo servire, solius Dei timorem servare, nihil praeter illius iram metuere, hanc in adolescentem

senténtiam tulit Heraclius : « Deorum contéptor et spretae religionis reus Symphorianus ultoré glàdio moriatur: » Du-citur itaque ad martyrium extra muros civitatis.

R. Desidérium.

Lectio vj.

AD illum autem generosa mater alta voce de muro clamat : « Nate, nate, meménto Dei vivi; sursum, fili, erécto corde, aspice regnantem in ccelis : tibi vita non tollitur, mutàtur in mélius. » Oculis igitur in coelum eréctis, collum carnifici praebuit, et occisus est. Corpus ejus in parva célula juxta fontem sepultum, non procul a loco martyrii, postea repositum est in basilica, quam sub ejus nomine, cura monastério sanctus Euphronius, AEduénsis antistes, extruxit. A Calvinianis sacrae reliquie combustae sunt. Non paucae tamen, cum cinéribus a fidélibus asservatae iterum et dispérsae, durante Gallicana perturbatione, et post illum iterum congregatae, de mandato Episcopi, praehabito diligénti examine, in cathedrâli Ecclésia, una cum sanctorum paréntum corporibus, piissime recoluntur.

R. Stola jucunditâtis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxj.

IN illo t mpore : Dixit Jesus discipulis suis : Injicient vobis manus suas, et persequ ntur, trad ntes in synagogas et custodias, trah ntes ad reges et presides, propter nomen meum. Et r liqua.

Homilia sancti Jo nnis
Chrysostomi.

Homil. x. in juvent. et Man., Mart.)

Fid les carbones sicut lutum calc bant, mare et fluctus sicut pratum intueb ntur; ad gladium sicut diad ma et coronam curr bant; omniumque tormentorum g nera ita contemn bant, ut ea non solum generose et fortiter ferrent, sed et al criter. Enim vero sicut plante irrigatae magis crescunt, ita et fides nostra oppugnata magis floret, et vexata increm nta majora sumit. Neque horti aquis irrigati ita germinant et faecundi fiunt, ut Ecclesia si Martyrum irrigetur sanguine.

R. Corona  urea.

Lectio viij

IN b rathro decollabantur detruncata capita tunc diabolo magis terribilia erant. Habet enim et sanctorum sanguis vocem suam, quae non per aures auditur, sed occid ntium consci ntiam invadit et perstringit. Post beatam autem Martyrum caedem,  tiam cum salutis periculo, athl tas illos optimos rapi bant, ut illorum reliquias dec nter curarent.

R. Hic est.

Lectio ix.

IDcirco saepe eos invisamus, c psulam atting mus, magna fide reliquias eorum complect mur, ut inde benedictinem  liquam consequ mur. Etenim sicut milites vulnera, in proeliis sibi inflicta, regi monstrantes, fid nter loquuntur, ita et illi in manibus abs cta capita gestantes, et in m dium afferentes, quaecumque voluerint apud Regem a coelorum impetrare possunt.

Te Deum.

N. B. Sequentia duo officia ad Proprium Sanfloranum non pertinent; sed prout ex parte aestiva translata manent, ponuntur hic pro psallentium commoditate.

DIE IV

S. Philippi Beniti
Confessoris.

Duplex.

(Dies fixa e XXIII. Aug.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

In Hymno Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui per beatum Philippum Confesorem tuum, eximium nobis humilitatis exemplum tribuisti, da famulis tuis prospera mundi ex ejus imitatione desplicere, et coel stia semper inquirere. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philippus, ex nobili Benitiourum familia Floréntiae natus, futurae sanctitatis jam inde ab incunàbulis indicium praebuit. Vix enim quintum aetatis mensem ingressus, linguam in voces mirifice solvit, hortatusque fuit matrem, ut Deiparae Servis eleemosynam impertiret. Adolèscens, dum Parisiis litterarum studia cum pietatis ardore conjungeret, plurimos ad coelèstis patriae desidèrium inflammavit. Revèrsus in pâtriam, et singulàri visione a beatissima Virgine in Servorum suorum familiam nu-per institutam vocatus, in Senarii montis antrum se cèssit, ubi à speram quidem, jugi corporis castigatione, sed Christi Domini cruciàtuum meditatione suavem vitam duxit; indeque per univèrsam pene Europam, magnamque Asiae partem, quam Evangélicis praedicationibus obivit, sodalitia Septem Dolorum Dei Matris instituit, suumque Ordinem eximio virtutum exémplo propagavit.

R. Honéstum.

Lectio v.

Divinae caritatis, et catholicae Fidei dilatandae ardore vehementer accensus, sui Ordinis generàlis reluctans atque invitus renuntiatus, Fratres ad

praedicandum Christi Evangélium in Scythiam misit. Ipse vero plurimas Italiae urbes concursans, gliscèntes in eis civium discordias composuit, multasque ad Romàni Pontificis obediéntiam revocavit : nihilque de studio aliénae salutis omittens, perditissimos homines e vitiorum coeno ad poeniténtiam ac Jesu Christi amorem perduxit. Orationi summopere addictus, saepe in éxtasim rapi visus est. Virginitatem vero àdeo coluit, ut ad extrémum usque spiritum voluntariis ac durissimis suppliciis illibàtam custodierit.

R. Amavit eum.

Lectio vj

Effloruit in eo jugiter singulàris erga pàuperes misericordia, sed praecipue cum apud Camiliànum agri Senénsis vicum leproso nudo eleemosynam petènti, propriam, qua indutus erat, vestem fuit elargitus ; qua ille contèctus, statim a lepra mundatus est : cujus miràculi cum longe latèque fama manasset, nonnulli ex Cardinàlibus, qui Vitèrbium Clemènte quarto vita functo, pro successore deligèndo convènerant, in Philippum, cujus coelèstem étiam prudéntiam perspèctam habébant, intendérunt. Quo compèrto vir Dei, ne forte Pastoràlis regiminis onus subire cogerétur, apud Tuniàtum montem tamdiu delituit, donec Gregorius décimus Pontifex Maximus fuerit renuntiatus; ubi bàlneis, quae étiam

hodie sancti Philippi vocantur, virtutem sanandi morbos suis precibus impetravit. Denique Tuderti, anno millésimo ducentésimo octogésinio quinto, in Christi Domini e cruce pendéntis amplexu, quem suum appellabat librum, sanctissime ex hac vita migravit. Ad ejus tumulum caeci visum, claudi gressum, mortui vitam receperunt. Quibus aliisque plurimis fulgentem signis Clemens décimus, Pontifex Maximus, Sanctorum numero ascripsit.

R. Iste homo.

In iij Nocturno, Homilia venerabilis Bedae Presbyteri in Evang. Nolite timere, pusillus grex. de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco.

DIE VI.

S. Josephi Calasantií,
Confessoris.

(*D. f. e 27. Augusti*)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

In Hymno. Iste Confessor, **mutatur tertius versus.**

Oratio.

DEus, qui per sanctum Joséphum, Confessorem tuum, ad erudiendam spiritu intelligentiae ac pietatis juventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es, prasta, quaesumus, nos ejus exemplo et

intercessione ita facere et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus Calasantius a Matre Dei Petrae in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis, futurae in pueros caritatis, et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis theologicis Valentiae operam daret, nobilis potentisque femina illecebris furtiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellae Novae Aragoniae, et Catalauniae regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At coelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est.

R. Honestum.

Lectio v.

IN Urbe summa vitae asperitate, vigiliis, et jejuniis corpus affligens, in orationibus et coelestium rerum contemplatione

dies noétésque versabàtur, septem ejus dem Urbis eccléſias ſingu- lis fere noctibus obire ſolitus : quem inde morem complures annos ſervàvit. Dato piis ſodalitâtibus nomine, mirum, quanto ardore pàuperes, infirmos potiffimum, aut carcêribus deténtos eleemosynis omnique pietâtis officio ſublevâret. Lue Urbem depopulante, una cum ſancto Camillo, tanto fuit actus impetu caritâtis, ut praeter ſubſidia aegrotis paupéribus large collâta, ipſa étiam defunctorum cadâvera ſuis humeris tumulânda transférret. Verum cum divinitus accepiſſet ſe ad formândos intelligéntiae ac pietâtis ſpiritu adoleſcéntulos, praecipue pàuperes, deſtinâri, Ordinem Clericorum Regulârium Pàuperum Matris Dei Scholârûm Piârûm fundâvit, qui peculiârem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiteréntur: ipſumque Ordinem a Cleménte octâvo, Paulo quinto, aliisque Summis Pontificibus magnôpere probâtum, brevi témpore per plûrimas Europae provincias et regna mirabiliter propagâvit. In hoc autem tot labores perpéſſus eſt, ac tot aerumnas inviéto animo tolerâvit, ut omnium voce mirâculum fortitudinis et ſancti Jobi exémpulum dicerétur.

R. Amavit.

Lectio vj

Quamvis Ordini universo praeſſet, totisque viribus ad animarum ſalutem

incumberet, nunquam tamen intermiſſit pueros, praesértim pauperiores, erudire; quorum ſcholas vérrere, eosque domum comitari conſuévit. In eo ſumma patiéntiae et humilitâtis munere, valetudine étiam infirma, duos et quinquaginta annos perſeverâvit dignus proptérea quem crebris Deus mirâculis coram diſcipulis illuſtrâret, et cui Beatiffima Virgo cum puero Jeſu illis orântibus benedicénte apparéret. Ampliffimis interim dignitâtibus repudiâtis, prophétia, àbdita cordium et abſéntia cognoscéndi donis, et mirâculis clarus, Deipara, Virginis, quam ſingulâri pietâte et ipſe ab infântia coluit, et ſuis maxime commendâvit, aliortimque Coelitem frequéti apparitione dignâtus, cum obitus ſui diem, et Ordinis tunc prope evérſi reſtitutiónem atque increméntum praenuntiâſſet, ſectindum et nonagésimum annum agens, Roma obdormivit in Domino, octavo Kaléndas Septémbris, anno millésimo ſexcentésimo quadragésimo octavo. Ejus cor et lingua poſt ſaculum integra et incorrtipta repérta ſunt. Ipſe vero multis poſt obitum quoque ſignis a Deo illuſtrâtus, primum a Benedicto décimo quarto Beatorum cultu decorâtus fuit, ac deinde a Cleménte décimo tértio inter Sanctos ſolémniter eſt relâtus.

R. Iſte homo.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii

secundum Matthaëum.

Lectio vii. Cap. xviiij.

IN illo t mpore, Access runt discipuli ad Jesum, dic ntes: Quis putas, major est in regno coelorum? Et r liqua.

Homilia santi Jo nnis Chrysostomi.

(In cap. xviiij. Matth. Hom. 60.)

Vid te, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum; quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt : et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tu ndos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. P rspicis quam ing ntia in tutelam tendium mcenia er xerit, et quantum sttidium cur mque h beat, ne perd ntur : tum quia sup rmas decipi ntibus eos poenas st tuit, tum quia summam pollic tur merc dem his qui curam e rum suscipiunt; idque tam suo quam Patris ex mplo corroborat.

R. Iste est.

Lectio viiij.

DOminum igitur  tiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omitt mus,  tiam eorum quae humilia viliaque nimium vid ntur. Sed si administratione nostra  tiam opus fuerit, quamvis t nuis, atque abj ctus quidem, cui administr ndum sit, fuerit : quamvis  rdua nobis res, atque laboris plena esse vide tur; omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, faciliioraque, oro,

videantur. Tanto enim studio, tant que cura Deus dignam esse  nimam ostendit, ut neque Filio suo pep rcerit.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi viv mus, sed op rtet aliorum salutem re ipsa desiderare: cum neque nos recte viv mus, neque alios hort mur. quid respond bimus? quae nobis spes salutis r liqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statu rio, ceterisque hujusmodi omnibus excellenti rem hunc duco, qui juvenum  nimos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

DIE VII

S. Juliani
Martyris.

Duplex.

(d. f e 28. Augusti.)

Omnia ut in Communi: unius Martyris, praeter ea quae sequuntur.

Oratio. Praesta, quaesumus.... ut qui.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Julianus, inter Martyres Gallicanos celebratissimus, Viënnæ Allobrogum natus est parentibus genere illustribus, sed fide Christi quam profitebantur illustriôribus. A primaa juventute militiae addictus, sub habitu militari, castum fidei depositum illaesamque morum innocéntiam servàvit.

R. Honéstum.

Lectio v

CUM nonnulla laténtis in animo religionis indicia prodidisset, in discrimen adductus, hortante santo Ferréolo tribuno, cujus in militia comes erat, Viënnâ discéssit Juliànus, non prae mortis metu, sed ut paréntibus et facultâtibus relictis, ad subeundum martyrium esset expeditior. Igitur ad Arvérnos se contulit, et ad Brivaténssem vicum pervénit.

R. Desidérium.

Lectio vj

CUM autem intelligeret instàre satellites qui eum conquirebant, ultro insequéntibus occurrens : «Nolo, ait, diutius commoràri in hoc saeculo, quia toto ànimi ardore Christum sitio.» Statimque caput intrépide offerens, ab illis obruncàtus; martyrii palmam recépit, anno Incarnatiónis trecentésimo quarto. Corpus ejus, cum projéctum esset inhumàtum, duo senes in vico Brivaténsi sepeliérunt. Caput autem ejus a satellitibus Viënnam, prout

praeses Crispinus jûsserat, delàtum est. Miràculis, deinde illustràtum Juliani sepultum, prima in sacéllò, deinde Basilica decoràtum est, in qua étiam hodie sacrae ejus reliquiae religiose asservàntur. Eum autem tamquam patronum colunt plurimae dioecésis ad quam olim Brivatatum attinébat, ecclésiæ.

R. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evans. Si quis venit ad me, ut in Communi j. loco.

DIE XI

B. Joannis Gabrielis

Perboyre

Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. praeter seq.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beàtum Joànnem Gabrièlem Martyrem tuum, inter Sinarum gentes vitae innocéntia, apostolicis laboribus et praecipua tuae Crucis participatione miràbilem effecisti : tribue, quaesumus, ut ipsius fidei, caritatis ac patiéntiae documénta sectantes, ejusdem gloriae mereàmur esse consortes : Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno, Lectiones. Fratres, Debitores. de Communi plurim.

Martyrum. In secundo Nocturno.**Lectio iv.**

Joannes Gabriel Perboyre in pago, cui nomen Puech, intra fines Cadurcensis dioecéseos, paréntibus pietàte clarissimis ortus, ita nugas jocosque preter puerorum morem defugit, ut jam a prima aetate magnam de se spem et exspectionem concitaverit. Non amplius sex annos natus parvo cuidam gregi pastor addicitur a patre; sed biennio post, aliis a Deo grégibus destinatus, humanitate et litteris ludi magistro tràditur instituendus. Optimus adolescens non minorem litteris addiscendis quam virtutibus comparandis operam eo progressu navabat, quo ab omnibus haberetur et nominaretur sanctus. Postea in insigne Montis Albani seminarium receptus, non modo ingenii ac doctrinae laude, sed, mira etiam animi demissione et pietate aequales suos facile antecessit, praeclaramque magistrorum exspectionem longe superavit. Vincentianae Congregationi Missionis ascriptus, et Lutetiae Parisiorum sacerdotio initiatus, ita in divinae caritatis mysterium cogitationem defigebat, ut coeleste quiddam vultu ipso arque habitu corporis praeseferet. Quapropter eximia apud sodales suos quum floreret opinione, quamvis nondum esset aetate maturus, conspicua tamen virtute praeditus, multos gessit honores et munera, in quibus difficile dictu est quot ubique

religionis fructus retulerit.

R. Honestum fecit.

Lectio v

At Joannem Gabrielem ingens jamdiu incesserat desiderium apostolici muneris apud barbaras Sinarum gentes obeundi. Opitulante Deipara, voti compos factus, egregius Christi heros, nulla interposita mora, inter collacrimantes sodales, non rediturus navim conscendit. Oceano sospite cursu transmissis exoptatas Sinenses oras tandem attingit, et novam atque inusitam vitae rationem magno animo ingressus, studio quam licuit maximo contendit, ut omnibus officii sui partibus naviter integrèque defungeretur. Non regionum magnitudo, non coeli inclementia, non capitis pericula eum deterrant, quominus christianorum stationes suae fidei creditas circumeat, iis qui in tenebris et umbra mortis sedent, lumen afferat veritatis. Diu noctuque famem, sitim, labores, vigiliis minimi ducit, ubi sempiterna animarum salus agatur. Verum perinde ac si tanti, quibus afficiebatur, labores leves essent, voluntarias sibi irrogans poenas, herbis vescebatur aqua incolis, flagellis se caedebat, cingulisque latera praecingebat ferro asperis.

R. Desiderium anime.

Lectio vi.

Propinquabat jam tempus, quo invictus martyr virtutis suae supremum spécimen exhiberet, et coeléste illud solatium praecipuumque decus a Deo assequeretur, ut nimirum in saevissimis, quos pertulit, cruciaturibus, Jesu Christi imàgini peculiàri ratione conformis fieret. Nam immani in Christianos procélla coorta, ab altero ex suis discipulis triginta argéteis ventimdati, et alterum efferatam satéllitum vim repéllere voléntem po-nere arma jubens, hostibus se ultro objicit. Vincit post terga minibus per urbem deducunt seminudum ad tribunal. Opprobriis et contuméliis a multitudine jactatus, homini cuidam, propter naturae feritatem tigris nomen adépto, custodiéndus non magis, quam male mulctandus a judice traditur. Fame pene enéctus, corpore saucius, viribus exhaustus, rursus ad tribunal stare jussus, postquam de catholica religione conféssus est, Jesum imitatus nihil amplius respondébat. Qua ex re ludibriis expositus, in atrociorém càrcerem conjéctus, alapis et flagéllis ita laniatus, ut non modo sanguis large manàret, sed carnis étiam particulae disjiceréntur, ferro candénti étiam infamiae nota fronti inusta, omnia invicto pertulit animo. Demum post tot exquisita torménta per solidum annum constànter toleràta, sudem proferens capitális poenae causa incripta, quinque hominibus scelestissimis ob infànda

crimina damnàtis socius àdeditus, ad extrémum ràpitur supplicium : et in trabe, quae crucis formam refert, fini-bus collo circumductis suspénsus martyrium obtfnuit tértio ictus Septémbris, an-no millésimo octingentésimo quadragésimo, eàdem die et prope hora demoriens, qua Jesus Christus Redémptor noster mortem obivit. Miràculis clarum Summus Pontifex Leo décimus tértius, quarto Idus Novémbris anno a martyrio facto quadragésimo nono, Beatorum numero ascripsit.

R. Stola jucunditatis.

In iij. Nocturno, Homilia. Dominus diem judicii osténdit, **de eodem Communi iij. loco.**

DIE XVIII

S. ferreolì Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Quaesumus, omnipotens Deus, ut nos, virtute sancti Spiritus, dociles ad credéndum et ad confiténdum fortes efficias : qui beàto Ferréolo propter testimonium Jesu ànimam suam ponere tribuisti. Per eundem Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Noturno.

Lectio iv.

Dum Crispfnus praeses in Viennénsi civitatē, juxta imperatdrum praecēptum, ad sacrificāndum cogeret christiānos, contigit ut inter àlios beatissimum Màrtyrem Ferréolum, hàbitu solo, non officio militāntem, quod esset proditus christianus, sacrificāre compélleret. At sanctus Ferréolus dixit: "Christiānus sum, sacrificāre diis non débeo." Praeses eum praecēpit àcrius verberàri; cumque nec sic eum flecti posse vidéret, jussit eum onerātum ferro inchidi in càrcere.

R. Honéstum.

Lectio v.

Illic vero biduo exàcto, tértia die mane, somno opprésis custodibus, sponte solutis vinculis liberum se Dei servus agnoscit, et accédens ad ostium, illud patére sibi cernit. Itaque, secundum Evangélium, persecutionem fugiens, ad extràneam properat regionem, et usque ad Yarem fluvium percucurrit; ubi cum a persecutoribus comprehenderétur, et revinctis post tergum mânibus ducerétur, subito instinctu crudelitatis permissus, occubuit.

R. Desidérium.

Lectio vj.

Quem civium devotio non longe a Rhodano cum summa veneratione tumulâvit. Corpus ejus postea cum càpite beàti Juliàni

in Basilica conditum est, quam Càstulus, vir praecipui nominis de primoribus urbis Viennénsis, adhuc catechumenus, in honorem ejusdem Màrtyris construxerat in ripa ulteriori Rhodani. Narrat sanctus Sidonius Apollinàris, Episcopus Arvernénsis, sanctorum Ferréoli et Juliàni reliquias ibi a sancto Mamérto repértas, et in àliam Basilicam elegànti opere constructam solémniter fuisse translàtas. Huic autem inclyto Màrtyri, cujus exuviàrum partes olim Brivàtum allàtae sunt, et fréquentibus miràculis illustràtae, plurimae dicàtae sunt in dioecési Sancti-Flori ecclésiae.

R. Stola jucunditàtis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis vult, in Communi, secundo loco.

DIE XX.

S. Aviti Primi

Episc. Conf.

Duplex.

Omnia ut in Communi Pontificis, Confessoris, praeter ea quae sequuntur.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui per bea-tum Avitum, Confessorem tuum atque Pontificem, Judaeorum multitudinem tibi

subdidisti : largire supplicibus tuis, ut per iter salutis quo sanctus Antistes incéssit, dono tuae pietàtis ad te gradiàmur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

A vitus, ex nobili apud Arvéros familia, post Cautini mortem, in Episcopum Arvénae civitátis eléctus, et in urbe Meténsi, praesente Sigebérto rege, consecratus est. Pius pastor, egénis pater, pupillis tutor, peregrinis hospes, viduis et miseris omnibus erat solàtium. Judæos, qui urbem Arvénam incolébant, plurimos ad fidem convértit, et fuérunt ex istis, qui baptizàti sunt una nocte, plus quam quingénti.

R. Invéni David.

Lectio v.

I pse Pontifex cunctos aqua àbluit, chrismate linivit, et in sinu Matris Ecclésiae congregàvit. Flagràbant cérei, albicàbat tota civitas de grege càndido, nec minus fuit urbi gàudium, quam quod, Spiritu sancto descendénte super Apostolos, Jerusalem vidére méruit. Non semel, Avito orante, carceres apérti sunt, et, ceu vitrum fragile, caténae victorum comminutae. Concéssit illi Childebértus rex ut ecclésiae nullum tributurn solverent.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

Praeclàris titis suae vires fere omnibus carus fuit, et Gregorio Turonénsi, tunc diàcono suo, auctor fuit ut historiam scriberet. Plures basilicas instauràvit aut aedificàvit, praecipue perillustrem et hàctenus miràculis coruscàntem ecclésiam Claromonténsis beatæ Mariae de Portu nuncupatam. Tandem sanctissimus Pontifex, consummàtis laboribus migràvit in coelum, die vigésima Augusti, anno Domini quingentésimo nonagésimo quarto, sepultùsque in praelaudàta almae Virginis basilica, magno in honore permànsit.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo pégre, **ut in Communi.**

Lectio ix. de Homilia Vigiliae S. Matthaei, et ejusdem Commem. in Laud.

DIE XXV

S. Josephi a Cupertino

Confessoris.

Duplex.

Ut in Breviario.

(D. f. e X VIII. mensis huj.)

DIE XXVI

SS. Eustachii et sociorum ejus
Martyrum.

Duplex.

(*D. f e XX. mensis huj.*)

Ut in Breviario.

Lectio ix. et Commem. SS.
Martyrum Cypriani et Justinae.

In j. Vesp. Ant. Istorum est. V.
Laetamini. Oratio. Beatorum
Màrtyrum.

In Laud. Ant. Vestri capilli. V.
Exsultabunt.

DIE XXVII

SS. Cosmae et Damiani,
Martyrum.

Duplex.

Ut in Breviario.

Ad Lect. v. addatur : Quorum capita fere integra ex orientibus pàrtibus, initio duodécimi saeculi, a nobili milite Radùlpho a Scorralliis asportàta et in Ecclésia Brajecténsi, olim abbatiàli, nunc parochiàli reposita, ibidem adhuc veneràntur.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

S. Remigii

Episcopi Confessoris.

Duplex.

Ut in Breviario.

DIE III

S. Leodegarii

Episcopi et Martyris.

Duplex.

*(Dfe 11. mensis huj.)**Omnia ut in Communi unius Martyris, praeter ea quae sequuntur.**Oratio.*

DEus, qui beatum Martyrem tuum Leodegarium in agone probasti, ac probatum in dolore sustentasti, illumque hodierna die in coelestibus gaudiis recipere dignatus es : fac nos, quaesumus, ita per istius saeculi aerumnas transire, ut, ipso intercedente, ad vitam aeternam pervenire mereamur. Per Dominum.

*In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.**In secundo Nocturno.**Lectio iv.*

LEodegarius nobilissimo inter Francos genere ortus, prima aetate a parentibus in regis Clotarii palatium adductus est, ac paulo post, quum decem annorum esset, Didoni Pictavorum praesuli, suo scilicet avunculo, litterarum elementis ad imbuendum traditus. Ejus cura tantos in studiis ac pietate progressus fecit, ut, divinaram Scripturarum sacrorumque canonum doctrina, necnon et juris civilis notitia celeberrimus, virtutum denique omnium ac castimoniae imprimis decore ornatissimus evaserit. Hinc ab eodem avunculo archidiaconus effectus, in hoc excelluit officio, et quibus praeerat ecclesiis, tam sapientia quam fortitudine valde profuit. Deinde sancti Maxentii abbas renunciatus, sex fere annis illud coenobium strenue rexit, atque magnis opibus ditavit. Fama vero ejus longe diffusa, a Clotario piissimaque Bathilde regina in aulam accitus, Augustodunensis Ecclesiae tunc a biennio vacantis et afflictae, Episcopus creatus est : que factionibus dilacerata, oppressa tumultibus, bonis spoliata, novum sub ejus regimine splendorem accepit.

*R. Honestum.**Lectio v.*

QUum autem Childericum secundum, qui in regni administratione illius opera utebatur, argueret quod antiquas

leges rescidisset, filiàmque avunculi duxisset uxorem; in Luxoviènse monastérium, quo relegàtus antea fuerat Ebroinus Major palàtii, amandàtus est. Utérque, rege mortuo, in pristinum gradum est restitutus : sed Ebroinus, Leodegario auctore se in monastérium detrusum fuisse ratus, exercitum Augustodunum misit, qui sanctum Antistitem comprehénderet. Recognita, Leodegarius, erogatis in pàuperes facultàtibùs, triduo jejuniò indictò, et factis circum urbis moenia cum cruce et reliquiis Sanctorum supplicationibus, Christi corpore praemunitus, ne quid detrimènti civitas sui causa paterétur, sponte se tradidit inimicis, a quibus crudéliter luminibus orbàtus est. Deinde vèriis cruciatum tormèntis, postquam Comitem Guarinum ejus fratrem alligàssent palo, et lapidibus obruissent, ipsum làbiis et lingua praecisis in coenobium Fiscamnènse sub arctiori custodia observandum detrusérunt.

R. Desidérium.

Lectio vj.

Tunc témporis sanctus Dei Leodegàrius ad Sigradam matrem, quae religionis hàbitum induerat in monastèrio beàtae Mariae Suessionènsi, tantis afflictatam doloribus, consolatorias misit litteras, in quibus Ebroini inhumanitàtis ne levi quidem mentione facta, totus in eo est ut matrem ad ferèndam patiènter fratris

mortem, ad amorem inimicorum retinèndum, et ad vitae religiose propositum fidèlitér exsequèndum adhortétur. Duélus deinde, in palàtium quo nonnulli episcopi convènerant, quum linguae officio nihilosécus uterétur, discissa tunica, episcopàli dignitàte spoliàtus, conjéctus est in carcerem; ex quo in silvam territorii Atrebatènsis, ejus postea nomine insignitam, a quatuor sicariis abductus, capite truncatus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octavo. Corpus ejus ibi apud Sarcingum sepultum, inde post biènnium ad Pictones, variis in itinere patratis miraculis, delàtum est, et honorifice in basilica sancti Maxéntii conditum.

R. Stola jucunditàtis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-cundum Mattheum.

Lectio bij. Cap. x.

IN illo témpore : dixit Jesus discipulis suis : Nihil est opèrtum, quod non revelàbitur, et occultum quod non sciétur. Et réliqua.

Homilia sancti Leodegarii Episcopi.

(Ex Epistola consolat.
ad Sigradam matrem.)

Non est igitur habènda moestitià, sed multimoda gratiàrum àctio referènda Deo Patri et Domino Jesu Christo. Ecce ablàta est caligo quae

obscuràbat pupillam animae, ecce abjecta est subfasciatio et cura praesentis vitae. Sequentes itaque Dominum, ejus praecedente misericordia, intrépidi procedamus ad certamen; fidélis enim est, dabit nobis victoriam, quia, ipse proeliabitur pro nobis, et conteret Sàtanam sub pèdibus nostris velociter. En quo Deus suos milites vocat ad certamen, quibus post victoriam paratas habet coronas, et talibus armis induit, qualia inimici eorum non habent, id est scutum fidei, loricam justitiae, galeam salutis, in quo possint omnia tela nequissimi ignita extinguere, et gladium spiritus quod est verbum Dei, per omnem orationem et obsecrationem orantes omni tempore in spiritu, et in ipso vigilantes.

R. Corona àurea.

Lectio viij

Nihil vult Rex noster in suis militibus de veteribus armis, nec de veteri vestimento reperire, sed innovatos vult probare ad proelium; et si aliquid fuerit (quod absit) de vetusta consuetudine, quamvis parum videtur, maximum generat detrimentum, praecipue si aliquid odii contra inimicos fuerit in corde, quod avèrtat Deus ab Animo christianorum fidélium. Qua enim potest perfectior esse virtus, ut diligendo inimicos mereatur effici filius Dei, et dimittendo debita mereatur absolvi a vinculo delictorum suorum; dicente Domino:

Si quis mihi ministrat, me sequatur, et ubi sum ego, illic et minister meus erit?

R. Hic est.

Lectio ix

Qualem viam Dominus docuit sequi, audi eum dicentem quum ad crucem iret : Domine Pater, dimitte illis, quia nesciunt quid faciunt. Si auctor vitae aeternae, qui carnem de Virgine absque peccati macula assumpsit, pro inimicis orabat ; quanto magis nos qui pleni sumus peccatis oportet inimicos diligere et orare pro eis, ut imitando Dominum et sequendo illum, mereamur partem habere in regno illius cum sanctis. Et si sunt nonnulli quos perversitas vitae in communione a nobis separabat, tamen in id quod conditi sunt non sunt odiendi, sed potius propter praeccepta Dei diligendi.

Te Deum laudamus.

DIE V

S. florum
Virginis.

Duplex.

**Omnia de Communi Virginum,
praeter ea quae sequuntur.**

Oratio

Omnipotens et misericors Deus, qui beatam Floram, coelestis gratiae rore perfusam, virginitatis et caritatis

decore floréscere voluisti : praesta, quaesumus, ut cujus gloriosa mérita celebràmus, imitémur exépla. Per Dóminuin.

Commém. SS. Martyrum Placidi et Sociorum ejus.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FLora, convàllium Arvernorum flos suàve rédolens, in oppido Maurzénsi claris orta natàlibus, mirum a téneris annis effudit sanctitâtis odorem. Naturae enim donis cumulâta, sed et angélicis ornâta moribus, dum sorores et studiorum sodâles ingénio superâret, virtutibus étiam antecellébat, a puerilibus oblectaméntis àbstinens, et ad spirituàlia colloquia, quotidiànam horârum canonicarum recitationem sacrasque peregrinationes matris exémpis jam informatà. Vix autem décimum quintum aetatis suae annum àssecuta, Dominum hereditatis suae partem, prout ante proposuerat, élégit. Eapropter a paréntibus Pontio de Corbéia et Melhorsia de Mérulis Anglinae, de Théminis, hospitii Bellilocénsis apud Cadurcos priorissae, ut ad regularem vitam et opera misericordiae initiaretur, tràdita est; atque in hoc coenobio cui moniàlium sancti Joànnis Hierosolymitani nomen dedit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Piae autem antistitae magistério summum brevi conscéndit perfectionis apicem, et in fornàce tentationis iterum atque iterum probàta, vas auri solidum énituit ornatum omni lapide pretioso. Uni Deo, étiam dum caritâtis mûniis incumberet, inténta, supérnis abundàbat deliciis et extàticis frequénter rapiebàtur ardoribus, Christi Jesu patiéntis apparitione dignàta, crucis ejus dolores corpore sustinébat et ténero recolébat afféctu; Deiparam Virginem, Angelos et Sanctos, praecipue vero sacri ordinis patronum Praecursorem Domini, Apostolorum Principem, virginum protectorem Nicolàum, et beàtum Franciscum Assisiénssem cultu devotissimo prosequébatur. Interim tamen, omnibus omnia facta, peregrinis ancillam, paupéribus, aegrotis et affliétis matrem, converténdis peccatôribus adhortatricem et apud Deum advocàtam se exhibére non intermittébat.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj

MEritis igitur omnigenis cumulâta, prophético étiam spiritu, cordium perscrutatione, grâtia curationum, jam illûstris, lucébat Flora in domo Dei tamquam lucérna splendens super can-delâbrum sanétum; simulque prae humilitâte vilior facta in oculis suis, pro nihilo amâbat

reputàri, et quotidiàna confessione levissima delicta expiàbat. Quae, explétis in brevi temporibus multis, et immaculàto vitae decursu senectutis aetâtem adépta, migravit ad Dominum, annos nata triginta circiter et octo. Cumque ad ejus sepulcrum crebra fierent miràcula, sacrum ipsius corpus, décimo tértio post obitum anno, millésimo scilicet tercentésimo sexagésimo, die undécimo junii, recurrénte depositionis ejus anniversàrio, exaltàndum curàvit Cadurcénsis antistes. Quod quidem Belliloci usque ad inausta saeculi décimi octàvi exuvia religiose asservàtum, et piissimo étiam peregrinorum concursu frequentatum tunc témporis inter lugéndam coenobii vastationem igni tràditum est. Quae autem éripi potuerunt e sacris exuviis Yssànduli, in ecclésia parochiàli cui subest Bellilocénsis pagus, hodie recoluntur.

R. Afferéntur

In iij. Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum, **de Comm. Virginum.**

Lectio ix. de SS. Mart. Placido et soc. ac eorumdem Commem. in Laud. Ant. Vestri capilli. V. Exsultàbunt.

DIE VI

S. fídís

Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia ut in Communi Virginum et Martyrum, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui beàtam Fidem Virginem et Martyrè tuam, virtute tam copiosa sa replevisti, ut ignis impetum exstinguere mererétur : ejus nobis intercessione concéde, ut divinae caritatis tuae igne succénsi, peccàti incitamentis fortiter obsistere non desistimus. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Fides, Aginni ad Garumnam nata, ab infantia in fide Christi et pietàtis exercitiis instituta est. In persecutione Diocletiani et Maximiàni, accusàta quod Christum coleret, ultro se satellitibus obtulit, et signo facto crucis in ore, fronte et pectore, coram Daciano praeside christianam fidem proféssa est. Fàcie, ut erat, venusta, et vultus hilaritate seréna, sciscitanti praesidi de nomine deque religionis suae ratione, respondit : " Fides nomine et opere vocor, religione christiana, siquidem ab infantia Domino meo Jesu Christo tota mentis et cordis intentione deservio; dumque illius nomen impavida confiteor, illi me tota devotione committo. "

R. Propter veritatem.

Lectio v.

CUM autem praeses blanditiis ac munéribus primum ei suadére non desisteret ut Dianae sacrificaret, tantum nevas detestata est fortissima Virgo, àsserens Deos gentium esse daemonia. Tunc praeses furore pércitus et indignatione, post incassum comminata torménta, in lectum aereum exténdi atque igne torréri jussit. Igitur craticulam Virgo conscéndit, ibique caténis constructa est, subjéctis ardéntibus prunis, et àdipe superfuso, ut flamma, adhistis membris, tenacius inhaerét. Sed repénte copioso imbre ignis extinctus fuit. Cum ergo a flammis divina virtute incolumis evasisset, amputato càpite, martyrium consummàvit, proméritam in coelis aeternitatis gloriae coronam consecutura.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Sacrum ejus corpus, a paganis in plateis negléctum, prout témporis exigébat ràtio fidéles tumulandum curarunt. Sed sequénte ineunte saeculo, sanctus Dulcidius, Aginnénsis Episcopus, in ejus honore ecclésiàm Deo consecravit, in quam sacras ipsius exurias solénni pompa trànstulit. Succéssu vero témporis, sanctae Fidis reliquiae Conchas, Ruthenorum vicum, asportatae cum fuerint, in Abbatiae basilica a sancta Fide

nuncupata depositae sunt, mirabilia non pauca ad ejus invocationem Deo Optimo Maximo operànte. Anno vero octingentésimo séptimo supra millésimum, insignern sanctae Fidis reliquiam a Conchàrum parochò recuperavérunt Aginnénses; et illam religiosissime tunc témporis Episcopus in ecclésià que jampridem in civitate Aginnénsi sanctae Fidi dicàta est solénniter reponere curavit, Christi fidélium venerationi commédans. Cultus autem sanctae Màrtyris in Arvérniam a nono saeculo propagàri coepit, et ibidem étiam nunc, floret.

R. Afferéntur Regi.

Homilia in Evangelium Simile erit, ut in Communi.

DIE VII.

(D. f e praeced.)

S. Brunonis
Confessoris.

Duplex.

Ut in Breviario.

Lectio ix. et Commem. S. Marci, Papae et Conf., ac SS. Mart. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii.

DIE IX.

S. Bernardi

Monsalviensis Abbatis.

Duplex majus.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur

In j. Vesperis, ad Magnificat, Ant.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum, redimé me, et miserére mei; pes meus stetit in directo, in ecclesiis benedicam te, Démine.

Oratio. Protége nos, **ut ad Laudes.**

In j. Nocturno, Lectiones. Beatus vir. ut in Communi, ij. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Quo tempore Bernardus a Menthone, abjectis omnibus mundi gaudiis, peregrinos et egenos in Alpéstribus jugis devios amplexu caritatis suscipiebat et fovébat, superioris Arverniae monterai asperum iisdem ditavit operibus misericordiae sanctus Abbas, novum decus addens Bernardi nomini, quod étiam a Claravallénsi Doctore mox illustrandum erat tain spléndido fulgére. Ita, benigne providénte Deo, fugabantur saeculi proxime elapsi ténebrae, ejusque nequitiam superabant Sanctorum hinc indeque surgéntium amplissima mérita. Bernardus autem, Arvernorum laus et amor, Ruthénis nobili genere natus, anno Christi millésimo et quadragésimo, jam a puerilibus annis indolis suavitate et morum innocentia enituit. Divinis et humanis litteris, piorum paréntum cura, instructus, annuéntibus ipsis,

mundo ejusque peritiris, bonis valedixit; et aemulans charismata meliora, in Ruthenénse sandi Amantii monastérium, tamquam in porturn saltitis tutissimum, confugit.

R. Honéstum.

Lectio v.

AT vero spem forte fefellisset événtus, nisi Gausbértus, Monsalviénsis coenobii conditor, praefati monastérii Ruthenénsis reformationem aggréssus esset. Licet enim tantum opus ad optatum finem deducere nequiverit sanétissimus Abbas, hunc saltem laboris fructum obtinuit eximium, quod Bernardus, sanctimoniae assequéndae studio incénsus, ipsi Montem-Salvium reverténti se comitem et discipulum adjunxit, brevique venerandi didascali magistério informatus, sodalibus omni virtutum género praeluxit.

R. Amavit eum.

Lectio vj.

Gausbérto ad coeléstia regna, trédecim post annis, migrante, beati Conditoris voto obsecundantes canonici Montis Salvii Bernardum in ejus locum unanimi consénsu suffecérunt. Qui Praepositi munere tanta lande perfunctus est, ut, amplificatis monastérii bonis tum spiritualibus tum temporalibus, una cum beato Gausbérto, fundatoris et patris nomen ; consecutus fuerit. Tandem

méritis cumulatus, trigésimo abbatialis honoris anno, septuagenarius obdormivit in Domino, versus annum millésimum centésimum décimum, et in coenobio cui sanctissime praefuerat, sepultus est. Sacrae autem Bernardi reliquiae, in capsula reconditae et publicae venerationi expositae sunt circa médium saeculum décimum tertium, quo tempore Joannes Bituricensis Archiepiscopus sacellum sub ejus nomine dedicavit. Exinde vero ob miraculorum famam magna in veneratione fuerunt et in ecclesia parochiali Monsalviensi etiamnum piissime cohintur.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, **ut in Communi Abbatum.**

Ad Laudes, ad Bened. Ant. Quasi arcus refulgens inter nébulas gloriae, et quasi flos rosarum in diébus vernis, et quasi lilia quae sunt in transitu aquae, et quasi thus rédolens in diébus aestatis.

Oratio.

Protege nos, Domine, peregrinantes in terris; et favéntibus méritis beati Bernardi, Abbatis, fac nos ejus piis vestigiis ita insistere, ut cum eo coronari mereamur in coelis. Per Dominum.

In ij. Vesperis, ad Magnificat, Ant. Rector fratrum, stabiliméntum

populi; et ossa ipsius visitata sunt, et post mortem prophetaverunt.

DIE XI.

(D. f. e IX. mensis huj.)

**SS. Dionysii
et Sociorum ejus,
Maryrum.**

Duplex majus.

**Omnia ut in Breviario, praeter
Lectiones primi Nocturni, quae
leguntur ut in Communi Fratres.**

DIE XIII.

S. Geraldii

Confessoris, Aurilaci Comitis et
Patroni.

Duplex ij. classis.

(In tota civitate Aurilacensi,
duplex j. classis, cum Octava.)

In i. Vesperis

Ant. Ex utero vocatus, **cum reliquis
de Laudibus. Psalm.** Dixit Dominus,
**cum reliquis de Dominica, et loco
ultimi, Psalm.** Laudate omnes
gentes.

Capit. Eccli. 31

BEATUS dives qui potuit
trânsgridi, et non est
trangrêssus : facere mala, et
non fecit : ideo stabilita sunt bona
illius in Dâmino, et eleemosynas

illius enarrâbit omnis Ecclésia
Sanctorum.

Hymnus

GERÀLDUM canimus,
plâudite, caelites,
AËtérnam méritae laudis
adoream
Arvéno Comiti qui super àurea
Divim rédditis àtria.

Regum conspicua clarus origine,
Magnus divitiis, summus honoribus,
Pro Christo didicit spérnere fulgida
Altae stémata gloriae.

Illum virginei corporis hospita
Mens Agni comitem fecit, et Angelis
Admixtum, superi tollere candidam
Sponsi sanguine purpuram.

Illic deliciis Numinis ébrius,
Solis virginibus cognita carmina
Cantat, seu résonis Aurilacénsium
Psalms concinat aedibus.

At nos prociui vocibus aemulis,
Seu sanctum Comitem mane
requirimus,
Orantes séquimur, seu pia fundimus
Laudum véspere munera.

Tu caelo fâcilis, sancte, supérveni;
Ac quales superos ad tua currere
Urgébas, propera ; férvida supplicum
Audi vota cliéntium.

Ergo divitiis Numinis affluens,
Gaude sacra tibi templa revisere;
Et quae redditibus spléndida féceras,

Fac caeléstia grâtiis.

Jesu, Rex sùperum, sit tibi gloria,
Arvéno Comiti qui sua prœmia
Servâtae fidei dives in ômnia
Gaudes réddere saecula. Amen.

V. Ora pro nobis, beâte Gerâlde. **R.**
Ut digni efficiâmur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Ant. Dum cœlos
ingrederétur beâtus Gerâldus,
Aurilaci comes, audita est vox
dicéntium : Beâtus qui pétait
trânsgrèdi, et non est transgréssus ;
fâcere mala, et non fecit, alleluia.

Oratio

OMNIPOTENS et miséricors
Deus, cujus singulâri grâtia
beâtus comes Gerâldus,
Conféssor tuus, inter mundi
illécebras, legis tuæ præcépta non
est transgréssus : da nobis fâmulis
tais ita tuis inhœrere mandatis, ut et
nulla mala fâcere, et justitiam
omnem implére valeâmus. Per
Dominum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem regum Dominum, qui
beâtum hodie coronâvit Gerâldum, *
Venite, adorémus.

Hymnus

GERÀLDE, salve, Gallici
Sidus refulgens imperi,
Quem culta virtus Inclytum
Cœlo sacrâvit principem.

Tu, stirpe quamvis régia,
Virtute splendens pulchrior;

Haec te coronat liliis,
At ista cæli lâureis.

Contémptor auri, nobilis
Comes, patérque pâuperum;
Spernens opum superbiam,
Vicisse mundum diceris.

Te nec voluptas corporis,
Qui virgo semper vixeris,
Coinquinâvit, aemulum
In carne sanctis Angelis.

Qualis decora frondibus
Alte cedrus sustollitur,
Latéque dives suâvibus
Abundat arbor fructibus :

Talis parénti visus es,
Frondeñtis instar ârboris
Dulcique fructu divitis,
Ad usque caelum surgere.

Precâmur ergo stipplices,
Protéctor almae patriae,
Imple tuam caeléstibus
Arvéñiam virtutibus.

Patri suprêmo gloria,
Natoque Patris Unico,
Sanctoque sit Parâclito
AETérna laus per sœcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. I Beâtus vir Geraldus, sicut
lignum quod plantâtum est secus
decursus aquârum, dedit fructum
suum ; et folium ejus non défluet in
aetérnum.

**Psalmi de Communi Confessoris non
Pontificis.**

Aut. 2. Dedit illi Dominus gentes
hereditâtem et possessionem
términos terrae : Gerâldus omnia
Domino consecrâvit.

Ant. 3 Voce mea ad Dominum
clamavi de utero matris meae, et
exaudivit me de monte sancto suo.

V. Amavit eum Dominus et ornavit
eum.

R. Stolam gloriae induit eum.

De libro Ecclesiastici

Lectio I Cap. 31

BEÂTUS dives, qui invéntus
est sine macula, et qui post
aurum non âbiit, nec sperâvit
in pecunia et thesâuris. Quis est hic,
et laudâbimus eum ? Fecit enim
mirabilia in vita sua. Qui probâtus
est in illo, et perféctus est, erit illi
gloria aetérna : qui pôuit transgredi,
et non est transgréssus ; fâcere mala,
et non fecit ; ideo stabilita sunt bona
illius in Domino, et eleemosynas
illius enarrâbit omnis Ecclésia
Sanctorum.

R. Solemnitâtem beâti Gerâldi
Comitis devotissime celebrémus, qui
divino cultui sese per omnia
mancipâvit ; * Et bona sua beâto
Petro, Apostolorum Principi,
consecravit. **V.** Dominica dilectione
flagrans, cum posset trâsgredi, non
est transgréssus, sed perféctae
justitiae opus Deo exhibuit. Et bona,

Lectio II

Cap. 50

IN vita sua suffulsit domum, et in diébus suis corroboràvit templum. Templi étiam altitudo ab ipso fundata est, duplex aedificatio et excélsi parietes templi. Qui praevaluit amplificàre civitâtem, qui adéptus est gloriam in conversatiâne gentis ; et ingressum domus et âtrii amplificavit. Quasi stella matutina in médio nébulae et quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

R. Vir magnus Geraldus in vita sua fundâvit templum, et stare fecit cantores juxta altàre, * Ut laudarent nomes sanctum Démini, et amplificârent mane Dei sanctitâtem. **V.** Cum quotidie divinum officium recitaret, circa ilium corona fratrum, quasi plantâtio cedri in monte Libano. Ut laudârent.

Lectio III

QUASI arcus refulgens inter nébulas gloriae, et quasi flos rosàrum in diébus vernis, et quasi lilia quae sunt in trànsitu aquae et quasi thus rédolens in diébus aestatis. Quasi vas auri solidum, ornàtum omni lapide pretioso. Quasi oliva pullulans, et cypréssus in altitudinem se extollens, in accipiéndo ipsum stolam gloriae, et vestiri eum in consummationem virtutis. Et circa illum corona fratrum, quasi plantâtio cedri in monte Libano; Et circa illum stetérunt, quasi rami palmae.

R. Videns Geraldus perféctum Dei templum, quod ipse œdificàverat, exclamàbat laetus:* Haec réquies mea in saeculum saeculi, hic habitàbo, quoniam elégi eam. **V.** Sanctifica, Domine, domum istam quam aedificavi nomini tuo. Haec réquies. Gloria Patri. Haec réquies.

In II Nocturno

Ant. 4 Mirificavit Dominus sanctum suum Gerâldum, cui dedit virtùtem ut claudos erigeret, obséssos a daemoniis liberaret.

Ant. 5 Lavàbat innocéntes manus, et aqua tactu benedicta caecos illuminàbat.

Ant. 6 Subjecisti, Domine, famulo tuo Geraldo volucres cœli, et pisces maris, qui per-ambulant sémitas maris.

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus quae in Libano est, multiplicàbitur.

Lectio IV

GERALDUS, comes Aurilacénsis (cujus praeclare gesta sanctus Odo Cluniacénsis, scriptor coetàneus, et ab ipso erécti monastérii abbas, celebràvit), ex illùstri Francorum regum prosàpia, miris, ante ortum, futurae sanctitatis et gloriaeindiciis illustratus ; Aurilaci, patre Geraldo, matre beâta Adeltrùde versus annum octingentésimum quinquagésimum sextum natus est. A paréntibus, pietàte non minus quam gènere

conspicuis, sancte atque liberaliter educatus, litterarum et rei militaris peritia, multoque magis modestia, mansuetudine ac pietate, omnium admirationem adhuc juvenis in se concitavit. Amplissimi patrimonii haeres factus, mirum dictu est quanta beneficentia egenis opitularetur, ad mensam suam vocatis ipsemet ministrans, et cuilibet roganti larga manu stipem impertiens. Vir fortis in bello, numquam, nisi coactus et tuendorum subditorum gratia, in certamen descendit; victoria tam moderate utebatur, ut victos captosque hostes brevi amicos sibi factos remitteret. Pater orphanorum et iudex viduarum, non semel servis libertatem obtulit, quam plurimi, sub paterna ejus ditione vivere satius ducentes, recusarunt.

R. Virginis species deciperat me et subverterat cor meum; verumtamen
* Dominus ostendit mihi quam cito depereit vultus ejus. **V.** Peregisti foedus cum oculis meis, ut non cogitarem de virgine; ecce enim. Dominus.

Lectio V

OMNIBUS igitur amabilis, sibi uni durus, paupere vestitu, et unica, quam verbi divini lectione condiebat, quotidiana coena contentus, ter singulis hebdomadibus jejunium frequentabat. Semel tamen, ex incauto puellae aspectu proximo peccandi periculo fuit objectus; sed, nomine Dei invocato, mirabiliter servatus est. Statim poenitentia

ductus, subdicio pernoctans, asperissimo noctis hibernae frigore tentationis facem penitus exstinxit caecitateque percussus, corde contrito poenas luit. Subinde, recepto vigilantius Deo militans, mulierum colloquio abstinuit, nuptiasque recusavit, virgo permanens et vitam inter caritatis ac religionis officia sanctissime degens. Praeter Davidis psalmos omnes, ecclesiasticum etiam officium, noctu constirgens, cum sacerdotibus, quos summa veneratidne prosequerentur, quotidie recitabat et missae intererat. Septies Apostolorum limina adiit, atque exstructo Aurilaci monasterio, quod fuit fons scientiae ac virtutum, *et unde ortus est celeberrimus Gerbertus, Bellioci prope Aurilacum pastor, postea Silvester Papa secundus*, omnia bona sua beato Petro dedicavit. Monasticam vitam ipse amplexurus, a sancto Gausberto, Cadurcensi episcopo, spe majoris boni proposita, prohibitus est; verum, accepta secreto tonsura, se totum Deo vovit. Pium et humilem servum miraculorum gloria Dominus ita illustravit, ut signo crucis daemones fugaret, et qua manus aqua deterserat, morbos elueret.

R. Dum vexaretur a daemone Geraldus, invocabat Dominum dicens: Scio, Domine, quia continens esse non possum nisi tu dederis * Ure renes meos et cor meum. **V.** Levissimae delectationis ardorem asperissimo noctis hibernae frigore restinxit, orans ad Dominum. Ure renes.

Lectio VI

QUI tandem, post iteratam caecitatem per septem annos mirabili patientia toleratam, mortem praesentens, Amblardum Episcopum, qui verbis et precibus morientem iuaret, advocavit. Denique, nuda super humo jacens, cilicio tectus, cinere aspersus, coelesti viatico refectus, jamdtidum cupiens dissolvi et esse cum Christo, inter illas voces, quas in ore frequenter habuerat : Subvenite, sancti Dei, obiit Cezemiaci, apud Cadurcos, feria sexta, die decima tenia Octobris, anno Domini nongentesimo nono. Corpus ejus Aurilacum deportatum est, et in ecclesia sancti Petri conditum, sicut ipse jusserat, atque inntimeris miraculis illustratum. Haec autem sacratissima pignora, primum sacrilego Protestantium furori partim erepta, deinde, saeviente Galliarum regni perturbatione, diligenti fidelium cura servata, in templo ipsius Aurilaci etiamnum recoluntur.

R. Ecce vir fortis in bello expugnare hostes suos : quam gloriam adeptus est ! * Dedit illi Dominus fortitudinem, et victoriam dedit illi Dominus omnipotens. **V.** Gerardus, pacis amans, pugnare cactus, retuso ferro confrigit potentias arcuum, scutum, gladium et bellum. Dedit illi. Gloria Patri., Dedit illi-

Te Deum laudamus.

In III Nocturno

Ant. 7 Magnum Geraldii nomen! retuso ferro pugnans, confrigit potentias arcuum, scutum, gladium et bellum.

Ant. 8 Zelo zelatus Geraldus pro domo Domini suspirabat ad Dominum : O quantum defecit sanctus ! O quantum diminutae sunt veritates a filiis hominum

Ant. 9 Qui potuit transgredi, et non est transgressus; facere mala, et non fecit, hic accipiet benedictionem a Domino.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam

Lectio VII Cap. 19

IN illo tempore Dixit Jesus discipulis suis parabola hanc : Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi

In Luc.
lib. 8, cap. 19

BONUS ordo, ut, vocaturus Gentes, et Judaeos jussurus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc praemitteret comparationem, ne diceretur: Nihil dederat populo Judaeorum, unde poterat melior fieri ? ut quid ab eo, qui nihil recepit,

exigitur? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier Evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lumine quaerit admoto, gratulâtur invéntam.

R. Extulit Dominus ferétrum beâti Geraldi de terra in qua jacébat : ossa ipsius visitâta sunt, * Et factum est sepulcrum ejus gloriosum. **V.** In vita sua mirabilia fecit, et mortuum prophetâvit corpus ejus ; ipsum gentes deprecabuntur. Et factum est.

Lectio VIII

DÉNIQUE ex una decem mnas âlius fecit, âlius quinque : fortasse iste morâlia habet, quia quinque sunt corporis sensus : ille duplicia, id est, mystica legis et morâlia probitâtis. Unde et Matthaeus quinque talénta et duo talénta posuit. In quinque taléntis ut sint morâlia, in duobus utrumque, mysticum atque morale : ita quod numero inférius, re ubérius.

R. Pâuperes semper habens secum Geraldus quos âleret de mensa sua, præmium in cœlo bonum eleemosynis thesaurizâbat, Dei mensae delicias. * Sancte Christi Conféssor, cliéntibus egénis impetratam a Deo tu defer indulgéntiam. **V.** Bona tua paupéribus erogâsti, sed te bonorum cœléstium constituit Deus dispensatorem. Sancte Christi. Gbaria Patri. Sancte Christi.

Lectio ix.

ET hic possumus decem mnas, decem verba intelligere, id est, legis doctrinam : quinque autem ninas magistéria discipline. Sed legis peritum in omnibus volo esse perféctum. Non enim in sermone, sed in virtute est regnum Dei. Bene autem quia de Judaeis dicit, duo soli multiplicâtam pecuniam déferunt, non utique aeris sed dispensationis usuris. Alia est enim pecuniae foenébris, àlia doctrinae coeléstis usura.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES et per horas, Ant.

Ant. 1 Ex utero vocatus a Domino beâtus Gerâldus, intra matris viscera ter exclamans, Trinitâtem adoravit.

Pss. Dominus regnavit, **cum reliquis deDominica.**

2 Sicut arbor paradisi Gerâldus exténdit ramos suas usque ad términos orbis terra ; et volucres caeli comedérunt fructus ejus.

3 Diléctus Deo et hominibus, bonus Cornes virgo in aevum permansit, immaculâtum se ab hoc saculo custodivit.

4 Orâbat beâtus Gerâldus dicens : Scio, Domine, quia còntinens esse non possum nisi tu déderis ; ure renes meos et cor rneum.

5 Optimam partem elégit sibi Gerâldus, qui principâtum suum Ecclésia dedit, bona sua paupéribus erogâvit.

Capit. Eccli. 31

BEATUS dives qui potuit
transgredi, et non est
transgressus ; facere mala, et
non fecit : ideo stabilita sunt bona
illius in Domino, et eleemôsynas
illius enarrâbit omnis Ecclêsia
Sanctorum.

Hymnus

Comes beate caelitem,
Flos et corôna prin cipum,
Assiste te canéntium
Ecclesiârûm laudibus.

Tu matris intra viscera
Laudâre vagitu Deum
Auditus, infantilia
Caelo dicas praeconia.

Tibi canénti concinit
Beâta turba caelitem,
Fugitque daemon territus
Tuis ad ima vocibus.

Quid te sequéntem profuit
Fugisse famae gloriam ?
Quidquid facis, virtutibus
Te prodit et mirâculis.

Novum genus poténtiae,
Quae lympha tersit dexteram,
Salubris aegrotântium
Medéla, morbos éluit.

Haec lympha caecis lumina
Roburque claudis réd didit;
Haec lympha saevientium
Exstinxit ignes fébrum.

O sancta dextrae puritas,
Haec unde virtus défluit!
O purior mens, sànctitas
Defluxit unde dexterae!

Ergo piôrum férvidas
Preces cliéntum suscipe,
Purosque labe criminum
Ad astra tecum subvehe.

Patri suprêmo gloria,
Natoque Patris unico,
Sanctoque sit Parâclito
Aetérna laus per saecula.
Amen.

V. Gloria et honore coronâsti eum,
Démine.

R. Et constituisti eum super opera
mànuum tuârûm.

Ad Bened. Ant. Moriturus, humi
jacens in cilicio et cinere, Gerâldus
Deo commendâbat spiritum ; et
sanctorum opem implorans,
exclamâbat : Subvenite, Sancti Dei.

Oratio

OMNIPOTENS et miséricors
Deus, cujus singulâri grâtia
beâtus comes Gerâldus,
Conféssor tuus, inter mundi
illécebras, legis tua praecepta non est
transgressus : da nobis fâmulis tuis ;
ita tuis inharére mandâtis, ut et nulla
mala fâcere, et justitiam omnem
implére valeâmus. Per Dominum.

AD TERTIAM

Ant. Ex utero vocatus.

Capit. de Laud.

R. br. Amâvit eum Dôminus, * Et ornâvit eum. Amâvit. Stolam glôriæ induit eum, Et ornâvit. Gloria Patri. Amavit eum,

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus quæ in Libano est, multiplicàbitur.

AD SEXTAM

Ant. Dilectus Deo.

Capit.

Eccli. 47

DILÉXIT Deum qui fecit illum, et dedit illi contra inimicos poténtiam ; et stare fecit cantores contra altàre, et in sono eorum dulces fecit modos.

R. br. Justus * **U**t palma florébit. Justus. **V.** Sicut cedrus qua in Libano est, multiplicàbitur. Ut palma. Gloria Patri. Justus.

V. Justum dedùxit Dominus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

AD NONAM

Ant. Optimam partem.

Capit.

Eccli. 50

QUASI oliva pùllulans, et cypréssus in altitùdinem se extéllens : et circa ilium corona fratrum, quasi plantàtio cedri in monte Libano, sic circa illum stetérunt, quasi rami palmœ.

R. br. Justum dedùxit Déminus * Per vias rectas. Justum. **V.** Et osténdit illi regnum Dei. Per. Gloria. Justum.

V. Gloria et honore coronâsti eum, Domine.

R. Et constituisti eum super opera mànuum tuârum.

IN II VESPERIS

Ut in I Vesp.

Ad Magnif. Ant. O beàte Gerélde, quem ascendéntem in cœlum cum magna gloria deduxérunt Angeli et Sancti Dei ; tu nobis, Sancte, sùbveni, et réspice propitius Aurilacénsem Ecclésiã, in tuo hodie nomine congregâtam.

Oratio

OMNIPOÏTENS et miséricors Deus, cujus singulâri grâtia beâtus comes Gerâldus, Conféssor tuus, inter mundi illécebras, legis tuæ præcépta non est transgressus : da nobis fâmulis tuis, ita tuis inhaerére mandâtis, ut et nulla mala fâcere, et justitiam omnem implére valeâmus. Per Dom.

DIE XVI.

S. Eduardí Confessoris.

Semiduplex.

(D.f. e XIII. mensis hujus.)

Ut in Breviario.

DIE XVII.

**B. Margaritæ Mariæ
Alacoque,**

Virginis.

Duplex.

Ut in supplemento Breviarii , die XX
V. hujus.

DIE XX.

Aurilaci,

Octava S. Geraldí
Conf., Civitatis Patroni

Duplex.

Omnia ut in die Festo, praeter
Lectiones secundi Nocturni.

Lectio iv

De Sermone sancti Bernardi Abbàtis.

(Serm. ij. de S. Victore.)

Lectio IV

GAUDÉTE in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietâtis beneficia induisit hominem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte, quod factus de médio appropriâvit Deo, ut multo pluries ejus intercessiône salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in cœlum levâtus est, ut sitpatrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitâtor ad opus. Bonus mediâtor, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transférre desiderat, et supplicântis afféctum, et supplicationis fructum. Quid enim quaerat

sibi, qui nullius eget.

R. Virginis spécies.

Lectio V

Haec dies gloriosae migratiônis ejus, dies laetitiae cordis ejus : exultémus et laetémur in ea. Introivit in poténtias Domini, gaudeâmus quia nunc poténtior est ad salvândum. Hodie Gerâldus, posito corpore, tanto alâcrior quanto expeditior, penetrâvit in Sancta, similis factus in gloria sanctorum. Hodie despécto mundo, et mundi principe triumphâto, supra mundum victor ascéndit, accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascéndit autem, cum immense supelléctili meritorum, clarus triumphis, mirâculis gloriosus. Sedet veterânus miles, débita jam suavitate et securitate quiétus : securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam étiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequéntant boni!-Nec facile dixerim quid vi-rum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Dum vexarétur.

Lectio vj

OMiles emérite, qui christanae militiae duris laboribus angélicae felicitâtis requiem commutasti! Réspice ac imbélles et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles glâdios et spiritales nequitas tuis laudibus

occupàmur. Quam pium, quam dulce, quam suave, o Geralde! in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore mortis te cànere, te colere, te precàri! Nomen tuum et memoriàle tuum favus distillans in làbiis captivo-rum; mel et lac sub lingua eorum qui tui memoria delectantur. Eia ergo, fortis Athléta, dulcis Patrone, Advocàte fidélis, exsurge in adjutorium nobis, ut et nos de nostra ereptione gaudeàmus, et tu de plena victoria gloriéris.

R. Ecce vir fortis.

DIE XXI.

SS. Ursulae et sociarum ejus,
Virginum et Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum Mart.
exceptis quae sequuntur.

Oratio

DA nobis quaesumus, Domine, Deus noster, sanctarum Virginum et Màrtyrum tuàrum, Ursulae et Sociarum ejus, palmas incessàbili devotione veneràri : ut quas digna mente non possumus celebrare humilibus saltem frequentémus obséquii. Per Dominum.

Commem S. Hilarionis, Abbatis, in Vesp et Laud.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Gratiàno imperatore, Flavius Clemens Maximus, Romani exercitus in Britànnia dux, arrépta tyrannide, imperàtor a militibus acclami.tur. Inde co- pias in Gallias transmittens, ab infénsis Gratiàno legionibus excéptus, impérium sibi corroborat. Cumque Armoricorum uberem regionem, ejectionis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus quos secum duxerat, divisisset, quo novas colonias propagàret in posteros, Connàni Britannici réguli, quem Britannorum ducem habébat in exercitu, consilio, missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis singulas virgines conjugio foederandas postulat.

R. Propter veritatem.

Lectio v

HAud visa Britanniae régulis absurda petitio. Unde in gratiam novi imperatoris, et quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donàtis nova provincia praedivitis, honestissime collocandas scirent, pro numero militum totidem deléctae sunt virgines, quarum princeps erat Ursula, Dionoci Cornubiae regis filia, desponsata Connano duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctae igitur Londini colléctae, impositae sunt invita navigiis. Solvéntes nautae, dum Armoricorum regionem cogitant, a saeva procélla in Germanicum littus

dejiciuntur.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas a Gratiàno imperatore advèrsus Màximum evocàtas ferunt. Nacti igitur bàrbari praeclàrum illud Virginum agmen, impoténti libidinis aestu furéntes, in eas irruunt. Sed cum, hortànte Ursula, mortem potius oppétere, quam virginei pudoris jacturam pati, invicto ànimi vigore decrevissent, Hunni in ràbiem immanitàtis convèrsi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super còmitum suarum, velut coeléstium margaritàrum pretiosum acérvum gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sànguinis decoràta, triumphatòrem tot Virginum exércitum, géminis nempe virginitàtis et martyrii làureis insignem, ducens, coelum victrix intràvit. Quarum corpora Coloniénses summo honore condidérunt, earumque illustrem agonem Christiànus Orbis florénti semper memoria célebrat.

R. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Simile erit, **ut in Communi, primo loco.**

Lectio ix. (i. et ii.) S. Hilarionis.

In Laud. Comm. ejusdem. Ant. Euge serve bone. **V.** Justum deduxit.

Oratio. Intercéssio nos.

DIE XXII.

(Dies fixa e praeced.)

S. Viatoris
Confessons.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio. Adésto Domine, **de Communi.**

In j Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Viàtor, Lugdunénsis Ecclésiæ lector, sancto Justo, Pontifici suo, ob praeclàras virtutes, acceptissimus, eidem in Aegyptum secedénti comitem se obtulit. Hunc ergo beàtus Antistes peregrinationis suae solatorem admisit, et in Agypto, quàndiu vixit. àsseclam habuit. Moriens autem Justus moeréntem consolàtus est Viatorem his verbis : «Non turbéris, fili, non multo post me séqueris. » Et revéra, paucis post diébus, eum secutus est Viàtor, non jam peregrinationis comes, sed aetérnae felicitàtis consors.

R. Honéstum fecit.

Lectio v

EJus reliquiae, una cum sacris beàti Justi exuviis, Lugdunum allàtae, in ecclésia Machabaeporum (nunc sancti Justi, perhonorifice conditae sunt. At vero saeculo décimo nono, in Vurlénsi pago, prope Lugdunum, instituta est titulo beàti Viatoris, et auctoritâte Sanctae Sedis Apostolicae probata, Fratrum congregatio, edocéndis et ad Christiànam pietatem informândis pueris, praesértim ruricolis, addicta. Quae subinde in ecclésiam sancti-Flori ab ejus Antistite Friderico Gabriële advocata, et ibidem totius Cleri atque nobilis Matronae Ternae-Vallis pia munificéntia dotata, sanctimo- niae et caritâtis opéribus feliciter

R. Amàvit eum.

Sermo sancti Joànnis Chrysostomi.

Lectio vj

Viatoris dies, cujus festivitatem celebrâmus, ad ipsius recte factorum enarrationem linguam nostram evocâvit; siquidem hodie beâtus iste ad tranquillam omnique perturbationis expértem vitam trànsiit; eoque navigium âppulit, ubi deinceps non poterit metuere naufrâgium, nec ullam ànimi perturbationem aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissione orate.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Nolite timére, de Communi ij. loco.

DIE XXIII.

SS. Redemptoris.

Duplex majus.

Ut in Supplemento Breviario.

DIE XXIV.

S. Raphaelis Archangeli.

Duplex majus.

Ut in Supplemento Breviari.

DIE XXV

S. Hedwigis Viduae.

Semiduplex.

(d.f. e XVII. hujus.)

Ut in Breviario.

Lectio ix. SS. Chrysanthi et Dariae, Mart.

In j. Vesp. Ant. Istorum est. **V.** Laetâmini in Domino.

Oratio. Beatorum Martyrum.

In Laud. Ant. Vestri capilli. **V.** Exsultâbunt sancti.

EADEM DIE.

Aurilaci.

S. Joannis Cantii

Conf.

Duplex.

(d. f e XX hujus.)

Ut in Breviario.

Lectio ix. et Commem. SS.
Chrysanthi et Dariae.

DIE XXVI.

Aurilaci.

S. Hedwigis
Viduae.

Semiduplex.

(D. f e X VII. hujus.)

Ut in Breviario. Commem. S.
Evaristi Papae Mart.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE IV.

S. floriDiscipuli Domini, Dioecesis
Protopraesulis et Patroni.

Duplex j. class. cum Oct.

(D. f. e. I. mensis hujus)

In I Vesperis

Ant 1. Mittam ex iis qui salvâti
fuerint ad gentes, ad eos qui non
audiérunt de me, et non vidérunt glo-
riam meam.

Ps. de Comm. Conf, Pont.

2. Seminâbo eos in populis, et
confortâbo eos in Domino, et in
ndmine ejus ambulâbunt.

3. Scient germen eorum in médio
populorum : omnes qui viderint eos,
cognosscent illos; quia isti sunt
semen cui benedixit Dominus.

4. Adducent fratres vestros de
cunctis géntibus donum Domino; et
assûmam ex eis in Sacerdotes et
Levitas, dicit Dominus.

5. Incurvâbitur sublimitas hominum :
et elevâbitur Dominus solus in die
illa, et idôla pénitus conteréntur.

Capitulum. Hebr. xiiij.

Mementote praepositorum
vestrorum, qui vobis locuti
sunt verbum Dei; quorum
intuéntes éxítum conversationis
imitâmini fidem.

Hymnus.

Flore, quem Christus docuit
magister,
Gentis Arvénae pater atque
custos,
Débitas laudes tibi consecrâmus;
Annue votis.

Tu rudes primus populos et alta
Nocte demérsos, ténebris fugâtis,
Edoces, nostris venenosus error
Exulat oris.

Quam voce promis, praeunte vita
Comprobas legem, stabilisque signis;
Usque dum formans pârias tuorum
Péctore Christum.

Campus ut ridens Dómini viréscit,
Dum vigil plantas, colis et minister
Ut Deus largo tribuit rigâta
Créscere fructu.

Nobili spernens ànimo caduca,
Prôvidus cunctis, tibi parcus uni,
Pàuperis Christi renovâre vitam
Pauper amabas.

Aureo sed jam râperis per auras
Lucis aetérne rutilans amictu
Se tibi pandit Deus, et ovântem
Suscipit ulnis.

Noster o quondam, modo quem
beatae
Hospitem sedis colimus precântes,
Pastor, Arvéno bédedic ovili,
Et Lutevénsi.

Christe, pastorum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis proprio cruore,
Ut fuit semper, tibi sit perénnis
Gloria laudis. Amen.

V. Dominus dabit verbum
evangelizantibus.

R. Virtute multa.

Ad Magnif. Ant. Ecce super montes
pedes evangelizantis, et annuntiantis
pacem. Célebra, Juda, festivitâtes
tuas, et redde vota tua.

Oratio.

DEus, qui beati Flori,
Confessoris tui atque
Pontificis, predicatione et
mirâculis Lodovensem et Arvernum
populum ad verae fidei cultum
perduxisti : fac nos, quaesumus,
ipsius imitatione, semper placere
tibi, et continuis ejus suffragiis
muniri. Per Dominum.

Ad matutinum

Invitat. Deum qui de tenebris nos
vocavit in admirabile lumen suum, *
Venite, adorémus.

Hymnus.

Quam, Flore, sparsisti fidem
Vides ubique crescere;
Jam tot peragratis locis,
Stas Indiâcis finibus.

Illic laboris et viae
Quies, hic haeret terminus;
Hic et solutum corpore
Te blanda mors jungit Deo.

At, quae supersunt, ossibus
Gens gloriatur, haec colit;
Et prodito miraculis
Honor sepulcro stat suus.

Huc turba concurrat frequens;
Urbs surgit aucta civibus,
Nomenque dediscit locus
Flori superbus nomine.

Non unius gentis Pater,
Natis amorem divide
Tu dexter adsis, ad Deum
Tu vota perfer et preces.

Uni sit et Trino Deo
Suprema laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suae
Lumen vocavit gratiae.
Amen.

In primo Nocturno,

Ant. Audivi vocem Domini dicentis :
Quem mittam ? et quis ibit nobis? Et
dixi : Ecce ego, mitte me. Ps. de
Comm. Conf. Pont.

Ant. Dominus dixit mihi : In gentes
nunc ego mitto te, aperire oculos
eorum, ut convertantur a tenebris ad
lucem.

Ant. Dixit Spiritus, ut irem, nihil
haesitans; et recordatus sum verbi
Domini.

V. Laudate Dominum, omnes
Gentes:

R. Laudate eum omnes populi.

Lectiones. Laudemus viros
gloriosos, **ut in Communi
plurimorum Pontificum.**

R. j. Voluisti, Domine, * Ut dignam
perciperent peregrinationem
puerorum Dei, quae tibi omnium
charior est terram. **V.** In omnem
regionem annuntiabant, ut

poenitentiam agerent, et converterentur, digna poenitentiae opera facientes. — **Ut.**

R. ij. Cum venissem propter Evangelium Christi, et ostium mihi apertum esset in Domino, non habui requiem : * Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, et odorem notitiae suae manifestat per nos in omni loco. **V.** Dominus voluit ut sanctificaret populum suum, et magnificaret legem, et extolleret. — **Deo.**

R. iij. Usque ad vos pervenimus in Evangelio Christi, * Non gloriantes in alienis laboribus, spem autem habentes crescentis fidei vestrae, in vobis magnificari, etiam in illa quae ultra vos sunt evangelizare. **V.** Dominus Deus opprobrium populi sui auferet de universa terra : exultabimus et laetabimur in salutari ejus. — **Non gloriantes.**
Gloria Patri. Non gloriantes.

In secundo Nocturno,

Ant. Fide obedivit in locum exire, quem accepturus erat in hereditatem.

Ant. Surrexit, et abiit juxta verbum Domini : et coepit introire in civitatem.

Ant. Incitabatur spiritus ejus in ipso, videns idololatriae deditam civitatem.

V. Omnes dii gentium daemonia.

R. Dominus autem coelos fecit.

Lectio iv

Florus, Christi Discipulus, et apostolorum Principis Romam venientis socius, ad episcopalis culmen honoris evectus, et in Galliam cum sancto Martiali praedicandi Evangelii gratia directus, postquam Lodovenses, et Gabalos, aliosque populos coelestis doctrinae luce illustravisset, movente Deo, superiorem in Arverniam perrexit, comitantibus nonnullis laborum adiutoribus, et montem Indiciacum adventans, plebes illic degentes ad Christianam fidem pariter deducere aggressus est. Potens autem opere et sermone, qua voce, qua miraculis, et sanctissimae conversationis nitore, locorum illorum incolas Evangelicae legi mancipavit ; tandemque plenus meritis et dierum, quievit in Domino, Calendis Novembris.

R. Dixit Dominus illi : Loquere, et ne taceas, propter quod ego sum tecum, * Quoniam populus est mihi nimis in hac civitate. **V.** Verbum meum non revertetur ad me vacuum; sed faciet quaecumque volui, et prosperabitur.— **Quoniam.**

Lectio v

Corpus ejus digno condiderunt honore discipuli juxta clivum Indiciaci montis, et sepulcro desideratissimi Antistitis sacellum superexstruxerunt, beato Petro dedicatum. Crebrescentibus autem prodigiis illic intercessione sancti Flori patris, ab ejus glorioso nomine nuncupari coepit pagus ibidem exstans, et in oppidulum

succrèscere, quod beàtus Odilo, Cluniacénsis abbas, muris, ut fertur, circumvallavit. Priori sacèllo Basilicam ampliorem suffécit, et ad illam coenobium eréxit monachorum ordinis sancti Benedicti, impénsis Amblârdi, comptoris de Nonéta, scelus expiântis, et Amblardi, Astorgii et Stéphanii de Brezoncio, Geraldi de Turlanda, aliorumque nobilium virorum munificéntia dotâtum. Supervéniens vero, anno millésimo nonagésimo quinto, sanctae memoriae Urbanus Papa secundus, celebrato Claromonténsi concilio, Basilicam dedicàvit, et, summa veneratione Christi Discipulum in ea quiescéntem persecutus, eam ab episcopâli jurisdidione exémptam, sub immediàta sanctae Sedis protectione posuit. Quam postea, anno scilicet millésimo trecentésimo décimo séptimo, Joànes Papa vigésimus secundus in Ecclésiàm Cathedrâlem eréxit.

R. Heu! heu! ut quid te amisimus, lumen oculorum nostrorum, solâtium vitæ nostrae? * Omnia simul in te uno habéntes, te non debuimus dimittere a nobis. **V.** Magnus fletus factus est omnium, et procumbéntes super collum osculabantur eum doléntes. — **Omnia.**

Lectio vj

At vero sacra beatissimi Patris nostri lipsàna, e tumulo olim extracta, recurrénte anniversària die trànsitus

ejus, in hierothéca condita sunt, et exaltata mansérunt super altàre majus novae Basilicae, ab Antistitibus Sanfloranis, Jacobo, Petro et Antonio, magnificéntius eréctae, et anno millésimo quadringentésimo sexagesimo sexto consecratae. Quae cum arca veneranda prae vetustate deficeret, sacras exuvias rite recognitas in thecam spléndidam transtulit, saeculo décimo séptimo, piissimus Pontifex Carolus a Noalliis, et super idem altàre sublimavit. Servatae autem pia fidélium cura inter exitiales saeculi décimi octàvi procéllas, et subinde recuperàtae una cum testimoniali charta praelaudati Càroli Antistitis, in sacrario cathedralis Ecclésiae depositae quiescunt. Ibidémque pio cultu servàtur pars inférior cornu eburnei, cujus sônitu plebem convocasse tràditur beàtus Florus, cujusque contactus plurimis aurium dolore laboràntibus medélam attulit; pars autem supérior monastério sacràrum Virginum Visitationis Sanctae Mariae ab ipsius fundatore eodem Episcopo Càrolo dono data, ibi etiamnum recolitur.

R. Cum sumpsisset cor ejus audàciam propter vias Domini, étiam excélsa, et lucos àbstulit; * Et misit de suis ut docérent in civitatibus. **V.** Credidérunt quotquot erant praeordinàti ad vitam aetérnam: disseminabàtur autem verbum Domini per univérsam regionem. — **Et** misit. **G**lôria Patri. **E**t misit.

In tertio Nocturno,

Ant. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed in virtute, et in Spiritu sancto, et in plenitudine multa.

Ant. Et si aliis non sum Apostolus, sed tamen vobis sum; nam signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino

Ant. Quae est nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriae? Nonne vos ante Dominum Jesum? Vos enim estis gloria nostra et gaudium.

V. Magnificavit Dominus facere nobiscum

R. Facti sumus laetantes.

Homilia S. Gregorii, Papae, in Evangel. Designavit Dominus, **de Comm. Evangelistarum.**

R j. Scitis quales fuérimus in vobis, qualem introitum habuérimus ad vos; et quomodo convérsi estis ad Deum a simulacris, servire Deo vivo et vero, et exspectare *Filius ejus de coelis, quem suscitavit a mortuis. **V.** Relinquent gentes idola sua, et vénient adorantes regem Israel. — **Filius.**

R. ij. Scitis qualiter unumquémque vestrum (sicut pater filios suos) deprecantes vos, et consolantes testificati sumus, ut ambularétiis digne Deo, * Qui vocavit vos in suum regnum et gloriam. **V.** Oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna quae fecit, ut custodiatis univérsa mandata illius. — **Qui**

vocavit. **Gloria Patri. Qui.**

Te Deum laudamus.

**Ad Laubes,
et per Horas, Ant.**

1. Ipse directus est divinitus in poenitentiam gentis, et tulit abominationes iniquitatis.

Psalm. Dominus regnavit, **cum reliquis de Dom.**

2. Cum venissem ad vos, veni non in sublimitate sermonis, aut sapientiae, sed in ostensione spiritus et virtutis.

3. Ego in infirmitate, et timore, et tremore multo fui apud vos.

4. Non judicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum.

5. State in fide, viriliter agite, et caritas mea cum omnibus vobis in Christo Jesu.

Capit. Hebr. 13

MEMENTÔTE praepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei ; quorum intuentes exitum conversationis imitamini fidem.

Hymnus

Christi Praeco, modum pope laboribus,
Maturusque Deo sidera transvola;
Nunc aeterna vocat te superum quies,
Tantis debita proeliis.

Jam te pascit amor nudaque véritas,
Largo plena bibis gâudia flumine;
Nunc inter rutili fulgura luminis
Christi Discipulus sedes.

Sed te, sancte Pater, sollicitum tenet
Dilécti populi cura, salus gregis;
Olim quae ténerum pectus adusserat
Urget nunc quoque câritas.

Über frugifero vinea pâlmite
Flori crescit adhuc cuita labôribus;
Coeli multa seges fertur in horrea,
Votis nata satôribus.

Florus spirat adhuc, vivida prodeunt
E sacro ttmuli verba siléntio ;
Praesénti cineres Numine spléndidi
Vibrant spicula luminis.

Sit laus summa Patri, Summaque
Filio,
Sit par, Sancte, tibi gloria, Spiritus,
Cujus tuta viget Nûmine véritas
Quam Florus docuit patres.
Amen.

V. Misit Dominus virum ut erudiret.

R. Et senes prudéntiam docéret.

Ad Bened. Ant. Relinquent gentes
idola sua, et vénient adorântes regem
Israel.

Oratio.

DEus, qui beâti Flori,
Confessoris tui atque
Pontificis, praedicatione et
mirâculis Lodovénsem et Arvénum
populum ad verae fidei cultum
perduxisti : fac nos, quaesumus,
ipsius imitatione, semper placere
tibi, et continuis ejus suffrâgiis
muniri. Per Dominum.

Ad Tertiam,

Ant. Cum venissem.

Capit. ut supra, ad Laudes.

R. br. Atténdite, * Popule meus.
Atténdite. V. Inclínate aurem
vestram in verba oris mei. * Popule,
Gloria. Atténdite.

V. Dedisti hereditatem timentibus
nomen tuum.

R. Quoniam tu, Deus meus, exaudisti
orationem meam.

AD SEXTAM

Ant. Ego.

Capit. 2 Cor. 5

SCIÉNTES timorem Domini,
hominibus suadémus, Deo
autem manifésti sumus. Sive
enim mente excédimus, Deo ; sive
sobrii sumus, vobis.

R. br. Dedisti hereditatem, *
Timéntibus nomen tuum. Dedisti. V.
Quoniam tu, Deus meus, exaudisti
oratiénem meam. Timéntibus. Gloria
Patri. Dedisti.

V. Quaerite Dominum, et
confirmâmini. R. Quaerite fâciem
ejus semper.

AD NONAM

Ant. State.

Capit. Philipp. 4

FRATRES mei carissimi et
desideratissimi, gaudium
meum, et corona mea, quae et
didicistis, et accepistis, et audistis, et

vidistis in me, haec agite, et Deus pacis erit vobiscum.

R. br. Quaerite Dominum, * Et confirmamini. Quaerite. **V.** Quaerite facièm ejus semper. Et confirmamini. Gloria Patri. Quaerite.

V. Sperent in te qui novérunt nomen tuum. **R.** Quoniam non dereliquisti quaeréntes te, Domine.

IN II VESPERIS

Psalmi de Communi Confess. Pont.

Ant. 1 Evangélium Dei * evangelizavi vobis, et in omnibus sine onere me vobis servàvi ; haec gloriatio non infringétur in me.

2 Vos estis * gloria nostra, et gaudium ante Dominum nostrum Jesum Christum.

3 Gràtias ago * Deo meo super communicatione vestra in Evangélio Christi, a prima die usque nunc.

4 Obaudite me, * divini fructus, et quasi rosa plantàta super rivos aquàrum fructificate : quasi Libanus odorem suavitàtis habéte.

5 Floréte, flores, * quasi lilium, et date odérem, et frondéte in gràtiam, et collaudàte canticum, et benedicite Déminum in opéribus suis.

Capit. Hebr. 13

MEMENTÔTE praepositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei ; quorum intuéntes éxitum conversationis imitamini fidem.

Hymnus ut ad Laudes.

V. Non recédet memoria ejus.

R. Et nomen ejus requirétur a generatione in generationem.

Ad Magnif. Ant. Mortuum prophetàvit corpus ejus ; in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operàtus est, allelûja.

Oratio

DEUS, qui beati Flori, Confessoris tui atque Pontificis, praedicatione et miraculis Lodovénsem et Arvénum pépulum ad verae fidei cultum perduxisti fac nos, quaesumus ; ipsius imitatione, semper placére tibi, et continuis ejus suffragiis muniri. Per Dominum.

DIE V.

S. Austremonii

Claramontensis Protopraesulis,
Martyris.

Duplex ij classis.

(D. f. e I. mensis hujus.)

Omnia ut in Communi unius Martyris, praeter ea quae sequuntur.

I j. vesperis,

Ad Magnif. Ant. Idola pénitus conteréntur, projiciet homo simulàcra quae fécerat sibi, ut adoràret.

V. Populus, quem non cognovi, servivit mihi.

R. In auditu auris obedivit mihi.

Oratio.

DEus, qui per beàtum Austreménium, Màrtyrem tuum atque Pontificem, ejusque discipulos, Evangélii tui luce nos perfundere dignatus es : da nobis beatissimi Patris méritis et précibus ita digne conversàri, ut eam, quam, te miserante, suscepimus fidem, sanctis opéribus confitéri valeàmus. Per Dominum.

AD Matutinum,

Invitat. Christum Pastorem bonum, qui ànimam posuit pro civibus suis,
* Venite, adorémus

Hymnus

QUAE dies terris tibi sacra,
Martyr,
Montibus nostris redit haec
beàta;
Tu bonus nostros, tua nos propàgo,
Excipe cantus.

Qualis Eois oriens ab undis
Sol deaurato vehit axe purum
Lumen, et noctis procul hinc opacae
Discutit umbras :

Talis errorum ténebras fugasti,
Quando delusis ànimis avorum
Spléndidum lumen fidei refulsit,
Alme Stremoni.

Advolas, Christum simul ore, factis
Insonas; nimbus veluti saluber
Dépluit, multam paris ecce verbi
Imbre seméntem.

Jam tuae voci dociles, deorum

Impias flammis stâtuas dedére;
Nec reludantes subiére Christi
Signa vocântis.

Laus tibi jugis, Déitas supréma :
Fac ut in nobis fidei patérnae
Semper accénso rutillet decora
Lumine lampas.
Amen.

In primo Nocturno.

De Epistola prima beàti Pauli
apostoli ad Thessalonicénses.

Lectio j. Cap. j.

Gratias àgimus Deo semper
pro omnibus vobis,
memoriam vestri faciéntes in
orationibus nostris sine
intermissione. Memores operis fidei
vestrae, et laboris, et caritatis, et
sustinéntiae spei Domini nostri Jesu
Christi, ante Deum et Patrem
nostrum. Sciéntes, fratres dilécti a
Deo, electionem vestram : quia
Evangélium nostrum non fuit ad vos
in sermone tantum, sed et in virtute,
et in Spiritu Sancto, et in pleni tudine
multa, sicut scitis quales fuérimus in
vobis propter vos. Et vos imitatores
nostri facti estis, et Domini,
excipiéntes verbum in tribulatiône
multa, cum gaudio Spiritus sancti: ita
ut facti sitis forma omnibus
credéntibus.

R. Dixit Dominus : Noli timére, sed
* Loquére et ne tâceas : Ego sum
tecum, quoniam populus est mihi
multus in hac civitâte; sedit autem
ibi, docens apud eos verbum Dei. **V.**
Scient quia ego sum Dominus Deus

eorum : et dabo eis cor, et intélligent; aures, et àudient. — **Loquére**

Lectio ij. Cap. j. et ij.

IN omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuérimus ad vos : et quomodo convérsi estis ad Deum a simulàcris, servire Deo vivo et vero, et exspectàre Filium ejus de coelis (quem suscitavit ex mortuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventura. Nam ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit : sed ante passi et contuméliis affécti, (sicut scitis,) fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitudine.

R. Intendébant turbae his que dicebàntur, vidéntes signa quae faciébat; * Cum vero credidissent evangelizànti de regno Dei, in nômne Jesu Christi baptizabàntur viri ac mulieres. **V.** Locutus est omnia verba quae dixerat Dominus, et fecit signa coram populo, et crédidit populus. — **Cum.**

Lectio iii. Cap. ij.

EXhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, sed sicut probàti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium : ita loquimur, non quasi hominibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis : neque in occasione avaritiae, Deus testis est :

nec, quaeréntes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab aliis. Cum possémus vobis oneri esse ut Christi apostoli; sed facti sumus parvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix foveat filios suos. Ita desiderantes vos, cupide volebàmus tràdere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam animas nostras : quoniam carissimi nobis facti estis.

R. Magnificabàtur nomen Domini Jesu, multique credéntium veniébant confiténtes et annuntiantes actus suos : * Ita fortiter crescébat verbum Dei et confirmabàtur. **V.** Deseréntes caeremonias patrum suo-rum, quae in multitudine Deorum erant, unum Deum coeli coluérunt. — **Ita. Gloria Patri. Ita.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Austremonius Pontifex, a sancto Petro, juxta vetustissimam Aquitàniae traditionem, Roma in Arvérniam diréctus, ad propalandum fidei Christianae lumen, eruéndis ex avitae superstidnis caligine hujus tractus incolis vigilem curam impéndit. Tanto autem in labore, sanctissimorum asseclarum opera usus, dum ipse salutis mystérium Augustonémeti, in Arvérniae praecipua civitâte, quae postea Claromontium nomen assumpsit, feliciter promovéret, Sirentum ad Tigernénse castéllum, Nectarium in meridionalis Limaniae partes, Marium, Mammétum et Antonium

ad montes nostros misit; qui strénue injunctum opus aggréssi, pleràsque plébiùm multitudines, in suo quisque tractu, Christi agnitione illustravérunt.

R. Gentes glorificàbant verbum Domini, et credidérunt quotquot erant praeordinati ad vitam aetérnam :* Disseminabatur autem verbum Domini per univérsum regionem.

R. Habitàntibus in regione umbrae mortis lux orta est eis. —

Disseminabatur.

Lectio v.

Quum autem Claromontii cives pene omnes, abjécta idololatria, Evangélio nomen dedissent, ipseque Victorinus, gentilitiae superstitionis sacérdos et Christianorum insecutor, Càssii senatoris, apud quem hospitabàtur Austremonius, hortationibus victus, fidem ampléxus esset; Urbico demandata religiônis provéctione et populi cura, ad Nivernénses et Bituricénses properàvit sanctus Antistes, divinae veritatis et misericordiae lumen allatturus. Multam illic brevissimo témpore fecit gratiae seméntem, et numero gregi Pastores praefécit Patricium et Ursinum, viros apostolicae virtutis; rebusque sic compositis ad Claromontanos revérsus est. Quos omni provéxit sollicitudine, donec explétis eo in munere annis triginta sex, secéssum ad contemplationem aptum pétere disposuit ; populis, quos tanto labôre Christo pepérerat,

précibus continuis inter extrémos annos consulere cupiens.

R. Cum evangelizassent et docuissent multos, * Revérsi sont confirmantes animas discipulorum, exhortantes ut permanérent in fide.

V. Circuibant cunctas urbes, atque erudiébant populum. -- **Revérsi sunt.**

Lectio vj

Quamobrem, ordinato in sui vicem uno e suis sociis Episcopo, Iciodorum selégit oppidum, pone quod exstructo tuguriolo sedem fixit, toto corde ad aetérna anhélans, et in divinis meditationibus nocte dieque defixus. Inter haec tamen coeléstiùm colloquiorum oblectaménta, populi curam non abjécit, propinquosque incolas ad Christum convértit. Quumque Lucium, cujusdam ex procéribus Judaeorum Iciodorénsis urbis filium, baptisinate abluisset, ira excandéscens pater quosdam suae gentis immisit, qui beàtum Antistitem necàrent Monitus autem Austremonius, dum juxta Dominicum mandàtum geret ad montes, comprehénsus prope Tremélium càpite truncàtus est. Corpus ejus Iciodori sepultum est, coepitque, sexto saeculo, solémnior cultus impénderi gloriôso Màrtyri, promovénte Câtino, Arvernénsi Episcopo, qui primum archidiàconus Iciodorénsis paroeciam réxerat. Subsequénti saeculo acta Austremonii descripta sunt ab auctore quem fuisse credunt beàtum

Praejectum, Arvernorum pariter Antistitem et postea Martyrem ; ejusque sacras exuvias, diruto a Saracenis Iciodoro, in Volovicensis coenobii ecclesiam transtulit Avitus Praejecti successor. Quae demum, regnante Pipino ejusque rogatu, per Adebertum, Claromontensem Episcopum, in Mauziacense monasterium, ab ipso rege fundatum et dotatum, solemnissima pompa delatae sunt, ibidemque etiamnum veneratae quiescunt.

R. Cum venissent et congregassent Ecclesiam,* Retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, et quia aperuisset Gentibus ostium fidei. **V.** Adoraverunt et benedixerunt in caelum Eum qui prosperavit eis. — **Retulerunt. Gloria Patri. Retulerunt.**

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. xvj.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Euntes in mundum universum, praedicate Evangelium omni creaturae. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

(Homil. vij. in Cap. j. Epist. j. ad Corinth. post med.)

NON venisset in mentem Apostolis praedicare quae praedicae sunt, nisi divinam gratiam essent adepti : et non solum nihil tale gessissent, sed ne de ea

quidem cepissent consilium. Age vero! hodie quoque hoc ipsum persequamur oratione, et ostendamus fieri non potuisse, ut id instituerent et cogitarent, nisi Christum secum habuissent; non quoniam imbecilli adversus fortes, nec quoniam pauci adversus multos : non quoniam pauperes adversus divites, nec rudes et ignari adversus sapientes struebant aeternam ; sed quoniam magna quoque vis est praeoccupatae opinionis. Scitis enim apud homines nihil esse aequum validum atque tyrannidem veteris consuetudinis.

R. Vocavit vos Deus per Evangelium nostrum in acquisitionem gloriae Domini nostri Jesu Christi; itaque * State et tenete traditiones quas didicistis. **V.** Natio justorum obedientia et dilectio. — **State.**

Lectio viij

Oportebat enim eum qui credebatur statim publicari, expelli, a patria exulare, extrema mala perpeti, ab Omnibus odio haberi, communem esse hostem et suis et alienis. Quamobrem etiam si vocarentur a novitate ad consuetudinem, sic quoque res esset difficilis. Cum autem a consuetudine vocarentur ad novitatem, et haec adessent mala, cogita quantum esset impedimentum. Porro autem rursus iis quoque quae dicta sunt non levius aliud ipsis proponeretur, difficilem reddens transmutationem. Nam cum consuetudine et periculis haec quoque praecipua erant graviora : ea

vero a quibus abducébant, facilia. A stupris enim ac fornicatione vocábant ad temperàntiam, a vitae amore ad mortem, ab ebrietàte ad sobrietatem, a risu ad làcrymas et compunctionem, ab avaritia et pura habéndi cupiditàte ad paupertatem et suàrum facultàtum abdicationem, a securitàte et metus privatione ad pericula, et per omnia extremum exigébant vitae perfectionem.

R. Ut filios meos carissimos moneo ; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui; * Rogo ergo vos, imitatores mei estote sicut et ego Christi. Judicium Patris audite filii, et sic fàcite ut salvi sitis. — **Rogo ergo vos. Gloria. Rogo ergo vos.**

Lectio ix. de sanctis Martyribus Vitali et Agricola. (dies fixa e praececl.) ut in Breviario.

Ad Laudes et per Horas, Ant.

1. Ego tamquam pârvulis in Christo lac vobis potum dedi.

Psalmi ut in Laudibus Dominicae.

2. Ego plantavi, sed Deus incrementum dedit : Dei enim sumus adjutores; Dei agricultura estis, Dei aedificàtio estis.

3. Secundum gràtiam, quae data est mihi, ut sàpiens architèctus fundaméntum posui.

4. Et si aliis non sum Apostolus, sed tamen vobis sum ; nam signaculum apostolatus mei vos estis.

5. Testis mihi est Deus, quomodo

cupiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi : et hoc oro, ut càritas vestra magis ac magis abundet.

Capitulum. 1 Thess. iv.

FRatres, rogamus vos et obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare et placére Deo, sic et ambulétis ut abundétis magis.

Hymnus

Patrem Stremonium nunc juvet
aemulis
Certatim mémoires tollere
laudibus,
Per quem sancta Dei relligio stetit,
Cujus firmat adhuc cruor.

Exsul sponte suis finibus, et Petri
Mandato docilis protinus advolat;
Et monstrat misera nobis jacéntibus
Arvéris fidei facem. Iddunt se
cómities, et rudibus pia
Committunt fidei sémina méntibus;
Lux sunt in Domino, qui ténebrae
prius,
Christus vicit et imperat.

Non flexit pugilem continuus labor;
Numquid Stremonium conficiet
pavor !
Spe suffulta, necem amans fides,
Fingit gratia Martyres.

Te pro lege sua magnanimum mori,
Te fortem Dominus vidit ab aethere;
Victorumque dedit praemia, nobilem
Multo sanguine làuream.

Et nunc, aime Pater, proximus
assidens

Pastorum Capiti, protege filios;
Luctantes médiis hostibus aspice,
Da certent bona proelia.

Quam sermone docens, prodigiis
nitens,
Signasti proprio sanguine, da fidem
Invii téneant; da mémores Patris
Sanctis moribus àssequi.

Sit laus summa Patri, summaque
Filio,
... par, Sancte, tibi gloria, Spiritus,
Per quem Stremonius Pontificis
fidem
Martyr funere consecrat. Amen.

V. Fortis ut mors diléctio.

R. Et. Aquae multae non tuérunt
exstinguere caritem.

Ad Bened. Ant. Nihil horum timeas
que passurus es; esto fidélis usque ad
mortem, et dabo tibi coronam vitae.

Oratio.

DEus, qui per beàtum
Austremonium, Màrtyrem
tuum atque Pontificem,
ejusque discipulos, Evangélii tui luce
nos perfiindere dignatus es : da nobis
beatissimi Patris méritis et précibus
ita digne conversàri, ut eam, quant,
te miserante suscepimus fidem,
sanctis opéribus confitéri valeamus.
Per Dominum.

**Comm. SS. MM. Vitalis et
Agricolae.**

Ad Tertiam,

Capit. ut in Laudibus.

In ij Vesperis

**Ant. ut in Laudibus. Psalmi de
Dominica, et loco ultimi. Crédidi.**

A Capitulo de sequenti.

DIE VI.

**Sanctorum Omnium quorum
Corpora vel Reliquiae in
Ecclesiis Dioecesis
asserrantur.**

Duplex ij. classis.

**Psalmi ut in Communi plurimorum
Martyrum.**

In j. vespis

Capitulum. Rom. viij.

Si Spiritus ejus qui suscitâvit
Jesum a mortuis habitat in
vobis; qui suscitâvit Jesum
Christum a mortuis vivificabit et
mortàlia corpora vestra, propter
inhabitântem Spiritum ejus. in vobis.

Hymnus

OVos unanimes Christiàdum
chori,
Sanctorum Tumulos et
Cineres Patrum,
Dulces exuvias, pignora Coelitem,
Laetis dicite cantibus.

Coelo quando piis aequa laboribus
Felices animae gaudia possident,
Poenarum sociis débita rédditur
Hic laus et decus Ossibus.

Passim sparsa Deus, polli-citi
memor,
Custos ne péreant, pignora colligit;

Electosque suis providus àggerit
Aptandos lapides locis.

Quin et Relliquias et Tumulos sibi
Aras ipse Deus consecrat Hostia;
Conjungénsque suis se caput àrtubus
Hos secum simul immolat.

O, quorum Cineres supplicibus pia,
Tutum praésidium, plebs colit
osculis;
Exaudite preces, subsidium boni
Vestris ferte cliéntibus.

Sit laus summa Patri, summaque
Filio,
Sit par, Sande, tibi, gloria, Spiritus :
Sacra quas colimus, fac, Deus,
augeant
Nostram Relliquiae fidem.
Amen.

V. Pretiosa in conspéctu Domini,

R. Mors sanctorum ejus.

Ad Magnif. Ant. Amodo jam dicit
Spiritus, ut requiéscant a labdribus
suis; opera enim illorum sequuntur
illos.

Oratio.

Auge in nobis, Domine,
resurrectionis fidem, qui in
Sanctorum tuorum Reliquiis
mirabilia operàris : et fac nos
immortàlis gloriae participes, cujus
in eorum Cinéribus pignora
venerâmur. Per Dominum.

Comm. S Austremonii.

Ant. Gratias agimus Deo semper pro
omnibus vobis, mémores operis fidei
vestrae, et caritátis, et sustinéntiae

spei Domini nostri Jesu Christi, ante
Deum et Patrem nostrum.

V. Gloria vestra sumus, sicut et vos
nostra;

R. In die Domini nostri Jesu Christi.

Oratio.

DEus, qui per beàtum
Austremonium, Mâtyrem
tuum atque Pontificem,
ejusque discipulos, Evangélii tui luce
nos perfundere dignàtus es: da nobis
beatissimi Patris méritis et précibus
ita digne conversâri, ut eam, quam,
te miserânte, suscepimus fidem,
sanctis opéribus confitéri valeàmus.
Per Ddminum.

Ad Matutinum

Invit. Miràbilem in Sanctis suis
Dominum, * Venite, adorémus.

Hymnus

Quos tellus hûmili condiderat
loco
Hos Artus pietas sédula
colligit,
Conservatque futuris,
Manus nobile, sœculis.

Ñaec nos ergo Patrum dulcia pignora
Praeclàris cdlimus semper
honoribus,
Ingens unde fidéli
Spes et subsidium gregi.

Ñic quot prodigiis se Deus asserit?
Hic surdi patulis auribus àudiunt,
Caecis lux redit alma
Infirmis vigor àrtubus.

Quid non Ossa valent! quam cito

dissipant
 Pestem mortiferam, quam cito
 lânguidis
 Rorant méssibus imbres,
 Ignes quam cito comprimunt !
 Virtùtis columen grande fidélibus
 Sanctorum Cineres! nil atra proelia,
 Infernive furorem
 Hoc sub praesidio timent.

○ sancti Proceres, sidera patriae,
 Ad quorum Tumulos cântica
 promimus,
 Quae supréma tenétis
 Nati possideant bona.

¶antae nos mémores simus originis,
 Sanctorum soboles, ne steriléscere,
 Ne torpére sinâmus
 Priscam degéneres fidem.

○ ter sancta Trias, laus tibi jugiter,
 Quae te das méritis prodiga
 praemium;
 Splendentique coronas
 Horum Corpora gloria.
 Amen.

In primo Nocturno,

Ant. Dixit Deus : Ego sum qui sum,
 Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus
 Jacob : hoc nomen mihi est in
 etérnum.

Ant. De manu mortis liberàbo eos :
 de morte rédimam eos.

Ant. Fâciam propter servos meos, ut
 non dispérdam totum : adhuc illis
 loquéntibus, ego àudiam. **V.** Oràbit
 ad te omnis sanctus,

R. In témpore opportuno.

De Libro quarto Regum.

Lectio I Cap. xj.

ELias et Eliseus stabant ambo
 super Jordanem. Tulitque
 Elias pallium suum, et
 involvit illud, et percussit aquas quae
 divisae sunt in utràmque partem, et
 transiérunt ambo per siccum.
 Quumque transissent, Elias dixit ad
 Eliseum : Postula quod vis ut faciam
 tibi, ântequam tollar a te. Dixitque
 Eliseus : Obsecro ut fiat in me
 duplex spiritus tuus. Qui respondit :
 Rem difficilem postulasti; âttamen si
 videris me quando tollar a te, erit tibi
 quod petisti : si autem non videris,
 non erit. Quumque pérgerent, et
 incedétes sermocinaréntur, ecce
 currus igneus et equi ignei divisérunt
 utrumque : et ascéndit Elias per
 turbinem in coelum. Eliseus autem
 vidébat; et clamàbat : Pater mi, pater
 mi, currus Israel et auriga ejus. Et
 non vidit eum àmplius :
 apprehenditque vestiménta sua, et
 scidit illa in duas partes. Et levavit
 Pallium Eliae quod ceciderat ei :
 reversusque stetit super ripam
 Jordànis, et Pallio Eliae, quod
 ceciderat ei, percussit aquas, et non
 sunt divisa. Et dixit Ubi est Deus
 Elia étiam nunc? Percussitque aquas,
 et divisa sunt huc atque illuc et
 transiit Eliseus.

R. Projecérunt cadàver in sepulcro
 Elisei : quod *Cum tetigisset Ossa
 Elisei, revixit homo et stetit super
 pedes suos. **V.** Per fidem accepérunt
 de resurrectio- ne mortuos.—**Cum**

tetigisset. **Ossa.**

De Isaia Prophéta.

Lectio ii. Cap. lvij

Dissolve colligationes impietatis solve fasciculos deprimentis, dimitte eos qui confracti sunt liberos, et omne onus disrumpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagosque induc in domum tuam; cum videris nudum, operi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Oriétur in ténebris lux tua, et ténebrae tuae erunt sicut meridies. Et requiem tibi dabit Dominus semper, et implébit splendoribus animam tuam, et Ossa tua liberabit; et eris quasi hortus irriguus, et sicut fons aquarum cujus non deficient aquae. Et aedificabuntur in te déserta saeculorum : fundaménta generatidnis et generatidnis suscitabis : os enim Domini locutum est.

R. Statuisti ut transferréntur Ossa Patrum nostrorum de loco suo, et posuisti templum in quo invocatum est nomen tuum;* Et fecisti, Domine Deus noster, secundum omnem bonitatem tuam. **V.** Multum valet deprecatio justii assidua.—**Et fecisti.**

De Libro Apocalypsis
beati Joannis Apostoli.

Lectio iij. Cant. vj. et vij.

Vidi subtus altare animas interfectorum propter Verbum Dei, et propter testimonium quod habébant; et

clamabant vote magna;dicéntes : Usquequo, Domine (sanctus et verus) non judicas, et non vindicas sànguinem nostrum de iis qui habitant in terra? Et data sunt illis singulae stolae albae : et dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus modicum, donec compleàntur consérvi eorum, et fratres eorum qui interficiéndi sunt sicut et illi. Hi sunt qui venérunt de tribulatione magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sanguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviant ei die ac nocte in templo ejus : et qui sedet in thrôno, habitabit super illos : non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque ullus aestus: quoniam Agnus qui in médio throni est reget illos, et deducet eos ad vitae fontes aquarum, et abstérget Deus omnem làcrymam ab oculis eorum.

R. Abel testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibénte munéribus ejus Deo, * Et per fidem defunctus adhuc loquitur. **V.** Dixit Dominus

ad Caïn : quid fecisti? Vox Sànguinis fratris tui clamat ad me de terra. —
Et per. Gloria Patri. Et per.

In secundo Nocturno,

Ant. Dico vobis amicis meis : Ne terreàmini ab iis qui occidunt corpus, et post hac non habent amplius quid faciant.

Ant. Nonne quinque pâsseres vœneunt dipondio? Et unus ex illis non est in oblivione coram Deo.

Ant. Capilli capitis vestri omnes numerati sunt : no-lite timére, multis passéribus pluris estis vos.

V. Custodit Dominus omnia Ossa eorum :

R. Unum ex his non conterétur.

Sermo sancti Joànnis Chrysostomi.

Lectio iv.

(Hom. xxvj.in 2 adCor. n.5.)

Sepulcra sanctorum qui Crucifixo serviérunt régias aulas splendóre vincunt; non magnitudine aut pulchritudine aedificiorum, (nam hac parte illa superant), sed, quod multo majus est, coetintium studio. Nam et ille qui purpuram gestat ad Sepulcra illa se confert, ut ea exosculétur; abjectoque fastu supplex stat, sanctosque obsecrat, ut ipsi apud Deum sibi praesidio sint; atque, ut et tentoriorum opificem, et piscatorem, et quidem fato functos, patronos habeat, précibus is conténdit qui diadémate cindus est. Ergone, dic, quaeso, horum Dominum mortuum dicere audébis, cujus servi, étiam defuncti, eorum qui univérso orbi imperant, patroni sunt? Atque id non Romae solum fieri quispiam viderit, sed étiam Constantinopoli. Nam et hic quoque Constantinum Magnum filius ita demum ingénti honore se affecturum existimâvit, si eum in piscatoris vestibulo conderet. Quodque Imperatoribus sunt in aulis janitores, hoc in Sepulcro piscatoribus sunt Imperatores.

R. Amen, amen dico vobis : qui credit in me, opera quae ego facio et ipse fâciet, et majora horum fâciet : * Et quodcumque petiéritis Patrem in nomine meo, hoc fâciam. **V.** Dabo vos in nomen, et in laudem omnibus populis terrae.—**Et.**

Lectio v.

Quod si cum Imperatoriis aulis haec Sepulcra conférre liceat, penes haec rursus victoria futura est. Illic enim multi sunt qui turbam submoveant : hic contra multi qui invitent, atque et divites, et pâuperes, et viros, et féminas, et servos, ac liberos àttrahant. Illic ingens terror; hic laetitia quae multis verbis explicari néqueat. At dulce spectâculum est Imperatorem auro amictum, et corona redimitum vidére, astantésque bélicos duces, praeféctos, tribunos, centuriones, praetores. Verum haec àdeo illis augustiora magisque treménda sunt, ut prae istis illa scena quaedam ac merus ludus censéri possint. Simul enim atque limina transilieris, locus ipse mentem ad coelum, ad supérnum Regem, ad Angelorum exércitum, ad sublime illud solium, ad inaccéssam gloriam transmittit.

R. Per manus Apostolorum fiébant prodigia, ita ut in plateas ejicerent infirmos; ut, veniénte Petro, saltem umbra illius obumbrâret quemquam illorum : * Qui curabantur **V.** Misericordia tua, Do-mine, advéniens sanàbat illos. — **Qui.**

Lectio vj

Sanctorum Ossa daemones sistunt et excruciant, acerbissimisque illis vinculis eos qui astricti sunt solvunt: Quid hoc tribunâli terribilius fingi potest? Cum nemo cernatur, nemo daemontis lateri inctimbat, voces et dilacerationes, vërbera et cruciatus, linguae conflagrâtes audiântur, daemone admirabilem potentiam minime ferente. Atque isti qui corpora gestarunt limites corpore vacantes superant : Pulvisque, Ossa et Cinis naturas lias invisibiles dilâcerant. Ideo nemo est qui peregrinationem unquam inire sustineat ut Imperatorum aulas videat : contra multi plerumque Imperatores pégre profécti sunt, ut hoc spectâculo frueréntur. Siquidem sanctorum Mârtyrum temple futtiri iudicii vestigia et signa éxhibent, dum daemones flagris caedântur, hominésque castigantur, ac liberântur. Viden quae Sanctorum, étiam vita functorum, vis sit?

R. Virtutes non quâslibet faciébat Deus per manum Pauli, ita ut super lânguidos deferréntur a corpore ejus Sudaria et Semicinctia : * Et recedébant ab eis languores, et spiritus nequam egrediebântur. **V.** Quis similis tui, Domine, magnificus in sanctitâte, fâciens mirabilia! Extendisti manum tuam. — **Et** recedébant. **Gloria Patri. Et** recedébant.

In tertio Nocturno,

Ant. Ossa ârida, audite verbum Domini.

Ant. Dicit Dominus: Deus Ossibus his : Ecce ego intromfttam in vos spiritum, et vivétis.

Ant. Dabo super vos nervos, et succréscece faciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem; et dabo vobis spiritum, et vivétis.

V. Exsultábunt Domino.

R. Ossa humiliâta.

Lectio sancti Evangélii secundum
Lucam.

Lectio vii. Cap. vj.

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitudo copiosa plebis ab omni Judaea, et Jerusalem, et maritime, et Tyri, et Sidonis, qui vénerant ut audirent eum, et sanaréntur a languoribus suis. Et réliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

(Epist. xxxvij. alias lxxv. script.
circa an. 096, advers. Vigilantium.

Dolet Vigilântius Martyrum Reliquias pretioso operiri velâmine, et non vel pannis, vel cilicio colligâri, vel projici in sterquilinum, ut solus Vigilântius adorétur. Ergo sacrilegi sumus, quando Apostolorum basilicas ingrédimur? Sacrilegus fuit Constantinus imperâtor, qui sanctas Reliquias Andréae, Luce et

Timothaei transtulit
Constantinopolim, apud quas
daemones rugiunt, et illorum se
sentire praesentiam confitentur?
Sacrilagus dicendus est et nunc
Augustus Arcadius, qui Ossa beati
Samuelis longo post tempore de
Judea transtulit in Thraciam ?
Omnes Episcopi, non solum
sacrilegi, sed et fatui iudicandi, qui
rem vilissimam et Cineres dissolutos
in serico et vase aureo portaverunt?

R. Multi de his qui dormiunt in
terrae pulvere *Evigilabunt in vitam
aeternam; et fulgebunt quasi
splendor firmamenti et quasi stellae
in perpetuas aeternitates. **V.** Quia
resurgent mortui, Moyses dicit :
Deum Abraham, et Deum Isaac, et
Deum Jacob : Deus autem non est
mortuorum, sed vivorum. —
Evigilabunt.

Lectio viiij.

Mortuum suspicaris; et
idcirco blasphemus. Lege
Evangelium : Deus
Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob,
non est Deus mortuorum, sed
vivorum. Dicis in libello tuo, quod
dum vivimus, mutuo pro nobis orare
possumus; postquam autem mortui
fuimus, nullius sit pro alio
exaudienda oratio; praesertim cum
Martyres ultionem sui Sanguinis
obsecrantes impetrare non quiverint.
Si Apostoli et Martyres, adhuc in
corpore constituti, possunt pro
caeteris, quando pro se adhuc debent
esse solliciti; quanto magis post

coronas, victorias et triumphos?

R. Ecce ego aperiam Tumulos
vestros, et educam vos de Sepulcris
vestris, populus meus, * Et sciatis
quia ego Dominus locutus sum, et
feci. **V.** Ego sum resurrectio et vita :
qui credit in me, etiamsi mortuus
fuerit, vivet.— **Et sciatis. Gloria. Et
sciatis.**

Lectio ix.

UNus homo Moyses sexcentis
millibus armatorum impetrat
a Deo veniam; et Stephanus
imitator Domini sui, et primus
martyr in Christo, pro persecutoribus
veniam deprecatur: et postquam cum
Christo esse coeperint, minus
valent: Paulus Apostolus ducenas
septuaginta sex sibi dicit in navi
animas condonatas; et postquam
resolutus esse coeperit cum Christo,
tunc ora clausurus est, et pro iis qui
in toto orbe ad suum Evangelium
crediderunt mutire tantum poterit?
Te Deum laudamus.

Ad laudes

et per Horas, Ant.

1. Vidi subtus altare animas
interfectorum propter verbum Dei, et
propter testimonium quod habebant.
2. Clamabant voce magna, dicentes :
Usquequo, Domine sanctus et verus;
non iudicas, et non vindicas
Sanguinem nostrum?
3. Date sunt illis stol albae, et didum
est illis ut requiescerent adhuc
tempus modicum, donec

compleantur consèrvi eorum.

4. Hi sunt ante thronum Dei, et sèrviunt ei die ac nocte in templo ejus; et qui sedet in throno, habitabit super illos.

5. Agnus qui in médio throni est, reget illos, et deddet eos ad vit fontes aquarum; et abstèrget Deus omnem làcrymam ab oculis eòrum.

Capitulum. Rom. viij.

Si Spiritus ejus qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in vobis : qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit et mortalia Corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis.

Hymnus

CAelo quos éadem gloria consecrat
Terris vos eadem concélebret dies;
Et dum vestra juvat praemia pàngere,
Sit sacris decus Ossibus.

Ô sancti proceres, gentis Apostoli,
Quorum tanta fuit cura sa-lus gregis,
Quorum subsidiis firma viget fides,
Sit sacris decus Ossibus.

fuso purptirei sanguine Martyres,
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Et cingens rutila témpora làurea,
Sit sacris decus Ossibus.

Quorum crescit adhuc culta laboribus
Christi frugifero vinea palmite,
Almi Pontifices, praesidium gregis,
Sit sacris decus Ossibus.

Ô succénsa Deo spléndida Lumina,
Per quos relligio tutaque véritas
Fulget virgineis semper honoribus,
Sit sacris decus Ossibus.

Et vos summa quibus gloria déspici,
Summae divitiae paupériem pati,
Summae deliciae quotidie mori,
Sit sacris decus Ossibus.

Et vos Virginei cum citharis Chori,
Agni sancta phalanx, pars gregis optima,
Et fortes fragili péctore Féminae,
Sit sacris decus Ossibus.

Nobis, alma cohors, sis bona;
fletibus
Luctàntes médiis quos modo réspicis
Dextram propitiam porrige frâtribus
Sacros qui Cineres colunt.

Et quum nostra, novis
Spléndida dotibus,
Surget, juncta choris spirituum caro;
Indivisa Trias, sis, Deus, omnia
Nobis semper in omnibus.
Amen.

V. Exsultàbunt sancti in gloria :

V. Laetabûntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vivent mortui tui,
Israel; interfécti mei restirgent :
expergiscimini, et laudàle, qui
habitabit in pulvere.

Oratio.

Auge in nobis, Domine,
resurrectionis fidem, qui in
sanctorum tuorum Reliquiis
mirabilia operàris : et fac nos
immortâlis gloriae participes, cujus
in eorum Cinéribus pignora

veneràmur. Per.

Ad tertiam,

Capit. ut ad Laudes.

R. br. Oràbit ad te * Omnis sanctus. Oràbit. V. In témpore opportûno. Omnis sanctus. Gloria. Oràbit.

V. Custodit Dominus omnia ossa eorum :

R. Unum ex his non conterétur.

Ad Sextam

Capitulum. Coloss. viij.

Mortui estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo : cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glôria.

R. br. Custodit Dominus * Omnia Ossa eorum. Custodit. V. Unum ex his non conterétur. Omnia. Gloria. Custodit.

V. Exsultàbunt Domino.

R. Ossa humiliàta.

AD NONAM

Capitulum. Philipp. iij.

Nostra conversàtio in coelis est, unde étiam Salvat6rem exspectamus Dominum nostrum Jesum Christum qui reformàbit Corpus humilitatis nostrae configuràtum Corpori claritâtis suce.

R. br. Exsultabunt * Domino. Exsultàbunt Domino. V. Ossa humiliàta. * Domino. Gl6ria Patri. Exsultàbunt.

V. Qui séminant in làcrymis.

R. In exsultatione metent.

In ij Vesperis

1 Fidélis sermo : si mortui sumus Christo, et convivémus : si sustinébimus, et conregnàbimus

2. In omnibus tribulationem pâtimur, semper mortificationem Jesu in Corpore nostro circumferéntes; ut et vita Jesu manifestétur in Corporibus nostris.

3. Habéntes eundem spiritum fidei, et nos crédimus; sciéntes quoniam qui suscitâvit Jesum, et nos cum Jesu suscitâbit.

4. Vivificàbit nos Dominus, suscitâbit nos; et vivémus in conspectu ejus.

5. Cum mortàle hoc indûerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est : Absorpta est mors in victoria

Capitulum et Hymnus O vos unànimes, ut in i. Vesperis.

V. Qui séminant in làcrymis.

R. In exsultatione metent.

Ad Magnif. Ant. Cum a mortuis resurréxerint, sunt sicut Angeli in coelis; neque enim ultra mori péterunt ; et filii sunt Dei, cum sint filii resurrectionis, allelelulia.

DIE VII.

S. Caroli

Episcopi, Confessoris.

Duplex.

(*D. f e IV mensis hujus.*)

Ut in Breviario.

DIE IX.

Commemoratio

S. Ursini

Episcopi, Confessoris.

In j. Vesp. Ant. Sacerdos et Pontifex.
V. Amavit eum.

Oratio

Adésto, quaesumus,
omnipotens Deus,
supplicationibus nostris : ut
qui, hodierna die, beati Ursini,
Confessoris tui atque Pontificis,
apostolicos labores et gloriosa
natalitia recolimus, ejus
suffragantibus méritis, spiritu
intelligentiae et fortitudinis muniri
mereamur. Per Dominum.

In Laud. Ant. Euge serve bone. V.
Justum.

DIE X

Commemoratio

S. Georgii,

Episcopi, Confessoris.

In j. Vesp. Ant. Sacerdos et Pontifex.
V. Amavit eum.

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum
Gentibus beatum Georgium,
Confessorem tuum atque
Pontificem, apostolico spiritu
replevisti : praesta, quaesumus, ut
ejus suffragantibus méritis, gens
sancta et regale sacerdotium coram
te efficiamur. Per Dominum.

In Laud. Ant. Euge serve bone. V.
Justum.

DIE XI.

S. Martini Episcopi,

Confessoris.

Duplex ij. classis.

Ut in Breviario.

DIE XIII

S. Stanislai a Kostka

Confessoris.

Duplex.

Ut in supplemento Breviarii

DIE XIV

S. Adeltrudis

Aurilacensis Comitissae,

Viduae.

Duplex.

Omnia ut in Communi non
Virginum, praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beàtae Adeltrudi inter illécebras saeculi sobrie, et juste, et pie vivere tribuisti : da, quaesumus, ut ejus exémplo et intercessione, terrénae vetustàtis conversatione mundati, cceléstis vitae proféctibus innovémur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ADeltrudis, Geràldi nobilissimi et piissimi vira conjux sandissima et géneris nobilitate compar, Aurilacum caritatis opéribus et miraculis illustràvit, civitatis illius quasi prima fundàtrix nuncupari mérita. Hic enim, subtus castrum intra domini limites exurgens et valli Jordanénsi superéminens, beato Cleméti, Papae et Martyri, dicatam eréxit ecclésià, quae oppiduli velut primordium fuit. Cujus pietàtem tanto munere decoravit Dominus, ut natum sanctitate perillustrem gignere, ipstimque, ut narrat beàtus Odo, adhuc intra viscera laténtem, prophética voce ter clamitàntem audire mererétur.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Quanta autem castimoniae, luce enituerit inter illécebras saeculi, quanta sollicitudine allaboràverit in formando ad litteras, praesértim divinas, ad innocéntiae

custodiam, ad pietàtis et caritàtis opera, Geraldo, filio, describit étiam praelaudàtus Abbas. Aurilaci obiit décimo odavo Caléndas decémbris, versus finem saeculi noni, et in ecclésià sancti Cleméntis sepulta est, in qua, Paulo ante defunctus, conjux quiescébat. Ad ejus sepulcrum miraculis subinde illustratum convenire non destitérunt filé les, ejtisque festum solémni cultu celebrare, donec Calvinianis saeculo décimo sexto Aurilacum vastàntibus, sanctae Comitissae exuviae sacrilegis direptionibus misere dispérditae sunt.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj

De Libro Confessionum
sancti Augustini.

(Lib. 5. cap. ix. de S. Monica.)

AN tu, Deus misericordiàrum, spérneres cor contritum et humiliatum matris castae ac sobriae, frequentàntis eleemosynas, obsequéntis atque serviéntis sanctis tuis, nullo die praetermitténtis oblationem ad altare tuum, bis in die mane et vésperè ad ecclésià tuam sine ulla intermissione veniéntis, non ad vanas fabulas et aniles loquacitàtes, sed ut te audiret in tuis sermonibus, et tu illam in suis orationibus? nequàquam, Domine; imo aderas et exaudiébas, et faciébas ordine quo praedestinaveras esse faciéndum. Absit ut tu falleres eam in illis visionibus et responsis tuis, quae illa fidéli péctore tenébat, et

semper orans, tamquam chirographa tua, ingerébat sibi.

R. Fallax gratia.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro, **ut in Communi.**

DIE XVI.

S. Amantii

Episcopi, Confessoris.

Duplex.

(D. f. e IV. mensis hujus.)

Omnia ut in Communi Confessors Pontificis, praeter ea quae sequuntur.

Oratio

Deus, aeterna caritas, qui beatum Confessorem tuum atque Pontificem Amantium, et nominis et caritatis dulcedine, insignem effecisti : da, quaesumus, ejus intercessione, ut te in omnibus et super omnia diligentes, ad aeternae vitae gaudia pervenire mereamur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente :

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Beatissimus Amantius Ruthena urbe ortus, et propter mirabilem vitam Ecclesiae illius Pastor effectus, nunc ipsius civitatis ac civium apud Deum insignis patronus est. Qui in primaevo aetatis flore, abruptis

saeculi laqueis, militiam Christi amplexus est, et beato fervens proposito, et felicitum meritorum splendore conspicuus, sacerdotii culmen, et sublimis cathedrae sedem emeruit. Gessit mentem fastigio honoris sui parem; erat enim in illo perfecta humilitas, prompta misericordia, ac sancta simplicitas. In vigiliis laudabilis, in jejuniis austerus, in colloquiis dulcis, in injuriis mitis, in tribulationibus patiens, et in prosperis moderatus erat; praeterea vultu hilari, in quo, nec pudore libertas caruit, nec jucunditas gravitate.

R. Inveni David.

Lectio v

Sed cum vir Dei, propter officium sibi commissum, curam haberet pauperum et afflictorum, et cum mitissimus esset, audissetque praesidem civitatis quemdam juvenem reum morti damnasse, properavit ad forum, et, ut verus pastor, postulat a praeside juvenem tamquam ovem pascuae suae. Sed cum preces ejus mens superba praesidis repulisset, sanctus Pontifex cellulam repetit, terra prosternitur, petens a Deo quod a praeside obtinere non potuerat ; qui repente; adhuc pro tribunali sedens, tanto dolore captus est, ut extrema vitae suspiria emitteret. Concurrunt statim praesidis amici ad virum sanctissimum, illumque deprecantur ut praesidi ignoscat; venit Amantius ad forum, et praesidem pene

mortuum manu sublevat, cujus tactu salus iudici rédditur, et in gratiarum actione vita donatur damnato, qui pro tanto beneficio, et monitis sancti Praesulis, réliquum vitae in meliorem vicem mutavit.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

Tanto fervore religionis ac fidei accensus erat, ut cum vidéret Gentilium multitudinem idolo, quod non longe ab urbe erat et a quo nomen civitati Ruthénæ inditum est, et daemóniis sacrificantem, suis ad Deum precibus, et sanctis monitis cives suos ab impietate conarétur, avértere. Sed facta in illum seditione ad consueta orationis arma recurrit; statimque coelum tégitur nubibus, et terribili fragore tonitruum increpuit, fulménque idolum Ruth minuit ita ut per aera simulacrum illud lapideum in varia partes efferrétur : aliud quoque ingens in foro civitatis dejecit et diruit. Illis et aliis quam plurimis miraculis pertérriti cives omnes, ad fidem Christi conversi sunt. Sed cum tantis virtutibus et méritis diu clarisset, et jam fracta ejus membra deficerent, non tamen abstinéntias remittébat. Tandem sénio et morbo confectus, jubet corpus suum super terram emitti, et sumptis Ecclesiae sacraméntis, oculos in coelum levans, gregem sibi commissum Deo comméndat ; et paulo post cum multis signis et prodigiis animam suo Creatori

reddidit, die quarta novémbris, versus médium saeculi quinti. Cujus corpus Ruthénæ, in aede in honorem ejus Deo sacra, asservatur; et multis étiam post libitum miraculis refulget.

R. Iste est.

In Nocturno, Homilia in Evang. Vigilante, ut in Communi ij loco.

DIE XVII.

S. Gregorii

Episc. Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregorius, Claromonte, Arvernorum senatoria stirpe editus, sub Gallo, suo videlicet patruo, et Avito, Arvernensibus Episcopis, pietatis cultu litterarumque stidiis egregie institutus fuit. Quibus in discendis ea se discretione exercuit, ut nec poetarum naenias ex toto abhorreret, nec tamen earum lenocinio mente ancillarétur : has vero scisse quidem se osténdit, sed saniori iudicio respuisse. Ipsis autem ab infántiae annis, in vera Dei sciéntia, ac casto ejus timore conversatus, sanctorum ut mores ambire, sic eorum ope

plurimum niti ac méritis fidere visus est. Unde làicus adhuc nimia corréptus fébrium violéntia, quum jam de humano auxilio desperarétur, ad tumulum beàti Illidii se deférri voluit, cui affusus votum édedit, si sospes evadéret, se clericàtus hàbitum sine mora suscepturum. Itaque fidei praemium adéptus, coma deposita, se divinis obséquiis mancipàvit. Sed et deinde a gravissimo morbo ante sepulcrum beati Martini, quo, jam in vitae discrimine positus, deportàri voluerat, effusis précibus, prodigiose liberàtus est.

R. Invéni David.

Lectio v.

IMitator factus beati Martini, Gregorius, post mortem sancti Euphronii antistitis Turonénsis, almae hujus sedis praesul, adunàtis omnium suffràgiis, ab Agidio Reménsi Archiepiscopo licet rénitens ordinatus est. Tunc mysteriirum Dei fidélis dispensàtor assiduis hortàtibz clerum et populum erudivit. Libros de Sanctorum vita et miraculis, aliàque utilissima opera conscripsit, Majorem civitátis suae basilicam incéndio destructam instauravit, aliàsque multas in urbe ac dioecési consecràvit ecclésias. Bella civilia inter Francorum reges imminéntia, aut édám exorta, legàtus ipse interpositus non semel compréssit. Obstitit pontificàli plane libertate Chilpérico primo, Suessionum regi,

tunc témporis régulas ecclesiàsticas ternerànti : quem et in Sabellianismum propendéntem eréxit. Nascéntem quoque in suo clero praefocàvit haeresim Sadducaeorum. Tandem a Leudàsto Turonum praefécto acérba multa constantissime pértulit, atrocissimis ab eo proscissus calumniis: quae nihil ipsi de sanctitatis fama decerpsérunt, sed luctuosum obtrectatori importàrunt éxítum.

R. Posui adjutorium.

Lectio vi.

SAEpius autem vir Dei, vel subditorum utilitâte, vel propriae salutis causa, longius procedébat. Aliquàndo igitur quum sepulcrum beàti Hilàrii supplicaturus adisset, ad viséndam quo-que sanctam Radegundem reginam divértit. Dum vero tamquam incolae paradisi ambo secum de coeléstibus confabularéntur, oleum, quod ante pignora sanctae Crucis guttâtîm illic defluere solébat, in advéntu pontificis mirabiliter auctum est. Pia quoque peregrinatione ad monastérium Locogiacénse perréxit, ut beàto Martino, cujus patrocinio multa se debére praedicàbat, grates ibi persolvéret. Labénte autem aetate, beatorum Apostolorum tumulos supplici pietate veneraturus Romam pétiit, ubi honorifice atque amantissime a sancto Gregorio Magno suscéptus est, et cathedra àurea donàtus. Tandem tot praeclaris

functus laboribus, et plurimis inclytus miraculis, quae reliquiis sanctorum et praesertim beato Martino tribuere nitebatur ipsius humilitas, ad coeleste praemium evolavit, anno Christi quingentesimo nonagesimo quinto. Quem adhuc viventem sanctus Fortunatus miris at veris laudibus extitlerat, defunctum posteri magnis commendationibus celebrarunt; et inter sanctos Confessores eum ascripsit Ecclesia.

R. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang.
Homo peregre, **de Communi, j. loco.**

DIE XXVI

S. Mennae
Martyris.

Duplex.

(D. f ex XI. mensis hujus.)

Omnia de Communi unius Martyris,
praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beati Mennae, Martyris tui, natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roboreremur. Per Dominum.

Commem. S. Petri Alexandrini
Episc. et Mart. Ant. Qui odit. V.
Justus ut palma. **Oratio.** Infirmitatem nostram.

In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Mennas Aegyptius, christianus miles, in persecutione Diocletiani et Maximiani imperatorum, cum poenitentiae causa in solitudinem secessisset, natali die imperatorum, quo populus celebri spectaculo tenebatur, in theatrum prosiliens, libera voce gentilium superstitionem insedabatur. Quamobrem comprehensus, et Pyrrho praeside in Metropoli Cottiensium Phrygiae vinctus, loris crudeliter caeditur.

R. Honestum.

Lectio v.

Deinde equuleo tortus, lampadibus ardentibus ad corpus admotis, plagisque cilicio confrictis, tum per tribulos et virgas ferreas, manibus ac pedibus colligatis, tractus, plumbatis etiam contusus, demum gladio interficitur, in ignemque injicitur. Corpus inde a Christianis ereptum, sepultum est; ac postea Constantinopolim translatum. Cujus fragmenta Gordium et Jalleriacum, in dioecesim Sancti-Flori, quondam asportata, ibidemque pio cultu et aegrotantium, maxime leproso, concursu hactenus venerata, plurimis infirmitatibus medelam saepissime attulerunt.

R. Desiderium animae.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio vj.

Serm. cclxxxiiij.

DEus adjutor est. Hunc adjutorem, ut vinceret, beatus Martyr hàbuit quem miramur, cujus solemnitatem hodie celebràmus. Sine illo non vinceret, et si dolores vinceret, diàbolum non vinceret. Aliquàndo enim victi a diabolo vincunt dolores, non habèntes patiéntiam, sed duritiam. Ille ergo adjutor àffuit, ut donàret ei veram fidem, fàceret ei bonam causam, et pro bona causa donàret patiéntiam. Tunc enim est patiéntia, quando praecédit bona causa. Non enim et ipsam fidem alius quam Deus donat. Bréviter utrumque commendàvit Apostolus; et causam pro qua patiàmur, et patiéntiam qua mala perferàmus, a Deo nobis esse. Exhortans enim Martyres, ait : Quia vobis donatum est pro Christo, ecce bona causa; non solum ut credatis in eum, sed étiam ut patiàmini pro eo, haec est vera patiéntia.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthaëum.

Lectio vij. Cap. X.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil est opértum quod non revelàbitur, et occultum quod non sciétur. Et réliqua.

Homilia sancti Hilàrii, Episcopi.

Dominus diem judicii osténdit, quae abstrusam voluntàtis nostrae consciéntiam prodet; et ea quae nunc occulta existimàntur luce cognitionis publicae déteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuéndas; quia dies judicii nulla haec fuisse atque inània revelàbit. Et quod dico vobis in ténebris, dicite in lumine, et quod in aure auditis, praedicàte super tecta. Non légimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in ténebris tradidisse : sed quia omnis sermo ejus carnalibus ténebrae sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Corona àurea.

Lectio viij.

ITaque id quod a sedictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquéndum. Idcirco quae in ténebris dicta sunt, praedicàri jussit in lumine : ut quae secréto durium commissa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium praeconio audiantur. Constànter enim Dei ingerénda cognitio est, et profundum doctrinae evangélicae secrétum in lumine praedicationis apostolicae revelàndum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in corpora, tamen in animam jus nullum est; sed timéntes potius Deum, cui perdénda in gehénna et animae et corporis sit potéstas.

R. Hic est vere.

Lectio ix ix. S. Petri Alexandrini ut
in Breviario.

In Laudibus Commem. S. Petri
Alexandrini.

Ant. Iste sanctus. V. Gloria et
honore. Oratio. Infirmitatem
nostram.

DIE XXVII

S. Odonis Abbatis.

Duplex.

(Dies fixa e XVIII. huj.)

Omnia de Communi Conf. non Pont.
praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatum Odonem
Abbatem, caritatis tuae igne
succensum, in Ecclesia tua
lucere simul et ardere fecisti : ejus
intercessione concede, eodem nos
caritatis spiritu ferventes, coram te
semper ut filios lucis ambulare. Per
Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ODo, nobilis Abbonis inclita
progénies, luce fidei magis
quam natalium claritate
resplénduit. Etenim patris,
jurisprudéntiae atque historiae
lectionibus, pique presbyteri
praeceptionibus ad sacras simul et
humánas litteras informatus, strénuus

et conspicuus praedicabatur juvenis.
Postmodum vero Guillélmo,
Aquitaniae Duci et Arvériae
Comiti, cognomento Pio, ab Abbone
traditus est, rem militarem
edocendus; cumque, Deo ad sandiōra
vocante, nihil proficeret, annum
aetatis suae decimum nonum
assecutus, ad beati Martini
confugiens ecclesiam, clericatus
suscepit officium. Mox Lutétiam
adiens, perficiendorum studiorum
causa, Remigio Autissiodorénsi, qui
regendis scholis operam dabat,
adhaesit. Quo praecéptore musicam
et dialécticam didicit ; Turonésque
reversus canonicdrum coetui
ascriptus et praecéptor promotus est.
Ibi prope sepulcrum sancti
Pontificis, in célula a nutritio suo
Fulcone Comite data, degens, diem
in lectione sacra, noctem fere totam
in oratione insumébat; hymnos et
antiphonas de sancto Martino
conscribébat, sancti Gregorii Moràlia
in librum Job, mandante ipsomet
beato Doctore, in compéndium
coardabat, continuis laboribus carnis
desidéria frangens atque jejuniis; ad
victum enim quotidianum
semilibram panis, paucàsque fabas,
et aquam modicam adhibere illi satis
erat.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

AT veto tunc témporis, vir
conspicuae sanctimoniae
Berno, instante Guillélmo
Pio, Cluniacénsé coenobium

eréxerat. Divina autem afflante gràtia, perféctae vitae sémitam requirens Odo, una cum sando Adhégrino, nuper Fulconis comitis strénuo milite, venit ad ilium, Deoque militaturus cum socio coelèste cingulum sibi assumpsit. Ascéndit autem de virtute in virtutem, dum puerorum invigilat disciplinae, et ad sacerdotii honores quantumvis reluctans evéhitur; atque postmodum a decedente Bernone Cluniacénsis Abbas designàtur : Deo certe ita disponente, ut domus gràtiae et virtutis toto orbe jamjam dilatànda in primo Pastore suo sanctimoniae fundaméntum et religionis exciperet firmitàtem.

R. AMàvit eum,

Lectio vj

Quis autem praedicare sufficiat in Abbate sancto, scribit ejus discipulus Joànes, animàrum lucrum, instaurationem coenobiorum, pacem ecclesiàrum, concordiam regum, curam virginum, intemeratam observàntiam regulàrum, perseverantiam vigiliàrum et orationum, spécimen dénique omnium virtutum? Jam Tutelénse sancti Petri coenobium ordinàverat, jam Aurilacénse sancti Geràldi monastérium sapientissime gubernaverat et praeclare gesta beàti fundatoris descriperat, jam Floriacénsi et Senonénsi abbatiis egrégie praefuerat. Quot et quantos exinde labores ad refocillandam sancti patris Benedicti disciplinam,

tum Romae, tum per univérsam Italiam, Galliam, Hispàniam exantlaverit, vere monàsticae observantiae Instauràtor nuncupàtus, vix enarràri potest. Ac demum sénio conféctus, scriptis meritisque ac miràculis clarus, dum Romae paci Itàlicae gentis providet, febre corréptus et obitus diem adventare praenosens, inducias éxitus precatus est a Domino donec Turones rediret. Eoque voti compos revérsus, et celebràta sancti Martini Octava, quem a juvenilibus annis singulàri cultu prosecutus fuerat, salutari viatico reféctus, monachos undecumque venièntes instruxit sermonibus, et protéxit benedictionibus, migrans in coelum, anno Christi nongentésimo quadragésimo tértio, décimo quarto Caléndas decémbris ; sepultusque est in ecclésia Turonénsi

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Abbatum, j. loco.

DIE XXVIII.

S. Didaci

Confessoris.

Semidupiex.

(D. f. e XIII huj.)

Ut in Breviario.

DIE XXIX.

S. Saturnini

Pont. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequentia :**Oratio**

MAjestatem tuam, Domine, supplices exoramus; ut qui beato Saturnine, Martyri tuo atque Pontifici, tantam pro nomine tuo praestitist tolerantiam, per ejus intercessionem tribuas plebi tuae veniam pro delictis. Per Dominum.

Commemor. S. Didaci, Ant. Hic vir despiciens. **V.** Justum deddixit. **Et alterius S. Saturnini, Ant.** Qui odit animam. **V.** Justus ut palma.

Postea Feriae.

Deinde alterius S. Saturnini Mari. Ant. Qui odit. **V.** Justus ut palma.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Actis Passionis Sancti Saturnini
Episcopi et Martyris

Lectio iv.

INitio praedicationis Apostolorum, Saturninus, beati Petri discipulus, ab eo Episcopus ordinatus est, et Tolosas, ad partes Oceani proximas, directus. In eadem civitate gemitam coronam, Deo largiente, promeruit, et de Sacerdotii dignitate, et de honore Martyrii.

Cum enim supradito Episcopo ad ecclesiam id temporis parvulam, juxta Capitolium, frequens itus esset et reditus, sancti viri praesentiam sustinere fallax daemonum turba non potuit; et ad consulentium vota ceperunt in silentio permanere. Sacrilegae superstitionis antistites consulentes unde in numina sua venisset inusitata taciturnitas, audiunt a quodam nostrae religionis inimico, novam surrexisse sectam superstitioni gentilitatis inimicam, quae Christiana appellatur; hujus fidei esse Episcopum Saturninum, cujus transitu deorum sudrum ora siluissent.

R. Honestum fecit.**Lectio v**

CUM magna fuisset multitudo congregata, et, parato ad victimam tauro, deos suos litatione hostiae, vel reducere cuperent, vel propitiare ecce ipsum Saturninum, ad officium solenne venientem, unus e turba Dominus agnoscit, et dicit : En ipsum adversarium cultibus nostris; nostram pariter deorumque nostrorum vindicemus injuriam, quos jam nunc aut sacrificando placet aut moriendo laetificet. Ad tam sacrilegae vocis impulsum, omnis sanctum virum insanientium turba circumdat, ac, presbytero uno ac duobus diaconibus per fugam lapsis ad Capitolium solus attrahitur; et, cum immolare demoniis cogeretur, clara voce testatur : Unum et verum

Deum novi, huic laudis hostias immolabo.

R. Desidérium.

Lectio vj

AD hanc sancti Episcopi vocem, tauro illo qui fuerat victimae praeparatus fune circumacto et post terga demisso, sancti viri pedes illigant, actumque stimulis acrioribus taurum de superiori Capitolii parte in plana praecipitant. Nec mors, inter primos descensus ipsius gradus capite colliso, cerebroque excusso, et omni corpore lacerato, dignam Deo animam Christus excipit. Exanime corpus tauro furente perductum, fune disrupto, duae mulierculae in proximo loco condiderunt. Mansit aliquandiu sub vili cespite, donec sanctus Hilarius episcopus basiliculam parvulam vilibus lignis adjecit. Sanctus Silvius speciosam parabat basilicam cum recessit e saeculo : quam postea sanctus Exuperius consummavit, et feliciter dedicavit. Nunc in alia sancti Martyris nomine insignita asservatur.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xij.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen, dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit

ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Sermo. cclxxx. al. ciij. de Div. c. ij.

Quid hoc spectaculo suavius? Quid hoc certamine fortius? Quid hac victoria gloriosius? tunc cum bestiis sancta objicerentur corpora, fremebant gentes, et populi meditabantur inania : sed qui habitat in coelis, iridebat eos, et Dominus subsannabat eos. Nunc autem posterii illorum, quorum voces in carnem Martyrum impie saeviebant, merita Martyrum piis vocibus laudant. Omni anno spectat cum religione caritas, quod uno die cum sacrilegio commisit impietas. Spectaverunt et illi, sed longe voluntate dissimili : illi clamando faciebant ; nos autem et quod fecerunt impii miseramur, et quod pii passi sunt veneramur. Illi mortua laetati sunt corpora Martyrum, nos mentes mortuas dolemus illorum. Illi sine lumine fidei Martyres putaverunt extinctos, nos fidelissimo intuitu cernimus coronatos.

R. Corona aurea.

Lectio viij. Cap. iij. et iv.

PRaemia Martyrum, carissimi, maxima credimus et redissime credimus; sed si certamina diligenter intueamur, nequaquam illa tam magna esse mirabimur. Nam vitae hujus, quamvis laboriosae ac temporalis, tamen tanta dulcedo est, ut cum homines non possint effecere ne moriantur, tamen multis et magnis

conatibus agant ne cito moriantur. Pro morte auferenda nihil fieri potest, et pro ea differenda fit quidquid potest. Quanti itaque comparanda est in futura vita nulla mortis illatio, cujus tam pretiosa est in hac vita sola dilatio? Tanta quippe est etiam hujus aerumnosae vitae nescio quae suavitas, tantusque in natura utcumque viventium horror mortis, ut nec illi mori velint, qui per mortem ad vitam transeunt, in qua mori non possint.

R. Hic est.

Lectio ix

Hanc igitur vivendi tantam jucunditatem metumque moriendi, caritate sincera, spe certa, fide non ficta, Martyres Christi praecipua virtute contemnunt. In his promittentem minantemque mundum post tergum relinquentes, in anteriora se extendunt. Haec, varie sibilantis calcantes caput serpentis, ascendant. Omnium quippe victor est cupiditatum, qui tamquam tyrannum subjugat amorem vitae hujus, cujus satellites sunt omnes cupiditates. Nec est omnino quo in hac vita vinculo teneatur, quisquis vitae ipsius amore non tenetur. Martyres Christi pro nomine et justitia Christi utrumque vicerunt : nec mori, nec dolere timuerunt. Vicit in eis qui vixit in eis; ut qui non sibi sed illi vixerunt, ne mortui morerentur. Ipse eis exhibebat spirituales delicias, ne sentirent corporales molestias; quantum non

defectioni sed exercitationi sufficeret.

Te Deum laudamus.

Commem. alterius S. Saturnini. Ant.
Iste sanctus. **V.** Gloria et honore.
Oratio Deus, qui nos.

FESTA DECEMBRIS.

DIE I.

S. Gregor̄ii Chaumaturgi

Episc. et Conf.

Semiduplex.

(D. e XVII. Nov.)

Ut in Breviario.

DOMINICA I.
INTRA MENSEM SEPTEMB.

**B. Virginis Mariae
Ab Oliveto nuncupatae.**

Duplex majus.

(In civitate Muratensi, Duplex j.
classis cum Oct.)

Omnia ut in Festis B. M. V. (vel ut
in Fest. SS. Nominis B.M.V. infra
Oct. Nativ., VIII Sept.) praeter ea
quae sequuntur.

IN I VESPERIS

Ant. Et Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus

O QUAM glorifica Luce
coruscas,
Stirpis Davidicae regia
proles,

Et sacrata tuo Nomine templa
Quantis prodigiis clava refulgent !

Quid non, Virgo, po-tes, pacis oliva
!

Ultrices réprimis Numinis iras ;
Tu morbos àbigis, fulmina pellis,
Mittis frugiferos méssibus imbres.

Te semper fàcilem rebus in arctis
Gens Arvéna tibi dédita sensit ;
Sanctae dum rédeunt gaudia lucis,
O patrôna ! piam réspice plebem.

Dum te dulcisona laude célebrat,
Illaesam récolns igne furénte
Mirandam statuam ; suscipe vota,
Et clemens tribue munera pacis.

Qui pacis Deus est, gloria Patri,

Cujus Virgo parens, gloria Nato,
Quo foecunda, tibi gloria, Flamen ;
Matrem cuncta simul saecula
pangant.
Amen.

V. In omni gente quae audierit
nomen tuum.

R. Magnificàbitur super te, Deus
israël.

Ad Magnif. Ant. Columba venit ad
Noë portans ramum olivae viréntibus
foliis in ore suo, alleluia.

Oratio

PROTEGE, Domine, famulos
tuos subsidiis pacis ; et beatae
Mariae semper Virginis
patrocinio confidéntes a cunctis
hostibus et periculis redde securos.
Per Dominum.

AD MATUTINUM

Hymnus

O QUAE polo sublimior
Regina caeli diceris,
Nos e supérnis sédibus,
Clemens Maria, réspice.

Novi simul tu foederis
Et orbis arca naufragi
Columba pacis nuncia,
Pax alma per te rédditur.

Qualis decora frùctibus
Oliva campis éminens,
Splendénte lucis lumine
Fructuque nutris tibere.

Qantum potestatis tibi,
Et quanta per te mtinera,
Sacram colens Imaginem,

Arvérna tellus cōncinat.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempitérna saecula. Amen.

In I Nocturno

De libro Ecclesiàstici

Lectio i Cap. 24

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogénita ante omnem creatûram : ego feci in caelis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texti omnem terram. Ego in altissimis habitâvi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum caeli circuivi sola, et profûndum abyssi penetrâvi, in fitictibus maris ambulâvi, et in omni terra steti : et in omni populo, et in omni gente primâtum hâbui : et omnium excelléntium et humilium corda virtute calcâvi : et in his omnibus réquiem quaesivi, et in hereditate Domini morâbor.

R. Sancta et immaculâta virginitas, quibus te lâudibus éfferam néscio : * Quia quem caeli capere non pôterant, tuo grémio contulisti. **V.** Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. **Quia.**

Lectio ij.

TUNC praecépit et dixit mihi Creator omnium, et qui creâvit me, requiévit in tabernaculo meo, et dixit mihi In Jacob inhabita, et in Israël hereditâre, et in eléctis meis mitte

radices. Ab initio, et ante saecula creâta sum, et usque ad futûrum saeculum non désinam, et in habitatione sancta coram ipso ministrâvi. Et sic in Sion firmâta sum, et in civitate sanctificata similiter requiévi, et in Jertisalem potéstas mea. Et radicavi in populo honorificâto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitudine Sanctôrum deténtio mea.

R. Congratulamini mihi, omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem pàrvula, plàcui Altissimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hōminem. **V.** Beâtam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respéxit Deus. **Et.**

Lectio iii

QUASI cedrus exaltâta sum in Libano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jéricho : quasi oliva speciosa in campis, et quasi plâtanus exaltata sum juxta aquam in plâteis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitatem odoris. Et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebinthus exténdi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificâvi suavitatem odoris, et flores mei fructus honoris et honestâtis.

R. Beàta es, Virgo Maria, quae Dominum portàsti Creatórem mundi:
*** Genuisti** qui te fecit, et in aetérnum pérmanes virgo. **V.** Ave, Maria, grâtia plena, Dominus tecum. **Genuisti.** Gloria Patri. **Genuisti.**

In secundo Nocturno

Lectio iv

MURATÉNSIS oppidi, in superiôri Arvéria, templum sub invocatione beatæ Mariæ, quarto décimo saeculo eréctum, ac Collegiatae titulo insignitum, cum, anno millesimo quadringésimo nonagésimo tértio, incéndio absumptum esset, unum éxstitit ab igne intactum Deiparae ligneum simulàcrum. Cujus rei fama commotæ gentes, ad Icônem, ipsam venerândam undequâque convenére, novoque templo constructo, Dei mater ibidem coepit solémni cultu honorâri sanctæ Mariæ nomine ab Olivéto. Cultum autém hunc gratissimum sibi esse potens Virgo re ipsa demonstravit, devotam sibi civitatem, piasque àdvenas tam spiritualibus, quam temporalibus beneficiis mirifice cumulans.

R. Sicut cédrus exaltata sum in Libano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, *** Dedi** suavitatem odoris. **V.** Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. **Dedi** suavitatem.

Lectio v

IN viciniis enim cum fureret procélla, ejusdem urbis intâcti fuére agri, ceu traditione compértum est. Oleum item ex lâmpade assumptum, quæ ante Iconem ipsam perpétuo ardet, innumeris, uti fertur, medélam attulit aegris. Labénte vero seculo décimo octâvo, dum innocens ubique sanguis effunderétur, Muraténsis civitas, auxiliânte Deipara, ab hisce facinôribus immunis fuit. Tunc veréndum beatæ Mariæ Virginis simulàcrum pia fidélium cura asservatum est, ac réddita Galliis pace, in idem templum deductum, quod paroeciae titulo decoratum fuit. Tunc ipsius Deiparae cultus magis magisque ibidem floruit.

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formôsa tamquam Jerusalem ?
*** Vidérunt** eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. **Vidérunt.**

Lectio VI

HINC sanctæ memoriae Pontifex Gregorius décimus sextus, Sanflorani antistitis précibus ànnuens, Mariæ Deiparae solémnia, quæ eodem in templo aguntur Dominica prima Septémbris, caeléstis thesàuri munéribus, id est, indulgéntiis plenariis, auxit. Tandem Leo décimus tértius Benjaminum, Sancti Flori episcopum, ut venerandam beatæ Virginis Mariæ

Statuam nomine suo coronaret, delegare dignatus est. Igitur anno millésimo octingentésimo septuagésimo octavo, die vero décima octava Junii, praefatus antistes, inter densissimas populorum undequaque confluéntium turbas, frequentémque clerum, praesidente Bituricensi metropolita, pluribus assisténtibus episcopis, cunctisque jubilántibus, aureo diadémate sacram Iconem decorávit. Potens autem Regina caeli, quasi oliva speciosa in campis, peccatores ac miseros quoscumque ad se confugiéntes fovet, lucis suae splendore irradiat, et, quae exsuperat omnem sensum, pace solatur.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit : * Et vidéntes eam filiae Sion, beatissimam praedicavérunt dicéntes * Unguéntum effusum nomen tuum.

V. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circâmdata varietate. Et. Gloria. Unguéntum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secûndum Lucam

Lection vii Cap. 1

IN illo témpore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Ildefonsi

Archiepiscopi Toletani

Ex libro de Virginitate B. Virg. Mariae

Domina, atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, génitrix factoris mundi, te rogo, te oro, te quaeso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, necnon et spiritum Redemptoris mei, ut de te vera et digna sapiam, vera et digna loquar, vera et digna quaecumque sunt diligam. Tu enim es elécta a Deo, assumpta a Deo, advocata a Deo : proxima Deo, adhærens Deo, conjuncta Deo : visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo : turbata in sermone, attonita in cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum annuntiatióne.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est. sol justitiae, Christus Deus noster. **V.** Ora pro populo, intérveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam solemnitatem. Quia.

Lectio viii

INVENISSE te apud Deum gratiam audis, et ne timeas jubéris. Unde et tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inauditae gloriae provéheris : de proie ab Angelo nuntiata es, et post foetum

integra, et pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, et nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur : et quae sit nascens regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat quaeris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatum opus, animadvertite incognitum arcanum, attende invisum factum : Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

R. Beatam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. **Quia.**

Lectio ix de Homilia Dominicae occurrentis.

AD LAUDES ET PER HORAS

Ant; 1 Quasi oliva speciosa * in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis.

2; Rami mei * honoris et gratiae, et flores mei fructus honoris et honestatis.

3; Ego mater pulchrae dilectionis, * et agnitionis, et sanctae spei.

4 Unxit te Deus, * Deus tuus, oleo laetitia prae consortibus tuis.

5. Oleum effusum * nomen tuum.

Trahe me, post te currémus in odorem unguentorum tuorum.

Capit. Is. 66

ECCE ego declinabo super Jerusalem quas fluvium pacis. Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, et in Jerusalem consolabimini.

Hymnus

QUALEM, Maria, te canam,
O Virgo, flos o Virginum !
Hebraea quas tellus tulit,
Splendore vincis filias.

Inter rubeta liliu,
Columba formosissima,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.

Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris ;
Oliva dulcis germina
Nostro medelam vulneri.

O stella Jacob splendida,
Aurora, qua nil purius
Refulget inter sidera,
Erroris umbras discute.

Lampas arnica deviiis, Spes nostra,
cordis gaudium,
Ostende caeli semitam,
Almaque luce dirige.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula.
Amen.

V. Populi confitebuntur tibi.

R. In aeternum et in saeculum

saeculi.

Ad. Bened. Ant. Pax Dei qua exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra et intelligéntias vestras in Christo Jesu, alleluia.

Oratio

PROTEGE, Domine, famulos tuos subsidiis pacis ; et beàtae Mariae semper Virginis patrocínio confidéntes a cunctis hôstibus et periculis redde securos. Per Dominum.

Ad Tertiam, Capit., ut ad Laud.

IN II VESPERIS

Ut in I Vesp.

Ad Magnif. Ant. Benedixerunt eam omnes una voce dicétes : Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israël, tu honorificéntia pòpuli nostri, alléluja.

(In civitate Muratensi, infra Octavam hujus Festi, quando faciendum est Officium de Octava, omnia dicuntur ut in die festivitatis, praeter sequentia.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente. Lectiones secundi Nocturni, ut Aurilaci in die Octava B. V. Mariae ad Nives.

Quum autem octava die semper occurrat vel Festivitas Nativitatis P. V. Mariae, vel Festivitas sancti Nominis ejusdem B. Virginis, in ea die Octava nihil de Festo B. V. M. ab Oliveto.)

DOMINICA II. OCTOB.

Maternitatis B. M. V.

Duplex majus

Ut in Supplemento Breviarii.

DOMINICA III. OCT.

Puritatis B. M. V.

Duplex majus.

Ut in Supplemento Breviarii.

DOMINICA IV. OCTOB.

Patrocínii B. M. V.

Duplex majus.

Ut in Supplemento Breviarii.

DOMIN. POST OCTAV. OMNIUM
SANCTORUM.

**Dedicatio omnium Dioecesis
Ecclesiar.**

Duplex i. classis. cum Oct.

Ut in Breviario.

DOMINICA
PROXIME SEQUENTE.

Octava Dedicatiónis.

Duplex.

**Suffragia
Communibus addenda.**

De S. Floro.

In civitate Sanflorana tantum.

Ad Vesp. Ant. Mortuum prophetàvit corpus ejus; in vita sua fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

V. Non recédet memoria ejus.

R. Et nomen ejus requirétur a generatione in generationem.

Oratio.

DEus, qui beàti Flori, Confessoris tui atque Pontificis, praedicatione et miraculis, Lodovénsem et Arvénum populum ad verae fidei cultum perduxisti : fac nos, quaesumus, ipsius imitatione, semper placére tibi, et continuis ejus suffragiis moniri. Per Dominum.

Ad Laudes, Ant. Relinquent gentes idola sua, et venient adorantes regem Israel.

V. Misit Dominus vitam ut erudiret.

R. Et senes prudéntiam docéret.

De S. Geraldo.

In civitate Aurilacensi tantum.

Ad Vesp. Ant. O beàte Geràlde, quem ascendéntem in coelum cum magna gloria deduxérunt Angeli et Sancti Dei; tu nobis, Sancte, subveni, et réspice propitius Aurilacénsem ecclésiám in tuo nomine congregatam.

V. Ora pro nobis, beàte Geràlde;

R. Ut digni efficiàmur promissionibus Christi.

Oratio.

OMnipotens et miséricors Deus, cujus singulari gratia beàtus comes Geraldus, Conféssor tuus, inter mundi illécebras legis tue praecépta non est transgréssus : da nobis fàmulis tuis, ita tuis inhaerére mandàtis, ut et nulla mala facere, et justitiam omnem implére valeàmus. Per Dominum nostrum.

Ad Laud. Ant. Moriturus, humi jacens in cilicio et cinere, Geraldus Deo commendàbat spiritum; et Sanctorum opera implorans, exclamàbat : Subvenite, Sancti Dei.

V. Gloria et honore coronàsti eum, Domine;

R. Et constituisti eum super opera mànuum tuàrum.

Suffragia De beato Patre Francisco

(PRO SACERDOTIBUS
TERTIARIIS)

ANTE SUFFRAGIA DE
PATRONO.

Ad Vesperas, Ant. Salve, sande Pater, Patriae lux, forma Minorum, virtûtis spéculum, recti via, régula morum; carnis ab exsilio duc nos ad regna coelorum,

V. Ora pro nobis, beate Pater Francisce,

R. Ut digni efficiàmur

promissionibus Christi.

Ad Laudes, Ant. Sancte Francisce, propera; Veni, Pater, accélera ad populum qui prémitur et téritur sub onere, pàlea, luto, latere; et, sepulto Aegyptio sub sàbulo, nos libera, carnis exstincto vitio.

V. Signàsti, Domine, servum tuum Franciscum;

R. Signis redemptionis nostrae.

Oratio

DEus, qui Ecclésiám tuam beàti Patris nostri Francisci méritis foetu novae prolis amplificas ; tribue nobis, ex ejus imitatione, terréna despícere et coeléstium donorum semper participatione gaudére.

SUPPLEMENTUM
PRO DIOCESI SANCTI FLORII
DIE IX FEBRUARII

*NB – In s'agit d'un petit fascicule de
26 pages.*

**S. CYRILLI EPISC.
ALEXANDRINI**
conf. et Eccl. Doct.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
praeter seq.

**Omnia de Comuni Confess.
Pontif., praeter seq.**

**In hymno Iste Confessor mutatur
tertius versus.**

**In utrisque Vesperis ad Magnificat
Antiphona O Doctor.**

Oratio

Deus, qui beatum Cyrillum
Confessóreni tuum atque
Pontificem divinae
maternitatis beatissimae Virginis
Mariae assertórem invictum
effecisti: concede, ipso intercedente;
ut qui vere eam Genitricem Dei
credimus, materna eiusdem
protectione salvémur. Per eumden
Dominum.

**Et fit Comm. Fer. In Quadrag.,
postea sanctae Apolloniae Virg. Et
Mart., ut in Breviar.**

In I. Nocturno

**Lectiones de Scriptura occurrente: in
Quadragesima Sapientiam, pro
Doctoribus.**

IN II NOCTURNO

Lectio iv.

Cyrillus Alexandrinus, cuius:
praecónia non unius tantum
vel alterius sunt comprobata
testimonio, sed etiam
oecumenicorum Conciliorum
Ephesini et Chalcedonensis actis
celebrata claris ortus parentibus, ac
Theóphiii Episcopi Alexandrini
nepos, adhuc adulescens
praecellentis ingenii clara specimina
dedit. Litteris ac scientiis egregie
imbutus, ad Ioannem Episcopum
Hierosolymitanum se contulit, ut in
Christiana fide perficeretur.
Alexandriam deinde cum rediisset,
Theóphilo vita functo, ad illius
sedem evectus est; quo in munere ita
optimi pastóris formam ab Apóstolo
definitam constanter praesétulit, ut
sanctissimi praesulis gloriam merito
sit adeptus.

R. Inveni David.

Lectio v.

Salutis animarum zelo incensus
curas omnes intendit, ut sibi
commissum gregem in fidei et
morum integritate servaret, atque a
venenátis infidelium et haeticorum
pascuis defenderet. Hinc tum Nováti
[asseclas e civitate expelli, tum
iudaeos qui furore acti in caedem
christianorum conspiraverant, iuxta
leges puniri sategit. Singulare vero
Cyrilli pro catholicae fidei
incolumitate enituit studium contra
Ne stóriumConstantinopolitánum
Episcopum, asseréntem Iesum
Christum ex Maria Virgine hominem

tantum et non Deum natum, eique divinitatem pro meritis esse collatam; cuius emendationem cum frustra tentasset, eum sancto Celestino Pontifici Máximo denunciavit.

Lectio vi.

Caelestini delegata auctoritate, Concilio Ephesino praefuit, in quo haeresis Nestoriána penitus proscripta est, damnatus Nestórius et a sua sede deiectus, ac dogma catholicum de una in Christo, eaque divina persona, et divina gloriósoe Vírginis Mariae maternitate assertum; plaudente pópulo universo, qui incredibili gaudio géstiens, collucéntibus facibus domum deduxit Episcopos. Sed hac de causa Cyrillus calumniis, iniuriis et persecutionibus plurimis a Nestório eiusque fautoribus impetitus fuit; quas ipse patientissime tulit, ita ut de sola fide sollicitus, quidquid adversus eum effutiébant ac moliebántur haeretici, pro nihilo haberet. Tandem pro Ecclesia Dei maximis perfunctus laboribus, plurimisque scriptis editis tum ad ethnicos et haereticos corífutádos, tum ad sacras Scripturas et catholica explananda dogmata, sancto fine quievit anno quadringentésimo quadragesimo quarto, episcopatus trigésimo secundo. Leo decimus tertius Pontifex Maximus Officium et Missam praeclarissimi huius fidei catholicae propugna tóris et Orientalis Ecclesiae luminis, ad Ecclesiam universam extendit.

In iii. Nocturno

Homilia in Evangelium Vos estis sal terrae, **de Comm. Doct.**. 1° loco.

Lect. IX de sancta Apollonia, ut in Breviar., vel de Homil. Fer. In Quadrag.

In Laudibus fit Commem. Fer. In Quadrag., postae sanctae Apolloniae Virg. Et Mart.

Vesp. a Capit. de seq., cum Comm. Praeced. Et Fer. In Quadrag.

DIE VII MARTII

S. THOMAE DE AQUINO

CONFESSORIS ET ECCL.
DOCTORIS

Duplex

Omnia de Comm. Conf. Non Pont., praeter seq.

In utriusque Vesp. Ad Magnif. Ant. O Doctor.

Oratio

In Quadr. Comm. Fer.

DIE XVIII MARTII

S. Cyrilli Hierosolymítani

Conf. et Ecclesiae Doct.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter seq.

In Hymno Iste Confessor, **m.t.v.**

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor.

Oratio

Deus, qui beatum Cyrillum Confessóreni tuum atque Pontificem divinae maternitatis beatissimae Virginis Mariae assertórem invictum effecisti: concede, ipso intercedente; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, materna eiusdem protectione salvémur. Per eumden Dominum.

Et fit Commem. Fer., si celebretur in Quadrag.

Ad Matutinum**IN I Nocturno,**

Lect. Fidelis sermo, de Com. 1º loco: extra Quadrag., de Script. occur.

IN II NOCTURNO**Lectio iv.**

Cyrillus Hierosolymitanus, a teneris annis divinarum scripturarum studio summopere deditus, adeo in earum scientia profecit, ut orthodoxae fidei strenuus assértor evaserit. Monasticis institutis imbutus, perpetuae continentiae, omnique severióri vivendi rationi se addictum voluit. Postquam a sancto Máximo Hierosolymae Episcopo presbyter ordinatus fuit, munus verbi divini fidelibus praedicandi et catechumenos edocendi summa cum laude implevit, atque illas vere mirandas conscripsit catecheses, quibus totam ecclesiasticam

doctrinam dilucide et copióse complexus, singula religionis dogmata contra fidei hostes" solide propugnavit. Ita vero in his enucleate et distincte disseruit, ut non solum iam exortas haereses, sed futuras etiam quasipraeságiens evérterit, quemádmódu praestitit asserendo Corporis et Sanguinis Christi realem praesentiam in mirabili Eucharistiae sacramento. Vita autem functo sancto Máximo, a provinciae episcopis in illius locum suffectus est.

R. inveni David.

Lectio v.

In Episcopatu iniurias multas et calamitátes, non secus ac beatus Athanasius, cui coevus erat, ab Arianórum factionibus fidei causa peressus fuit. Hi enim aegre ferentes Cyrillum vehementer haerésibus obsistere, ipsum calumniis aggrediuntur, et in conciliábulo depositum e sua sede detúrbant. Quorum furóri ut se subtrahere!, Tarsum Ciliciae aufugit, et quoad vixit Constantius, exilii rigorem pertulit. Post illius mortem, Iuliano Apostata ad imperium evecto, Hierosólyman redire potuit, ubi ardenti zelo gregi suo ab erroribus et a vitiis revocando operam navavit. Sed iterum, Valente Imperatóre, exuláre coactus est, donec, reddita Ecclesiae pace per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque représsa, ab eodem Imperatóre tamquam

fortissimus Christi athléta honoribus susceptus suae sedi restitutus fuit. Quam strène et sancte sublimis officii sui munia impleverit, luculenter apparet ex fiorenti tunc temporis Hierosolymitanae ecclesiae statu, quem sanctus Basilius loca sancta veneraturus, ibi aliquándiu commoratus, describit.

R. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Venerandi huius Praesulis sanctitatem caelestibus signis a Deo fuisse illustratam, memoriae traditum accepimus. Inter haec recensetur praeclara Crucis, solis radiis fulgentiórís, apparitio, quae episcopatus eius initia decoravit. Huiusmodi prodiga ethnici et christiani testes oculares fuerunt cum ipso Cyrílló, qui gratiis primum in Ecclesia Deo redditis, illud per epistolam Constántio Imperatóri narravit. Nec minus admiratione dignum, quod Iudaeis templum a Tito eversum restaurare ex impio Imperatoris Iuliani iussu conántibus, evenit. Vehementi enim terraemotu obórto, et ingentibus flammárum globis e terra erumpéntibus, omnia ópera ignis consumpsit, ita ut Iudaei et Iulianus detérriti, ab incepto destiterit ; prout scilicet indubitanter futurum Cyrillus praedixerat. Qui demum paulo ante obitum Concilio Constantinopolitano secundo interfuit, in quo Macedónii haeresis, et iterum Ariana condemnata est. Ac

Ierusalem inde reversus, fere septuagenarii, trigesimo quinto sui episcopatus anno, sancto fine quievit. Eius Officium ac Missam Leo decimus tertius Pontifex Maximus ab universa Ecclesia celebrari mandavit.

R. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanásii Episcopi.

In Apol. de fuga sua, ant. med.

In lege praeceptum erat ut constituerentur civitates refugerunt, ut qui, quomodocumque ad necem quaereréntur, servari possent. In consummatione porro saeculorum, cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praeceptum dedit: Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Paulóque post subiicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quae dicta est per Danielem prophetam, consisten tem in loco sancto (qui legit, intelligat), tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes; et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua ; et qui in agro

est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Amavit eum.

Lectio viii*

Haec cum scirent sancti, eiusmodi tenuerunt suam conversationis institutum. Quae enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus iusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos, abscondere se, et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

R. In medio, **pro Doctoribus.**

Lect. ix de Homil. et Comm. Fer. in Quadrag. ; alias

Lectio ix.

At vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes ducebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti, se abscondebant. Cum enim praestitisti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolabant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum

scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare, potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel, qui tempus ipsum definierat, Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

DIE XIV APRILIS

S. Justiní, martyris

Duplex

Omnia de Comm. unius Mart. pro Temp. qualit., praeter seq.

Oratio

Deus, qui per stultitiam crucis, eminentem Iesu Christi scientiam beatum Iustinum Märtyrern mirabiliter docuisti: eius nobis intercessióne concede; ut, errorum circumventióne depülta, fidei firmitatem consequamur. Per eundem Dominum.

Et fit Commem. SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Mart., ut in Breviar.

Ad Matutinum

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Lect. Fratres Debitores,

de Comm. plur. mart., cum RR. de
Comm. unius Mart.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

Iustinus Prisci filius ex graeco genere Fláviae Neapolis in Syria Palestina natus adolescéntiam in litterarum omnium studiis transégit. Vir factus adeo philosophiae amóre correptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot aderant, philosophorum sectis nomen dederit, eorumque praecepta scrutatus sit. Cum in his fallacem tantum sapientiam errorémque reperisset, superna illustratione per senem quemdam ignotum, aspectúque venerabilem edoctus, verae christianae fidei philosophiam amplexus est. Hinc sacrae Scripturae libros diu noctuque prae manibus habens, ita ex eorum meditatione divinus ignis in ánima eius exarsit, ut ea qua pollebat eruditionis vi, eminentem Iesu Christi scientiam adeptus, plurima conscripserit volumina ad Christianam fidem exponendam, magisque propagandam.

R. Lux perpetua.

Extra Temp. Pasch. R. Honestum.

Lectio v

Inter praeclarissima Iustini opera binae eminent Fidei Christianae Apologiae, quas cum coram Senatu Imperatóribus Antonino Pio, eiusque filiis, necnon Marco Antonino Vero, et Lucio Aurelio

Cómodo Christi asseclas savissime divexántibiis porrexísset, eandemque iidem disputando strène propugnásset, obtinuit ut a Christianorum caede público Principum edicto temperátum fuerit. Verum Iustino haud parei tum est. Nam Crescéntis Cynici, cuius vitam et mores nefarios redargüerat, insidiis accusatus, a satellitibus comprehensus est. Adductus autem ad Romae Praesidem nomine Rusticum, cum hic ab eo quaesivisset quaenam essent Christianorum praecepta, hanc bonam confessionem coram multis testibus confessus est. Rectum dogma, quod nos Christiani homines cum pietate servamus, hoc est : ut Deum unum existimamus factorem atque creatorum omnium quae videntur, quaeque corpóreis oculis non cernuntur; et Dominum Iesum Christum Dei Filium confiteamur olim a Prophetis praenunciátum, qui et humani generis iudex venturus est.

R. In servis tuis.

Extra Temp. Pasch. R. Desiderium

Lectio vi.

Quoniam Iustinus in prima sua Apologia palam exposuerat quomodo Christiani convenirent ad sacra celebranda, et quaenam fuerint sacri huius conventus mysteria ad repelléndas ethnicórum calumnias, exquisivit ab eo Praeses in quonam loco conveniret ipse et ceteri huius Urbis Christifideles. Iustinus autem

réticens conventuum loca ne sancta et fratres proderet canibus domicilium tantum suum indicavit, ubi manere, et discipulos excolere solebat penes celebrem titulum Pastoris in aedibus Pudéntis. Demum Praeses optionem ei dedit vel ut diis sacrificaret, vel per totum corpus flagellis caedi perférret. Cum invictus fidei vindex asséret se in votis semper habuisse cruciátuspérpeti propter Dominum Iesum Christum, a quo magnam in caelis mercedem consequi expectábat, Praeses in eum capitalem sententiam pronunciavit. Itaque mirabilis Philósophus Deum colláudans, post verbera, fuso pro Christo sanguine, glorioso martyrio coronatum est. Quidam vero fideles clam illius sustulerunt corpus, et in loco idoneo condiderunt. Leo decimustertius Pontifex Maximus eiusdem Officium et Missam ab universa Ecclesia celebrari praecepit.

R. Filiae Jerusalem

Extra Temp. Pasch. R. Stola iucunditatis.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: Nihil opertum est quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysost.

Hom, in c. x. Matth. 26 seq.

Nihil est opertum quod non revelábitur, nec occultum quod non sciatur. Quod autem dicit huiusmodi est: sufficit quidem vobis ad consolationem si ego Magister et Dominus consors sim conviciorum. Si vero adhuc doleatis haec audientes, illud quoque ánimo reputate, vos non multum postea ab hac suspicióne liberatum iri. Cur enim id aegre fertis? Quia praestigiatóres et deceptores vos vocant? At paululum expectáte, et servatóres, benefactorésque orbis vos praedicabunt omnes. At enim tempus illa omnia, quae subobscura erant, revelabit, et illorum calumniam déteget, virtutéque vestram conspicuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspicui, illorum dictis homines non attendent, sed rei veritati: ac illi quidem sycophántae, mendaces, maledici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini: multum quippe temporis spatium vos notos reddet, praedicabis et tuba clariorem emittet vocem, vestraeque virtutis testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quae nunc dicuntur, vos deiciant, sed spes futurorum bonorum erigat. Non possunt enim ea, quae ad vos spectant, occultari.

R. Ego sum vitis.

Extra Temp. Pasch. R. Corona aurea.

Lectio viii.

Deinde postquam illos omnino angore, timore, et sollicitudine liberavit, et probris omnibus superiores reddidit, demum illos opportune de libertate praedicandi alloquitur; nam dicit: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis praedicate super tecta. Quamquam non erant tenebrae cum haec diceret, neque ad aurem loquebatur: sed haec hyperbolicè dicta sunt. Quia enim solos alloquebatur, et in parvo Palaestinae angulo, ideo dicit: in tenebris et in aure, hunc loquendi modum comparans cum loquendi fiducia, qua illos postea instructurus erat. Ne in una, duabus tribusque civitatibus, sed per totum orbem praedicate, terram mareque peragrantes, habitantem, non habitantem, ac tyrannis, populis, philosophis, rhetoribus cum magna fiducia omnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lumine sine ullo subterfugio, et cum omni libertate.

R. Candidi.

Extra Temp. Pasch. R. Hic est vere martyr.

Lectio ix.

In Quadrag. de Homil. Fer. : extra Quadrag. de SS. Mart. ut in Breviar.

Ubi alia die celebrandum sit, ix Lect. erit sequens.

Deinde postquam illorum erexit animos, rursum pericula praedicit, illorum mentem erigens, omnibusque

sublimiores reddens. Quid enim ait? Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere. Viden? quomodo illos omnibus superiores reddat, non curas modo, non maledicta, pericula, invidias, sed etiam mortem omnium terribilissimam contemnere docens? Neque simpliciter mortem, sed etiam violentam? Neque dixit, occidimini, sed cum magnificentia congruente totum declaravit. Nolite timere, dicens, ab iis qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius, Timete eum qui potest et animam et corpus perdere in gehennam: in contrarium vertens sermonem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timetis mortem, ideoque ad praedicandum segniore estis? Sed hac de causa potius praedicate, quia mortem timetis. Illud enim vere vos a morte eripiet. Nam etiamsi vos interempturi sunt, meliorem tamen partem non separabunt, etiamsi id totis viribus conentur. Ideo non dixit: Animam autem non occidunt; sed: Non possunt occidere. Nam etiamsi velint, non separabunt. Itaque si supplicium times, illud longe gravius time. Viden quomodo non promittat, se illos a morte liberaturum esse, sed mori permittit, maiora largiturus quam si id non permetteret? Longe enim maius est suadere ut mors spernatur, quam a morte eruere.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. post Commem. Fer. in Quadrag., fit Commem. SS. Mart.

DIE XVI APRILIS

S. Benedicti Josephi Labre,
confessoris

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont.,
praeter seq.

Oratio

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

In Quadragesima, Lect. Justus, de
Comm. 1° loco.

IN II NOCTURNO

R. Honestum ;

R. Amavit.

R. iste homo.

IN III NOCTURNO

Homil. in Evang. Si quis vult, fr
Comm. unius Mart. extra Temp.
Pasch. 2° loco, cum RR. de Comm.
Conf. non Pont.

DIE XXVIII MAII

Sancti Augustini

Episc. Cantuariensis et Conf.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. pont.,
praeter seq. (m.t.v.)

Oratio

Deus, qui Anglorum gentes,
praedicatione et miraculis
beati Augustini Confessoris

tui atque Pontificis, verae fidei luce
illustrare dignatus es: concede; ut,
ipso interveniente, errantium corda
ad veritatis tuae redeant unitatem, et
nos in tua simus voluntate
concordes. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Augustinus Romae in
Lateranensi coenobio
monachus, a Gregorio
Magno cum sociis monachis fere
quadraginta in Angliam missus est
anno quingentesimo nonagesimo
septimo, ut gentes illas ad Christum
converteret. Erat eo tempore rex
Ethelertus in Cantio potentissimus,
qui, audita adventus Augustini causa,
eum cum sociis Cantuariam, sui
regni metropolim, invitavit ibique
manendi et Christum praedicandi
facultatem eidem liberaliter
concessit. Quare sanctus vir prope
Cantuariam oratorium extruxit, ubi
ipse aliquamdiu consedit, atque
Apostolicam vivendi rationem cum
suis aemulatus est.

R. Inveni David.

Lectio v,

Caelestis doctrinae
praedicatione plurimis
firmata miraculis, ac vitae
exemplo sic insulanos illos demulsit,
ut eorum plerosque ad Christianam
fidem perdúxerit, ac demum regem

ipsum, quem cum innúmero suorum comitatu sacro fonte lustravit, summa cum laetitia Berthae regiae uxoris, quae christiana erat. Olim in Natali Domini, cum decem millibus et amplius baptismum in álveo fluminis Eboráci contulisset, quotquot ex iis morbo aliquo affecti erant, cum animae salute, corporis quoque sanitatem recepisse memoriae próditum est. Iussu Gregorii ordinatus Episcopus, sedem Cantuáriae instituit in Ecclesia Salvatoris a se erecta, iniqua monachos operis sui subsidiarios collocavit ; et sancti Petri monasterium, quod postea et a suo nomine dictum est, in suburbanis construxit. Idem Gregorius usum Pálii cum facultate ecclesiasticae hierarchiae in Anglia instituendae ei concessit, quo novam etiam operariorum manum misit, nempe Meliitum, iustum, Paulinum, et Ruíniánum.

R. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Dispóstitis eius Ecclesiae rebus, synodum habuit Augustinus cum Episcopis atque Doctoribus veterum Britónum, qui in Paschae celebratione aliisque ritibus ab Ecclesia Romana iamdudum dissidébant. Sed cum eos neque Apostolicae Sedis auctoritate, neque miraculis movere posset ut dissidio cessèrent, prophetico spiritu eis excidium praenunciávit. Dénique maximis pro Christo exantlatis

laboribus, miraculis clarus, cum Mellitum Londinénsi Ecclesiae praefecisset, Iustum Roliensi, suae Laurentium, in caelum migravit septimo kalendas Iunias, Ethelbéro regnante, ac sepultus est in Monasterio sancti Petri, quod exinde Cantuariénsium Antistitum et aliquot Regum conditórium fuit. Eius cultum fervènti studio prosequuta sunt Anglorum gentes, ac Leo decimus tertius Pontifex Maximus eius Officium et Missam ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste est.

In III. Nocturno

Homil. in Evang. Designavit Dominus de Communi Evangelist., cum RRR de Communi Conf. pont.

DIE XXV JUNII

**SANCTAE GERMANAE
COUSIN, virginis**

Duplex

Omnia de Communi Virg., praeter seq.

Oratio

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO

R. Propter veritatem.

R. Dilexisti justitiam, et odisti.

R. Afferentur regi.

IN III NOCTURNO

Homil. in Evang. Simile est regnum.

de Comm. non Virg. cum RR. de
Comm. Virg.

DIE V JULII

SS. CYRILLI ET METHODII,
Pontificum et Confessorum

Duplex

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
praeter seq.

IN I. VESPERIS

Hymnus

Sedibus coeli nitidis receptos
Dicite athlétas géminos,
Fideles; Slávicae duplex cól
amen, decusque
Dicite gentis.

Hos amor, fratres sodavit unus,
Unaque abduxit pietas eremo,
Ferre quo multis celèrent beatae
Pignora vitae.

Luce, quae templis superas renidet.
Búlgaros complent, Móravos,
Bohemos;
Mox feras turmas numerosa Petro
Agmina ducunt.

Debitam cincti meritis coronam
Pergite o flecti lacrimis precántum;
Prisca vos Slavis opus est datores
Dona tueri.

Quaeque vos clamat generosa tellus
Servet aeternae fidei nitorem;
Quae dedit princeps, dabit ipsa
semper
Roma salutem.

Gentis humanae Sator et Redemptor,

Qui bonus nobis bona cuncta
praebes,
Sint Tibi grates, Tibi sit per omne
Gloria saeculum. Amen.

V. Sacerdotes tui induantur iustitiam.

R. Et Sancti tui exultent.

Ad Magnif. Ant. O quam speciósi
pedes evangelizantium pacem,
evangelizantium bona, dicentium
Sion: regnabit Deus tuus.

Oratio

Omnipotens sempiterne
Deus, qui Slavóniae gentes
per beatos Confessores tuos
atque Pontifices Cyrillum et
Methodium ad agnitionem tui
nominis venire tribuisti: praesta; ut
quorum festivitate gloriamur, eorum
consortio copulentur. Per Dominum.

Comm. Oct. Apost.

AD MATUTINUM

Hymnus ut supra in I Vesp.

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script, occur.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Ex lit. Encycl. Leonis XIII.

Cyrillus et Methodius fratres
germáni, Thessalonicae
amplissimo loco nati,
Constantinópolis mature
concesserunt ut in ipsa urbe Orientis
principe humanitatis artes
addicerent. Uterque plurimum brevi

proiecerunt: sed maxime Cyrillus, qui tantam scientiarum laudem adeptus est, ut singularis, honoris causa Philosophiis appelletur. Deinde monachum agere Methodius coepit; Cyrillus autem dignus est habitus, cui Theodora imperatrix, auctore Ignatio Patriarcha, negotium daret erudiendi ad fidem christianam Chazaros trans Chersonesum incolentes; quos praeceptis suis edoctos et Dei numine instinctos, multiplici superstitione deleta, ad Jesum Christum adiunxit. Recenti christianorum communitate optime constituta, Constantinopolim rediit alacer, atque in monasterium Polychronis, quo se jam Methodius receperat, Cyrillus ipse secessit. Interim cum res trans Chersonesum prospere gestas ad Rastilium Moraviae principem fama detulisset, is de aliquot operariis evangelicis Constantinopoli arcessendis cum Imperatore Michaelo tertio egit. Igitur Cyrillus et Methodius illi expeditioni destinati, et in Moraviam celebri laetitia excepti, animos christianis institutionibus tanta vi, tamque operosa industria excolendos aggrediuntur, ut non longo intervallo ea gens nomen Jesu Christi isto libentissime dederit. Ad eam rem non parum scientia valuit dictionis Slavonicae, quam Cyrillus ante perciperat, multumque potuerunt sacrae utriusque Testamenti Litterae, quas proprio populi sermone reddiderat: nam Cyrillus et Methodius principes inveniendi fuerunt ipsas

litteras, quibus est sermo ipsorum Slavorum signatus et expressus, eaque de causa ejusdem sermonis auctores non immerito habentur.

R. Inveni David.

Lectio V.

Cum rerum gestarum gloriam secundus rumor Romam nuntiasset, Sanctus Nicolaus Primus Pontifex Maximus fratres optimos Romam contendere iussit. Illi romanum iter ingressi, reliquias Sancti Clementis primi Pontificis Maximi, quas Cyrillus Chersonesae repererat, secum advehunt. Quo nuntio, Hadrianus secundus, qui Nicolao demortuo fuerat successus, Clero populoque comitante, obviam eis magna cum honoris significatione progreditur. Deinde Cyrillus et Methodius de munere apostolico in quo essent sancte laboriosèque versati ad Pontificem Maximum, assidente Clero, referunt; cum autem eo nomine ab invidis accusarentur, quod sermonem slavonicum in perfuntione munerum sacrorum usurpavissent, causam dixere rationibus tam certis tamque illustribus, ut Pontifex et Clerus et laudarent homines et probarent. Tum ambo iurati se in fide beati Petri et Pontificum Romanorum permansuros, episcopi ab Hadriano consecrati sunt. Sed erat provisum divinitus, ut Cyrillus vitae cursum Romae conderet, virtute magis quam aetate maturus. Itaque defuncti corpus elatum funere publico, in ipso

sepulcro quod sibi Hadrianus extruxerat compositum fuit; tum ad Sancti Clementis deductum, et hujus prope cineres conditum. Cumque velieretur per urbem inter festos psalmorum cantus, non tam funeris quam triumphi pompa, visus est populus romanus libamenta honorum coelestium viro sanctissima detulisse. Methodius vero in Moraviam regressus, ibique factus forma gregis ex animo, rei catholicae inservire maiore in dies studio institit. Quin etiam Pannonios, Búlgaros, Dalmatas in fide christiani nominis confirmavit; in Carinliis autem ad unius veri Dei cultum traducendis plurimum elaboravit.

R. Posui.

Lectio VI

Apod Joannem Octavum, qui Hadriano successerat, iterum de suspecta fide violatoque more maiorum accusatus, ac Romam venire iussus, coram Joanne, et Episcopis aliquot Cleroque urbano, facile vicit catholicam prorsus fidem et se retinuisse constanter, et ceteros diligenter edocuisse; quod vero ad linguam slavonicam in sacris peragendis usurpatam, se certis de causis ex venia Hadriani Pontificis, nec Sacris Litteris repugnantibus, iure fecisse. Quapropter in re praesenti complexus Methodium Pontifex, potestatem ejus archiepiscopalem, expeditionemque slavonicam, datis etiam litteris, ratam esse iussit. Quare Methodius

in Moraviam reversus adsignatum sibi munus explere vigilantius perseveravit, pro quo et exitium libenter passus est. Bohemorum Principem ejusque uxorem ad fidem perduxit, et in ea gente christianum nomen longe lateque vulgavit. Evangelii lumen in Poloniam invexit, et, ut nonnulli Scriptores tradunt, sede episcopali Leópolis fundata, in Moscoviam proprii nominis digressos, thronum pontificalem Kiowensem constituit. Demum in Moraviam reversus est ad suos; jamque sese abripi ad humanum exitum sentiens, ipsemet sibi successorem designavit, Clerumque et populum supremis praeceptis ad virtutem cohortatus, ea vita, quae sibi via in coelum fuit, placidissime defunctus est. Uti Cyrillum Roma, sic Methodium Moravia decedentem summo honore prosequuta est. Illorum vero festum, quod apud Slavoniae populos iamdiu celebrari consueverat. Leo decimus tertius Pontifex Maximus cum Officio ac Missa propria in Universa Ecclesia quotannis agi praecepit.

R. Iste est qui.

IN III. NOCTURNO

IN III NOCTURNO

Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Designavit Dominus, de Comm. Evang. cum RR de Comm. Conf. Pont.

AD LAUDES

Hymnus

Lux o decora patriae,
 Slavisque amica gentibus,
 Sálvete, Fratres; annuo
 Vos efferémus cántico;

Quos Roma plaudens excipit,
 Complexa mater filios,
 Auget corona Praesulum,
 Novoque firmat robore.

Terras ad usque bárbaras Inferre
 Christum pergitis ;
 Quot vanus error lúserat,
 Almo repletis lumine.

Noxis soluta pectora
 Ardor supérnus abripit;
 Mutatur horror veprium
 In sanctitatis flósculos.

Et nunc seréna Coelitum
 Locati in aula, supplici
 Adéste voto; Slávicas
 Servate gentes Nomini.

Errores mersos unicum
 Ovile Christi congregat;
 Factis avitis aemula
 Fides viréscat pulchrior.

Tu nos, beata Trinitas,
 Coelesti amóre concita,
 Patrumque natos inclyta
 Da persequi vestigia. Amen.

V. Sapientiam Sanctorum narrent
 populi.

R. Et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Ad Benedictus. Antiph. In sanctitate
 et iustitia servierunt Domino
 omnibus diebus suis: ideo stolam
 gloriae induit illos Dominus Deus
 Israel.

Oratio ut supra.

Commem. Oct.

IN II. VESPERIS

**IN II Vesp. a Capitulo de die Oct.
 SS. Apost.**

**Commemoratio SS. Cyrilli et
 Methodii.**

Ad Magn. Ant. Isti sunt viri sancti,
 facti amici Dei, divinae veritatis
 praeconio gloriosi: linguae eorum
 claves coeli factae sunt.

V. Sacerdotes tui induantur justitiam.

R. Et sancti tui exsultent.

Orat. Omnipotens, **supra.**

**Si II Vesp. integrae dicendae sint,
 Hymn. et V. sumuntur e I. Vesp. et
 Ant. ad Magnif. ut supra.**

DIE XI AUGUSTI

**Sanctae Philumenaë,
 Virg. et Mart.**

Duplex

**Omnia de Comm. Virg. Mart.,
 praeter seq.**

Oratio

Deus, qui inter cetera
 poténtiae tuae miracula
 etiam in sexu fragili
 victoriam martyrii contulisti :
 concede propitius ; ut qui beatae
 Philumenaë Virginis et Martyris tuae
 natalitia colimus, per ejus ad te
 exempla gradiamur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO**Lectio iv**

INter cetera martyrum sepulcra, quae in coemeterio Priscillae ad viam Salariam reperiri solent, illud existit, quo repositum fuerat sanctae Philumenae corpus, uti ex tumuli inscriptione tribus laterculis appositae perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis, et alia insculpta conspicerentur martyrii insignia, dolendum tamen est, res ab eadem gestas, actaque ac gens martyrii, quod ipsa fecit, obscura perstitisse. Ceterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficentia Pii septimi initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana dioecesi, ingens illico famae celebritas ac religio erga sanctam martyrem percrebuit, praesertim ob signa, quae ejusdem praesidio accessisse undique, ferebatur. Hinc factum est, ut complurium Antistitum cultorumque martyris postulationibus permotus Gregorius decimus sextus Pontifex maxime universa rei ratione mature perpensa, Festum ejusdem cum Officio et Missa in memorata Nolana dioecesi, et alibi agendum benigne permiserit.

R. Propter veritatem.

Lect. V et vi Sermo sancti Ambrosii Episcopi, Quoniam hodie natalis, quae sunt iv et v, de Comm. 1° loco, cum V et vi, R.

IN III NOCTURNO

Homil. in Evang. Simile erit, de eodem Comm. 1° loco.

Lect. ix de SS. Tiburtio et Susanna.

Et fit Commem. Oct. S. Laurentii, deinde SS. Mart. Tiburtii etc. in Laud.

DIE XXV octobris

**B. MARGARITAE MARIAE
ALACOQUE, Virginis**

Duplex

Omnia de Comm. Virg. praeter seq,

Oratio

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

R. Propter veritatem.

R. Dilexisti.

R. Afferentur regi.

IN III NOCTURNO

Homil. in Evang. Simile est regnum, de eodem Comm. 1° loco.

DIE XIV NOVEMBRIS

**Sancti Josaphat,
Episc. Polocensis et Mart.**

Duplex

Omnia de Comm. unius Mart. Pont., praeter seq.

Oratio

Et fit Commem. S. Didaci, Conf.

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

R. Honestum.

R. Desiderium.

R. Stola iuducunditatis.

IN III N

R. Corona aurea. (reproduit en entier)

R. Hic est vere Martyr (reproduit en entier)

Te Deum laudamus.

Vesp. a Capit. de seq. cum Comm. praeced.

Imprimatur

Turonibus, die 5 junii 1888

+ GULIELMUS RENATUS
Archiepisc. Turon.

19143 – Turonibus, typis Mame

NB – Ce fascicule de 26 pages est suivi d'un autre de six pages reproduisant l'office des SS fondateurs des Servites.

Die XI Februarii

SS. Septem fundatorum

Ordinis Servorum B.M.V.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter seq.

IN I VESPERIS

Capitulum 1 petr 4

Carissimi : communicantes christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriae ejus gaudetis exsultantes.

Hymnus

Bella dum late furerent, et urbes
Cede fraterna gement
cruente,
Aduit Virgo, nova semper edens
Munera matris.

¶n vocat septem famulos, fideles
Ut sibi in luctu recolant dolores,
Quos tulit Iesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Domini vocanti:
Splendidis tectis opibusque spretis,
Urbe secedunt procul in Senari
Abdita montis.

Corpora hic poenis cruciant acerbis,
Sontium labes hominum piantes:
Hic prece avertunt lacrymisque fuis
Numinis iram.

Perdolens Mater fovet, atque

amictum

Ipsa lugubrem monet induendum:
Agminis sancti pia coeta surgunt,
Mira patescunt.

Palmes in bruma viridans honores
Nuntiat patrum: proprios Mariae
Ore lactenti vocitant puelli
Nomine Servos.

Sit decus Patri, genitaque Proli,
Et tibi, compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus, omni
Temporis aevo.
Amen.

V. Hi viri misericordiae sunt,
quorum pietates non defuerunt.

R. Semen eorum, et gloria eorum
non derelinquetur.

Ant. Non recedet laus tua, Virgo
Maria, de ore hominum, qui
memores fguerint virtutis Domini in
aeternum, pro quibus non pepercisti
animae tuae.

Oratio

Dómine Iesu Christe, qui ad
recoléndam memóriam
dolórum sanctíssimæ
Genitrícis tuæ, per septem beátos
Patres nova Servórum eius família
Ecclésiám tuam foecundásti:
concéde propítius; ita nos eórum
consociári flétibus, ut perfruámur et
gáudiis. Qui vivis et regnas.

**Et fit Commem. S. Scholasticae
Virg., deinde Fer. in Quadrag.**

Ad Matutinum

Hymnus

Sic patres vitam peragunt in
umbra,
Lilia ut septem nivei decoris,
Virgini excelsae bene grata, Petro
Visa nitere.

Iamque divina rapiente flamma,
Cursitant urbes, loca quaeque
oberrant,
Si queant cunctis animis dolores
Figere Matris.

¶inc valent iras domuisse caecas,
Nescia et pacis fera corda iungunt,
Erigunt moestos, revocant nocentes
Dicta piorum.

¶t suos Virgo comitata servos
Evehit tandem superas ad oras:
Gemmeis sertis decorat per aevum
Omne beatos.

¶ia nunc coetus gemitum precantis
Audiant, duros videant labores:
Semper et nostris faveant benigno
Lumine votis.

¶it decus Patri, genitaeque Proli,
Et tibi, compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus, omni
Temporis aevo. Amen.

IN I NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Laudemus vires
gloriosos de Comm. Conf. Pont. 2°
loco.

IN II NOCTURNO

R. Honestum.

R. Amavit.

R. Iste homo.

IN III NOCTURNO

Homilia S. Hieronymi in Evang.
Ecce nos reliquimus omnia, de
Comm. Abbatum.

In Quadrag. Lect. ix de Homil. Fer.

AD LAUDES ET PER HORAS

V. Sit memoria illorum in
benedictio.

R. Et ossa eorum pullulent de loco
suo.

Ad Bened. Ant. Ecce quam bonum *
et quam iucundum, habitare fratres
in unum.

Oratio

Dómine Iesu Christe, qui ad
recoléndam memóriam
dolórum sanctíssimæ
Genitrícis tuæ, per septem beátos
Patres nova Servórum eius famíliæ
Ecclésiæ tuam foecundásti:
concede propítius; ita nos eórum
consociári flétibus, ut perfruámur et
gáudiis. Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Fer. in Quadrag.

IN II VESPERIS

Omnia ut in primis, praeter ad
Magnif. Ant. Nomen eorum
permanet in aeternum, permanens ad
filios eorum, sanctorum virorum
gloria.

Et fit Commem. Fer. in Quadrag.

DECRETUM

Expletis Canonizationis
solemniis beatorum Septem
Fundatorum ordinis
Servorum beatae Marie Virginis,
Reverendissimus Pater Andreas
Corrado, Cause Postulator, novum
Officium et Missam propriam nec
non Elogium pro Martyrologio in
honorem eorundem Sanctorum
concinnandum curavit, quae
Sacrorum Rituum Congregationis
approbationi de more subjecit. Haec
quum Eminentissimus et
Reverendissimus Dominus
Cardinalis Lucidus Maria Parocchi,
ejusdem Cause Ponens, in ordinariis
ipsius Sacre Rituum Congregationis
Comitiis die 28 Julii 1888 ad
Vaticanum habitis retulerit;
Eminentissimi et Reverendissimi
Patres, omnibus rite perpensis,
audiloque R. P. D. Augustino
Caprara, sanctae Fidei Promotore,
rescribere rati sunt : Pro gratia, cum
extensione Festi ad totam Ecclesiam,
et ad Eminentissimum Ponentem
cum Promotore Fidei. Hinc juxta
mentem ipsius Sacrae
Congregationis a praefato
Eminentissimo Ponente una cum
sanctae Fidei Promotore, propositi
Officii, Missae atque Elogii
revisione et correctione peracta,
Sacra eadem Congregatio ea uti in
superiori exemplari prostant
approbavit.

De his postmodum per infrascriptum
Secretarium facta Sanctissimo
Domino Nostro Leoni Pape XIII.
fideli relatione, Sanctitas Sua

mandavit ut Kalendario universali
Ecclesiae sub ritu duplici minori
inscribatur die 11 Februarii Festum
praedictorum sanctorum
Confessorum Septem Fundatorum
ordinis Servorum beatae Mariae
Mariae Virginis cum Officio et
Missa et Elogio uti supra approbatis
servatis Rubricis.

Die 20 Decembris 1888.

A. Card. BIANCHI S. R. C.

Praefect.

L. S.

LAURENTIUS SALVATI S. R. C.

Secret.

Concordat cum originali.

Turonibus, die 25 Januarii 1889.

GUILLELMUS RENATUS
ARCHIEPISC. TORON.

10721. — Turonibus, typis Mame.

NB - Ce fascicule est suivi d'un autre de 9 pages, comprenant les fêtes de St Jean Damascène, de St Jn de Capistran et une addition pour la fête du Sacré Cœur.

DIE XXVII. MARTII.

S. Joannis Damasceni

Conf. et Ecclesiae Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. **mutatur tertius versus.**

In utrisque. Vesperis, ad Magnificat,
Ant. O Dotor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Joannes, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui ad cultum sacrarum imaginum adserendum, beatum Joannem coelesti doctrina et admirabili spiritus fortitudine imbuisti : concede nobis ejus intercessionem et exemplum; ut quorum colimus imagines, virtutes imitemur, et patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In Quadrages. Commem. Feriae.

Lect. j. Noct. Sapientiam. de Communi Doctorum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes a patrio loco Damascenus dictus, nobili genere natus, humanis divinisque litteris a Cosma monacho Constantinopoli fuit excultus; cumque ea tempestate imperator Leo Isauriens nefario bello sacrarum Imaginum cultum insectaretur Joannes hortatu Gregorii tertii Romani Pontificis, et sermone et scriptis sanctitatem illius cultus sedulo propugnavit. Quo facto tantam Leonis adversum se invidiam concitavit, ut hic confectis cultoris ipsum tamquam proditorem accusarit apud Damasci calipham, qui Joanne consiliario et administro utebatur. Credulus fraudi princeps Joanni nequidquam calomniam ejuranti praecidi dexteram jussit. Verum innocentiae vindex adfuit clienti suo sanctissima Virgo, cujus opem precibus enixe imploraverat, ejusque beneficio trunca manus restituta ita brachio coaluit, ac si divisa nunquam fuisset. Quo maxime miraculo permotus Joannes, quod pridem animo conceperat, exsequi statuit. Itaque aegre a calipha impetrato secesso, suas omnes facultates in egenos distribuit, et servos libertate donavit : tum sacra Palaestinae loca peregrinus lustravit, ac demum una cum Cosma institutore suo in Lauram sancti Sabbae prope Hierosolimam concessit, ibique presbyter initus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et

custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum dedilxit Dominus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — **Et dedit.**

Lectio v

IN religiosae vitae palaestra praeclariora virtutum exempla monachis praebuit, demissionis potissimum et obediéntiae. Abjectissima quaeque caenobii munia véluti sibi propria deposcébat ac sédulo obibat. Contéxtas a se sportulas venditare Damasci jus-sus, in ea nimfrum civitate ubi olim summis honoribus perfunctus fuerat, irrisiones ac ludibria vulgi avidè captàbat. Obediéntiam adeo coluit, ut non modo ad quémlibet praesidium nutum praesto esset; sed ne causam quidem eorum quae praecipiebàntur, quamvis àrdua essent et insolita, quaeréndam sibi unquam putàrit. Inter has virtutum exercitationes, catholicum dogma de sanctarum Imaginum cultu impénse tuéri nunquam déstitit. Quare ut ante Leonis Isaurici, ita postmodum Constantini Copronymi advérsus se odia vexationésque provocavit; eo vel magis quod libere arrogàntiam imperatorum retunderet, qui fidei negotia pertractàre, deque his senténtiam arbitràtu suo ferre audébant.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronàvit eum. **V.** Induit eum Dominus loricam fidei, et

ornàvit eum.—**Et ad portas.**

Lectio vj

Mirum sane est quam multum ad fidem tutandam, tum ad pietàtem fovéndam, et soluta et adstricta numeris oratione, Joannes elucubraverit, dignus sane qui ab àltera Nicaena synodo amplissimis laudibus celebrarétur, et ob àureum orationis flumen Chrysorrhoeas appellarétur. Neque solum contra Iconomachos orthodoxam fidem deféndit; sed omnes ferme haeréticos, praesértim Acéphalos, Monothelitas, Theopaschitas strénue impugnàvit : Ecclesiae jura potestatémque egrégie vindicavit : primatum Principis Apostolorum disertissimis verbis assérui; ipsumque ecclesiarum còlumen, infractam petram, orbis terra-muni magistrum et moderatorem saepius nominat. Univérsa autem ejus scripta non modo eruditione et doctrina praestant, sed étiam quemdam ingénue pietàtis sensum praeferunt, praecipue cum Genitricis Dei laudes praedicat, quam singulari cultu et amore prosequébatur. Illud vero maxime in laudem Joannis cedit, quod primas univérsam theologiam recto ordine comprehénderit, et sancti Thomae viam complanàverit ad sacram doctrinam tam praeclàra méthodo tractandam. Tandem vir sanctissimus méritis plenus devexàque jam aetate, in pace Christi quiévit anno circiter septingentésimo quinquagésime quarto. Ejus

Officium et Missam Leo décimus tertius Pontifex maximus, addito Doctoris titulo, universae Ecclesiae concessit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus géntibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. —Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Léctio sandi Evangélii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. vj.

IN illo témpore: Factum est et in alio sabbato, ut intraret Jesus in synagogam, et doceret : et erat ibi homo, et manus ejus dextera erat arida. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. xxxij.

IN hoc hómine omnium hominum imago figuratur, in hoc géritur cura cunctorum, in hoc universorum sanitas diu exspectata reparatur. Aruerat enim manus hdmnis magis stupore fidei, quam siccitate nervorum, et plus culpa conscientiae, quam debilitate carnali. Antiqua ista nimis erat, et quae in ipso mundi principio contigerat aegritudo, nec arte hominis aut beneficio poterat haec curari, quae Dei fuerat indignatione contracta : tetigerat vétita, inconcéssa

praesumpserat, cum se ad arborem sciendi bonum malumque porréxerat : auctore indigebat, non qui malagma imponeret; sed qui posset illatam relaxare sententiam, et ignoscendo résoudre quod religaverat indignando.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

In hoc homine nostrae tantum géritur umbra sanitatis; perfecta autem salus nobis reservatur in Christo quia tunc ariditas nostrae manus miseranda dissolvitur, cum cruore perfunditur Dominicae passionis, cum in illo vitali ligno crucis extenditur, cum carpit fructuosam de dolore virtutem, cum totam arborem salutis amplectitur, cum clavis Domini corpus affigitur, quo nunquam ad arborem concupiscentiae et ride redeat voluptatis. Et ait homini habenti manum aridam : Surge in médium, professor debilitatis propriae supernae pietatis exactor, testis divinae virtutis, Judaicae incredulitatis assertor, surge in médium, ut quos non compungit virtus tanta signorum, quos non opera tantae salutis inclinant, vel debilitatis tantae miseratio

constringat et mitiget.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dominus spiritu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et implévit. Gloria Patri. **Et implévit.**

In Quadragesima Lectio nona de Homilia et Commemoratio Ferie in Laudibus.

Extra Quadragesimam,

Lectio ix

Dixit homini : Exténde manum tuam; et exténdit, et restituta est ma-nus ejus. Exténde manum tuam : jussione solvitur, quæ fuerat jussione convincta. Exténde manum tuam. Agnovit poena judicem, opus Deum, indulgéntia prodidit conditorem. Orate fratres, ut soli synagoga tali debilitate fuscétur, nec sit in Ecclésiá, cujus manum arefaciat cupiditas, cdntrahat avaritia, rapina debilitet, tenacitas aegrotam constringat; sed si acciderit id ipsum, audiat Dominum et cito eam in opere pietatis exténdat, relâxet et in misericordia, in eleemosynis porrigat. Sanari nescit, qui nescit pàuperi foenerâri.

Te Deum laudamus.

In ij. Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XXVIII. MARTII.

S. Joannis a Capistrano

Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In hymno Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio

DEus, qui per beatum Joànnem fidéles tuos in virtute sanctissimi nominis Jesu de crucis inimicis triumphare fecisti : præsta, quaesumus; ut spiritualium hôstium ejus intercessione superatis insidiis, coronam justitiæ a te accipere mereâmur. Per eundem Dominum.

In Quadrag. Comm. Ferie. Lectiones j. Noct. Beatus vir. de eodem Communi ij. loco.

Extra Quadrages. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Capistrani in Pelignis ortus, et Perusium studiorum causa missus, in christiânis et liberâlibus disciplinis adeo profécit, ut ob egrégiam juris sciéntiam éliquot civitatibus a Neapolis rege Ladisião præféctus fuerit. Dura autem earum rempublicam sanctissime gerens perturbatis rebus tranquillitâtem revocare studet, capitur ipse et in vincula conjicitur, qui-bus mirabiliter eréptus, Francisci

Assisiensis régulam inter Fratres Minores profitetur. Ad divinarum litterarum studium progressus, praeceptorem nactus est sanctum Bernardinum Senensem, cujus et virtutis exempla, in cultu potissimum sanctissimi nominis Jesu ac Deiparae propagando, egregie est imitatus. Aquilânium episcopatum recusavit, et severiore disciplina atque scriptis, quae plurima edidit ad mores reformandos, maxime enituit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — **Et** dedit.

Lectio v.

Praedicationi verbi Dei sedulo incumbens, Italian fere universam lustravit, quo in munere et virtute sermonis, et miraculorum frequentia innumeras prope animas in viam salutis reduxit. Eum Martinus quintus ad extinguendam Fraticellorum sectam inquisitorem instituit. A Nicolao quinto contra judaeos et Saracenos generalis inquisitor in Italia constitutus, plurimos ad Christi fidem convertit. In Oriente multa optime constituit, et in concilio Florentino, ubi veluti sol quidam fulsit, Armenos Ecclesiae catholicae restituit. Idem Pontifex, postulante Friderico tertio imperatore, illum apostolicae Sedis nuntium in Germaniam legavit, ut haereticos ad

catholicam fidem et principum animos ad concordiam revocaret. In Germania, aliisque provinciis Dei gloriam sexennali ministerio mirifice auxit, Hussitis, Adamitis, Thaboritis, Hebraeisque innumeris doctrinae veritate ac miraculorum luce ad Ecclesiae sinum traductis.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. — **Et.**

Lectio vj.

Cum Callistus tertius, ipso potissimum deprecante, cruce signatos mittere decrevisset, Joannes per Pannoniam, aliasque provincias volitavit, qua verbo, qua litteris principum animos ita ad bellum accendit, ut brevi millia Christianorum septuaginta conscripta sint. Ejus consilio et virtute potissimum Taurunensis victoria relata est, centum ac viginti Turcarum millibus partim caesis, partim fugatis. Cujus victoriae cum Romam nuntius venisset octavo Idus Augusti, idem Callistus ejus diei memoriae solemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit. Lethali morbo aegrotum et Villacum delatum viri principes plures visiterunt : quos ipse ad tuendam religionem hortitus, animam Deo sancte reddidit anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Ejus gloriam post mortem Deus multis miraculis

confirmàvit : quibus rite probàtis, Alexànder octavus anno millésimo sexcentésimo nonagésimo Joànnem in Sanctorum numerum rétulit, ejtisque Officium ac Missam Leo décimus tértius, altero ab ejus canonizatione saeculo, ad univérsam exténdit Ecclésiã.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus géntibus. **V.** Iste est qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. -- **Quia.** Gloria Patri. **Quia.**

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum
Lucam.

Lectio vij. Cap. ix,

In illo témpore : Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, et potestatem super omnia daemona, et ut languores curàrent. Et réliqua.

Homilia sancti Bonavénturae
Episcopi.

Expositio in cap. ix. Lucae.

Apostoli ideo nominati sunt, ut eorum commendarétur auctoritas. Apostolus enim missus interpretatur; missi autem fuerant ad praedicandum, secundum illud : Non misit me Christus baptizàre, sed evangelizare. Fuérunt ad praedicandum missi, Non rem parvam, sed magnam, scilicet regnum Dei, per quod potest intélligi

doctrina veritátis, juxta illud : Auferétur a vobis regnum Dei, et dàbitur génti faciénti fructus ejus. Potest étiam dici gratia Spiritus sancti, secundum illud : Non est regnum Dei esca et potus, sed justitia, et pax, et gàudium in Spiritu sancto; et infra : Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici gloria aeterna, juxta illud : Amen dico vobis, nisi quis renàtus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccàtis omnium populorum. **V.** Écce homo sine querella, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et pérmanens ininnocéntia sua. — **Ipse.**

Lectio viij

OMinibus his modis Apostoli sunt missi praedicàre regnum Dei, scilicet veram dodrfnam, divinam gratiam et aetérnam gloriam. Et quia propter auctoritatem praedicationis concésserat potestàtem curationis, ideo subdit: Et sanare infirmos, scilicet misit ad confirmationem veritátis praedicare, secundum illud : Illi autem profécti, praedicavérunt ubique, Domino cooperànte et sermonem confirmànte, sequéntibus signis. Unde signum missionis spiritualis ad praedicandum est sanàtio audiéntium a morbis vitiorum.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris:
 * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. —**Et** vos. Gloria. **Et** vos.

In Quadr. Lect. ix. de Homil. et Comm. Feriae in Laud.

Extra Quadragesimam,

Lectio ix.

TRia autem sunt signa evidèntia, quibus probatur utrum praedicàtor Domino sit missus ad Evangélium praedicandum. Primum est au&dritas mittèntis, cujusmodi est Pontificis, et màxime Pontificis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi : unde qui ab eo mittitur, a Christo mittitur. Secundum est zelus animàrum in persona quae mittitur, quando scilicet principàliter quaerit Dei honorem et animàrum salutem. Tértium est fructificatio et convèrsio auditorum. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus sancti. De primo : Pro pàtribus tais nati sunt tibi filii. De secundo : Non enim nosmetipsos praedicàmus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio : Posui vos ut enitis, et fructum afferdtis, et fructus vester màneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud : Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me. Te Deum laudamus.

FERIA VI.

post Oct. Corporis Christi.

In Festo

SS. Cordis Jesu

ad ritum Duplicis j. classis evecto.

(Juxta decr. S. R. C. Urbis et Orbis. d. 19. Aug. 1890.)

Lectio vj.

AD hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patéscat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habit ire possimus. Nihilominus et proptèrea vulneratum est, ut per vulnus visibile vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor mélius ostèndi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituàle ostèndit. Quis illud Cor taro vulneratum non diligat? Quis tain amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manèntes, quantum possumus, amémus, redamémus, amplectàmur vulneratum nostrum, cujus impii agricolae fodèrunt manus et pedes, latus et Cor : stemusque, ut cor nostrum, durum adhuc et impenitens, amoris sui vinculo constringere, et jàculo vulnerare dignètur. Quam caritatem Christi patiéntis et pro géneris humni redemptione moriéntis, atque in suae mortis commemorationem

instituentis sacramentum corporis et sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi Cordis symbolo devotius ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens decimus tertius ipsius sacratissimi Cordis festum nonnullis Ecclesiis celebrare concessit, Pius nonus ad universam extendit Ecclesiam, ac denique summus Pontifex Leo decimus tertius, orbis catholici votis obsecundans, ad ritum primae classis evexit.

Concordat cum originali : ideo imprimi potest.

Tornaci, die 12 Decembris 1890. G. F. J. Bouvry, Vie. Gen.

Typis Societatis S. Joannis Evangeliste. — Tornaci [Belg.]

Concordat cum originali : ideo imprimi potest.

Tornaci, die 12 Decembris 1890.

G. F. J. Bouvry, ViC. Gen.

*Ce fascicule est suivi d'un autre de
10 pages contenant la fête de ND du
Rosaire le 1er dimanche d'Octobre*

Dominica I octobris

**Un Solemnitate SS. Rosarii
B.M.V.**

Duplex secundae classis

IN IS VESPERIS

Ant. Quae est ista, * speciosa sicut
columba, quasi rosa plantata super
rivos aquarum?

**Psalmi et alia hic non propriis ut in
Festis B. Mariae Virg. per Annum.**

Ant. Virgo potens, * sicut turris
David; mille clypei pendent ex ea,
omnis armatura fortium

Ant. Ave Maria, * gratia plena,
Dominus tecum, benedicta tu in
mulieribus

Ant. Benedixit te Dominus * in
virtute sua, quia per te ad nihilum
redegit inimicos nostros

Ant. Viderunt eam * filiae Sion
vernantem in floribus rosarum, et
beatissimam praedicaverunt

Capitulum Sir 24:25;39:17

In me gratia omnis viae et
veritatis, in me omnis spes vitae
et virtutis: ego quasi rosa
plantata super rivos aquarum
fructificavi.

Hymnus

Caelestis aulae nuntius,
Arcana pandens Numinis,
Plenam salutem gratia

Dei Parentem Virginem.

Virgo propinquam sanguine
Matrem Joannis visitat,
Qui clausus alvo gestiens
Adesse Christum nuntiat.

Verbum, quod ante saecula
E mente Patris prodiit,
E Matris alvo Virginis
Mortalis Infans nascitur.

Templo puellus sistitur,
Legique paret Legifer
Hic se Redemptor paupere
Pretio redemptus immolat.

Quem jam dolebat perditum,
Mox laeta Mater invenit
Ignota doctis mentibus
Edisserentem Filium.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

**Sic terminantur Hymni ad
Completo. et ad Horas.**

V. Regina sacratissimi Rosarii, ora
pro nobis.

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Magnificat Ant. Beata es * Virgo
Maria, Dei Genitrix, quae credidisti
Domino; perfecta sunt in te quae
dicta sunt tibi, intercede pro nobis ad
Dominum Deum nostrum.

Oratio

Deus, cujus Unigenitus per vitam, mortem et resurrectionem suam nobis salutis aeternae praemia comparavit: concede quaesumus: ut haec mysteria sanctissimo beatae Mariae Virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequamur. Per eundem

AD MATUTINUM

Invitatorium Solemnitatem Rosarii Virginis Mariae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus

In monte olivis consito
Redemptor orans, procidit,
Moeret, pavescit, deficit,
Sudore manans sanguinis.

A proditore traditus
Raptatur in poenas Deus,
Durisque vinctus nexibus
Flagris cruentis caeditur.

Intexta acutis sentibus,
Corona contumeliae,
Squallenti amictum purpura,
Regem coronat gloriae.

Molis crucem ter arduae,
Sudans, anhelans concidens,
Ad montis usque verticem
Gestare vi compellitur.

Confixus atro stipite
Inter scelestos innocens,
Orando pro tortoribus,
Exsanguis efflat spiritum.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

IN I Nocturno

Ant. Angelus Gabriel nuntiavit
Mariae et concepit de Spiritu sancto

Ant. Intravit Maria in domum
Zachariae, et salutavit Elisabeth

Ant. Peperit Filium suum
primogenitum, et reclinavit eum in
praesepio

V. Sancta Dei Genitrix semper Virgo
Maria.

R. Intercede pro nobis ad Dominum
Deum nostrum.

Lectio 1

De Libro Ecclesiastici. **Sir 24:11-16**

In his omnibus requiem quaesivi,
et in hereditate Domini morabor.
Tunc praecepit, et dixit mihi
Creator omnium: et qui creavit me,
requievit in tabernaculo meo. Et dixit
mihi: In Jacob inhabita, et in Israël
hereditare, et in electis meis mitte
radices. Ab initio et ante saecula
creata sum, et usque ad futurum
saeculum non desinam: et in
habitatione sancta coram ipso
ministravi. Et sic in Sion firmata
sum, et in civitate sanctificata
similiter requievi, et in Jerusalem
potestas mea. Et radicavi in populo
honorificato, et in parte Dei mei
hereditas illius, et in plenitudine
sanctorum detentio mea.

R. Sumite psalterium jucundum in insigni die solemnitatis vestrae * Et exsultate Virgini adjutrici nostrae. **V.** Cantate ei canticum novum: annuntiate inter gentes gloriam ejus. **Et exsultate.**

Lectio 2 Sir 24:17-22

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho: Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: Et quasi storax, et galbanus, et unguis, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae.

R. Vidi speciosam ascendentem desuper rivos aquarum cujus inaestimabilis odor erat nimis: * **Et** sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. **V.** Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. **Et** sicut.

Lectio 3 Sir 24:24-31

Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae et veritatis: in me omnis spes vitae et virtutis. Transite ad me, omnes qui concupiscitis me, et a generationibus

meis implemini: Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. Memoria mea in generatione saeculorum. Qui edunt me, adhuc esurient, et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt: Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.

R. Quae est ista quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiae Sion et beatam dixerunt: * Et reginae laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. **Et reginae.**

IN II Nocturno

Ant. Cum inducerent Jesum parentes ejus, ut sisterent eum Domino, Simeon accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum

Ant. Requirentes Jesum parentes ejus, invenerunt illum post triduum in medio doctorum

Ant. Coepit contristari, et factus est sudor ejus in horto, sicut guttae sanguinis

V. Post partum Virgo inviolata permansisti.

R. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Lectio 4

Cum Albigenis haeresis per Tolosatium regionem impies grassaretur atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Praedicatorum ordinis fundamenta jecerat, ad eam

convellendam totus incubuit. Id ut praestaret validius, auxilium beatae Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissime petebatur, cuique datum est cunctas haereses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit. A qua (ut memoriae proditum est) cum monitus esset ut Rosarium populis praedicaret, velut singulare adversus haereses ac vitia praesidium; mirum est, quanto mentis fervore et quam felici successu injunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim angelicarum salutationum decades, oratione dominica interjecta distinguimus, et ad earum singulas totidem nostrae reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari augerique coepit; quem eiusdem institutorem auctoremque fuisse Summi Pontifices apostolicis litteris passim affirmarunt

R. Tu gloria Jerusalem, tu laelitia Israëli, tu honorificentia populi nostri fecisti viriliter: * Quia cunctas haereses sola interemisti. **V.** Pulchra es et decora, terribilis ut castrorum acies ordinata. **Quia.**

Lectio 5

Innumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in christianam rempublicam dimanarunt, inter quos victoria illa merito numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius quintus,

et ab eo inflammati christiani principes apud Echinadas insulas de Turcarum tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii sodalitates per universum orbem consuetas supplications peragerent, statutasque preces de more funderent, iis precibus haud immerito refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius tertius decimus testatus esset, ut pro tam singulari beneficio beatae Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiae ubique terrarum haberentur, in ecclesiis omnibus, in quibus altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuo celebrandum indixit: aliaeque Pontifices Rosarium recitantibus eiusdemque Rosarii sodalitatibus indulgentias pene innumeras concessere.

R. Dexteram tuam magnificata est in fortitudine, dexteram tuam confregit inimicos. * Submersi sunt in aquis vehementibus, et operuit eos mare.

V. Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. **Submersi.**

Lectio 6

Clemens vero undecimus animo reputans insignem pariter victoriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungariae regno a Carolo sexto in imperatorem Romanorum electo de innumeris Turcarum copiis relata, eo die contigisse quo festum

Dedicationis sanctae Mariae ad Nives celebraretur atque eodem ferme tempore, quo sanctissimi Rosarii confratres publicam solemniūque supplicationem in alma Urbe ingenti populi concurs magnaue religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparae Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent: eam ob rem, victoriam illam, nec non liberatam paulo post eorundem Turcarum obsidione Corcyrensem insulam eiusdem beatae Virginis patrocínio pie censuit adscribendam. Quamobrem ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper et memoria exstaret et gratia, sanctissimi Rosarii festum eadem die eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Haec omnia Benedictus decimus tertius in Breviario Romano apponi iussit. Leo autem tertius decimus in turbulentissimis Ecclesiae temporibus, diuque prementium malorum saeva tempestate, cunctos in Orbe fideles, iteratis Apostolicis litteris ad Marialis Rosarii, praesertim per Octobrem mensem, frequentiam vehementer incendit, aucto quoque annui festi solemnitate ritu, additaque Litanis Lauretanis Reginae sacratissimi Rosarii invocatione, et officio de eadem solemnitate proprio Ecclesiae universae concessio. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem

gratissimo jugiter veneremur ut quae toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit ac perdere, infernos pariter superare concedat.

R. Signum magnum apparuit in caelo mulier amicta sole et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. **V.** Dabitur capiti tuo augmentum gratiarum, et corona incluta proteget te. Et. Gloria. **Et.**

IN II Nocturno

Ant. Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit.

Ant. Milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt super caput ejus.

Ant. Crucis imperium super humerum ejus: regnavit a ligno Deus.

V. Speciosa facta es et suavis.

R. In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Lectio 7

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam. **Luc 1:26-38**

In illo tempore Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Sermo de S. Maria.

Ad commendationem gratiae suae et ad destructionem humanae sapientiae, Deus de femina, sed Virgine dignatus est carnem assumere, ut similem simili redderet, contrarium contrario curaret, pestiferam spinam evelleret, peccati chirographum potentissime deleret. Eva spina fuit, Maria rosa exstitit. Eva spina vulnerando, Maria rosa omnium affectus mulcendo. Eva spina infigens omnibus mortem, Maria rosa reddens salutiferam omnibus sortem. Maria rosa fuit candida per virginitatem, rubicunda per caritatem. Candida carne, rubicunda mente, candida virtutem sectando, rubicunda vitia calcando. Candida affectum purificando, rubicunda carnem mortificando: candida Deum diligendo, rubicunda proximo compatiendo.

R. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, * Et flores mei fructus honoris et honestatis. **V.** Ego mater pulchrae dilectionis et timoris et agnitionis et sanctae spei. **Et** flores.

Lectio 8

In serm. de Aquaeductu.

Verbum caro factum est, et habitat jam in nobis. Habitat in membra nostra, habitat in cogitatione, quia usque ad ipsam descendit imaginationem. Quonam modo, inquis? Nimirum jacens in praesepio, in virginali gremio cubans, in monte praedicans, in oratione pernoctans, in cruce

pendens, in morte pallens, liber inter mortuos et in inferno imperans, seu etiam tertia die resurgens et Apostolis loca clavorum, victoriae signa demonstrans, novissime coram eis caeli secreta conscendens. Quid horum non vere non pie non sancte cogitatur? Quidquid horum cogito, Deum cogito, et per omnia est Deus meus. Haec ego meditari dixi sapientiam, et prudentiam iudicavi eructare memoriam suavitatis quoniam in huiusmodi nucleis virga sacerdotalis copiosa produxit, quam in supernis hauriens, uberius nobis Maria refudit. In supernis plane et ultra Angelos, quae Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

R. Surge, propera amica mea: jam enim hiems transiit, imber abiit et recessit: * Flores apparuerunt in terra nostra. **V.** Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum. Flores. Gloria. Flores.

Lectio ix de Homilia Dominicae.

Lectio 9

Quidquid horum cogito, Deum cogito, et per omnia est Deus meus. Haec ego meditari dixi sapientiam, et prudentiam iudicavi eructare memoriam suavitatis quoniam in huiusmodi nucleis virga sacerdotalis copiosa produxit, quam in supernis hauriens, uberius nobis Maria refudit. In supernis plane et ultra Angelos, quae Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

Te Deum.

Oratio

Deus, cujus Unigenitus per vitam. mortem et resurrectionem suam nobis salutis aeternae praemia comparavit: concede quaesumus: ut haec mysteria sanctissimo beatæ Mariae Virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequamur. Per eundem

AD LAUDES ET PER HORAS

Ant. Laetare * Virgo Mater; surrexit Christus de Sepulcro

Ant. Ascendit Deus * in jubilatione, et Dominus in voce tubae.

Ant. Spiritus Domini * replevit orbem terrarum.

Ant. Assumpta est * Maria in caelum; gaudent Angeli; laudantes benedicunt Dominum, alleluia.

Ant. Exaltata est * Virgo Maria super choros Angelorum, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

Capitulum Sir 24:25; 39:17

In me gratia omnis viae et veritatis, in me omnis spes vitae et virtutis: ego quasi rosa plantata super rivos aquarum fructificavi.

Hymnus

Jam morte victor obruta
Ab inferis Christus redit,
Fractisque culpae vinculis,
Caeli recludit limina.

Visus satis mortalibus
Ascendit ad caelestia,
Dexteræque Patris assidet
Consors paternae gloriae.

Quem jam suis promiserat,
Sanctum daturus Spiritum,
Linguis amoris igneis
Moestis alumni impluit.

Soluta carnis pondere
Ad astra Virgo tollitur,
Excepta caeli júbilo,
Et angelorum canticis.

Bis sena cingunt sidera
Almae parentis verticem
Throno propinqua Filii
Cunctis creatis imperat.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

V. Elegit eam Deus et praelegit eam.

R. Et habitare eam fecit in tabernaculo suo.

Ad Benedictus Ant. Solemnitatem hodiernam * sanctissimi Rosarii Genitricis Dei Mariae devote celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Commemoratio **Dominicae**
occurrentis.

AD PRIMAM

V. Qui natus es.

AD TERTIAM

Capit. de Laudibus

R.br. Sancta Dei Genitrix, * Semper Virgo Maria. Sancta. **V.** Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Semper. Gloria Patri. Sancta.

V. Post partum Virgo inviolata permansisti.

R. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

AD SEXTAM**Capitulum Sir 39:19**

Florete flores quasi liliam, et date odorem, et frondete in gratiam; collaudate canticum, et benedicite Deum in operibus suis.

R.br. Post partum Virgo * Inviolata permansisti. Post partum. **V.** Dei Genitrix intercede pro nobis. Inviolata. Gloria Patri. Post partum.

V. Speciosa facta es et suavis.

R. In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

AD NONAM**Capitulum Sir 24:17-18**

Quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho

R.br. Speciosa facta es * Et suavis. Speciosa. **V.** In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix. Et suavis. Gloria Patri. Speciosa facta es * Et suavis.

V. Elegit eam Deus et praelegit eam.

R. Et habitare eam fecit in tabernaculo suo.

IN IIIS VESPERIS

Omnia ut in primis praeter sequentia :

Hymnus

Te gestientem gaudiis,
Te sauciam doloribus,
Te jugi amictam gloria,
O Virgo Mater, pangimus.

Ave, redundans gaudio
Dum concipis, dum visitas,
Et edis, offers, invenis,
Mater beata, Filium,

Ave, dolens, et intimo
In corde agonem, verbera,
Spinas, crucemque Filii
Perpressa, princeps martyrum.

Ave, in triumphis Filii,
In ignibus Paracliti,
In regni honore et lumine,
Regina fulgens gloria.

Venite gentes, carpite
Ex his rosas mysteriis,
Et pulchri amoris inclytae
Matri coronas nectite.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.
Amen.

V. Regina sacratissimi Rosarii, ora pro nobis.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat Ant. Beata Mater * et
intacta Virgo, gloriosa Regina
mundi, sentiant omnes tuum
juvamen quicumque celebrant tuam
sanctissimi Rosarii solemnitatem.

Commemoratio Dominicae occur.

Imprimatur

Tornaci, die 14 Augusti 1888

G.F.J. BOUVRY, Vic. Gen.

Typis Soc. S. Joannis Evang.
DESCLEE, LEFEBVRE et Soc. -
Tornaci

Ce fascicule est suivi d'un autre de 2
pages contenant l'office de St
Silvestre, abbé le 26 novembre

Ce fascicule est suivi d'un autre de
34 pages contenant les offices votifs
en semaine

OFFICIA VOTIVA

PER ANNUM

Officia haec Votiva per annum
ritu Semiduplici pro singulis
hebdomadae Feriis a Summo
Pontifice LEONE XIII per Decretum
Urbis et Orbis Sacrorum Rituum
Congregationis die 5 Iulii 1883
generali Indulto concessa, persolvi
possunt, iuxta idem Indultum, loco
Officiorum Ferialium occurrentium,
quocumque anni tempore, exceptis
Feria IV Cinerum, Feriis totius
temporis Passionis, ac Sacri
Adventus a die 17 ad 24 Decembris
inclusive. Habent iuxta Rubricas
prout alia Festa Semiduplicia novem
Lectionum, tum Commemórations
Feriae et Festi simplicis occurrentis,
tum nonam Lectionem de Homilia
super Evangelium eiusdem Feriae,
aut de Sancto. Adduntur
Commemorations communes, seu
Suffragia Sanctorum ut in Psalterio,
si faciendae sint, ommissa
Commemoratione eius, de quo fit
Officium Votivum. Si die
praecedenti aut sequenti occurrat
Officium aliud quodcumque novem
Lectionum, Vesperae Officii Votivi
currentis ordinandae erunt iuxta
Rubricam **de Concurrentia Officii.**

PRO FERIA II

OFFICIUM VOTIVUM

DE SANCTIS ANGELIS

SEMIDUPLEX

In I. Vesperis.

Antiph. Angeli Domini, **cum reliqu.**
de Laud. Psalmi ut in I. Vesp. de
Communi Apost.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum
meum, qui praecedat te, et
custodiat in via, et introducat
in locum quem paravi. Observa eum,
et audi vocem eius.

Hymnus.

Te splendor et virtus Patris,
Te, vita, Iesu, cordium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum corona militat :
Sed explicat victor crucem Michael,
salutis signifer.

Draconis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellions
Coelesti ab arce fulminât.

Contra ducem superbiae
Sequamur hunc nos principem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis corona gloriae.

Patri simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Saeclum per omne gloria.
Amen.

V. In conspectu Angelorum psallam
tibi, Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui haereditatem capiunt salutis.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut a quibus tibi ministrantibus in coelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Angelorum Dominum; * Venite, adoremus.

Ps. Venite exultemus.

Hymnus. Te splendor, **ut supra.**

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnalia * de Michaelae Archangelo, qui fortis in praelio fecit victoriam.

Ps. 8. Domine, Dominus noster.

Ant. Gabriel Archangelus locutus est Mariae dicens : Ecce concipies in utero et paries Filium et vocabis nomen eius Iesum.

Ps. 11. in Domino confido.

Ant. Benedicite Deum coeli,* dixit Angelus Raphael, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Ps. 14. Domine, quis habitabit.

V. Stetit Angelus iuxta aram templi.

R. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Lectio I. Nocturni de Scriptura occurrente.

R. i. Venit Michael Archangelus cum multitudine Angelorum, cui tradidit Deus animas sanctorum, * Ut perducatur eas in paradisum exultationis. **V.** Emitte, Domine, Spiritum sanctum tuum de coelis, spiritum sapientiae et intellectus. Ut perducatur.

R. ii. Respondit Angelus Domini, et dixit; Domine exercituum, * Usquequo tu non misereberis Ierusalem et urbium Iuda, quibus iratus es? **V.** Iste enim septuagesimus annus est. Usquequo.

R. iii. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorare et timete Dominum: * Angelus enim eius vobiscum est. **V.** Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. Gloria Patri. Angelus.

In quadragesima vero et feria II. Rogationum dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui praecedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem eius, nec contemnendum putes : quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum

in illo. Quod si audieris vocem eius, et feceris omnia quae loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Praecedetque te Angelus meus.

R. Venit Michael.

Ex Zacharia Propheta.

Lectio II Cap. 1. b. ii.

Factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachiae, filii Addo, prophetam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrteta, quae erant in profundo : et post eum equi rufi, varii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me : Ego ostendam tibi quid sint haec. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, et dixit : Isti sunt, quos misit Dominus ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, et dixerunt : Perambulavimus terram, et ecce omnis terra habitatur, et quiescit.

R. Respondit Angelus.

Lectio iii. Cap. 2.

Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu eius funiculus mensorum. Et dixi : Quo tu vadis ? Et dixit ad me : Ut metiar Ierusalem, et videam quanta sit latitudo eius, et quanta longitudo eius. Et ecce Angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, et Angelus alius egrediebatur in occursum eius. Et dixit ad eum: curre, loquere ad

puerum istum, dicens: Absque muro habitatur Ierusalem prae multitudine hominum et iumentorum in medio eius. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu ; et in gloria ero in medio eius.

R. In conspectu.

In II Nocturno.

Ant. Ascendit fumus * aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

Ps. 18. Coeli enarrant.

Ant. Immittet Angelus Domini * in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

Ps. 23. Domini est terra.

Ant. Laudemus Dominum, * quem laudant Angeli, quem Cherubim et Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Ps. 33. Benedicam Dominum.

V. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini,

R. De manu Angeli.

De Sermone S. Gregorii Papae.

Ex Homilia 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelorum nomina interpretando perstrinximus, superest, ut ipsa officiorum vocabula breviter exsequamur. Virtutes etenim vocantur illi nimirum spiritus, per quos signa et miracula frequentius fiant. Potestates etiam vocantur hi, qui hoc potentius ceteris in suo ordine perceperunt, ut

eorum ditioni virtutes adversae subiectae sint, quorum potestate refruantur, nec corda hominum tantum tentare praevalent, quantum volunt.

R. Omnes Angeli stabant in circuitu throni, et seniorum, et quatuor animalium : * Et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adoraverunt Deum. **V.** Adorate Dominum omnes Angeli eius. **Et** ceciderunt.

Lectio v.

Pincipatus etiam vocantur, qui ipsis quoque bonis Angelorum spiritibus praesunt, qui subiectis aliis dum quaeque sunt agenda disponunt, eis ad explenda divina ministeria principantur. Dominationes autem vocantur, qui etiam potestates principatum dissimilitudine alta transcendunt. Nam principari est inter reliquos priorem existere: dominari vero est etiam subiectos quosque possidere. Throni quoque illa agmina sunt vocata, quibus ad exercenda iudicia semper Deus omnipotens praesidet. Unde et per Psalmistam dicitur: Sedes super thronum, qui iudicas aequitatem.

R. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, et data sunt ei incensa multa : * Et ascendit fumus aromatum de manu Angeli in conspectu Domini, **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi : adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo,

Domine. Et ascendit.

Lectio vi.

Cherubim quoque plenitudo scientiae dicitur ; et sublimiora illa agmina idcirco Cherubim vocata sunt, quia tanto perfectiori scientia plena sunt, quanto claritatem Dei vicinius contemplantur. Seraphim etiam vocantur illa spirituum sanctorum agmina, quae ex singulari propinquitate Conditoris sui incomparabili ardent amore. Seraphim namque ardentes vel incendentes vocantur; quorum profecto flamma amor est: quia quo subtilius claritatem divinitatis eius adspiciunt, eo validius in eius amore flammescunt.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi, et adorabo ad templum sanctum tuum: * Et confitebor nomini tuo, Domine. **V.** Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. **Et.** Gloria Patri. **Et.**

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dominus * Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum.

Ps. 95. Cantate Domino.

Ant. Adorate Dominum * omnes Angeli eius : Audivit, et laetata est Sion.

Ps. 96. Dominus regnavit.

Ant. Benedicite Domino * omnes Angeli eius, potentes virtute, facientes verbum illius ad audiendam vocem sermonum eius.

Ps. 102, Benedic anima mea Domino.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Ioannem.

Cap. L

In illo tempore : Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, et dicit de eo : Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

In Ps. Qui habitat **Sermo 11.**

Lectio vii.

Quae vero sunt sanctorum Angelorum viae? Profecto illae, quas Unigenitus enarravit, dicens: Videbitis Angelos ascendentes et descendentes super Filium hominis. Ascensio igitur et descensio viae illorum; ascensio propter se, descensio, vel potius condensio propter nos. Sic beati illi spiritus ascendunt per contemplationem Dei, descendunt per compassionem tui, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Ascendunt ad vultum eius, descendunt ad nutum eius: quoniam Angelis suis mandavit de te. Nec tamen vel descendendo

visione gloriae fraudantur, quia semper vident faciem Patris.

R). Angelus Domini descendit cum Azaria et sociis eius in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace : * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit. **V.** Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, et eruit servos suos, qui crediderunt in eum. **Et non.**

Lectio viii.

Cum ascendunt ad contemplationem, inquirunt veritatem, de qua et desiderando satiantur, et satiando desiderant, Cum vero descendunt, faciunt nobiscum misericordiam, ut custodiant nos in omnibus viis nostris. Administratorii enim spiritus sunt, missi in ministerium propter nos. Plane ministri nostri, non domini nostri. Et in hoc Unigeniti formam imitantur, qui non venit ministrari, sed ministrare, qui stetit inter discipulos tamquam qui ministrat. Fructus angelicarum viarum, quod ad ipsos spectat, sua ipsorum beatitudo, et obedientia est caritatis: quod autem ad nos pertinet, inde quidem obtentus divinae gratiae, hinc vero custodia viae nostrae: siquidem Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus indigentis tuis.

R). Tu, Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia, rege Iuda, et interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia : * Et nunc

Dominator coelorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore et tremore magnitudinis brachii tui. **V.** Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. **Et.** Gloria Patri. **Et.**

Lectio ix.

Interim ergo mandavit Angelis suis Deus, non quidem ut amoveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custodiant, et quasi per vias suas, vias tuas dirigant in vias ipsius. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritate purius agit, ut propria saltem necessitate compulsus et admonitus, descendas, et condescendas; exhibere scilicet proximo misericordiam : et rursum cum eodem Angelo levans desideria tua, tota animi cupiditate ascendere studeas ad summam et perpetuam Veritatem. Hinc enim monemur levare corda nostra cum manibus; hinc audi mus quotidie: Sursum corda. Hinc quoque negligentes arguimur, et dicitur nobis : Filii hominum, usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium? Exoneratum enim cor et leve levatur magis, ut quaerat et diligat veritatem.

Te Deum laudamus.

Ad Caudes et per Horas.

Ant. 1. Angeli Domini * Dominum benedicite in aeternum.

Ps. Dominus regnavit cum reliquis.

2. Angelis suis * Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis

tuis.

3. Angeli eorum * semper vident faciem Patris mei, qui est in coelis.

4. Laudate Deum,* omnes Angeli eius, laudate eum, omnes virtutes eius.

5. Angeli, Archangeli,* Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes coelorum, laudate Dominum de coelis, alleluia.

Capitulum, ut in primis Vesperis.

Hymnus

Christe, sanctorum decus
Angelorum,
Gentis humanae Sator et
Redemptor,
Coelitem nobis tribuas beatas.
Scandere sedes.

Angelus pacis Michael in aedes
Coelitus nostras veniat, serenae.
Auctor ut pacis lacrimosa in orcum
Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica coelo,
Quae triumphator statuit per orbem,
Templa révisât.

Angelus nostrae medicus salutis
Adsit e coelo Raphaël, ut omnes
Sanet aegrotos, dubiosque vitae
Dirigat actus.

Virgo dux pacis, Genitrixque lucis
Et sacer nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul et micantis
Regia coeli.

Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti

Spiritus, cuius resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

V. In conspectu Angelorum psallam
tibi, Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum
tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Benedictus. Ant. Angelus, qui
loquebatur * in me, et suscitavit me,
quasi virum qui suscitatur a somno
suo.

Oratio.

Deus, qui miro ordine, ut supra.

Ad Tertiam.

Ant. Angelis suis.

Capit. Ecce ego. **ut supra.**

R. br. Stetit Angelus * Iuxta aram
templi. Stetit. **V.** Habens thuribulum
aureum in manu sua. Iuxta. Gloria
Patri. **Stetit.**

V. Ascendit fumus aromatum in
conspectu Domini.

R. De manu Angeli.

Ad Sextam

Ant. Angelis eorum.

Capitulum. Apoc. 5. c.

Audivi vocem Angelorum
multorum in circuitu throni,
et animalium, et seniorum:
et erat numerus eorum millia
millium, voce magna dicentium:
Salus Deo nostro.

R. br. Ascendit fumus aromatum * In
conspectu Domini. Ascendit. **V.** De
manu Angeli. In conspectu. Gloria

Patri. **Ascendit.**

V. In conspectu Angelorum psallam
tibi, Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum
tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam.

Ant. Angeli, Archangeli.

Capitulum. Apoc. 12. b.

Factum est praelium magnum
in coelo : Michael et Angeli
eius praeliabantur cum
dracone, et draco pugnabat, et angeli
eius: et non praevaluerunt, neque
locus inventus est eorum amplius in
coelo.

R. br. In conspectu Angelorum *
Psallam tibi, Deus meus. In. **V.**
Adorabo ad templum sanctum tuum,
et confitebor nomini tuo. Psallam.
Gloria Patri. **In.**

V. Adorate Deum.

R). Omnes Angeli eius.

In II. Vesperis.

Ant. Angeli Domini, **cum reliquis, de
Laud. Psalmi ut in primis Vesperis ;
et loco ultimi.**

Ps. 137. Confitebor tibi Domine in
toto corde meo : * quoniam audisti.

**Capit, et Hymnus ut supra in I.
Vesperis.**

V. In conspectu Angelorum psallam
tibi, Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum
tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui
Deo in coelis semper adsistitis,
defendite nos in praelio, ut non
pereamus in tremendo iudicio.

PRO FERIA III.
OFFICIUM VOTIVUM
DE SANCTIS APOSTOLIS
SEMIDUPLEX

Omnia de Communi Apostolorum iuxta diversitatem temporis, praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos per beatos Apostolos tuos ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis eorum gloriam sempiternam et profiriendo celebrare, et celebrando proficere. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima vero. Sic nos existimet homo. de communi Apostolorum.

In II. Nocturno.

De Sermone S. Augustini
Episcopi.

Sermo 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fidei, et verae scientiae primum Dominus huic mundo tradidit et ab errorum ac peccatorum tenebris gentes et populos eruit. Isti sunt sal terrae: quia per eos terrigenae condimentum saporis vitae aeternae perceperunt, ut restringerent carnis lasci viam, et a putredine peccatorum et vitiorum

vermibus servarentur illaesi. Isti sunt lapides pretiosi, quos in fundamento coelestis aedificii positos Ioannes in Apocalypsi sua describit: quia praedicatio eorum Ecclesiae fundamenta locavit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctorum et domestici Dei, supraedificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum.

R. Vidi coniunctos viros habentes splendoras vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: *

Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium coelum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

Tempore Paschali.

R. LUX perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluia, alleluia. **V.** Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

Lectio v.

Hoc ergo considerantes, fratres carissimi, quae tanti duces populi nos docuerunt, studeamus factis implere, quae illi iusserunt. Discamus eorum exemplo mundi divitias contemnere, praesentis saeculi voluptatem non amare, regnum coeleste desiderare, Christo nihil praeponere, sed eius mandatis in omnibus obedire, paupertatem praesentium rerum diligere, virtutum divitias habere, sapientiae thesaurum appetere, spirituales delicias quaerere, nulli in

videre, sed omnes homines diligere, amicos in Deo et inimicos propter Deum : quia haec est vera et sola dilectio.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me : * Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in coelis. **V.** Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos et exprobraverint, et eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Tempore Paschali.

R. Virtute magna reddebant Apostoli * Testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia, **V.** Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium.

Lectio vi.

Isti ergo Principes nostri, in amore Dei perfectissimi, et in proximorum dilectione impleti, hinc potuerunt mundi impetum vincere, et cruentum saeculum domare quia nihil amaverunt in omni re nisi Dei voluntatem. Ita et nos, fratres, diligamus in omnibus rebus Dei facere voluntatem, et creatorem nostrum amemus in semetipso, creaturam vero in conditore suo, et sic habebimus ordinatissimam caritatem : quia Deus caritas est, et qui diligit hanc dilectionem, diligit Deum. Et si ita dilexerimus, diligit nos ipse Deus, diligunt nos et sancti

Apostoli iudices nostri, et exorant pro nobis, ut in universali iudicio Christi cum ipsis in perpetuum coronemur.

R. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur et accipiunt palmam. **V.** Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria Patri, **M**odo.

Tempore Paschali.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, alleluia : modo venerunt ad fontes. * Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. **V.** In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmae in manibus eorum. Repleti. Gloria Patri. **R**epleti.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore : Dixit Petrus ad Iesum : Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. 20.

Apostoli dictis Domini haec reddunt, reliquisse se omnia, et cum ipso esse. Quibus Dominus, cum sederit in maiestatis suae sede, sessuros super sedes duodecim, ac totidem tribus Israël iudicaturus spopondit; omnibusque

qui universa reliquerint propter nomen eius, fructum centupli praemii reservatum : multos autem ex novissimis primos, et ex primis futuros novissimos. Multa sunt quae non sinunt nos simplici intellectu dicta Evangelica suscipere.

R. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. **Calicem.**

Tempore Paschali.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia, **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi **ios.** Qui.

Lectio viii.

Interpositis nonnullis rebus, quae ex natura humani sensus sibi contrariae sunt, rationem quaerere coelestis intelligentiae admonemur. Apostoli dicunt, et sequi se Christum, et se omnia reliquisse. Quomodo igitur fiunt tristes, et quomodo metuunt dicentes, salvum esse neminem posse ? Namque et ab aliis fieri poterat, si quid fecissent ipsi. Deinde cum fecissent ipsi; quare metus, vel unde susceptus est? Additur etiam in responsione Domini, haec apud homines impossibilia, possibilia apud Deum. Numquid apud hominem impossibilia erant, quae et Apostoli fecisse se gloriantur, et fecisse eos Dominus agnoscit?

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Tempore Paschali.

R. Candidi facti sunt Nazaraei eius, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

Omnis itaque hic sermo est spiritualis. Quid autem Dei virtuti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regeneret? ut per crucem vincat? ut per Evangelia adoptet? ut per resurrectionem ex morte vivificet ? Quibus auditis Apostoli cito credunt, seseque omnia reliquisse profitentur. Sed hanc eorum obedientiam cito Dominus remuneratur, omnem difficultatem superioris quaestionis absolvens, cum dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione, iudicabitis duodecim tribus Israël. Haec enim illa regeneratio est, quam Apostoli sunt secuti, quam lex indulgere non potuit, quae eos super duodecim thronos in iudicadis duodecim tribubus Israël, in duodecim Patriarcharum gloria copulavit.

Te Deum laudamus.

PRO FERÍA IV.
OFFICIUM VOTIVUM
DE S. IOSEPH SPONSO B. M.
V,
CONFESSORE ET CATHOLICAE
ECCLESIAE PATRONO

SEMIDUPLEX

In I. Vesperis.

Ant. de Laud.; reliqua ut in
Comm. Conf. non Pont. praeter
sequentia.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiones patris tui
confortatae sunt
benedictionibus patrum eius,
donec veniret desiderium collium
aeternorum: fiant in capite Ioseph, et
in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Hymnus.

Te ioseph, celebrent agmina
coelitum :
Te cuncti resonent
christiadum chori.
Qui clarus meritis, iunctus es
inclytae
Casto foedere Virgini.

Almo cum tumidam germine
coniugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi Flammis Angelus
Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum stringis, ad
exteras
Aegypti profugum tu sequeris plagas
;
Amissum Solymis quaeris, et

invenís.

Miscens gaudia fletibus.

Post mortem reliquos mors pia
consecrat,
Palmamque eméritos gloria suscipit:
Tu vivens, superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.

Nobis, summa Trias, parce
precantibus,

Da Ioseph meritis sidera scandere :
Ut tandem liceat nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

V. Constituit eum dominum domus
suae.

R. Et principem omnis possessionis
suae.

Ad Magnif Ant. Cum esset
desponsata * Mater Iesu Maria
Ioseph, antequam convenirent,
inventae est in utero habens de Spiritu
sancto.

Oratio.

Deus qui ineffabili providentia
beatum Ioseph sanctissimae
Genitricis tuae sponsum
eligere dignatus es: praesta,
quaesumus; ut quem protectorem
veneramur in terris, intercessorem
habere mereamus in coelis : Qui
vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invit. Laudemus Deum nostrum * In
veneratione beati Ioseph, protectoris
nostri.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus. Te, Ioseph, ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Ascendit Ioseph * a Galilaea de civitate Nazareth in Iudaeam, in civitatem David, quae vocatur Bethlehem, ut profitetur eum Maria.

Ant. Venerunt pastores * festinantes: et invenerunt Mariam, et Ioseph, et infantem positum in praesepio.

Ant. Ecce Angelus Domini * apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem eius et fuge in Aegyptum.

V. Confitebor nomini tuo.

R. Quoniam adiutor et protector factus es mihi.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Clamavit populus ad regem, alimenta petens : Quibus ille respondit: Ite ad Ioseph, **V.** Salus nostra in manu tua est : respice nos tantum, et laeti serviemus regi. Quibus.

R. ii. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dominum universae domus eius: * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos. **V.** Venite ad me, et ego dabo vobis omnia bona Aegypti, ut comedatis medullam terrae. Exaltavit.

R. iii. Iam laetus moriar quia vidi faciem tuam, et superstitem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo: * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum. **V.** Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis, et invocetur super eos nomen meum. Insuper. Gloria Patri.

Insuper.

In Quadragesima vero, Feriis Quatuor Temporum, et Vigilia Ascensionis dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Genesis.

Lectio i. Cap. 39.

Igitur Ioseph ductus est in Aegyptum, emitque eum Putiphar, eunuchus Pharaonis, princeps exercitus, vir Aegyptius, de manu Ismaelitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens : habitavitque in domo domini sui, qui optime noverat Dominum esse cum eo, et omnia quae gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Ioseph gratiam coram domino suo, et ministrabat ei: a quo praepositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum et universa quae ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Ioseph et multiplicavit tam in aedibus quam in agris cunctam eius substantiam : nec quidquam aliud noverat, nisi panem quo vescebatur. Erat autem Ioseph pulchra facie, et decorus aspectu.

R. Clamavit populus.

Lectio ii. Cap. 41.

Placuit Pharaoni consilium, et cunctis ministris eius, locutusque est ad eos : Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Ioseph : Quia ostendit tibi Deus

omnia quae locutus es, numquid sapienterem et consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet; uno tantum regni solio te praecedam. Dixitque rursus Pharaon ad Ioseph : Ecce constitui te super universam terram Aegypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu eius: vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante praecone, ut omnes coram eo genu flecterent, et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti.

R. Fecit me Deus.

Lectio iii.

Dixit quoque rex ad Ioseph: Ego sum Pharaon: absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti. Vertitque nomen eius, et vocavit eum lingua aegyptiaca Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth, filiam Putiphare, sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Ioseph ad terram Aegypti (triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu regis Pharaonis), et circumvit omnes regiones Aegypti. Venitque fertilitas septem annorum : et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea Aegypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici ut arenae maris coaequaretur, et copia

mensuram excederet.

R. Iam laetus moriar.

In II. Nocturno.

Ant. Consurgens Ioseph, * accepit puerum et matrem eius nocte, et secessit in Aegyptum: et erat ibi usque ad obitum Herodis.

Ant. Defuncto Herode, * Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto dicens : Surge, et accipe puerum et matrem eius, et vade in terram Israel : defuncti sunt enim qui quaerebant animam pueri.

Ant. Accepit Ioseph * puerum et matrem eius, et venit in terram Israel.

V. Respice de coelo et vide, et visita vineam istam.

R. Et perfice eam.

Sermo S. Bernardi Abbatis

Homilia 2* super Missus.

Lectio iv.

Desponsata est Maria Ioseph, vel potius (sicut ponit Evangelista) viro, cum nomen erat Ioseph: virum nominat, non quia maritus, sed quod homo virtutis erat: vel potius quia iuxta alium Evangelistam, non vir simpliciter, sed vir eius dictus est, merito appellatur quod necessario putatur. Debuit ergo vir eius appellari, quia necesse fuit et putari: sicut et pater Salvatoris non quidem esse, sed dici meruit, ut putaretur esse, dicente hoc ipso Evangelista :

Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Ioseph.

R. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, et dextera tua suscepit me: * Protector meus, et cornu salutis meae, et susceptor meus. **V.** Ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis. **Protector.**

Lectio v.

Non est dubium, quin bonus et fidelis homo fuerit iste Ioseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dominus suae Matris solatium, suae carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadiutorem fidissimum. Huc accedit, quod dicitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de regia stirpe descendit vir iste Ioseph, nobilis genere, mente nobilior. Plane filius David, non degenerans a patre suo David; prorsus, inquam, filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed devotione, quem tamquam alterum David Dominus invenit secundum cor suum, cui tuto committeret sacratissimum atque secretissimum sui cordis arcanum : cui, tamquam alteri David, incerta et occulta sapientiae suae manifestavit, et dedit illi non ignarum esse mysterii, quod nemo principum huius saeculi agnovit.

R. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis eius morabitur :

protegetur sub tegmine illius a fervore : * Et in gloria eius requiescet, **V.** Sperate in eo, omnis congregatio populi: effundite coram illo corda vestra. **Et.**

Lectio vi.

Cui denique datum est, quod multi reges et prophetae cum vellent videre, non viderunt, audire et non audierunt, non solum videre et audire, sed etiam portare, deducere, amplecti, deosculari, et nutrire et custodire. Non tantum autem Ioseph, sed et Maria descendisse credenda est de domo David: alioquin non esset desponsata viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo igitur erant de domo David : sed in altera completa est veritas, quam iuravit Dominus David, altero tamen conscio et teste adimpletae promissionis.

R. Si consistant adversum me castra non tenebit cor meum: * Si exsurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. **V.** In te cantatio mea semper, quoniam tu adiutor fortis. **Si.** Gloria Patri. **Si.**

In III. Nocturno.

Ant. Audiens Ioseph * quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode, patre suo timuit illo ire.

Ant. Admonitus in somnis,* Ioseph secessit in partes Galilaeae, et veniens habitavit in civitate quae vocatur Nazareth; ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas:

Quoniam Nazaraeus vocabitur.

Ant. Erat pater Iesu * et mater mirantes super his quae dicebantur de illo; et benedixit illis Simeon.

V. Invocavi Dominum, Patrem Domini mei.

R. Ut non derelinquat me in die tribulationis.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. c.

In illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus et Iesu baptizato et orante, apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 23. contra Faust, cap. 7. 8.

Sic de coelo dictum est super aquam Iordanis; Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: quemadmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de coelo vox ipsa sonuit, Filius Dei ante non fuit: quandoquidem ex utero Virginis ille accepit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo. Denique idem Apostolus Paulus alio loco apertissime dicit: Cum autem venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut filiorum adaptionem reciperemus. Ipse ergo

est Filius Dei, qui et Dominus David secundum divinitatem, et idem ipse Filius David ex semine David secundum carnem.

R. Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam, coniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium, * Et vocabis nomen eius Iesum. **V.** Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. **Et** vocabis.

Lectio viii.

Quod si nobis credere non prodesset, non hoc tam attente idem Apostolus Timotheo commendaret dicens: Memor esto Christum Iesum resurrexisse a mortuis, ex semine David, secundum Evangelium meum. Quid ergo iam moveat sancti Evangelii sectatorem, quod sine concubitu Ioseph Christus natus ex Virgine, filius tamen David appellatur, eum generationum seriem non usque ad Mariam, sed usque ad Ioseph Matthaeus Evangelista perducatur? Primo quia mariti eius fuerat propter virilem sexum potius honoranda persona: neque enim quia concubitu non per mixtus, ideo non maritus, cum ipse Matthaeus narret ab Angelo Mariam coniugem ipsius appellatam, qui narrat, quod de Spiritu Sancto conceperat.

R. Surge et accipe puerum et matrem eius, et fuge in Aegyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem: Ex Aegypto vocavi filium meum. Et.

Gloria Patri. **Et.**

Lectio ix.

Cum vero unus idemque narrator utrumque dicat, utrumque commendat, et virum Mariae Ioseph, et Christi Virginem Matrem, et Christum ex semine David, et Ioseph in serie progeneratorum Christi ex David: quid restat, nisi et Mariam non fuisse extraneam a cognatione David, et eam Ioseph coniugem non frustra appellatam propter ordinem sexus et animarum confoederatioem; et Ioseph potius propter dignitatem virilem ab ordine generationum illarum non fuisse separandum, ne hoc ipso videretur ab illa femina separatus, cui eum coniungebat mentis affectus?

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Iacob autem * genuit Ioseph, virum Mariae, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

Ps. Dominus regnavit **cum reliq.**

2. Missus est * Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph.

3. Ascendit autem * Ioseph a Galilaea de civitate Nazareth, in Iudaeam, in civitatem David, quae vocatur Bethlehem.

4. Et venerunt festinantes, * et invenerunt Mariam, et Ioseph, et infantem positum in praesepio.

5. Et ipse Iesus * erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph.

Capitulum Gen. 49. d. Benedictiones patris tui **ut supra.**

Hymnus.

Coelitum, Ioseph, decus, atque nostrae
Certa spes vitae, columenque mundi,
Quas tibi laeti canimus, benignus
Suscipe laudes.

Te Sator rerum statuit pudicae
Virginis sponsum voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit et ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo iacentem
Quem chorus Vatum cecinit
futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cuius ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur aether,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi praebens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatae
Gaudia vitae.
Amen.

V. Dedisti mihi protectionem salutis tuae.

R. Et dextera tua suscepit me.

Ad Bened, Ant. Ioseph, fili David * noli timere accipere Mariam coniugem tuam; quod enim in ea

natum est, de Spiritu Sancto est.

Oratio.

Deus qui ineffabili
providentia, ut supra.

Ad Tertiam.

Ant. Missus est.

Capit. Benedictiones. ut supra.

R. br. Constituit eum * Dominum
domus suae. Constituit. *V.* Et
principem omnis possessionis suae.
Dominum. Gloria Patri. *C.* Constituit.

V. Confitebor nomini tuo.

R. Quoniam adiutor et protector
factus es mihi.

Ad Sextam.

Ant. Ascendit autem.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adiutor
tuus, et Omnipotens
benedicet tibi
benedictionibus coeli desuper.

R. br. Confitebor. * Nomini tuo.
Confitebor. *V.* Quoniam adiutor et
protector factus es mihi. Nomini.
Gloria Patri. Confitebor.

V. Iustus germinabit sicut lilium,

R. Et florebit in aeternum ante
Dominum.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Iesus.

Capitulum. Gen. 49. c.

Filius accrescens Ioseph, filius
accrescens, et decorus aspectu
: filiae discurrerunt super
murum.

R. br. Iustus germinabit * Sicut
lilium. Iustus, *V.* Et florebit in
aeternum ante Dominum. Sicut.
Gloria Patri. *I.* Iustus.

V. Plantatus in domo Domini,

R. In atriis domus Dei nostri.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis, praeter:

V. Sub umbra illius quem
desideraveram sedi.

R. Et fructus eius dulcis gutturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecisti *
nobis sic? Ecce pater tuus et ego
dolentes quaerebamus te.

PRO FERIA V.
OFFICIUM VOTIVUM
DE SS. EUCHARISTIAE
SACRAM,
SEMIDUPLEX

ut in *Appendice Breviarii Rom.*

In quadragesima vero Lectiones
primi Nocturni erunt ut in Festo,
nempe Feria V post Dominicam
Smae Trinitatis.

PRO FERIA VI.
OFFICIUM VOTIVUM
DE PASSIONE D. N. I. C.
SEMIDUPLEX

In I. Vesperis

Ant. Calicem salutaris * accipiam: et
nomen Domini invocabo.

Ps. 115. Credidi.

Ant. Cum bis * qui oderunt pacem,
eram pacificus: dum loquebar illis
impugnabant me gratis.

Ps. 119. Ad Dominum cum
tribularer.

Ant. Ab hominibus * iniquis libera
me Domine.

Ps. 139. Eripe me Domine.

Ant. Custodi me * a laqueo quem
statuerunt mihi, et a scandalis
operantium iniquitatem.

Ps. 140. Domine clamavi ad te.

Ant. Considerabam * ad dexteram, et
videbam, et non erat qui cognosceret

me.

Ps. 141. Voce mea ad Dominum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in
vobis, quod et in Christo Iesu:
qui cum in forma Dei esset,
non rapinam arbitratus est esse se
aequalem Deo: sed semetipsum
exinanivit, formam servi accipiens,
in similitudinem hominum iactus, et
habitu inventus ut homo. Humiliavit
semetipsum, factus obediens usque
ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Moerentes oculi, spargi te la-
crimas,
Et luctu resonent intima
cordium:

Illatas refero Numini ab impiis
Poenas, et fera vulnera.

Accincta, heu ! gladiis turba
satellitum

Arreptam Dominum fustibus impetit,
Nunc caedit colaphis, nunc quatit
horridis

Divinum caput ictibus.

Haud finis sceleri : traditur improbo
Christus carnifici; nec mora,
barbarus

In regem superum non timet impio
Ausu vertere dexteram.

Audi te, o populi, Numen amabile,
Manante ex humeris undique
sanguine,

Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.

Quis non illacrimet? Iam nova

condidit

Tormenta indomitae gentis iniquitas:
Infigit cerebro, proh dolor! Efferis
Sertum vepribus asperum.

Deu crimen ! trahitur funibus
improbis
Funesti Dominus supplicii ad locum;
Illic oppetiit funere, spiritum
Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue nomen in aethera
Humanum genus efferat. Amen.

V. Oblatus est quia ipse voluit.

R. Et livore eius sanati sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos omnes * qui
transitis per viam, attendite, et videte
si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui de
coelis ad terram de sinu
Patris descendisti, et
sanguinem tuum pretiosum in
remissionem peccatorum nostrorum
fudisti: te humiliter deprecamur; ut
in die iudicii, ad dexteram tuam
audire mereamur: Venite benedicti.
Qui vivis et regnas cum Deo Patre in
unitate Spiritus sancti Deus.

**Ad Complet, et per Horas diei, in
fine Hymnorum dicitur:**

Sit laus Patri, ac Paraclito,
Natoque Patris unico,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.
Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem crucifixum *
Venite, adoremus.

Hymnus

Aspice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus
cruore;

Aspice, immiti manus alme clavo
Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.

Pallet heu ! vultus; caput ecce
lassum

Flectitur: clausis oculis Redemptor
Spiritus sacro meritis onustum
Fundit ab ore.

O cor, aes durum superas, gemendo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti affixit, tua culpa morti
Subdidit atrae.

Sit Deo aeternum decus omne in
aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

In 1. Nocturno.

Ant. Astiterunt reges terrae, * et
principes convenerunt in unum
adversus Dominum, et ad-versus
Christum eius.

Ps. 2. Quare fremuerunt gentes.

Ant. Multiplicati sunt * qui tribulant
me; multi insurgunt adversum me.

Ps. 3. Domine quid multiplicati sunt.

Ant. Diviserunt * sioi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Ps. 21. Deus, Deus meus respice in me.

V. Oblatus est; quia ipse voluit.

R. Et livore eius sanati sumus.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Vineam meam electam, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti crucem Salvatori tuo. **V.** Popule meus, quid feci tibi aut in quo contristavi te? responde mihi. **Quia.**

R. ii. Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad praetorium Pilati. **V.** Populus meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi, **Et.**

R), iii. Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitis suis. * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui, tamquam agnus coram tondente se, obmutui, et non aperui os meum. **V.** Popule meus, quid feci tibi aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu. Gloria Patri. **Qui,** tamquam.

In Quadragesima vero, et Feriis Quatuor Temporum dicuntur sequentes Lectiones.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio i. Cap. 5.

Commendat caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius: multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem: sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum: multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et iustitiae accipientes, in vita regnabunt per unum Iesum Christum.

R. Vineam meam.

Lectio ii.

Igitur sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem: sic et per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obedientiam, iusti constituentur multi. Lex autem subintravit ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia. Ut sicut regnavit peccatum in mortem: ita et gratia regnet per iustitiam in vitam aeternam, per Iesum Christum Dominum nostrum.

R. Ego eduxi.

Lectio iii. Cap 6.

Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R). Ego propter.

In II. Nicturno.

Ant. Inimici mei * dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen eius?

Ps. 40. Beatus qui intelligit.

Ant. Alieni insurrexerunt * in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Ps. 53. Deus in nomine tuo.

Ant. Conculcaverunt me * inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Ps. 55. Miserere mei Deus, quoniam.

V. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

R. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Bernardi Abbatis,

Feria 4. Hebd.

S. Sermo.
de Passione Domini.

Lectio iv.

In passione dominica, fratres, tria specialiter convenit intueri: opus, modum, causam. Nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa caritas commendatur. Patientia autem singularis, quod videlicet: cum supra dorsum eius fabricarent peccatores; cum sic extenderetur in ligno, ut dinumerarentur omnia ossa eius; cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israël, undique foraretur; cum foderentur manus eius et pedes, sicut agnus ad occisionem ductus sit et tamquam ovis coram ton-dente non aperuit os suum. Non adversus Patrem murmurans, a quo missus fuerat; non adversus humanum genus, pro quo, quae non rapuit, exsolvebat; non denique vel contra populum ipsum peculiarem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiebat.

R. Ego propter te Chananaeorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti

arundine caput meum. **V.** Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et.**

Lectio v.

Modum ipsum, si diligenter attendas, non modo mitem, sed et humilem corde cognosces. Nempe in humilitate iudicium eius sublatum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsissima, quae sibi obiiciebantur crimina responderet. Vidimus, inquit, eum et non erat ei aspectus, nec speciosum forma prae filiis hominum, sed opprobrium hominum et tamquam leprosum, novissimum virorum, plane virum dolorum a Deo percussum et humiliatum; ita ut nulla esset ei species, neque decor. O novissimum et altissimum! O humilem et sublimem! O opprobrium hominum et gloriam Angelorum **I** Nemo illo sublimior, neque humilior. Denique sputis illitus est, opprobriis saturatus est, morte turpissima condemnatus est, cum sceleratis deputatus est. Nihilque merebitur vel ista humilitas, quae hunc habet modum; imo quae tam est ultra modum? Sicut est patientia singularis, sic et humilitas admirabilis; utraque sine exemplo.

R. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna, cibavi te: * Et tu me cecidisti alapis et flagellis. **V.** Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et.**

Lectio vi.

Utramque tamen magnifice causa ipsa commendat, nimirum caritas est. Propter nimiam enim caritatem suam, qua dilexit nos Deus, ut servum redimeret, nec Pater Filio, nec sibi Filius ipse pepercit. Vere nimiam, quia et haec mensuram excedit, modum superat, plane supereminens universis. Maiorem, inquit, caritatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Tu maiorem habuisti, Domine, ponens eam etiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimici essemus, per mortem tuam et tibi reconciliati sumus et Patri. Quaenam ergo alia videbitur esse, vel fuisse, vel fore huic similis caritati? Vix pro iusto quis moritur. Tu pro iniustis passus es, moriens propter delicta nostra, qui venisti iustificare gratis peccatores, servos facere fratres, captivos cohaeredes, exsules reges.

R). Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem. **V.** Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et.** Gloria Patri. **In qua.**

In II L Nocturno.

Ant. Filii hominum * dentes eorum arma et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Ps. 56. Miserere mei Deus; miserere

mei.

Ant. Intende runt arcum * rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ps. 63. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Ps. 87. Domine Deus salutis meae.

V. Factus est obediens usque ad mortem.

R. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum
Ioannem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi
Alexandrini.

Comment, in Ioannem.
Lib. 12. cap. 35.

Cum luculenter omnia impietate Iudaeorum essent peracta, nec quidquam ad summam crudelitatem deesset, tandem sanctissima caro Christi naturale quid patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Multum enim possunt dolores ad commovendam sitim; innatum enim calorem exagitant, vel, quod in profunditate humidum est, consumunt et igneis ardoribus dolentis viscera urunt. Sicut igitur

ceteras passiones, sic hanc etiam sponte Christus perpessus est. Bibere igitur petit: illi autem adeo longe ab omni humanitate aberant, ut pro iuvante potu atque iucundo nocentem et acerbum attulerint, et humanitatem, qua moveri videbantur, in impietatem converterint. Nam cum petenti dabant, caritatis habitum suscipere videbantur; sed non est possibile mentiri Scripturam, in qua ex persona Christi dicitur: Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle et aceto. **V.** Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et.**

Lectio viii. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est: et inclinato capite tradidit spiritum. Consummatum iam esse Salvator dicit, quia saeviendi Iudaeorum potestas in ipsum per mortem suam terminum habuit. Quid enim non excogitarunt, aut quid supremae inhumanitatis relictum sibi est? Quis caedendi, quis contumeliandi modus non adhibitus? Merito igitur consummatum esse, ait. Cumque tempus iam esset, ut etiam spiritibus apud inferos praedicaret (venit enim, ut tam vivorum quam mortuorum dominaretur), mortem pro nobis suscepit: et hanc naturae nostrae propriam passionem sponte

subiit secundum carnem, quamvis, ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliatis inferis, primitiae dormientium, et primogenitus (ut Scripturae dicunt) mortuorum iactus, recursum ad vitam naturae nostrae largiretur.

R. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundam in sanguine suo. **V.** Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et. Gloria. **Qui.**

Lectio ix

Inclinavit igitur caput. Accidit enim morientibus, vigore carnis iam consumpto et anima, quae corpus retinet, abeunte, inclinatio capitis. Quamobrem verbis, hoc modo usus Evangelista est. Sic et tradidisse spiritum, a consuetudine nostra sibi dictum est; multi enim sic exstingui, et mori dicuntur. Quamvis mihi videatur ideo non simpliciter mortuum esse, sed tradidisse spiritum Evangelista dixisse; quia in manus Dei Patris animam suam commendavit, ut ipse dixit: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Quod nobis magnae spei fundamentum, atque originem praebet.

Te Deum laudamus.

Ad Caudes
et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellatus * tota die, et castigatio mea in matutinis.

Ps. Dominus regnavit, **cum reliq.**

2. Veni ad montem myrrhae * et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

3. Foderunt manus meas * et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

4. Consolante me * quaesivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

5. Cum accepisset Iesus * acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato capite emisit spiritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, **ut supra.**

Hymnus.

Saevo dolorum turbine laetatur,
Matris obrutus
Poenis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.

Pedes manusque horribili
Clavi cruentant vulnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.

flet, orat, et clamans obit:
Cor matris ictum concidit;
Heu, Mater! heu, Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulchra, saxaque
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes et aequor contremunt,
Templique velum scinditur.

Sol, luna, coelum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit:

O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae, plangite.

Adstate moerentes cruci,
Pedes beatos unгите,
Lavate fletu, tergit
Comis, et ore lambite.

Tu, caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine

Nostra ergo pax et gaudium
Sis, vita, Iesu, et praemium;
Sis ductor et lux in via,
Merces, corona in patria. Amen.

V. Ipse vulneratus est propter
iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera
nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Iesum autem *
cum venissent, ut viderunt eum iam
mortuum, non fregerunt eius crura;
sed unus militum lancea latus eius
aperuit, et continuo exivit sanguis et
aqua.

Oratio.

Domine Iesu Christe, **ut supra.**

Ad Primam.

In R. br. V. Qui pro nobis pati
dignatus es.

Ad Tertiam.

Ant. Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres : Hoc enim. **ut supra.**

R. br. Oblatus est, * Quia ipse voluit.
Oblatus est. **V.** Et livore eius sanati
sumus. Quia. Gloria Patri. **Oblatus**

est.

V. Proprio Filio non pepercit Deus.

R. Sed pro nobis omnibus tradidit
illum.

Ad Sextam.

Ant. Foderunt manus meas.

Capitulum. Zach. 13.

Quid sunt plagae istae in medio
manuum tuarum? Et dicet: His
plagatus sum in domo eorum
qui diligebant me.

R. br. Proprio Filio suo * Non
pepercit Deus. Proprio. **V.** Sed pro
nobis omnibus tradidit illum. Non.
Gloria. Proprio.

V. Factus est obediens usque ad
mortem.

R. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepisset Iesus.

Capitulum. Is. 53.

Generationem eius quis
enarrabit? Quia abscissus est
de terra viventium : propter
scelus populi mei percussi eum.

R. br. Factus est obediens: * Usque
ad mortem. Factus. **V.** Mortem
autem crucis. Usque. Gloria Patri.
Factus.

V. Ipse vulneratus est propter
iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera
nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., praeter sequ.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. Deponens Ioseph * corpus Iesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

PRO SABBATO
OFFICIUM VOTIVUM
DE IMMACULATA
CONCEPTIONE
B. M. V.
SEMIDUPLEX

Ut in Appendice Breviarii Romani.

In Quadragesima vero et sabbatis Quatuor temporum Lectiones primi Nocturni erunt ut in die 8 Decembris.

ROMAE
PRO FERIA III.
OFFICIUM VOTIVUM
DE SS. APOSTOLIS PETRO
ET PAULO
SEMIDUPLEX

Omnia de Comm. Apost, pro diversitate temporis, praeter sequentia.

In utrisque Vesperis.

V. Constitues eos principes super omnem terram.

R. Memores erunt nominis tui, Domine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apostolus, * et Paulus Doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Domine.

Oratio.

Deus, cuius dextera beatum Petrum ambulans in fluctibus, ne mergeretur, erexit, et coapostolum eius Paulum, tertio naufragans, de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede ; ut amborum meritis aeternitatis gloriam consequamur : Qui vivis.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura Occurrente.

In Quadragesima vero, dicuntur sequentes Lectiones.

Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

Lectio i. Cap 1.

Petrus. Apostolus Iesu Christi, electis advenis dispersionis Ponti, Galatae, Cappadociae, Asiae et Bithyniae, secundum praescientiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obedientiam, et aspersionem sanguinis Iesu Christi: gratia vobis et pax multiplicetur. Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam

magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis, in haereditatem incorruptibilem, et incontaminatam, et immarcescibilem, conservatam in coelis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per ñdem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

Lectio ii.

In quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus : ut probatio vestrae fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem, et gloriam, et honorem, in revelatione Iesu Christi: quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes, creditis: credentes autem exultabitis laetitia inenarrabili et glorificata: reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum.

Lectio iii.

De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt prophetae, qui de futura in vobis gratia prophetaverunt, scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: praenuntians eas quae in Christo sunt passiones, et posteriores glorias : quibus revelatum est quia non sibimetipsis, vobis autem ministrabant ea, quae nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de coelo, in quem desiderant Angeli prospicere.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

De Sermone S. Leonis Papae.

Ex hom. 82. in Natal.Ss. Ap. Petri et Pauli.

Neronis furor per omnium vitiorum inflammatus excessum, in hunc eum usque torrentem suae praecipitavit insaniae, ut primus nomini Christiano atrocitatem generalis persecutionis inferret quasi per sanctorum Apostolorum Petri et Pauli neces gratia Dei posset extingui; quibus hoc ipsum erat maximum lucrum, ut contemptus vitae huius occiduae, perceptio fieret felicitatis aeternae. Pretiosa est ergo in conspectu Domini mors sanctorum eius: nec ullo crudelitatis genere destrui potest sacramento crucis Christi fundata religio. Non minuitur persecutionibus Ecclesia, sed augetur : et semper Dominicus ager segete ditiori vestitur, dum grana, quae singula cadunt multiplicata nascuntur. Unde duo ista praeclara divini seminis germina in quantam sobolem germinarint, beatorum millia Martyrum protestantur, qui apostolicorum aemuli triumphorum, Urbem nostram purpuratis, et longe lateque rutilantibus populis ambierunt, et quasi ex multarum honore gemmarum conserto uno diademate coronarunt.

Lectio v.

De quorum praesidio, dilectissimi, divinitus nobis ad exemplum patientiae et confirmationem fidei praeparato, universaliter quidem in omnium sanctorum commemoratione laetandum est: sed in horum excellentia Patrum merito est excellentius gloriandum, quos gratia Dei in tantum apicem inter omnia Ecclesiae membra provexit, ut eos in corpore, cui caput est Christus, quasi geminum constitueret lumen oculorum. De quorum meritis atque virtutibus, quae omnem loquendi superant facultatem, nihil diversum, nihil debemus sentire discretum: quia illos et electio pares, et labor similes, et finis fecit aequales.

Lectio vi.

Sicut autem et nos experti sumus, et nostri probavere maiores, credimus atque confidimus, inter omnes labores istius vitae, ad obtinendam misericordiam Dei, semper nos specialium patronorum orationibus adiuvandos: ut, quantum propriis peccatis deprimimur, tantum apostolicis meritis erigamur. Per Dominum nostrum Iesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spiritu eadem potestas, una divinitas, in saecula saeculorum. Amen.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum
Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Iesum : Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis ? Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

**In Ps. 118. Sermo 8.
post init.**

Ecce nos omnia dereliquimus, et secuti sumus te. Hoc est, non quaesivimus quae saeculi sunt, non quaesivimus partem de possessionibus, sed te elegimus portionem. Reliquisti ergo omnia, Petre, quae habebas; unde habes quod habere te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermonis erigitur: sanitatem aliis donas, qui Indigebas ipse tuae salutis auxilio. Reliquisti ergo quae habebas, et coepisti, quae non habebas. Christus tibi portio, Christus tibi possessio est : illius nomen tibi munificum, illius nomen tibi est fructuosum, illius nomen tibi tributa dépendit, et bona tributa, non pecuniae, sed gratiae.

Lectio viii.

Quicumque reliquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres aut sorores, centuplum accipiet in hoc saeculo, et vitam aeternam possidebit. Multos quidem in hoc saeculo, qui sub pauperibus donaverunt, uberiore thesauro locupletatas fuisse cognovimus. Est pulcherrimus locus, ut etiam ad misericordiam provocentur. Sed non debent a Domino saecularem huiusmodi exigere mercedem, nec

sperare quae mundi sunt; sed magis, quia iis, quia omnia reliquerint, Deus portio est. Ipse est utique merces perfecta virtutum, qui non centupli enumeratione, sed perfectae plenitudinis aestimatione censetur. Ego, inquit, Deus tuus sum: Non dixit: Ero, sed: Iam sum, iam inhabito, iam possideo.

Lectio ix.

Habes, homo, inter multa proposita, etiam huiusmodi portionem. Proposuit tibi Dominus in portione possessiones, in portione aurum, in portione argentum, in portione honores, in portione nobilitatem proposuit etiam in portione seipsum. Habes igitur plurimas portiones; elige quam putas; non te numerus perturbet, sed excitet gratia; non te labor avertat, sed fructus invitet.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes.

V. In omnem terram exivit sonus eorum.

R. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Ad Bened. Ant. Gloriosi principes terrae, * quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

*Le fascicule est suivi d'un autre de
deux pages contenant pour le jeudi
l'office votif du SS Sacrement de
l'Eucharistie
et le Samedi, l'office votif de la
Conception Immaculée de la Bse V
Marie*

PRO FERIA v
PRO FERIA V
OFFICIUM VOTIVUM
DE SS. EUCHARISTIAE
SACRAMENTO
Semiduplex.

*Ut in Appendice Breviarii Romani,
preeter seq.*

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

*In. Quadragesima vero dicuntur
sequentes Lectiones.*

De Epistola prima B. Pauli Apostoli
ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 11. d

CONVENIÉNTIBUS vobis in
unum, jam non est
Dominicam coenam
mandutàre. Unusquisque enim suam
coenam praesumit ad manducandum.
Et àlius quidem ésurit : àlius autem
ébrius est. Numquid domos non
habétis ad manducàndum et
bibéndum? aut Ecclésiàm Dei
contémnitis, et confunditis eos, qui
non habent? Quid dicam vobis?

Laudo vos? In hoc non laudo.

R. Immolàbit hoedum.

LECTIO ii

Ego enim accépi a Dómino
quod et tràdidi vobis,
quoniam Dominus Jesus, In
qua nocte tradebàtur, accépit panem,
et gràtias agens fregit, et dixit :
Accipite, et manducàte : hoc est
corpus meum, quod pro vobis
tradétur: hoc facite in meam
commemoratiónem. Similiter et
càlicem, postquam coenavit, dicens :
Hic calix novum testaméntum est in
meo sàngvine. Hoc fàcite,
quotiescumque bibétis, in meam
commemorationem. Quotiescumque
enim manduabitis panem hunc, et
calicem bibétis, mortem Domini
annuntiàbitis, donec véniat.

R. Comedétis carnes.

LECTIO III

Itaque quicumque manducàverit
panem hunc, vel biberit calicem
Dómini indigne, reus exit
corporis et sànguinis Dómini. Probet
autem seipsum homo : et sic de pane
illo edat, et de càlice bibat. Qui enim
manducat et bibit indigne, iudicium
sibi manducat et bibit : non
dijudicans corpus Domini. Ideo inter
vos multi infirmi et imbecilles, et
dormiunt multi. Quod si nosmetipso
dijudicaremus, non utique
judicaremur Dum iudicamur autem,
a Domino corripimur, ut non cum
hoc mundo damnémur,

R. Respéxit Elias.

 PRO SABBATO
 OFFICIUM VOTIV.
 DE IMMACULATA CONCEPT.
 B. M. V.

Semiduplex

*Ut in Appendice Breviarii Romani,
 præter seq.*

IN I. NOCTURNO

Lect. de Script. occur.

*In Quadrag. vero et Sabbatis Quatuor
 Temporum dicuntur sequentes
 Lectiones.*

De libro Génesis.

Lectio i Gn 3, 1-5

Serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi ? Cui respondit mulier : De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur : de fructu vero ligni quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri, et eritis sicut dii, scientes bonum et malum.

R. Per unum hominem.

Lectio ii Gn 3, 6-8

Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile : et tulit de fructu illius, et comedit : deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum ; cumque cognovissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

R. Transite

Lectio iij Gn 3, 9-15

Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es ? Qui ait : Vocem tuam audivi in paradiso, et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti ? Dixitque Adam : Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem : Quare hoc fecisti ? Quæ respondit : Serpens decepit me, et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem : Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, et bestias terræ : super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen

illius : ipsa conteret caput tuum, et tu
insidiaberis calcaneo ejus.

R. Electa.

FETES FIGURANT DANS L'APPENDICE DU BREVIAIRE ROMAIN
PRO ALIQUIBUS LOCIS – Festa Novembris

TABLE ALPHABETIQUE DES CELEBRATIONS

A		
S. Adeltrudis , Aurilacensis Comitissae, Viduae	D	14 novembre
S. Amantii , Episc. Conf.	D	16 novembre
<i>SS Apôtres (Tous les)</i>	C	29 juin
S. AUSTREMONII, CLAROMONTENSIS PROTOPRAESULIS, MART.	D II CL.	5 novembvre
S. Aviti primi Episc. Conf.	D	20 septembre
<i>S. Aviti, secundi, Episc. Conf.</i>	C	21 janvier
B		
<i>S. Bathildis, Francorum Reg. Vid.</i>	C	26 janvier
St Baudèle , martyr	D	20 mai
S. Benoît (Translation du Corps) , Abbé	D	11 juillet
<i>S Benoit-Joseph Labre, Conf.</i>	D	16 avril
S. BERNARDI , .ABB. MONSALVIENSIS, CONF.,	DMAJ	9 octobre
S. Boniti , Episc. Conf.	D	15 janvier
C		
S. Caesarii , Episc.et Conf.	D	27 août
Ste Christine , Vierge et martyre	D	24 juillet
St Claude , Ev. et Conf.	D	6 juin
S. Clotildis , Francorum Reginae, viduae	D	3 juin
SS. Cosmae et Damiani , Mart.	D	27 septembre
D		
SS. DIONYSII ET SOCIORUM EJUS , MART.	DMAJ	11 octobre
E		
S. Eloi (Translation de) , Ev. Et Conf.	D	25 juin
S. Eutropii , episc. et Mart.	D	30 avril
S. Eustachii et sociorum ejus , Mart.	D	26 septembre
F		
S. Ferreoli , Mart.	D	18 septembre

FETES FIGURANT DANS L'APPENDICE DU BREVIAIRE ROMAIN
PRO ALIQUIBUS LOCIS – Festa Novembris

S. Fleur, Virg.	D	5 octobre
S. FLORI, DISCIPULI DOMINI, DIOECESIS PROTOPRAESULIS ET PATRONI	D j cl. cum Oct.	4 novembre
EXCEPTIO S. FLORI, CHRISTI DISCIPULI, DIOECESIS PROTOPRAESULIS ET PATRONI	D II CL.	1 ^{er} juin
Ste Foi, Virg. et Mart.	D	6 octobre
G		
S. GAUSBERTI, CANONICAE ECCLESIAE MONTIS-SALVII CONDITORIS ET ABBATIS	DMAJ	27 mai
S. Gausberti, Episc. Conf.	D	12 décembre
S. Genovefae, virg.	C	3 janvier
S. GERALDI, CONF., AURILACI COMITIS ET PATRONI	D II. CL.	13 octobre
S. GERAUD (TRANSLATION), CONF. patr. Aurillac	N	26 août
S. Germanae Cousin, Virg.	D	15 juin
S. Germain, Ev. et Conf.	D	30 juillet
S. Georgii, Episc., Conf.	C	10 novembr
S. Gregorii , Episc. Conf.	D	17 novembre
H		
S. Hugonis, abbatis	D	29 avril
I		
S. Illidii, Episc. et Conf.	D	5 juin
S. Irénée, Ev. et Mart.	D	7 juillet
j		
St Jean-Baptiste de la Salle, Conf.	D	15 mai
B. Jeanne de Valois, Reine de France, Veuve	D	4 février
S. Jean François Regis, Conf.	D	17 juin
B. Joannis Gabrielis Perboyre, Mart.	D	11 septembre
S. Jean Nepomucene, mart.	D	16 mai
S. Juliani, Mart.	D	7 septembre
L		
S. Leodegarii, Episc. et Mart.	D	3 octobre

FETES FIGURANT DANS L'APPENDICE DU BREVIAIRE ROMAIN
PRO ALIQUIBUS LOCIS – Festa Novembris

S. Leobard, Ermite, Conf.	D	13 janvier
S. LOUIS, ROI DE FRANCE, CONF.	DMAJ	25 août
S. Loup, Episc. et Conf.	D	1 ^{er} septembre
M		
S. MAMMETI, EVANGELII IN DIOECESI PRAECONIS, CONF.	D II CL.	17 août
S. MARI, CONF. EVANGELII IN DIOECESI PRAECONIS	D II CL.	8 juin
S. Martial, Episc. Conf.	D	3 juillet
S. MARTINI, EPISC. CONF.	D II CL.	11 novembre
S. Martin (Translation du Corps de), Ev. Et Conf.	D	4 juillet
SS. martyrs (tous les)	C	26 décembre
S. Menne, Mart.	D	26 novembre
O		
S. ODILONIS, ABBATIS	D 2 CL.	
S. Odonis, abbatis	D	27 novembre
P		
S. Philomène, Virg. et Mart.	D	11 août
<i>S. Projecti, Episc. Mart.</i>	C	25 janvier
Q		
SS. Quirici et Julittae, Mart.	D	16 juin
R		
S. Radegonde, Reine des Francs, Veuve	D	13 août
S. Remigii, Episc. et Conf.	D	1er octobre
S. ROBERTI, CASAE DEI CONDITORIS ET ABBATIS	DMAJ	17 avril
S. ROCHI, CONF.	DMAJ	16 août
S		
S. Saturnini, Pont. Et Mart.	D	29 novembre
<i>S. Sigismond, Roi et martyr</i>	C	1 ^{er} mai
S. Sidoine Apollinaire, Ev. Conf.	D	23 août
S. Stanislai a Kostka, Conf.	D	13 novembre
<i>S. Sulpitii, Episc. et Conf.</i>	C	17 janvier

FETES FIGURANT DANS L'APPENDICE DU BREVIAIRE ROMAIN
 PRO ALIQUIBUS LOCIS – Festa Novembris

S. Symphoriani, Mart.	D	3 septembre
<i>T</i>		
STAE THEODECHILDIS, VIRGINIS	DMAJ	28 juin
S. Thomas, Ev. Mart.	D	29 décembre
S. Tillonis, abbatis	D	11 février
<i>U</i>		
B. Urbain II, Pape et Conf.	D	19 août
<i>S. Ursini, Episc. Conf.</i>	C	9 novembre
SS. Ursulae et sociarum ejus, Virg. et Mart.	D	21 octobre
<i>V</i>		
<i>S. Viatoris, Conf.</i>	Sd	22 octobre
SS. Victor et ses Compagnons, Martyrs	D	21 juillet
S. VINCENTII, DIACONI ET MARTYRIS	DMAJ	22 janvier
S. VINCENTII A PAULO, CONF.	DMAJ	19 juillet